REÎNTREGIREA ROMÂNIEI

Rîntregirea României a fost posibilă în 1990, 1991. A fost o coordonată majoră a Revoluţiei Române. Cine s-a opus? Cine nu s-a implicat, deşi trebuia? Preşedintele României era d-l Ion Iliescu, iar prim-ministru, d-l Petre Roman. Trădătorii trăiesc printre noi. Cunoscând ce s-a întâmplat, vom fi mai uniţi în cuget şi simţiri. Reîntregirea teritorială a României este inevitabila! Pactul Ribbentrop-Molotov, prin care o bună parte din România este încorporată în Ucraina, se încadrează în categoria celor mai grave crime la adresa umanităţii. Tratatul din 1996, dintre România şi Ucraina, este profund inuman, autorii lui fiind complici la crimă la adresa umanităţii, cu toţi cei vinovaţi de iniţierea, redactarea, parafarea, aplicarea şi menţinerea consecinţelor acestui pact, ei înşişi devenind şi coautori la menţinerea acestor consecinţe. Este vorba de d-l Emil Constantinescu, pe atunci preşedintele României, de d-l Adrian Severin, pe atunci ministru de externe, de d-na Zoe Petre, pe atunci şefa consilierilor prezidenţiali s. a. Ştiaţi că în anul 1990, Federatia Rusă acceptase să instituţionalizeze învăţământul în Limba Română, în întreaga Federaţie Rusă, pentru urmaşii deportaţilor şi pentru ceilalţi români, care, forţaţi de împrejurări, trăiesc departe de locurile natale? In România minorităţile sunt protejate, au învăţământ în limba lor, românii noştri, din străinătate, nu. Atunci preşedinte al României era d-l Ion Iliescu, iar prim-ministru, d-l Petre Roman.

Unirea românilor într-un singur stat s-a facut prin ei înşişi, imperiile fiind puse asupra faptului împlinit. Căciularii KGB-işti din România nici nu au îndrăznit aşa ceva faţă de imperialii de la Moscova, atât în convorbirile lor cu reperzentanţii Ambasadei URSS din Romania, cât şi la Chişinău şi la Moscova. Dimpotrivă, s-au infliltrat, anexat şi deturnat Podul de flori de la o

nouă Alba-Iulia, avînd în vedere că românii din toate părţile României fuseseră înştiinţati şi veniseră de bună voie din întreaga ţară, cu un avânt de nestăvilit, în Basarabia. Un adevărat Plebiscit: Alba-Iulia 1990.
Reîntregirea României este inevitabilă!

GHEORGHE GAVRILĂ COPIL

SOCIETATEA CULTURALĂ BUCUREŞTI-CHIŞINĂU

(Reîntregirea României-mărturisiri, documente)

ISBN-973-9029-73-6
DACIA ETERNĂ
BUCUREŞTI 1999
Ediția a II-a, electronică, Bezdead, 2020,
îmbunătățită substanțial

Cuprins

22decembrie..5
Noaptea de 22 spre 23 decembrie..5
23 decembrie..6
24decembrie..7
Mihail Gorbaciov:- Domnule Petru Lucinschi, cine este domnul Gheorghe Gavrilă Copil ?..9
O delegaţie din Basarabia...9
Cu Alexandru Paleologu...10
Ion Iliescu..10
Noi, hotărâţi să învingem!...10
Pentru a doua oară Moscova răspunde pozitiv la cererile noastre................11
In urma răspunsului Moscovei s-au suspendat demonstraţiile.....................11
Mai bine mort decât trădător!...12
Prutul lacrimilor noastre să-l acoperim cu flori..13
Armata română sesizase marea şansă istorică a Reîntregirii României.........14
Armata sovietică va reacţiona împotriva celor care vor încălca graniţa URSS...14
Scrisori deschise adresate şefilor de state cu graniţa pe Prut.......................15
Ne-am adresat şi URSS ?...15
Republica Democrată Germană a României...15
Mihail Gorbaciov renunţase la reacţia Armatei Sovietice.Opinia publică nu aflase.Nici noi nu ştiam. Cine ştia ?..15
Acum e acum, apare organizatorul Podului de flori....................................16

Gheorghe Gavrilă Copil este un om periculos..16
Ion Pogorilovschi...16
Frontul Popular din Moldova..17
Victor Crăciun-Ion Iliescu...17
Abuzând de buna credinţă a fraţilor de la Chişinău...................................18
Smirna ! Panimaieş ?!...18
Iurie Roşca...19
Victor Crăciun-Petru Lucinschi..19
Şah-mat...20
În Bucureşti, Victor Crăciun mai face una, de pomină................................20
Telegramele de la Ungheni, din seara zilei de 6 mai..................................20
Ce a declarat Victor Crăciun, "organizatorul"...22
Curat lăutărie KGB-istă...22
Aprobarea dată de Kremlin..23
Podul de flori..23
Fotografii de la Ungheni...24
Prima mie de elevi de peste Prut la şcolile din România...........................32
În Siberia, la românii deportaţi şi la urmaşii acestora.................................39
Corneliu Coposu şi Ambasadorul URSS..39
Uniunea pentru Reîntregirea Teritorială a României..................................41
Românii de peste Prut în Parlamentul României..42
Este PNŢCD un partid KGB-ist ?..44
Infiltraţii..48
Spre luare aminte...49
Ilie Ilaşcu, militant ferm pentru Reîntregirea României.............................49
Monumentul trădării naţionale şi al crimei împotriva umanităţii, celor care au semnat, susţinut, sau votat trecerea sub tăcere a Pactului Molotov-Ribbentrop……………………………………………………………50

Câteva documente şi articole

Prutul lacrimilor noastre..56
Prutul lacrimilor noastre să-l acoperim cu flori..............................57
Stenograma convorbirilor purtate de preşedintele Societăţii Culturale Bucureşti-Chişinău, d-l Gheorghe Gavrilă Copil, la Ministerul Invăţământului al Republicii Federative Ruse, la Comitetul pentru Ştiinţă şi Învăţământ al Sovietului Suprem al RSFS Ruse, la Cabinetul prim-vicepreşedintelui Sovietului Suprem al RSFS Rusă (Moscova 7-9 august

1990)...58
Apelul Societăţii Culturale Bucureşti-Chuşinău lansat în Siberia,
către românii din Siberia...69
Fraţi români...70
Detaşamente pentru protejarea integrităţii teritoriale a Republicii Moldova.72
Încă vii în imperiul de gheaţă...72
Greva foamei..80
Românii de peste Prut trebuie să participe la alegerile generale
din România...80
Parlamentarii din Chişinău, major
itari la Bucureşti..................84
Atenţie la Moscova, politicieni români!....................................85
Ilaşcu trebuie eliberat..85
Ilie Ilaşcu în actualitate...89
Înaltă trădare de Țară 104
Patria-Mamă, România,România își așteaptă copiii
din Basarabia și nordul Bucocvinei...118
Bunul Dumnezeu ne-a mai oferit o posibilitate...............................127
Suferința țării, la care se referea Mihail Eminescu, în Doina, este și suferința românilor de azi…………………………………………………………………..129

Documente, articole şi cărţi publicate din 22/23 decembrie 1989
pâna azi. Autor Gheorghe Gavrilă Copil.............................142

Anexarea Revoluţiei Române şi a Podului de flori, de către casnicii Moscovei

22 decembrie 1989

În ziua de 22 decembrie mă îndreptam spre Televiziune, când, în apropiere, m-au întâlnit Liviu Petrina şi Aurel Dragoş Munteanu. Le-am răspuns că voi intra în clădire. M-au întrebat dacă pot să-i iau şi pe dumnealor. Eram într-o mulţime de tineri. În faţa noastră câteva grupuri de militari. Pentru a intra în clădire existau unele dificultăţi. Da, poftiţi. Mi s-a deschis un drum, un culoar. Surprins de felul în care am intrat, Liviu Petrina şi azi mă mai întreabă, de ce mi s-a făcut loc prin mulţime, iar la intrare, la fel. După ce am intrat, ne-am despărţit. Am urcat la unul din etaje şi am intrat într-o cameră de analiză a situaţiilor de pe teren, din capitală. Şi de comandă. Aşa am perceput-o eu. Pe coridor, lângă uşă, Stark- cam de pază, cam restrictiv, dar s-a retras un pas, făcându-mi un gest cu mâna, că nu se opune. Am intrat. Asupra unor hărţi erau aplecate mai multe persoane, civili şi militari... Tot în această zi am scris, la propunerea lui Liviu Petrina, un articol pentru Renaşterea.

Noaptea de 22 spre 23 decembrie

În noaptea de 22 decembrie Liviu Petrina, Laura Sigarteu, Iftene Pop, Ioan ALexandru, Ulvine Alexandru şi Victor Negară, la iniţiativa lui Liviu Petrina, au înfiinţat Partidul Creştin Naţional Ţărănesc şi au scris Proclamaţia acestui partid. Ar fi vremea ca acest grup să facă mărturisiri. Membrii săi au dat dovadă de curaj şi simţ politic.

În noaptea de 22-23 decembrie am fost cu Liviu Petrina, la invitaţia acestuia, la o tipografie, unde s-a tipărit ziarul **Renaşterea**, Jurnalul Comitetului Naţional de organizare a Partidului Creştin Naţional Ţărănesc. Liviu Petrina, dusese deja materialele spre publicare. În primul nr. sunt cuprinse articolul **Invierea,** de M. Eminescu şi poezia **Plugarii**, de Octavian Goga şi materialele semnate de Ioan Alexandru, Liviu Petrina, Iftene Pop, preot prof. dr. Constantin Galeriu, Gelu Bejenaru şi Gheorghe Gavrilă Copil. Revoluţia Română a fost o uriaşă desfăşurare de forţe cu caracter politic. A

pune pe picioare un partid şi a edita un ziar politic, fără a folosi vorbe mari, înseamnă maturitate politică. În jurul acestui partid s-a adunat Opoziţia, fapt cunoscut, pe care nimeni nu l-a negat, uşor de probat, de reamintit. În prmul nr. este scris: „Partidul Creştin Naţional Ţărănesc s-a născut în focul jertfei pentru dreptate din 22 decembire. El este Partid Creştin Democrat". Oamenii politici ai PNŢ, supravieţuitorii puşcăriilor comuniste, au venit, după câteva zile, la PCNŢ, care activa deja. În nr. 2 din Renaşterea (Dreptatea încă nu reapăruse, încât Renaşterea a devenit şi organul de presă al PNŢ) este precizat, într-un comunicat: „În şedinţa comună extraordinară care a vut loc la 26 decembrie 1989 în Bucureşti, constatându-se identitatea de doctrină şi program dintre Partidul Creştin Naţional Ţărănesc, forurile de conducere au hotărât ca denumirea partidului să fie: Partidul Naţional Ţărănesc-Creştin Democrat". Aşa a ajuns PNŢ, partid al Revoluţiei Române, sau altfel spus, participant la Revoluţia Română...

23 decembrie

Generalul Ştefan Guşe reacţionează public, opunându-se intervenţiei armatei sovietice în România. Indiferent de controversata personalitate a generalului, în legătură cu desfăşurarea Revoluţiei Române la Timişoara, cu tragediile care s-au întâmplat acolo, istoria va înregistra adevărul că intervenţia publică a generalului a avut o mare greutate pentru România. Ne întrebăm până azi, de ce nume "sonore" de atunci, din timpul Revoluţiei, nu au făcut de îndată corp comun cu generalul Ştefan Guşe. Tot la un singur răspuns am rămas, pentru că solicitarea sprijinului militar din partea Moscovei a fost făcută de către "şef ", adică de către d-l Ion Iliescu. La Ambasada URSS (!), într-o convorbire telefonică cu Moscova. Cei ce ştiu, de frică, tac şi azi. Intervenţia televizată a generalului Ştefan Guşe a fost receptată cu exactitate, ca o împotrivire la această solicitare şi ca un avertisment dat Moscovei.

La reacţia publică a gen. Ştefan Guşe, Moscova tăcea. Această tăcere m-a determinat să resimt ziua de 23 decembrie,ca o zi extrem de grea pentru Revoluţia Română. În ziua de 23 decembrie m-am adresat Moscovei, având în vedere cea mai gravă ameninţare care plana asupra României-invazia militară străină. Mesaj în numele Comitetului Naţional de Acţiune

Bucureşti-Chişinău Trecere Liberă. Pe releele de transmisie, în condiţii pe care le voi evoca, s-au confundat CNABCTR cu Comitetul Naţional al PCNŢ.

24 decembrie

Răspunsul Moscovei la mesajul nostru a fost că nu va trimite trupe militare în România. Dar, înainte, despre transmiterea mesajului. În condiţii dramatice. E timpul să vorbesc despre o eroină a Revoluţiei. Transmiterea mesajului a avut loc, cu întreruperi, în decurs de mai multe ore. După o altă tentativă, eşuată. În jurul clădirii (PTTR), pentru luarea acesteia sub control, se trăgea. Gloanţele pătrundeau şi în clădire, dar, despre acest aspect, mărturisirile sunt la alţii. Se tace. Cu toată frica şi disperarea prin care trecea tânăra cu care eram în legătură, singură în clădire, a înţeles exact importanţa mesajului nostru, reuşind, de la transmiteri fragmentare, needificative, să-mi facă legătura cu Chişinăul, cu Frontul Popular din Moldova (Mare este Dumnezeu!), cu întreruperi şi reluări, dar FPM reuşise receptarea mesajului, pe care l-a retransmis imediat Congresului Deputaţilor Poporului al URSS, domnului Mihail Gorbaciov. Transmisionista noastră era expusă. Trecea pe o cale îngustă, dintre viaţă şi moarte. Nu a abdicat de la datorie, pentru a se refugia în locurile din clădire de mai mare siguranţă. A revenit de mai multe ori în locul de maximă expunere, doar de aici avea şansa de a reuşi. Trebuia să reuşească înainte de eventuala avariere a instalaţiilor, sau de ocupare a poştei. În tânăra aceasta, spiritul jertfelnic al Revoluţiei Române era viu! Cei care au încercat şi au contribuit la anexarea Revoluţiei Române, din nefericire nu-şi dau seama ce păcat mare au săvârşit. Mesajul a ajuns unde trebuia. Mihail Gorbaciov, într-o pauză a Congresului (La care se anula Pactul Molotov-Ribbentrop), îi invită la dumnealui pe deputaţii români basarabeni şi le comunică faptul că a sosit un mesaj de la Bucureşti. Îl avea, jumătate îndoit pe dosul palmei, jumătate în palmă. Le arătă jumătatea din palmă: Venirea armatei URSS în România este inoportună...

— Vă comunic că nu vom trimite trupe în România.

Bucuria deputaţilor români a fost enormă. Ameninţatea intervenţiei militare sovietice îi apăsase pe toţi. Bravii noştri fraţi din Basarabia acţionaseră şi dumnealor. Mişcarea Democratică (devenită din luna mai 1989 FPM) ne aducea la cunoştinţă, de avertismentul dat Moscovei, şi

anume că românii din R. Moldova se vor aşterne de vii în calea tancurilor sovietice, dacă acestea vor porni spre România. Dacă Revoluţia Română are nevoie de ajutor, dacă România are nevoie de ajutor, dacă Bucureştiul, capitala tuturor românilor îi va chema, atunci ei, românii basarabeni, vor sări în ajutorul Patriei-Mame! În nici un caz armata sovietică! Tinerii căzuţi în timpul Revoluţiei Române, eroina care a transmis mesajul, fraţii din Basarabia...

E momentul să evidenţiez un alt aspect al convorbiri d-lui Mihail Gorbaciov cu deputaţii români basarabeni. Mihail Gorbaciov, la modul conştient, prin viclenie, a îndurerat până azi poporul român. A contorsionat şi a complicat relaţiile dintre România, pe de o parte, iar de cealaltă parte fiind, azi, imperiul sovietic de apus (Ucraina) şi Rusia. Partea paginii din palmă o arătase. Cea îndoită, pe dosul palmei, nu. Exact, în palmă, la vedere, păstrase fragmentul cu împotrivirea noastră la intervenţia armată: „... Această Revoluţie este făurită de noi. Suntem în stare să o ducem singuri până la capăt! Venirea trupelor Moscovei ar fi cu totul şi cu totul inoportună...“ În dosul palmei: „.... Oamenii din R. D. Germană şi R. F. Germană circulă în ambele sensuri, în mod absolut liber, fără paşaport, fără vize, fără taxe vamale... Moscova într-adevăr poate oferi democraţiei noastre cel mai de preţ dar... România şi RSS Moldovenească... libera circulaţie a cetăţenilor celor două state. Efectul asupra întregului popor român ar fi extraordinar. Inima casei europene ar bate şi aici, de la Tisa până pe malul de răsărit al Nistrului. Aşa să ne ajute Dumnezeu!“ Bunul Dumnezeu pregătise cadrul şi pentru Reîntregirea lină a României. Chiar la acel congres se anula Pactul Molotov-Ribbentrop. Şi deputaţii Ucrainei, toţi au votat pentru anularea tratatului, pentru declararea acestuia **nul ab iniţio**. Ucraina, ca şi Republica Moldova, încă nu erau state independente. Făceau parte din URSS. Ucraina îşi căuta aliaţi pentru a-şi atinge idealul suprem, de libertate, de independenţă. Reîntregirea Germaniei era în plină desfăşurare. La Chişinău, deputaţii români au văzut textul în întregime. Au declarat că dacă Mihail Gorbaciov nu le-ar fi ascuns cealaltă parte a mesajului, având în vedere enormul prestigiu al Revoluţiei Române, încă în plină desfăşurare şi că la congres se anula un Pact care afectase teritorial şi România, ar fi avut posibilitatea să aducă, în faţa tuturor deputaţilor şi invitaţilor, şi problema Reîntregirii României. Oare cu ce se ocupau tovarăşii care urcaseră în fruntea Revoluţiei Române? Sărmanii... Ce povară grea au lăsat pe umerii poporului român! În confruntarea cu Mihail Gorbaciov

reuşiserăm să câştigăm un punct. Invadarea României nu mai avea loc. Mihail Gorbaciov aştepta a doua mutare, hotărât să nu mai cedeze. Noi, hotărâţi să câştigăm! Azi, cei care neagă şansele Reîntregirii României, începând cu 1989 şi continuând cu anii 1990 şi 1991, sunt cei care au fost absenţi de la datorie.

Mihail Gorbaciov: - Domnule Petru Lucinschi, cine este Gheorghe Gavrilă Copil?

Că mesajul a avut un efect deosebit asupra lui Mihail Gorbaciov reiese şi din faptul că deşi şeful unui stat cu servicii secrete ramificate în întreaga lume şi cu o participare chiar în timpul Revoluţiei Române, pentru plantarea la putere, în Bucureşti, a KGB-iştilor români, nu ştia ce forţe sunt în spatele acestui mesaj. Amploarea Revoluţiei depăşise orice calcul. Petru Lucinschi: — Nu ştiu.

Ofiţerii din Siguranţa Statului Român, după preluarea puterii, în România, de către oamenii imperiului comunist, au fost martirizaţi. Străpunşi în limbă şi înălţaţi de ea, ca de o spânzurătoare. Iar ofiţerii din armata română, din serviciile speciale, răstigniţi. Unuia dintre ei i-am văzut urmele cuielor... iar azi văd poporul român răstignit, ca pe o cruce, pe albia Prutului! Din spiritul acestor martirizaţi ne tragem capacitatea de a acţiona în problema Reîntregirii României. De a acţiona neîntrerupt, până la împlinirea idealurilor noastre sfinte, indiferent de greutăţi şi de unele împrejurări potrivnice. Moscova, necunoscând forţele noastre - astfel de forţe nu pot fi niciodată învinse, nu pot fi identificate în întregime - a reacţionat cu înţelepciune. Mihail Gorbaciov a înţeles că e vorba de forţa unui popor care era gata să acţioneze pentru libertate şi pentru Reîntregirea Ţării.

Nimeni să nu se amăgească, nici un imperiu! Românii îşi vor reîntregi teritorial ţara!

O delegaţie din Basarabia

La puţine zile după primirea mesajului de căre Mihail Gorbaciov, de-ndată după apariţia întregului text în presa de la Chişinău, au sosit în Bucureşti, la sediul PNŢCD, Leonida Lari, Grigore Vieru şi Nicolae Dabija, în

mod special, după cum au mărturisit, să cunoască persoana care a reuşit să-l determine pe Mihail Gorbaciov să declare că nu va trimte trupe în România, şi totodată a deschis calea Reîntregiri României, în plină desfăşurare a Revoluţiei Române, dar era clar că veniseră la un partid de la care sperau împlinirea unor sfinte idealuri naţionale. Pentru aceştia, România, atunci, era reprezentată de PNŢCD, dovadă că la PNŢCD au sosit. Atunci, la întâia întâlnire, cu adânci conotaţii politice, dintre românii de pe ambele maluri ale Prutului, pe cei trei români basarabeni i-am întrebat, în public, dacă doresc să candideze pentru Parlamentul României. Surprinşi până în adâncurile lor rănite de ocupantul sovietic, au tresărit, luminându-se la faţă, într-un răspuns nerostit, dar receptat ca pozitiv, fiind aplaudaţi de cei de faţă.

Cu Alexandru Paleologu

În una din zilele dinainte de Crăciun, l-am întâlnit în mulţimea care înconjura Televiziunea, pe d-l Alexandru Paleologu, cu care ne-am îndepărtat la pas domol, la cererea dumnealui, deoarece mulţimea îl deranja (ca să folosesc un cuvânt blând), mărturisire care m-a contrariat şi întristat. Îl cunoşteam de dinainte de Revoluţie. Paleologu este un om bun. Are o inimă caldă, intuieşte bine oamenii, are încredere în ei. Cultivă relaţiile elegante, oferind primul din nobleţea ce ar trebui să caracterizeze orice persoană. Mi-a făcut plăcere să-l reîntâlnesc şi am preferat să reţin, acum, în scris minutele acelea, cu toată contrarietatea lor.

Ion Iliescu

Pe data de 26 decembrie ne adresam, printr-o scrisoare deschisă, **Către Frontul Salvării Naţionale:**“ Oamenii din R. F. Germania şi R. D. Germană circulă în mabele sensuri, în mod absolut liber, fără paşaport, fără vize, fără taxe vamale... A intrat Consiliul FNS în legătură cu Guvernul RSS Moldoveneşti, pentru a se ajunge să se legifereze o astfel de lege, la timp?“ Nu ne-a răspuns niciodată. În problema Reîntregirii României nu cunoaştem nici un răspuns, în afară de cel contra Reîntregirii, dat peste un an, domnului Mihail Gorbaciov, cînd va semna Tratatul cu URSS, recunoscând graniţele URSS.

Noi, hotărâţi să învingem!

Domnului Mihail Gorbaciov, Congresului Deputaţilor Poporului al URSS- scrisoare deschisă din 30 decembrie 1989. Spre edificare, un citat: „Celei mai grele probleme umanitare europene, i s-a găsit o soluţie salutară... germanii circulă în ambele sensuri, în mod absolut liber, fără vize, fără taxe. România îşi are o R. D. Germană a sa. E vorba de RSS Moldovenească... Se ştie că românii din Bucovina de nord şi din întreaga Basarabie au suferit cele mai cumplite nenorociri care se pot abate asupra unui popor: deportări, întemniţări, interzicerea cultivării în limba proprie, implantarea de colonişti pe pământul său, etc... Ceea ce este valabil pentru germani, în nici un caz nu se poate refuza unui alt popor. Chiar fără cazul Germaniei, poporul român are dreptul la acestă reparaţie morală... Acum, când pământul României este udat din belşug de sângele martirilor Revoluţiei... am descoperit, spre uimirea noastră, o altă dictatură, a vechiului regim stalinist din Uniunea Sovietică, dictatură care mai acţionează dureros asupra poporului român. Nu mai suntem în stare să mai trăim sub lanţurile niciunei dictaturi. Proverbiala răbdare a românilor a luat sfârşit. Sute de mii de români suntem gata să pornim spre Prut, cu flori, în întâmpinarea fraţilor noştri de la răsărit de Prut. Nici o forţă internă, nici un glas şi nici o forţă străină nu ne pot opri... nimănui nu-i mai este îngăduit să mai chinuie acest popor. Se ştie că revolta noastră a început la Chişinău, a continuat la Timişoara, adevărată placă turnantă de sânge, de unde a cuprins întreaga ţară, izbucnind, de nestăvilit, ca un vulcan... Credem că guvernele României şi RSS Moldoveneşti pot onora această cerere a poporului român până pe data de 9 Mai, ziua proclamării Independenţei de stat a României.“

Pentru a doua oară Moscova răspunde pozitiv la cererile noastre

Moscova îl trimite în România pe domnul Eduard Sevardnadze, ministrul de externe al URSS, care soseşte la Bucureşti în xiua de 6 ianuarie 1990, unde rosteşte răspunsul din partea conducerii, URSS: „Am discutat acet aspect şi la nivelul cel mai înalt vor începe o serie de convorbiri în legătură cu regimul de graniţă, astfel încât oamenii din România şi RSS Moldovenească să poată avea, fără dificultăţi, contacte.“ Numai că oficialităţile statale din România au ignorat trenul istoric al Reîntregirii

României, care se oprise în staţie, pentru anii 1990 şi 1991.

În urma răspunsului Moscovei s-au suspendat demonstraţiile

Domnului Petru Lucinschi, Prim-secretar al CC al PC din RSS Moldovenească-scrisoare deschisă din 14 ianuarie 1990: „În urma răspunsului primit din partea Moscovei, prin domnul Eduard Sevardnadze, am renunţat la demonstraţii în sprijinul liberei treceri peste Prut. Nu mai este cazul să subliniem că astfel de demonstraţii odată pornite, nu mai pot fi oprite... Moldovenii dintre Prut şi Carpaţi sunt la un pas de a ieşi în stradă. Transilvănenii la fel. Marşul naţional cu flori, în întâmpinarea fraţilor noştri de peste Prut, nu vom fi în stare să îl oprim. Şi nici nu dorim“. Tovarăşii dependenţi de Moscova or fi răsuflat uşuraţi. Orice activitate amânată e posibil să nu mai poată fi realuată.

Mai bine mort decât trădător!

Securiştii KGB-işti din Securitate, din Guvernul Comunist, din PCR, din instituţiile de cultură, din Radioteleviziune, etc., îşi frecau mâinile a satisfacţie. Păi dacă URSS nu e deranjată, dumnealor au şansa să se stabilizeze la Putere şi încă sub asigurarea Moscovei! Că astfel de forţe oculte acţionau atunci se ştie, dar tac şi azi. Dar de tăcut tac şi deţinuţii politici cu mulţi ani de puşcărie. Doar puţini au făcut adevărate mărturisiri şi doar aceştia nu mai au azi sufletul după gratii! Tovarăşii în civil din mai vechile echipe de anchetă şi torţionare, sau cei din anii de dinainte de Revoluţie, de supraveghere şi atenţionare, că în ţara aceasta nimeni nu mişcă, totul este sub control, au lăsat urme mai adânci decât se crede. Şi semnatarul acestor rânduri a avut un astfel de ofiţer, care, după cei douăzeci de ani de dinainte de Revoluţie, i-a mai apărut în cale. Şi ca să nu socot că e o simplă întâmplare fără tâlc, mi s-a postat chiar în holul blocului în care locuiesc şi la 4-5 ani după revoluţie! Doamne ce nebunie, unii români îi urmăreau, până la Revoluţie, pe alţi români, în loc să-i supravegheze pe KGB-işti şi pe urmaşii acestora, iar după Revoluţie unii, în reprofilare orientativă, din comunişti sadea, se drapară în democraţi. Nu a lipsit mult să-şi sfâşie hainele şi să-şi pună cenuşă-n cap, spre a fi crezuţi. Numai că sunt din marea grupare a foştilor, care au acţionat împotriva Opoziţiei, cu o brutalitate nediferită de vremile în care floarea intectualităţii

româneşti a fost închisă şi nimicită. Opoziţia era formată din puţinii supravieţuitori. Până acum Opoziţia striga că tovarăşii subţiază dosarele extrăgâng documentele care i-ar dovedi pe opresori. Acum, după ce au ajuns la guvernare, ar urma să fie subţiate de declaraţiile opresaţilor?! Se ştie că foştii deţinuţi politici, sub teroarea fizică şi psihică au fost constrânşi să dea tot felul de declaraţii, cu consecinţe grave pentru alte persoane. Unii au devenit informatori. Nemărturisind adevărul mai sunt şi azi întemniţaţi. De aceea se opun ca dosarele să devină o simplă bibliotecă publică. Ce jalnic! Dar eu ştiu că au fost şi buni români înainte de Revoluţie şi în structurile statului autoritar. Îi ştiu, îi cunosc pe unii buni români din rândurile foştilor deţinuţi politici. Forţa represivă, de la instaurarea comunismului în România, până la Revoluţie, a lăsat urme adânci şi în unii şi în alţii. Nu absolutizăm, nu generalizăm. Deţinem date întristătoare în legătură cu incapacitatea de angajare, după Revoluţie, pentru Reîntregirea Ţării, din rândurile ambelor categorii, în situaţii favorabile, gata create. Frica de URSS a funcţionat faţă de cei din fostele structuri comuniste de stat, cu reţelele de KGB-işti din aceste structuri, iar pentru foştii deţinuţi politici, în urma bătăilor pe care le-au primit, după gratii, de la vechile reţele KGB, de la părinţii celor din noile reţele. Problema dosarelor este o problemă naţională, care dacă nu este rezolvată prin totalul acces la ele, va lăsa o pată de umbră în sufletul acestui minunat popor. Doar scriitorii, prin harul lor dat de Bunul Dumnezeu, vor plonja în adâncimile nevăzute şi vor restatua în lumină ceea ce Opoziţia de ieri, acum Puterea, încearcă să muşamalizeze! După ce au oprit accesul la dosare, acum îl limitează. De ce am scris aceste rânduri? Pentru că în acest context a trebuit să acţionăm. În aceste condiţii a trebuit să reluăm activitatea de masă în problema Reîntregirii României şi să ne desfăşurăm activitatea în cei zece ani, de la revoluţie până azi. Mai bine mort decâr trădător. Trădare de ţară înseamnă şi neangajarea în astfel de activităţi.

Prutul lacrimilor noastre să-l aoperim cu flori

Comitetul Naţional de Acţiune Bucureşti-Chişinău, pe data de 21 ianuarie 1990 se transformă în Societatea Culturală Bucureşti-Chişinău, care obţine statutul de persoană juridică pe data de 14 februarie. Constatându-se că oficialităţile de la Bucureşti sunt absente de la procesul Reîntregirii României, cu încurajarea Cerului, a bunilor şi străbunilor, s-a descins la

organizarea uneia din cele mai prestigioase acţiuni naţionale, reîntregitoare de ţară, **Prutul lacrimilor noastre să-l acoperim cu flori**, păstrând astfel, la zi, şansele reîntregirii.

S-au stabilit contacte cu oamenii de încredere de pe întregul teritoriu al României. La răsărit de Prut, de organizarea acţiunii **Prutul lacrimilor noastre** s-a ocupat Frontul popular din Moldova. FPM făcea parte tot din Opoziţie. Primul apel, **Prutul lacrimilor noastre**..., a apărut pe data de 15 februarie. Şi acum, doar câteva mărturisiri din pregătirile pentru trecerea în trombă a peste un milion de români peste graniţa de la Prut. Din cele mai puţin cunoscute, sau deloc.

Armata română sesizase marea şansă istorică a Reîntregirii României

Trebuie să recunosc că ofiţerii armatei române au reacţionat cu demnitate, fără ezitare, faţă de marşul **Prutul lacrimilor noastre să-l acoperim cu flori**. Nu există îndoială că la vârf, din FSN, nu se controla în întregime armata română. Bătălia pentru îndepărtarea generalului KGB din fruntea armatei, condusă de forţele democratice din cadrul armatei (CADA), îşi atinsese ţelul. Acesta a fost îndepărtat. Împreună cu ofiţerii de graniţă ai armatei române am stabilit toate punctele pentru trecerea graniţei, unde, unităţile române de grăniceri au luat toate măsurile ce se impuneau! Dacă de la înălţimea conducerii politice a României se tremura şi se supravegheau cu groază pregătirile şi inevitabila trecere a acestei graniţe, trase de sovietici în interiorul României, armata română de graniţă s-a pus de îndată, cu frăţietate şi **profesionalism**, la dispoziţia voinţei naţionale. Iar armata de graniţă face parte dintr-un tot unitar, Armata României. Am avut întâlniri cu ofiţeri superiori ai Armatei Române, în oraşele dinspre graniţă, întâlniri la unităţile militare, apoi în public, pentru buna organizare a acţiunii de-a lungul întregii graniţe, unde era desfăşurată şi armata URSS. La întâlnirea publică de la Iaşi, din partea Frontului Popular din Moldova, au participat domnii Iurie Roşca şi Sergiu Burcă. S-a obţinut şi aprobarea Mitropoliei Moldovei şi Sucevei, pentru oficierea serviciului divin pe malurile Prutului. Deci şi Biserica Ortodoxă Română a răspuns pozitiv, jertfelnic, la solicitările noastre. Nu există îndoială că Mitropolia Moldovei şi Sucevei anunţase Patriarhia de solicitările noastre. Secretariatul Patriarhiei, prin preoţii care au fost alături de noi, luase cunoştinţă de aceste solicitări,

aducându-le la cunoştinţa Părintelui Patriarh.

Armata sovietică va reacţiona împotriva celor care vor încălca graniţa URSS

Au existat şi momente extrem de critice. Întâlnirea semantarului acestor rânduri cu comandanţi ai Armatei URSS, întâlnire convenită între părţi, s-a desfăşurat în termeni acceptabili, dar reacţia dură a domnului Mihail Gorbaciov nu poate fi trecută cu vederea. Şeful URSS, prin agenţiile de presă comunică lumii că Armata URSS nu va îngădui nimănui să-i încalce graniţa. Nu ne-am lăsat impresionaţi. Noi nu încălcam graniţa unui stat străin, ci treceam de pe un mal al unui râu din interiorul României, pe celălalt mal! Trecerea în trombă a unui milion de români peste Prut era inevitabilă.

Scrisori deschise adresate şefilor de state cu graniţa pe Prut

Ne-am adresat domnilor Petru Lucinschi, Vladimir Ivaşco (Ucraina) şi domnului Ion Iliescu, comunicându-le că trecem Prutul. Citām din scrisorea deschisă adresată d-lui Petru Lucinschi: „Pe data de 6 mai... aproximativ un milion de romîni vor podi cu flori rana pricinuită prin graniţa impusă în 1940, când... a fost anexată ultimativ, de către URSS, Basarabia, apoi, în acelaşi an şi în acelaşi context, Bucovina de nord... Fiii poporului român de o parte şi de alta a graniţei, nu s-au văzut de zeci de ani, sau nu se cunosc deloc...”.

Ne-am adresat şi URSS?

Acum, nu. Lăsăm comentariile pe seama politologilor. Ca să nu se creeze nici un fel de îndoieli, precizăm că toate documentele la care ne referim în aceaste consemnări au fost publicate în presă la vremea respectivă (a se vedea la sfârşitul acestei cărţi).

Republica Democrată Germană a României

Apelul **Prutul lacrimilor noastre să-l acoperim cu flori,** apăruse în multe din ziarele de pe cele două maluri ale Prutului, uneori prin reluare, inclusiv, la zi, în ultimul nr. al publicaţiei Frontului Popular din Moldova, de

dinaintea trecerii Prutului. Cităm din acest apel, semnat de Gheorghe Gavril Copil, preşedintele Societăţii Culturale Bucureşti-Chişinău: „Republica Sovietică Socialistă Moldovenească, Bucovina de nord şi judeţele din sudul Basarabiei sunt Republica Democrată Germană a României.“

Mihail Gorbaciov renunţase la reacţia Armatei Sovietice. Opinia Publică nu aflase. Nici noi nu ştiam. Cine ştia?

Românii, Revoluţia Română, câştigaseră a treia oară în faţa Moscovei. Spiritul întregitor de ţară de la Alba Iulia plutea peste ape.

Răspunsul la întrebarea din acest subtitlu îl lăsăm să-l identifice cititorii.

Acum e acum. Apare "organizatorul "Podului de flori

Într-una din aceste zile mă întâlneşte d-l Victor Crăciun, prim-vicepreşedintele Ligii Culturale pentru Unitatea Românilor de Pretutindeni, ca din întâmplare, pe stradă. Lucra la Radioteleviziunea din Bucureşti. Domnia Sa îşi exprimă dorinţa de a se alătura acţiunii **Prutul lacrimilor noastre să-l acoperim cu flori**. Acţiunea noastră era deschisă tuturor românilor. Şi-a exprimat dorinţa să trimită delegaţi din partea Ligii la centrele de organizare a trecerii Prutului. Am acceptat. Aşa, la Iaşi, prof. Mihai Avădanei, preşedintele Filialei Iaşi a Societăţii Culturale Bucureşti-Chişinău, persoana care răspundea de acest centru de organizare, l-a primit chiar pe fiul d-lui Victor Crăciun. La atât s-a redus, la un singur om, participarea Ligii la Organizarea Podului de flori! Desigur, cititorii se întreabă cum de am fost indus în eroare de acest om. Simplu. Nu-l prea văzusem de mulţi ani. Îmi fusese lector, sau asistent la Universitatea Al. I. Cuza, din Iaşi. Activa la nivel de grupă. A abuzat de relaţia sacră dintre profesori şi studenţi. De unde să ştiu ce zăcea în sufeltul său? De ceea ce punea la cale? De ceea ce era pus la cale? Şi că dumnealui era executantul unor planuri oculte?

Gheorghe Gavrilă Copil este un om periculos

Prof. Victor Crăciun m-a întrebat unde voi fi de 6 mai, în ziua trecerii Prutului. I-am răspuns că acolo undeva fi cea mai mare cotă de risc, la Ungheni. Trenuri pline cu bravii români urmau să sosească la Iaşi din diverse părţi de ţară. Apoi, de la Iaşi, la Ungheni. A fost marea mea greşeală. Se ştia unde voi fi. Acum gândesc aşa. Pe ziua de 6 mai, la Iaşi, sunt avertizat, la modul confidenţial, că de la Bucureşti, de sus, a fost transmisă o informaţie pentru slugărniciţii Puterii KGB-iste din Iaşi, care acum erau activaţi pînă la nivelui informatorilor de rând: Gheorghe Gavrilă Copil este un om extrem de periculos. Dar despre aşa ceva, altădată...

Ion Pogorilovschi

Prof. Victor Crăciun şi-a exprimat dorinţa să fie printre delegaţii de la Albiţa. N-am avut nimic împotrivă. M-a întrebat cine este din partea Societăţii Culturale Bucureşti-Chişinău. I-am răspuns că un om de mare bun simţ, un om distins, cercetător de excepţie, un om căruia sovieticii i-au nimicit familia, tatăl rămânând pe malul anexat de URSS, iar el, mama şi surorile, pe malul de dincoace şi că nu a reuşit să-şi vadă tatăl, iar sora, pentru că a încercat, a făcut puşcărie... Cine? Ion Pogorilovschi. Victor Crăciun s-a înroşit ca un rac şi ne mai putând răbda tensiunea dumnealui interioară a scăpat un nu, apoi, atenuând, a spus, bâlbâindu-se, că ar fi bine să fie altcineva. Atunci trebuia să rup legătura cu acest om. Timpul presa. M-a întrebat dacă putea să meargă la Chişinău... Desigur.

Frontul Popular din Moldova

La Chişinău urma ca apelul **Prutul lacrimilor noastre să-l acoperim cu flori** să apară într-o ediţie specială a ziarului FPM, cu un text într-o redactare comună, la care FPM avea tot dreptul, conform contribuţiei sale la această activitate, timp de o jumătate de an, din chiar timpul Revoluţiei Române. Şi cu ultimele date tehnice, la stabilirea cărora FPM a conlucrat de la bun început, printre care, localităţile de trecere peste Prut, etc. (preluate în Apelul „lucrat“ de Victor Crăciun). Acest ultim apel ar fi fost semnat, în ordine, de FPM, de Societatea Culturală Bucureşti-Chişinău, de asociaţiile afiliate Frontului şi, pe ultimul loc, Liga Culturală pentru Unitatea Românilor de Pretutindeni, care, la drept vorbind, nu a contribuit cu nimic la această activitate. Şi totuşi prim-vicepreşedintele ei, Victor Crăciun, a desfăşurat o

activitate, la Chişinău, cu un profesionalism care până azi ne cutremură, o activitate frauduloasă. Acest ultim apel având în frunte FPM l-am fi reprodus şi în presa din Bucureşti (unde a apărut cel „lucrat" de Victor Crăciun). Reîntregirea României este un act politic. Ea nu se poate realiza fără un partid politic, iar atunci FPM era singurul partid politic unionist din Republica Moldova şi România. Încă nu avea majoritatea parlamentară, dar era cel mai puternic partid din Opoziţia de la Chişinău. Cu atât mai evidentă şi mai gravă ne apare lucrătura antiromânească pusă la cale şi finalizată de forţele KGB-iste din Bucureşti, în frunte cu şefii lor de la Kremlin.

Victor Crăciun—Ion Iliescu

În grabă mare d-l Victor Crăciun se îndreaptă spre Cotroceni, la d-l Ion Iliescu să-i spună. Oare ce să-i spună? Că a reuşit să se infiltreze în activitatea Societăţii Culturale Bucureşti-Chişinău.

Domnul Victor Crăciun a acţionat conform indicaţiilor primite de la domnul Ion Iliescu?

Domnul Victor Crăciun a acţionat conform indicaţiilor primite de la Ambasada URSS?

Domnul Victor Crăciun a acţionat conform indicaţiilor unor ofiţeri cu care a conlucrat? Sau la indicaţiile tuturor? Sigur este că oricare ofiţer sovietic din serviciile secrete KGB ar fi acţionat şi ar fi vorbit ca şi dumnealui. Profesional, conform ordinelor şefilor săi de la Moscova.

Abuzând de buna credinţă a fraţilor de la Chişinău.

Înainte de a merge la Chişinău, d-l Victor Crăciun a fost la d-l Ion Iliescu. Înainte de a merge la d-l Ion Iliescu, aflând că urma să mă prezint la Părintele Patriarh Teoctist, a reacţionat cu rapiditate:— La Părintele Patriarh eu mă duc! Şi s-a dus şi la Părintele Patriarh!

Ajungând la Chişinău a abuzat de buna credinţă a fraţilor de acolo, erijându-se în delegat de la Bucureşti, din partea domnului Gheorghe Gavrilă Copil, personal. Delegat, delegat, dar ce fel de delegat? Doar nu îl mandatase G. G. Copil să săvârşească frauda la care s-a pretat! Pentru aşa ceva îl delegase, îl mandatase altcineva. Fraţilor, începu a grăi Victor Crăciun, nu trebuie să-i supărăm pe sovietici. Ascultaţi-mă pe mine. Ştiu ce

zic. Nu uitaţi, îl reprezint pe domnul Gheorghe Gavrilă Copil. Tebuie să facem noul apel. Iată, avem în faţă toate documentele Comitetului Naţional de Acţiune Bucureşti-Chişinău Trecere Liberă, cât şi ale Societăţii Culturale Bucureşti-Chişinău. Să păstrăm spiritul lor. La lucru fraţilor. Nu mai este timp de pierdut. Nici un minut. Şi au lucrat fraţii de la Chişinău, cu febrilitate, la un apel care respecta doar în aparenţă textul şi spiritul documentelor noastre. Abilul Victor Crăciun i-a îmbrobodit pe toţi.

Smirna! Panimaieş?!

Câteva modificari sau omiteri se strecoară în noul apel, care, toate, coroborate, ne dovedesc că nu a fost întâmplătoare.

1) În loc de Prutul lacrimilor noastre..., Podul de flori.

2) Aliniatul din apelul original, mobilizator şi de succes, în raportul dintre Revoluţia Română şi Moscova, că RSS Moldovenească, Bucovina de nord şi judeţele din sudul Basarabiei sunt R. D. Germană a României, este eliminat în întregime.

3) Sintagma Prutul lacrimilor noastre, atât de mobilizatoare, cu trimitere la Octavian Goga şi la nevoia de Unire, este eliminată, dar d-l Victor Crăciun simţind că se cam desconspiră, introduce în interiorul noului apel expresia „Prutul răbdării noastre“.

4) Victor Crăciun abuzează scandalos de buna credinţă a fraţilor de peste Prut, încât în noul apel se introduce fraza (Negru pe alb!): „Nu se va ţine nici un discurs, nu se vor afişa lozinci, nu va fi lansat nici un apel.“ Tovarăşe Victor Crăciun! Nici Moscova nu s-a aşteptat la un astfel de rezultat al misiunii D-voastră! Întâlniţi-vă la Prut, cu pumnul în gură! Smirna!

5) Şi pentru ca totul să pară firesc, în noul apel se poate citi: „Este ceea ce s-a supus atenţiei domnului Mihail Gorbaciov... de Gheorghe Gavrilă Copil, în care s-a sugerat obiectivul acţiunii noastre de azi.“ A cui? Doar „organizatorii“, de acum, erau alţii. Organizatorul, omul din faţă, era altul!

Iurie Roşca

Victor Crăciun, versat, tranşează rezolvarea unei situaţii extraordinare,

prin telefon. Victor Crăciun: — Domnule Iurie Roşca apelul e gata. A lucrat la el toată elita. Sunt aici lângă mine. Ascultaţi. Şi-i citeşte câteva paragrafe. Iurie Roşca are o scăpărare. O observaţie. Victor Crăciun: — Este acceptată. Se mai schimbă câteva amabilităţi la telefon, apoi Victor Crăciun, subit întrerupe convorbirea. Victor Crăciun, către fraţii din Chişinău, de lângă dânsul: — Aţi văzut fraţilor?! Şi Iurie Roşca este de acord! Domnule Victor Crăciun, cu ce a fost de acord? Cu felul cum s-a înserat în text observaţia dumnealui. Aţi întrebat: Acum e bine? Da, a răspuns Iurie Roşca, în sensul că observaţia dumnealui este exprimată exact. Că este de acord cu noua formulare. Dar, după ce aţi pus receptorul jos, aţi extins acordul lui Iurie Roşca pentru tot apelul şi pentru semnarea lui. Gata fraţilor, degrabă, să fie publicat! Nu mai pierdem timpul! Gata! Şi gata a fost! Eu plec de îndată la cine trebuie!

Victor Crăciun-Petru Lucinschi

În grabă mare Victor Crăciun se îndreaptă spre sediul Partidului Comunist din RSS Moldovenească, la domnul Petru Lucinschi, Primul secretar al CC al PC, să-i spună. Oare ce să-i spună?

Şah-mat

Apariţia noului apel a fost un adevărat şah-mat pentru Frontul Popular din Moldova şi pentru Societatea Culturală Bucureşti-Chişinău. Nu se mai putea face nimic. Organizatorul Podului de flori: Liga Culturală... d-l Victor Crăciun în persoană. Din condei, într-un anume fel, situaţia trecuse sub controlul Moscovei şi al unor pământeni de-ai noştri cu sufletul kremlinizat. Redusese la tăcere Frontul Popular din Moldova, singura forţă politică unionistă participantă în permanenţă la organizarea acestei activităţi. Acesta a fost ţelul Moscovei. Pe care şi l-a atins prin calul troian Victor Crăciun. Eram perplexi, revoltaţi, dar nu mai puteam face nimic. L-am prevenit însă pe Victor Crăciun, că va veni şi ceasul adevărului. Cu mulţumirea misiunii îndeplinite în deplasare, revine la Bucureşti, unde...

La Bucureşti, Victor Crăciun, mai face una, de pomină

Anunţă în scris toate ambasadele din Bucureşti că Liga Culturală

pentru Uniunea Românilor de Pretutindeni este organizatoarea Podului de flori. Nici un cuvânt despre Front sau Bucureşti-Chişinău.

Numai un om care a ascultat de nişte comandanţi a putut face tot ce a făcut dumnealui. Altfel ar fi vorba de ceva maladiv, de pofta de a fi în faţă... Nebunie în toată legea. S-a atentat grav la imaginea ţării. Ambasadele ştiau de toată activitatea noastră, activitate publică. Nu numai ambasadele, ci întreaga suflare românească şi opinia publică internaţională. Nu s-a gândit domnul Victor Crăciun că este român? Că prestigiul unei ţării depinde de caracterul fiilor săi? Peste câteva săptămâni, tot întregului popor român i s-a mai aplicat o grea lovitură: Mineriada. Imaginea ţării a suferit enorm, şi chipul ei mai este cernit şi azi.

Telegramele de la Ungheni, din seara zilei de 6 mai

La sfârşitul zilei de 6 mai ne-am simţit obligaţi să comunicăm gândurile noastre unor şefi de state. Au fost transmise telegrame domnilor Mircea Snegur, Mihail Gorbaciov, Petru Lucinschi, Vladimir Ivascenco (Ucraina) şi domnului Ion Hadârcă, Preşedintele Sfatului Frontului Popular din Moldova. Telegramele au fost redactate împreună cu delegaţii Frontului Popular din Moldova de la acest punct de trecere a graniţei, dar, din motivele evocate până acum, nu le-au putut semna, ele fiind transmise doar în numele Societăţii Culturale Bucureşti-Chişunău. Desigur ar fi prea mult să le reţinem în contextul acestor pagini pe toate, dar vom selecta din câteva, încât cititorii să fie informaţi şi să aibă elementele de evaluare. Pentru că vom reproduce şi declaraţiile d-lui Victor Crăciun, făcute tot de la faţa locului, de pe graniţă, la Albiţa, tot pe 6 mai.

Domnului Mircea Snegur, Preşedintele Sovietului Suprem al Republicii Moldoveneşti:

„După zeci de ani de grea suferinţă, un popor despărţit de o graniţă abuzivă şi-a dobândit posibilitatea, timp de câteva ore, de a se revedea şi îmbrăţişa. Orele acestea trebuie să devină ani, secole, eternitate. Românii bucovineni şi basarabeni şi cei de la apus de Prut, suntem un singur trup viu, poporul român. Rana deschisă prin Tratatul Hitler-Stalin din 1939, conform căruia Basarabia a fost anexată, în 1940, anexare extinsă şi asupra Bucovinei de nord, este o ofensă adusă întregii lumi civilizate... graniţa de pe Prut, un adevărat zid al Berlinului...”

Domnului Mihail Gorbaciov, preşedintele URSS:

„Este de netăgăduit că venind în întâmpinarea nevoilor fiilor poporului român... de a petrece împreună fie şi numai ore... Moscova de azi recunoaşe gravele prejudicii aduse poporului român prin Tratatul Hitler-Stalin, din1939 conform căruia Basarabia a fost anexată în 1940, anexare extinsă şi asupra Bucovinei de nord...“

Domnului Vladimir Ivaşenko:

„... Se ştie că Ucraina nu are nici o vină de faptul că Basarabia a fost anexată, în 1940, conform Tratatului Hitler-Stalin, din 1939, anexiune extinsă şi asupra Bucovinei de nord. Moscova urmărind să îşi extindă stăpânirea până la Dunăre, nu avea cum să includă acest teritoriu Rusiei, deoarece între România şi Rusia se află Ucraina. La fel a procedat şi cu Bucovina de nord, pentru a-şi extinde stpăpânirea pănâ la graniţa cu Cehoslovacia, în inima Europei. Vremile noi ale adevărului, aduc poporul român şi ucrainian, în faţa celor mai stabile relaţii de prietenie şi bună vecinătate“.

Cititorii pot constata că aceste telegrame au respectat textul şi spiritul documentelor Societăţii Cultrale Bucureşti-Chişinău. Formularea „anexiune extinsă şi asupra Bucovinei de nord“ aparţine delegaţilor FPM...

Ce a declarat Victor Crăciun, „organizatorul“

Domnul Victor Crăciun şi reprezentanţii guvernului din Chişinău au avut acces la Televiziune. Firesc, veţi spune. Dar, Podul de flori încăpuse pe alte mâini... Iar Televiziunea din Bucureşti şi Chişinău era sub controlul moscovizaţilor.

1) Victor Crăciun pe canalele TV (Atunci şi după): — Unirea va avea loc peste un număr de ani. Observaţi diferenţa dintre Spiritul Reunificator de până acum şi mutarea, de către Victor Crăciun, a idealului activităţii noastre, în viitor. Moscova, răsufla uşurată.

2) Victor Crăciun în atenţia Agenţiei TASS, referindu-se la acţiunea Podul de flori: „Victor Crăciun... a arătat că ea nu urmăreşte nici un scop politic. Acum când în România şi URSS se desfăşoară procese de înnoire, dispar multe din obstacolele aflate în calea comunicării între locuitorii zonelor de graniţă, din cele două ţări.“ Aşa ar fi vorbit şi un ofiţer KGB sovietic. Reîntregirea Ţării este un act politic! Şi, pentru numele lui Dumnezeu, Revoluţia Română nu a acţionat pentru a dispare obstacolele de

la graniţa dintre România şi URSS! Ca să nu mai spunem că un mic troc, un mic comerţ se practică şi peste graniţele altor ţări. Aici este vorba de o graniţă din interiorul României. În această ştire, a Agenţiei TASS, se poate observa, totuşi, o anume prudenţă, scriindu-se despre Victor Crăciun, ca de unul din organizatori.

Curat lăutărie KGB-istă

Ministrul de externe de atunci, al României, declară Agenţiei FRANCE PRESS că Podul de flori „constituie o iniţiativă particulară“. Adică e problema lui Gheorghe Gavrilă Copil şi atât. Cutremurătoare opinie, din partea unui membru al guvernului!

Associated Press: ” Liderii FSN şi ai PNL, partid de opoziţie, au subliniat că se încearcă numai extinderea relaţiilor culturale cu cei de dincolo de graniţă. Dar vigoarea naţionalismului renăscut era tangibilă duminecă, atunci când a fost deschis podul de la Ungheni, pentru a permite românilor să treacă în partea cealaltă”.

Nu spuneau adevărul de frica lui Gorbaciov, să nu îşi piardă scaunele? Ce erau dumnealor, lideri peste scaune, sau ai unei ţări? Cât priveşte PNL, ce fel de partid de “opoziţie “ a fost, ştiu toţi românii.

ROMPRES-Telex din Bucureşti-O nouâ publicaţie românească cere alipirea Moldovei Sovietice (Articol semnat de Toth Erzsebet în ziarul ungar MAGYAR NEMZET): “Articolul **Misterul Europei răsăritene**, din revista **Mileniun III,** consideră că după unificarea celor două state germane este inevitabilă unificarea Moldovei Sovietice cu România. Comitetul de acţiune Bucureşti-Chişinău, încă înaintea vizitei lui Sevardnadze, la începutul anului, a cerut în mod deschis această unire, având în vedere că şi România este împărţită în două, având şi ea “RDG”-ul ei”: Moldova Sovietică”. Ultima ştire, după cum se poate constat, nu face parte din taraf.

Cam ce fel de “iniţiativă particulară” a fost, ne lămureşte Agenţia Reuter: circa un milion de români au trecut duminecă în Uniunea Sovietică, reunindu-se, după 45 de ani, cu moldovenii de pe celălalt mal al Prutului. Nici această ştire nu face parte din taraf.

Aprobarea dată de Kremlin

Kremlinul a aprobat participarea oficialităţilor de la Chişinău la Podul

de flori. Delegatul oficialilor de la Chişinău, care a venit cu aprobarea de la Moscova, a fost Ministrul Culturii, domnul Ion Ungureanu. Despre ea s-a aflat, câţi au aflat, abia pe 7 mai. Noi nu ştiam nimic de această aprobare. Dumneavoastră, iubiţi cititori, cine credeţi că ştia? Cine şi-a exprimat dorinţa de a fi la Albiţa? De ce la Albiţa? Pentru că aici vor fi prezenţi şi oficialii de la Chişinău...

Podul de flori

Cei care bănuiesc că noul titlu, de **Podul de flori** îi aparţine lui Victor Crăciun, se înşală. El apare des în documentele Societăţii Culturale Bucureşti-Chişinău. Aşa şi în scrisoarea deschisă către domnul Petru Lucinschi; „Pe data de 6 mai... aproximativ un milion de români... vor podi cu flori rana pricinuită de graniţa impusă...“

De asemeni în scrisoarea deschisă adresată d-lui Vladimir Ivasco, prim secretar al CC al PC din RSS Ucraina: „Românii din România vor podi cu flori apele Prutului... Acelaşi pod cu flori, din Prut, va înainta spre Dunăre“. Denumirea de Podul de flori se pare că a fost rostită de un frate din Chişinău, în timpul alcătuirii ultimului apel. Iar Victor Crăciun, cu viclenia-i de care a dat dovadă, a insistat ca această expresie să fie noua denumire a acestei activităţi. Sau poate că a rostit-o dânsul, dar, din nefericire, nu a reuşit să contribuie onorabil, cu nimic, pentru evenimentul de la Prut.

Ce păcat că domnul Victor Crăciun nu a rămas la activităţile desfăşurate de Liga Culturală pentru Unitatea Românilor de Pretutindeni, la întâlnirile cu scriitorii din R. Moldova şi din nordul Bucovinei şi la aşezarea unor busturi ale lui Mihai Eminescu la răsărit de Prut. Ne făcând doar aşa ceva, a creat suspiciuni şi asupra altor rosturi ale preumblărilor dumnealui printre românii de la răsărit de Prut.

Eliminarea FPM a avut o motivaţie politică. Făcea parte din Opoziţia din R. Moldova. Şi cei de la FPM şi noi, de la SCBC eram tot din Opoziţie.

Fotografii de la Ungheni

(Realizate de Petter Gheorghe, reporter la ziarul Dreptatea)

1) Trecerea Prutului

2) Delegaţia din partea Frontului Popular din Moldova-în dreapta, părintele Buburuz, în stânga, în urma steagului, pe traverse, Mihai Ghimpu-înaintând până la jumătatea podului de peste Prut. Cine îi va întâmpina?

3) Parlamentarul Petre Solcanu, omul de încredere al FSN şi al domnului Ion Iliescu. Foarte bine! Numai că a apărut în această activitate doar acum şi la vedere. Şi iar ar fi fost foarte bine! Gheorghe Gavrilă Copil, socotit, la vârf, din sfera preşedenţiei şi a guvernanţilor FSN de la Bucureşti, „extrem de periculos“, a fost împiedicat să ajungă la timp aici. Şi iar ar fi fost tot foarte bine! Dar parlamentarul FSN, regretăm sincer, s-a manifestat ca simplă persoană particulară, reprezentându-se pe sine. Ieşirea dumnealui în faţă şi a altor persoane oficiale, ale FSN, de la Iaşi, au fost scenarizate din Bucureşti şi de organele FSN din Iaşi. În faţă, de ce? Numai pentru a-şi îmbrăţişa fraţii din robia sovietică? Doar pentru atât? Ceilalţi reprezentanţi ai FPM, observând că Gheorghe Gavrilă Copil nu este în grupul de întâlnire, s-au întors, de-odată cu ceilalţi români basarabeni, cu colacii de grâu frumos, prescură dintru Hristos, cu trei lumânări, în numele Sfintei Treimi, care veghează asupra idealurilor noastre sfinte şi cu ştergare şi steaguri româneşti, aşteptându-l cu încredere. Nu s-au înşelat. Gheorghe Gavrilă Copil ajunsese, totuşi, lâgă pod, dar chiar când întâlnirea dintre fraţi

se încheiase şi fraţii basarabeni porniseră spre malul basarabean, iar mulţimea de oameni a început să afluiască pe pod, după ei.

4) Delegaţia din partea FPM

5) În numele Sfintei Treimi

6) Gheorghe Gavrilă Copil

7) Mihai Ghimpu arătând cu mîna spre zona unde ne aştepta mulţimea membrilor şi simpatizanţilor FPM.

8) Traversând prin mulţimea de oameni care ne aştepta, pecetluind astfel bucuria finalizării activităţii **Prutul lacrimilor noastre să-l acoperim cu flori,** organizată de Societatea Culturală Bucureşti-Chişinău şi Frontul Popular din Moldova.

Societatea Culturală Bucureşti-Chişinău a fost scoasă din prim planul

activităţii, în ziua finalizării Podului de Flori. La Albiţa, Victor Crăciun. La Ungheni, Petre Solcanu. Şi alţii. Alte persoane, alte atitudni. În spatele dumnealor erau multe capete subordonate unor interese străine. Guvernanţii de la Chişinău au cerut aprobarea Moscovei pentru a participa la eveniment-Republica Moldova atunci mai era republică sovietică. Guvernanţii de la Bucureşti şi-au avansat în faţă unii reprezentanţi, dar ca persoane particulare şi nu de înalt rang politic. De reţinut că cei de la Chişinău nu s-au sfiit, totuşi, să apară ca persoane oficiale. Desigur aprobarea de la Moscova a contat şi ea. Oficialii de la Bucureşti aveau nevoie şi ei de aprobarea Moscovei? Nu, doar România nu era republică sovietică! A cerut şi Bucureştiul, sau n-a cerut aprobarea Moscovei? E sigur că oficialilor de la Bucureşti indicaţiile le-au parvenit de la Moscova, cel puţin prin Ambasada URSS de la Bucureşti, iar tovarăşii de la Bucureşti au jucat în consecinţă, evitând să se comporte conform intereselor naţionale ale românilor, făcând astfel jocul unor interese străine. Desigur avem în vedere şi telefoanele dintre d-l Ion Iliescu şi domnii Mihail Gorbaciov, Mircea Snegur şi Petru Lucinschi. Frontul Popular din Moldova îşi avea deputaţi în Parlament şi membri în Guvernul de la Chişinău, deci nu s-a încercat îndepărtarea lui pe faţă şi totală, dar cum am mai precizat, în întâmpinarea reprezentanţilor săi au apărut alţi reprezentanţi. Iar la Albiţa, oficialii de la Chişinău au fost reprezentaţi de personalităţile politice la vîrf, dar care nu făceau parte din FPM şi care se opuneau făţiş acestui partid politic. Având aprobarea Moscovei au ieşit în faţă cu dezinvoltură, ignorând FPM. Se impune să subliniem din nou, că nici Frontul Popular din Moldova şi nici Societatea Culturală Bucureşti-Chiţinău nu au cerut acordul Moscovei. Au acţionat cu îndrăzneală în interesul poporului român. Evoluţia evenimentelor au confirmat că se angajaseră pe calea cea bună. Răspunderea celorlalţi în faţa istoriei şi a lui Dumnezeu nu se va lăsa aşteptată. Moscova a reuşit să acţioneze asupra Preşedenţiei şi guvernanţilor de la Bucureşti prin filiera KGB, evitând astefl să se opună public şi să provoace, inevitabil, racţii publice pe măsură, iar Mihail Gorbaciov a reuşit, în felul acesta să evite să mai facă declaraţii publice - a pierdut o dată, după ce anunţase că armata sovietică de graniţă nu va permite nimănui să încalce teritoriul sovietic (Care sovietic? De o parte şi de alta a Prutului fiind în interiorul României!). Mai e vreo îndoială asupra reţelelor KGB din România, subordonate Moscovei?

Prima mie de elevi de peste Prut la şcolile din România

Într-o vizita de lucru, la Bucureşti, a d-lui prof. Mihai Avădanei, preşedintele Societăţii Culturale Bucureşti- Chişinău-filiala Iaşi, îmi arată o adresă din partea Liceului Costache Negruzzi, unde era şi este profesor. Solicita burse de la Ministerul Învăţământului pentru câţiva elevi din Republica Moldova, pe care voia să-i aducă la liceul dumnealui.

— Ce zici, frate Gavrilă?

— Ideea este extraordinară, dar ca o picătură de apă. Cum să facem ca aceste picături să devină o ploaie în întreaga Românie? Şi cât mai repede!

— În întreaga Românie? Frate Gavrilă, dacă smulg aceste câteva burse pentru liceul Negruzzi, e mare lucru! Atât!

— Mihai, noi aşa am fost crescuţi, să facem trimiterile bibliografice corect, să nu ne însuşim nimic din ce nu e al nostru. Şi o idee să o menţionăm de la cine o avem. Când va veni momentul, îmi voi aminti.

— E greu, frate. Îi vezi cum pândesc? Cu Podul de flori cum a fost, cu anexarea şi deturnarea de ultimă oră! Dar acum?! Pe cei câţiva copii din Basarabia eu tot îi iau la mine la liceu, cu sau fără burse.

Ne-am luat rămas bun. Un glas din adâncul fiinţei îmi spunea că în problemele care fac bine întregului neam, nu există imposibil. Există numai acţiune, muncă, dăruire. Fără să ceri nimic în schimb. Şi dacă ai suflet de român, înseamnă că nu îţi mai lipseşte nimic. Nici finanţe, nici condiţii favorabile. Am început să iau legătura cu oamenii de încredere din ţară. Ce grozav este când Neamul Românesc e viu în sufletele noastre! Gândeam la fel. La lucru deci.

Pe data de 12 iunie, cu o zi înainte de venirea minerilor în Bucureşti- stare de război civil provocată de Putere- am început o activitate publică pentru şcolarizarea gratuită a fiilor fraţilor din partea de răsărit a României, de sub ocupaţia URSS, în România liberă, de la apus la Prut. Apelul a apărut în Viitorul din 12 iunie, Gazeta de Botoşani din 14 iunie, Adevărul din 19 iunie, România liberă din 20 iunie şi în alte publicaţii. Amintiţi-vă ce a fost în luna iunie. Românii vânau români, îi călcau în picioare, distrugeau sediile Opoziţiei, laboratoarele Universităţii, martirizând studenţii. Aveau adresele exacte ale unora dintre noi. Dacă scriu aceste mărturisiri, înseamnă că am încredere în tinerii acestei ţări, cărora, prin excelenţă le sunt adresate. Repet, nu există condiţii nefavorabile sau potrivnice, care să nu fie învinse de dragostea de neam. Puterea KGB-istă din România acţiona ca o forţă

represivă împotriva înfiripării democraţiei, acţiona în concordanţă cu noua politică a URSS, a comunismului cu faţă umană. Numai că în Bucureşti, KGB-iştii de aici, îi depăşiseră de mult pe KGB-iştii de la Moscova. La această stare de război civil din Bucureşti, s-a adăugat o greşeală de tipar în Apelul tipărit în ziarul Adevărul. S-a greşit o cifră din numărul de telefon şi apelurile telefonice nimereau la un om, care s-a dovedit catastrofal pentru activitatea noastră. Urla, agresând verbal pe toată lumea. Am încercat să-l liniştesc. N-am reuşit, dimpotrivă. A doua zi Adevărul a făcut corectura de rigoare, într-o propoziţie pierdută printre alte propoziţii, încît calvarul a durat multă vreme. Alt material, Adevărul nu ne-a mai publicat niciodată. S-a muncit zi şi noapte. E vremea să spun un cuvânt de apreciere faţă de Maria, soţia mea, care de ani de zile face munca de secretariat în deplin anonimat şi deplină modestie. Tinerilor mă adresez. Niciodată nu am fost plătiţi pentru munca noastră. Am trăit din salariul de profesor de şcoală generală. Şi taxele pentru telefon şi pentru sediu, ni le-am plătit tot noi. Firesc, aţi spune, doar sediul este în apartamentul D-voastră. Nu vă contrazic. De banii din cont nu ne-am atins niciodată. Poate suntem singura asociaţie sau partid din ţară care nu am folosit, care nu ne-am atins de nici un leu din cont. Absolut toţi, în mod automat au fost destinaţi fraţilor de peste Prut. Badea Cârţan, un cioban ardelean a acţionat şi el pentru Unirea Ardealului cu Patria-Mumă, înaintea multora dintre contemporanii săi, cerşind cărţi în Bucureşti, umplându-şi desagii şi ducându-le, pe jos, cu riscurile trecerii graniţei imperiului austro-ungar, la românaşii săi din Ardeal. O bună stare sufletească depinde de noi, indiferent de condiţiile în care trăim. Un bun creştin este şi un bun român. Nefiind aşa ceva, suntem slabi şi dezbinaţi.

Telefoanele din toată ţara nu mai conteneau. De peste tot, din partea unor instititii de stat, din partea unor persoane particulare, din sate şi oraşe, eram anunţaţi, câţi elevi primesc. Nu exagerez: Ţara era pregătită să şcolarizeze în continuare, gratuit, pe toţi copiii poporului român, deci şi pe ai fraţiilor de peste Prut. Le cer garanţii financiare pentru fiecare românaş din Basarabia, nordul Bucovinei şi Ţinutul Herţa, pentru patru sau cinci ani. Liceele noastre au durata de patru sau de cinci ani. Lumea e contrariată, revoltată, ofensată. Garanţii, când ei sunt gata să îşi dea viaţa pentru fraţii din Basarabia, aşa cum şi-au dat-o şi în 1941, când au trecut Prutul cu arma în mână, obligându-i pe ocupanţii ruşi, să plece din România! Refuz primirea copiilor în familii. Dacă acceptam pentru unele familii, trebuia să

acceptăm pentru toate. Nesupravegherea atentă a unui singur copil din Basarabia, ne-ar fi îndurerat pe toţi. O singură familie dezbinată, ar fi aruncat o umbră asupra tuturor. Dar în familiile care aveau băieţi şi fete, cum se integra băiatul, sau fata din Basarabia? Dar, fie şi o singură familie cu o comportare reprobabilă?

De la o vreme am intrat pe făgaşul cel bun. Elevii vor fi primiţi numai la liceele cu internat, şi numai prin garanţii financiare pentru toată durata liceului, pentru fiecare pui de românaş de la răsărit de Prut. Directori de licee, inspectorate, profesori, spitale, institute de cercetări, întreprinderi, persoane particulare din oraşe şi sate, seminarele teologice, sindicatele, au început să trimită prin poştă actele prin care se garantau resursele financiare. Avem un popor inteligent, receptiv şi disciplinat. Soseau delegaţii veniţi de la margine de ţară, pentru a se încadra în limita de timp şi pentru a fi siguri că le vom trimite copii. În fine existau garanţii financiare temeinice pentru o mie de elevi. Repet, numai oamenii cu suflet pustiit pot vorbi de rău acest popor! Dar şi încrederea şi dorul de ţară al fraţilor basarabeni era răvăşitor. Erau în stare să îşi trimită toţi copii la studii în România. URSS îi apăsa cu toată greutatea ei de imperiu, dar ei erau şi sunt de diamant. Am depus un dosar la Frontul Popular din Moldova şi unul la guvern, personal domnului N. Mătcaş, ministrul învăţământului. O mare bucurie a străbătut şi celelalte cabinete ministeriale. Dosarul a fost verificat bursă cu bursă. Se acceptă oferta. Fără aprobarea Moscovei, Ministerul Învăţământului organizează selecţionarea copiilor care vor veni în România, la scara întregii Republici. La fiecare comisie, formată din inspectori şi profesori de specialitate, exista şi câte un reprezentant al Frontului. Am fost şi suntem şi vom fi mereu acelaşi popor. În noi toţi bate aceeaşi inimă de român. Numai că în Republica Moldova au început necazurile, care puteau compromite totul. Iar Frontul urma să primească o grea lovitură. Apăruseră reprezentanţii unor asociaţii culturale şi ligi din România, oameni de foarte bună intenţie, dar au început să alcătuiască liste pentru elevii şi studenţii care vor să vină la studii în România. Frontul avea o mare priză printre românii basarabeni. Frontul era parte responsabilă pentru selecţionarea copiilor. Unii elevi şi viitorii studenţi nu au mai trecut pe la comisii, părinţii lor fiind fericiţi că au reuşit să îşi înscrie fiii pe una din aceste liste. Reprezentanţii acestor asociaţii din România au mers atât de departe, dând de înţeles că şi ei lucrează tot în numele Frontului. Întrebaţi de Front asupra garanţiilor finaciare, au indicat unele licee şi universităţi din ţară, susţinând

sus şi tare că tocmai aceste instituţii de învăţământ garantează activitatea lor. Noapte albă la Front. În zori s-a luat o decizie. Frontul, fără să ştie nimeni, şi-a trimis un delegat, prin ţară, până la Timişoara, pentru a verifica şi garanţiile pentru aceste liste. Nici un liceu şi nici o universitate nu ştiau nimic, nici chiar persoanele care alcătuiseră listele nu luaseră legătura cu aceste instituţii de învăţământ. Delegatul a fost Iurie Roşca. Greu i-a fost Frontului să lămurească părinţii, că fără comisiile legale, oficiale, de selectare, copiii lor nu au nici o şansă pentru a studia în România. Reprezentanţii asociaţiilor în entuziasmul lor nu au ţinut seama nici de faptul că Societatea Culturală Bucureşti-Chişinău adunase burse doar pentru liceele din România, nu şi pentru studenţi. Alcătuiau liste şi pentru universităţi. Rău au făcut. S-a creat zvonul că unii tineri de aceea nu vor merge România, pentru că... În jurul Frontului se ţesea o stare îngrijorătoare. Acum apare, de la Iaşi, prof. Mihai Avădanei. A priceput dintr-un foc situaţia. L-a ascultat cu răbdare şi pe d-l Iuie Roşca, despre drumul său în România, despre care nu a vorbit numănui, pentru ca din neînţelegerea situaţiei să nu se ajungă şi la unele opinii antiromâneşti.

— Situaţia aceasta o rezolv eu, îşi dădu Miahi Avădanei drumul la glas. Domnule Iurie Roşca, dacă aduc o adresă din partea Univerisităţii din Iaşi, semnată de rector şi de contabilitate, din care să reiasă că se garantează întreţinerea la Universitate a câtorva zeci de studenţi, e bine?

Mihai Avădanei s-a întors de la Iaşi cu garanţii solide din partea Rectoratului Universităţii. Doar pentru aceste locuri au fost selecţionaţi şi studenţi. Alcătuitorii de liste, pricepând gravitatea situaţiei pe care o creaseră, au dispărut. În Bucureşti au început să bată la uşa primului ministru pentru a-i scoate din impas. Activitatea era a Societăţii Culturale Bucureşti-Chişinău, a Frontului şi a Guvernului din Republica Moldova. Din clipa implicării Ministerului Învăţământului şi a Frontului, Societatea Culturală Bucureşti-Chişinău îşi încetase activitatea. Rămâneau faţă în faţă Guvernul României, Guvernul din Chişinău şi Frontul. Aşa am înţeles că se va întâmpla şi la Podul de flori. Aşa ceva vom pune la cale şi peste două luni, aducând faţă în faţă Guvernul României şi al Federaţiei Ruse. Dar să nu anticipăm.

Ce a făcut d-l Petre Roman, primul ministru al României? A aprobat o mie de burse pentru elevi şi o mie de burse pentru studenţi. O mie de elevi are o şcoală generală dintre un grup de blocuri, apoi o altă şcoală. Cam atâţi elevi şi studenţi au venit din Republica Moldova, sudul Basarabiei, nordul

Bucovinei şi ţinutul Herţa, în întreaga Românie. Guvernul unei ţări cu o reţea de şcoli bine pusă la punct, o ţară, atunci, cu o situaţie financiară bună (Comparativ cu a ţărilor din jur), cu un entuziasm nemărginit faţă de fraţii de peste Prut şi al acestora faţă de noi, să primească un număr de elevi, cât ai unei şcoli generale? Guvernul ţării să ofere mai puţine burse decât a reuşit să adune Societatea Culturală Bucureşti-Chişinău, o asociaţie neguvernamentală?! Şi ce e mai grav, e că de fapt nu s-a obţinuit nimic. Cele o mie de garanţii financiare existau deja şi copiii fuseseră selecţionaţi pentru ele. Guvernul din Bucureşti anunţă Guvernul din Chişinău că primeşte la studii în România un număr de copii egal cu numărul de burse oferit de statul român. Numai că d-l Petre Roman nu a aruncat peste bord o activitate a unei asociaţii neguvernamentale, ci o şansă a Reîntregirii României! Desigur d-l Petre Roman poate spune că a discutat, la telefon, oferta sa, cu cei din Chişinău şi aceştia au primit-o cu bucurie. Dar puteau ei să îşi exprime revolta? Pe vremea desfăşurării acestei activităţi de obţinere de garanţii financiare, la nivelul întregii Românii, mereu avansasem ideea că România poate primi zece mii de tinere vlăstare ale fraţilor de peste Prut. „Astăzi am fi avut 10.000 de fii ai românilor de peste Prut. Oficialităţile din Bucureşti au blocat astfel ideea Unirii, dând răgaz forţelor antiunioniste din URSS, să manevreze împotriva mersului firesc al istoriei... Sub ochii noştri se reunifica Germania, dar Bucureştiul, deşi avea cale liberă, cel puţin pe linie de învăţământ, ne-a îndurerat pe toţi. E neîngăduit să ne lăsăm fraţii de peste Prut, pradă unor nelinişti şi amărăciuni greu de înţeles şi de suportat“ (Basarabenii nu-şi pot duce copii la şcoală în Patria-Mumă. V. publicaţia Alianţa CIvică, nr. 78, din 17 oct. 1991).

Domnul Petre Roman încă nu luase faimoasa hotărâre de guvern de a bloca Reîntregirea Ţării, prin draconica limitare a numărului copiilor de peste Prut, de a veni la studii în România, când am adus la cunoştinţa FPM faptul că urmează să plec la Moscova şi în Siberia , într-o activitae îndelung pregătită, cu foarte serioasă documentare, încă de dinainte de 1970, dar şi din ultimele luni, mai ales la Chişinău. Este pentru prima şi ultima oară când FPM a avut rezerve, chiar dacă nu mărturisise direct, pe de o parte considerând că obiectivele pe care le aveam în faţă sunt prea mari pentru umila mea persoană şi tot în sensul acesta, dificultatea reală de a fi primit, pentru convorbiri, de către Guvernul Federaţiei Ruse, ştiut fiind că maniera în care urma să abordez obiectivele propuse era în lumina datelor istorice obiective, dar şi pentru că fraţii de la FPM erau îngrijoraţi de posibilitatea

de a mi se pierde urmele pentru totdeauna în URSS...Din această cauză s-au adunat zilele în care împotrivirea la hotărârea noastră, m-a ţinut pe loc. Aceste zile au fost poate, printre cele mai greu de suportat, din întreaga mea viaţă. Neîncrederea, după zilele de blocare a plecii, am observat-o şi din partea unor scriitori, aşa din partea unui respectat redactor-şef, de la o importantă publicaţie, care, doar după câteva propoziţii, pe care le-am rostit, a renunţast la ideea unui interviu de dinaintea plecării. Acum era vorba de altceva, de alt motiv de neîncredere, după aparenţă, motivat. O forţă uriaşă, sufletească, din sinea mea, era pentru plecare. Faptul că cei din jur mă opriseră, mă adusese într-o stare de mare tensiune psihică. Sufletul pornise spre Moscova şi Siberia, dar cu trupul mai eram pe loc. In acele circumstanţe am comunicat FPM că hotărârea mea este de neclintit. Au urmat o serie de consultări cu FPM şi cu factori de conducere de primă mărime din Guvernul de la Chişinău, inclusiv cu primul ministru Mircea Druc. Tot acum, Iurie Roşca a chemat de urgenţă de la Cernăuţi, pe d-l Constantin Covalciuc, care m-a însoţit ca translator, la Moscova şi încă patru zile în Siberia, după care s-a întors în nordul Bucovinei, pentru a se implica imediat pe linia deschiderii unor şcoli în limba română. Am continuat să traversez singur uriaşe întinderi siberiene, în căutarea fraţilor români de acolo. Reîntregirea României a fost una din coordonatele majore ale Revoluţiei Române. Şansele Reîntregirii au fost menţinute, la zi, pe tot parcursul anului 1990. Spiritul Reîntregitor de ţară a fost activ, la scară naţională şi în 1991. Cei interesaţi pentru anii 1990 şi 1991 (şi în continuare) au la dispoziţie lista cu documentele Societăţii Culturale Bucureşti-Chişinău. Volumele de proză şi-au găsit locul în această listă datoriră aceluiaşi Spirit Reîntregitor de Ţară, care pulsează din paginile lor. Romanul **La apus de soare**, un roman al rezistenţei româneşti, de după 1950, din România şi al candelei de nestins al Reîntregirii României, a fost scris în 1978, iar **Cum e Doamne pe Cruce ?**, un roman al deportaţilor români din Siberia, 1977-78 (Un exemplar, în manuscris, a ajuns la Chişinău, în luna septembrie 1989). Ce s-a reuşit la Moscova ? **Guvernul de la Moscova a acceptat, în principiu, deschiderea de şcoli în limba română, pentru românii din Federaţia Rusă.** S-a ajuns la un acord de principiu. Să ne reamintim. URSS exista, avându-l în frunte pe Mihail Gorbaciov. În cadrul URSS, în fruntea RSFS Ruse, se afla Boris Elţîn. La Guvernul Elţîn m-am dus, în acest an de graţie, 1990, luna august. La Ambasada României de la Moscova, panică. Până după convorbiri, când am adus d-lui ambasador

Şandru o casetă video cu toate convorbirile. După ce a vizionat-o a exclamat: — Nici o greşeală! Excelent! M-a întrebat cu ce îmi poate fi de folos, dar, ca diplomat de carieră, înţelelese dintr-odată că netezisem calea pentru primul ministru Petre Roman şi pentru preşedintele Ion Iliescu, pentru semnarea unei înţelegeri între Federţia Rusă şi România, pe linie de învăţământ.

Convorbirile s-au desfăşurat ierarhic. S-a ajuns la concluzii acceptate de ambele părţi. Se crease posibilitatea de a fi primit la prim-vicepreşedintele Federaţiei Ruse. Mai sus de prim-vicepreşedinte, era Boris Elţîn. Am bătut în retragere, cu eleganţă, susţinând că la întâlnirea cu prim-vicepreşedintele şi preşedintele Federaţiei Ruse, locul este al Primului ministru şi al Preşedintelui României. Ruşii au ştiut să aprecieze abţinerea mea. Câştigasem o mare bătălie. Deschisesem calea întâlnirilor la vârf. Şansele derulării Reîntregirii României le mai aveam sub control. Şi Federaţia Rusă, atunci, avea nevoie de relaţii bune cu exteriorul. Refuzul guvernanţilor de la Bucureşti de a-şi proteja minoritatea românească din întreaga Rusie, mă uluieşte până azi. Guvernul Rusiei urma să subvenţioneze toate şcolile cu predare în limba română. Tot aşa cum face şi Guvernul României pentru minorităţile de la noi.

În Siberia, la românii deportaţi şi la urmaşii acestora

De la Moscova am mers în Siberia, la prima întâlnire a unui mesager din România, de după Revoluţie, cu deportaţii români şi urmaşii acestora. Azi şi ei, ca şi toţi românii din Federaţia Rusă, ar fi avut şcoli în limba română. Ar fi început să-şi înalţe biserici în care să asculte Sfânta Liturghie tot în limba română. Şi nu numai în Rusia, ci şi în Ucraina, Kazahstan şi în celelalte foste republici ale imperiului sovietic. Oficialităţile noastre au fost şi de data aceasta absente. Dar Opoziţia?

Corneliu Coposu şi Ambasadorul URSS

În toamna anului 1990, când m-am întors din Siberia, la PNŢCD, răceală şi agresivitate. De ce, Doamne?! Întreaga conducere ştie de ce. Domnul Corneliu Coposu fusese invitat la Ambasada URSS. Tovarăşul ambasador i-a spus că nu înţelege de ce **Dreptatea,** ziarul PNŢCD, este oficina Societăţii Culturale Bucureşti-Chişinău. Având în vederea că în

Dreptatea din 28 august 1990 este comunicată opiniei publice româneşti întreaga conducere a PNŢCD-subsemnatul apărând în corpul membrilor supleanţi ai Comitetului de conducere-adjuncţii departamentelor centrale-bănuiesc că întâlnirea cu ambasadorul URSS a avut loc după această dată. Cu toată discreţia, am fost împins afară din conducerea PNŢCD şi de la **Dreptatea.**

Guvernanţii de la Bucureşti s-au speriat şi mi-au reproşat că am fost la Boris Elţîn (Federaţia Rusă), în conflict cu Mihail Gorbaciov (URSS). Le-am răspuns că pot repeta vizita, de data aceasta la d-l Mihail Gorbaciov. După ce le-am explicat şi s-au convins că pot fi primit de Mihail Grobaciov, au tăcut. De frica URSS, nici Corneliu Coposu nu a a scăpat! Deşi avea drum liber la Guvernul Elţîn, nu a răspuns conform aşteptărilor. Ar fi fost în interesul României şi al Reîntregirii României. Atunci, Boris Elţîn avea nevoie de aliaţi. Corneliu Coposu, nici după căderea lui Mihail Gorbaciov, nu a reuşit să se mobilizeze pentru o astfel de vizită. Istoria îi oferise şansa ieşirii, în interesul României, pe prim planul vieţii internaţionale. Când era rugat şi sfătuit să se întâlnească cu Boris Elţîn, se ridica în picioare, înviorat, dar după câteva secunde, se aşeza iar, abătut. Întrebând pe cineva, de ce această reţinere, ezitare, neputinţă, mi-a răspuns, din cauza fricii pe care a acumulat-o în urma bătăilor primite în puşcărie, de la KGB-işti. Adaug eu, KGB-iştii l-au supravegheat şi după ieşirea din puşcărie şi, neîndoielnic şi după Revoluţie. Cu alte cuvinte, nici Guvernul, nici Opoziţia nu s-au angajat pentru Reîntregirea Ţării. Este de notorietate publică faptul că membri PNŢCD, sfătuiţi de conducerea PNŢCD, frânau mitingurile Societăţii Culturale Bucureşti-Chişinău în sprijinul fraţilor de peste Prut şi al Reunificării Ţării, determinând oamenii să nu mai vină la mitinguri, susţinând că nu e momentul pentru asemenea activităţi. Să aşteptăm până va fi răsturnat FSN de la Putere, până va ajunge PNŢCD la guvernare. A ajuns, dar ne-a dezamăgit pe toţi. Dar să revenim în anul 1990, la **Discursul domnului Corneliu Coposu, Preşedintele PNŢCD** (Dreptatea, 4 decembrie 1990), rostit la Alba Iulia. Cuprinde o singură referire la teritoriile româneşti de peste Prut, prin cuvintele Chişinău şi Cernăuţi, iată fragmentul: „Să închinăm gratitudinea ţării, marilor făuritori ai României: Regele Ferdinand, Ionel Brăteanu, Take Ioneascu, Nicolae Filipescu, Nicolae Iorga, celor care au stat în fruntea obştei la Chişinău şi Cernăuţi“. Dar în **Cuvântarea ţinută de d-l Corneliu Coposu la 1 Decembrie 1991** (Dreptatea 5/6 decembrie 1991)? Absolut nimic, nimic, nimic. Mai e loc de vreo îndoială de ce se

petrecea la vârf, în conducerea PNŢCD? Tentativa de reinstaurare a comunismului, cunoscută sub numele de Puciul de la Moscova, din august 1991, a derutat PNŢCD, dovadă că prima reacţie a unui lider PNŢCD, la Televiziune, a fost considerată regretabilă. Cuvântarea lui Corneliu Coposu de la 1 Decembrie 1991 ne adevereşte că PNŢCD nu se eliberase se sindromul terorizant al Kremlinului. Corneliu Coposu, chiar în timpul Puciului, fiind solicitat să reacţioneze, nu s-a pronunţat, în nici un fel, decât astfel: " Dar dacă vin ruşii?" Înţelegem această stare de spirit. Nu judecăm pe nimeni. Consemnăm doar date, fapte, atitudini, etc., aşa cum au fost. Prin aceste mărturisiri nu am negat dorinţa fierbinte a lui Corneliu Coposu pentru Reîntregirea Ţării. Îşi iubea ţara şi suferea în faţa marilor nedreptăţi făcute poporului român de către Moscova. A plecat la Domnul în 1995, cu un an înainte ca PNŢCD să ajungă la guvernare. Ne-a lăsat totuşi, o cuvântare, ca un testament pentru Reîntregirea României, dar, prea târziu. Se impune deci să întârziem câteva rânduri asupra **Declaraţiei privind Basarabia-**redactare Pop Iftene-text difuzat participanţilor la Congresul PNŢCD din ianuaie 1996. Declaraţia, după discuţii, urma să fie votată şi să devină document al acestui Congres, document de partid. Numai că s-a întâmplat ceva ce ar fi dezonorat orice partid. În timp ce autorul Declaraţiei o citea, pe scenă, la microfon, alături de întregul prezidiu, un ţărănist, din sală, se repede spre scenă şi strigă spre Iftene Pop, de ce nu a ridicat problema Basarabiei când lucra la Ministerul de Externe, pe vremea lui Ceauşescu, iar spre prezidiu, s-o lăsăm mai încet cu Basarabia, cu acest teritoriu, deoarece nu avem temei să-l considerăm românesc. Prezidiul Congresului PNŢCD s-a înmuiat, s-a conformat şi doar în trei-patru minute a scos de pe ordinea de zi Declaraţia, d-l Ion Diaconescu spunând, în plenul Congresului, că după Congres o vor îndrepta spre secţiile de tineret ale filialelor din ţară... Şi s-a înmormântat Declaraţia pentru Basarabia. PNŢCD încă nu ajunsese la guvernare. Să fi fost vorba tot de frica de KGB? Dar iată, Convenţia Democrată, în 1996, câştigă alegerile. Partidul cel mai important, PNŢCD. Reprezentantul Convenţiei, prof. univ. Emil Constantinescu ajunge preşedinte al României. La câteva luni după investitură, ne surprinde pe toţi, cedând Ucrainei, sudul Basarabiei, nordul Basarabiei, Ţinutul Herţa, nordul Bucovinei (Şi după cum se poate constata şi Insula Şerpilor), fără să menţioneze Pactul Molotov-Ribbentrop. E vorba de Tratatul cu Ucraina, prin care se recunoaşte actualele graniţe... aşa, de parcă teritoriile rămase la Ucraina nu ar avea nici o legătură cu România.

Tot după preluarea puterii de către PNŢCD, urmaşul lui Corneliu Coposu la conducerea PNŢCD, d-l Ion Diaconescu, la un an de la preluarea guvernării, a fost la Moscova. Deşi Guvernul Federaţiei Ruse îşi dăduse acordul de principiu încă din 1990, pentru şcoli în limba română în întrega Federaţie Rusă, acord despre care PNŢCD a fost informat în detaliu, d-l Ion Diaconescu nu a ridicat problema protejării minorităţilor româneşti. Orice comentariu e de prisos. A se citi, spre edificare, Stenograma convorbirilor de la Moscova.

Uniunea pentru Reîntregirea Teritorială a României

Să revenim la anul 1991. Atunci, după intensele activităţi publice din 1990 reuşisem să înmănunchiem aproape toate asociaţiile unioniste cu sediul în Bucureşti şi unele partide, în **Uniunea pentru Reîntregirea Teritorială a României**. S-au ales organele de conducere. Urma o simplă formalitate. La alegeri asistase presa. Anunţase înfiinţarea Uniunii. A apărut un articol, pe aproape o jumătate de pagină de ziar (februarie 1991). D-l Manu Valentin, cercetător ştiinţific la Institutul de Fizică Atomică, printre noi de două-trei luni, a fost propus şi votat ca membru în conducere (au fost votaţi un preşedinte, un vicepreşedinte şi trei membri). D-l Manu Valentin abia înainte de a depune procesul-verbal de constituire la tribunal, s-a opus, ameninţând că va protesta în sala tribunalului, dacă se depune procesul-verbal. De ce nu a spus nimic înainte? Întrebare la care nu a răspuns niciodată. Cu uşurinţă ar fi fost propus şi ales altcineva. Cei propuşi, întrebaţi fiind dacă vor să facă parte din conducere, unii au răspuns nu şi propunerile nu au fost supuse votului. Dumnealui a acceptat să fie ales. De ce? Se impune precizarea că Adunarea generală de constituire a avut loc în Piaţa Revoluţiei, fiind formată din toţi participanţii la două mitinguri, la date diferite, apropiate, deci totul s-a desfăşurat cu o bună pregătire şi informare, al doilea miting finalizându-se cu votarea celor propuşi. Aşa s-a ajuns să nu existe nici o forţă politică în stare să i se opună d-lui Emil Constantinescu et compania, ca să nu scoată Pactul Molotov-Ribbentrop din istoria României. **Uniunea pentru Reîntregirea Teritorială a României** a fost primită cu bine în lumea politică, semnând alături de Partidul Naţional Creştin Democrat, Partidul Ntional Liberal, Partidul Social-Democrat, **Declaraţia partidelor din România, a organizaţiilor, asociaţiilor şi sindicatelor semnatare ale acestei declaraţii în legătură cu intenţia URSS**

de a organiza un referendum în Republica Moldova la 17 martie 1991. Iniţiativa şi textul de lucru aparţin Societăţii Culturale Bucureşti-Chişinău. Din partea PNŢCD a fost delegat la această întâlnire de lucru (La Muzeul municipal de istorie), deputatul Ion Lup, care a şi semnat declaraţia. Întâlnirea s-a finalizat prin semnarea Declaraţiei, de către cei douăzeci şi cinci de reprezentanţi de partide, asociaţii şi sindicate (Vezi Dreptatea din 13-03-1991).

Românii de peste Prut în Parlamentul României

Din nefericire PNŢCD nu a fost receptiv la propunerea noastră de a trece pe listele de candidaţi pentru Parlamentul României şi pe românii de la răsărit de Prut. Aveam în vedere listele Convenţiei Democrate. S-au solicitat patrusprezece locuri. Deci foarte puţine. Pentru a nu exista vreo îngrijorare că unii membri CD şi-ar pierde posibilitatea de a intra în parlament, basarabenii au hotărât să fie trecuţi pe listele pentru circumscripţiile electorale din Moldova, urmând să fie susţinuţi de mii de basarabeni, care ar fi lămurit rudeniile şi cunoscuţii lor din partea de apus a Prutului vă voteze pentru românii basarabeni. Se ştia foarte bine că moldovenii vor vota pentru oamenii d-lui Ion Iliescu. Răspunsul precipitat al PNŢCD a fost că PNŢCD va invinge în alegerile generale şi în Moldova... Aceasta a fost formula de refuz. PNŢCD nu s-a angajat nici pe calea aceasta, pe calea Reîntregirii României. La un moment dat Corneliu Coposu şi-a lăsat inima să glăsuiască şi a spus că se acceptă o listă cu patrusprezece români basarabeni, dar să fie numai personalităţi. Superb minut, dar care în chiar zilele următoare, a fost uitat cu desăvârşire. Nu ştim de ce şi cum de s-a întâmplat aşa ceva. Uitat a fost şi când a venit o delegaţie de la Chişinău, de la FPM şi s-a discutat câteva ore, dar nu despre listele electorale comune, pe care PNŢCD nu le avea în vedere! În faţa acestei situaţii l-am rugat pe Iurie Roşca, acest unionist de elită al Neamului Românesc, lider al FPM, formaţie politică cu un crez constant Reîntregitor de Ţară, să o determine pe Leonida Lari, să se prezinte la PNŢCD şi să îşi propună candidatura. Românii de peste Prut aveau şi au acest drept istoric. Am mizat pe dezinvoltura şi personalitatea poetei. Loenida Lari atunci se bucura de o reală simpatie din partea tuturor românilor, ceea ce a fost în beneficiul PNŢCD, în timpul campaniei electorale. Între Iurie Roşca şi Leonida Lari relaţiile se răciseră, Iurie Roşca trebuind să treacă peste convingerile sale,

din necesitatea spargerii nereceptivităţii celor de la Bucureşti. Trebuia creat fie şi un singur precedent. Dreptul la ţară trebuia adjudecat.. Leonida Lari, după ce a părăsit PNŢCD, a devenit o personalitate controversată. Dar trebuie să subliniem şocul pe care l-a suferit ca deputat PNŢCD, când a constatat că ea, unionistă de necontestat, a nimerit într-un partid fără o astfel de preocupare. Fără să fie înţeleasă şi sprijinită. Atunci, de ce a venit la Bucureşti? A confundat activitatea Societăţii Culturale Bucureşti-Chişinău pentru Reîntregirea României, cu activitatea PNŢCD? Foarte puţini basarabeni ştiau adevărul...Dar dacă românii din teritoriile anexate de URSS ar fi avut un grup parlamentar în Parlamentul României, aşa cum preconizasem în această propunere către conducerea PNŢCD? În 1992 ar fi candidat pentru Parlamentul României şi românii din sudul şi nordul Basarabiei, din ţinutul Herţa şi din Nordul Bucovinei. Dar nici unii n-au beneficiat de dreptul lor istoric nici în 1996. Şi se ştie, există o cale absolut legală de a accede în Parlamentul României! Cât de greu i-o fi fost lui Iurie Roşca, reprezentant al unui partid unionist, să vină în anii de după Revoluţie la PNŢCD, din solidaritate cu PNŢCD în lupta împotriva comunismului, deşi ştia că PNŢCD era absent de la datoria naţională de Reîntregire a României! Multe şanse Reîntregitoare de Ţară s-au risipit în anii de după Revoluţia Română! Cerul a fost atent şi generos cu noi (Românii doreau liste comune pentru alegeri. Presa din Bucureşti şi Chişinău era receptivă - a se vedea articolele **Românii de peste Prut trebuie să participe la alegerile generale din România; Parlamentarii din Chişinău, majoritari la Bucureşti; Atenţie, la Moscova, politicieni români!)**

Este şi PNŢCD un partid KGB-ist?

Desigur PNŢCD a avut şi momente foarte bune. Aşa, declaraţia de partid **Nu există un drept de autodeterminare pentru Basarabia şi Bucovina** (Drepatea 25/26 nov. 1991). Prin aceasta îşi respecta titlul de partid naţional. Dacă nu s-ar fi abătut de la ea, sau dacă nu ar fi ignorat-o, chiar dacă o astfel de implicare a fost după marile şanse de Reîntregire a României, tot am fi avut un partid politic, atât de necesar, pentru a nu se ajunge la dăruirea unui important teritoriu românesc, Ucrainei, fără nici un fel de referire la Pactul Molotov-Ribbentrop. Azi s-a ajuns la o situaţie extrem de penibilă. În România liberă din 23 august 1999, Pop Iftene semnează o pagină intitulată **Pactul Ribbentrop-Moloto***v*. Pentru a

contrapune atitudinnea PNŢCD, din aprilie 1991, unui proiect de tratat cu fosta URSS, semnat de preşedintele Ion Iliescu, referindu-se la acel tratat, d-l Pop Iftene scrie negru pe alb: „în care nu se pomenea nimic de efectele profund nocive pentru România şi ilegale, ale Pactului Ribbentrop-Molotov", şi face trimitere la „o declaraţie" a PNŢCD (Dreptatea 3 mai 1991), despre care acelaşi Pop Iftene scrie, tot negru pe alb, că PNŢCD „expres sau în subtext arată că URSS trebuia să recunoască în viitorul tratat româno-sovietic nulitatea ab initio a Pactului şi în privinţa României". Subtext are acelaşi înţeles ca printre rânduri. Numai în unele declaraţii ale PCR se citea printre rânduri, dar în democraţie, într-o problemă vitală pentru România, este de neacceptat. De ce a evitat Pop Iftene declaraţia din 25/26 noiembrie? Pentru că PNŢCD cerea Guvernului FSN de atunci „Să facă o declaraţie publică, în momentul în care Ucraina va deveni independentă (după toate probabilităţile la 1 decembrie a. c.) în care să se arate că Bucovina de nord, Ţinutul Herţa, fostele judeţe Hotin, Cetatea Albă şi Ismail, ca şi Insula Şerpilor au fost acaparate de URSS cu forţa de la România şi incluse ilegal în statul ucrainian. Ele vor trebui să revină României, în urma unor negocieri, pe cale paşnică "(Subliniem că aceasta nu este „o declaraţie" ci, Declaraţia Partidului Naţional Ţărănesc Creştin Democrat-cu litere mari). PNŢCD încă nu ajunsese la guvernare. Dar, peste câţiva ani, în 1996, înainte cu câteva săptămâni de a prelua puterea? Revenim la textul lui Iftene Pop: „Negocierile pentru un tratat cu statul succesor, Rusia, au foat reluate şi purtate timp de câţiva ani, pentru ca în 1996 (tot în aprilie) să se ajungă la un text ce urma a fi parafat, pentru care E. Primakov, ministrul de externe rus, din acea vreme, venise în mare grabă, tocmai din China, scurtându-şi vizita în acea ţară. Numai că, deoarece nici acest proiect nu făcea vreo referire la Pactul Ribbentrop-Molotov, PNŢCD şi alţi membri ai opoziţiei, în Consiliul Consultativ de pe lângă MAE, au respins parafarea lui, E. Primkov plecând din România, prin trântirea uşilor şi foarte iritat... E. Primakov, cât a fost ministru de externe şi apoi prim-ministru al Rusiei, deci şi în 1999, susţinea că nu va schimba nici o virgulă la proiectul de Tratat neparafat în 1996 şi nici nu va accepta vreodată condamnarea Pactului Ribbentrop-Molotov". A avut această atitudine politică responsabilă a PNŢCD, o bună mediatizare? Da şi pe merit. Aşa, în Cotidianul din 25 aprilie 1996, sub titlul **CDR acuză conţinutul Tratatului cu Rusia**, se scrie: „CDR a propus ieri o întâlnire urgentă a tuturor partidelor parlamentare, cu preşedintele Ion Iliescu. Obiectul acestei întâlniri îl

constituie discutarea conţinutului Tratatului cu Rusia, care se pare că va fi semnat în curând. Caracterul urgent al propunerii este deteminat de iminenta întâlnire-la sfârşitul acestei săptămâni-dintre Ion Iliescu şi şeful diplomaţiei de la Kremlin, Evgheni Primakov. Conform unor date de ultimă oră, staff-ul CDR este îngrijorat de posibilitatea conform căreia partea română să fi abandonat încercarea de a include în acest tratat o prevedere care să condamne Pactul Ribbentrop-Molotov. CDR intenţionează-în cazul în care întâlnirea cu Ion Iliescu se va materializa-să preîntâmpine eludarea din tratat a condamnării Pactului Ribbentrop-Molotov. Totodată, principala alianţă a Opoziţiei condamnă faptul că ministrul de externe Teodor Meleşcanu nu a considerat oportun să se consulte cu forţele politice parlamentare, înainte de a pregăti parafarea acestui tratat (L. G.)".

Poziţia lui Primakov era a unui disperat şi iritat în grandomania sa autoritară, imperială, de care nu se debarasase, deşi Rusia pornise pe calea democraţiei. Prin astfel de reacţii, mărturisea că nu are de ales, decât să accepte includerea Pactului Molotov-Ribbentrop în Tratatul cu România. Făcea presiuni psihice, ca pe vremea URSS şi atât, mizând pe slăbiciunea unor români bolnavi de efectul terorizant al Kremlinului. La fel cum a procedat peste câteva luni Ucraina, care a reuşit, în câteva zile să sperie Convenţia Democrată, în frunte PNŢCD-strigând că România are pretenţii imperialiste.Ar fi momentul să ne reamintim că atât URSS cât şi Ucraina nu aveau cum să invoce nici Tratatul de Pace de la Paris, din 1947, deoarece în acest tratat URSS a impus formularea că frontiera dintre URSS şi România s-a stabilit conform "acordului" din 1940 dintre URSS şi România. Un astfel de acord nu a existat. Moscova a încercat să şteargă prin cuvântul acord, pe cel de ultimatum, să ascundă faptul că în 1940 a dat un ultimatum României, impunând, prin ameninţarea cu forţa, pe baza Pactului Molotov-Ribbentrop, o nouă frontieră (în interiorul României), între URSS şi România. Cu alte cuvinte anexarea Răsăritului României, de către URSS, pe baza Pactului Molotov-Ribbentrop, este confirmată chiar de textul Tratatului de Pace de la Paris, din 1947. Pop Iftene, după cum se poate constata, evidenţiază respingerea proiectului de tratat cu Rusia, de către PNŢCD şi alţi membri ai opoziţiei, dar lasă sub tăcere că doar peste câteva luni, CD, în frunte cu PNŢCD, parafează tocmai un astfel de tratat cu Ucraina, creînd un precedent periculos pentru semnarea tratatului cu Republica Moldova şi Rusia. Se ştie că vina pentru semnarea unui astfel de tratat o are, prin excelenţă, preşedintele Emil Constantinescu, dar şi d-l

Adrian Severin, ministrul de externe, membru al Partidului Democrat, care face parte din Coaliţia guvernamentală. Zelul şi graba preşedintelui Emil Constantinescu şi secondarea hotărâtă a d-lui Adrian Severin au deschis mai adânc rana în fiinţa poporului român şi ne-au cernit feţele tuturor. Fără Reîntregirea României, dinamica Neamului Românesc este grav perturbată. Au procedat de-a-ndoaselea, contrar istoriei românilor. Că după această parafare, vociferările ulterioare ale lui Primakov au avut un suport, nimeni nu poate nega. Mai reţinem câteva rânduri din textul lui Iftene Pop: „Iritarea s-a transmis, curios, şi puterii de atunci, exprimată între altele în comunicatul de presă al Preşedenţiei, din 6 mai 1996, căreia PNŢCD i-a răspuns tot printr-un comunicat (10 mai) şi o declaraţie ceva mai extinsă (16 mai). Întrucât declaraţia PNŢCD cuprindea o argumentaţie juridică şi ştiinţifică veritabilă, inedită şi dificil de combătut...“Numai că această declaraţie ceva mai extinsă face parte din Declaraţia la care Congresul PNŢCD, din ianuarie 1996, a renunţat (mai bine zis s-a lepădat) şi de care, în luna mai se foloseşte conjunctural, iar la câteva săptămâni, după ce Convenţia Democrată, în frunte cu PNŢCD preia puterea, o ignoră din nou, nefăcând în Tratatul cu Ucraina, nici o referire la Pactul Molotov-Ribbentrop.

Prin aceste observaţii, în nici un caz nu negăm că Iftene Pop este specialistul de necontestat al PNŢCD în problema Răsăritului României anexat la URSS şi nici că este autorul unei excelente cărţi despre Basarabia.

Este şi PNŢCD un partid KGB-ist? Nu, dar prin vidul faţă de Reîntregirea României, prin lipsa unui program unionist până la preluarea Puterii, în 1996, apoi prin renunţarea la Pactul Molotov-Ribbentrop, a făcut servicii intereselor Rusiei şi Ucrainei.

Dar d-lui Iftene Pop i-a scăpat, regretăm sincer, şi **Declaraţia Parlamentului României cu privire la referendumul din Ucraina din 1 decembrie 1991**. Se impune precizarea că Gheorghe Gavrilă Copil a avut o contribuţie importantă la redactarea Declaraţiei PNŢCD din 25/26 nov. 1991, ceea ce explică faptul că Declaraţia Parlamentului seamănă în spirit şi text cu Declaraţia PNŢCD. Desigur aşa ceva nu ar fi fost posibil fără o conlucrare cu un deputat FSN, în două nopţi, deputat prin care câteva formulări ale lui Gheorghe Gavrilă Copil au fost preluate de ceilalţi parlamentari ai puterii, ca şi cum ar fi venit de la dânşii. La textul Declaraţiei s-au raliat şi parlamentarii Opoziţiei. Ea s-a votat cu uşurinţă şi rapiditate, încât preşedintele Ion Iliescu a aflat de ea după vot. A reacţionat absolut

regretabil, iritat, spunând că nu a ştiut nimic şi că s-a săvârşit o mare greşeală. Parlamentarii Puterii n-au mai făcut asemenea greşeli. Şi nici din partea Preşedenţiei şi a Guvernului nu s-au săvârşit. Dar şi Opoziţia a lăsat în uitare această declaraţie. Atunci Ucraina se sbătea pentru a-şi dobândi independenţa. Delegaţii Ucrainei votaseră pentru declararea Pactului Molotov-Ribbentrop nul ab iniţio. Opoziţia era obligată să interpeleze Puterea, inclusiv prin moţiune simplă sau de cenzură, pentru această problemă, nu să abandoneze şi ea cauza sfântă a tuturor românilor. Se impune să reţinem câteva fragmente din această Declaraţie (publicată în presa timpului, din care amintim România liberă din 29 decembrie 1991, iar la Chişinău, Ţara, nr. 50, decembrie 1991): „Având în vedere că acest referendum ar urma să se desfăşoare şi pe teritoriile româneşti-Bucovina de nord, ţinutul Herţa, ţinutul Hotin, preum şi judeţele din sudul Basarabiei, Parlamentul României declară solemn că aceste teritorii au fost rupte din trupul ţării, iar pactul Ribbentrop-Molotov a fost declarat nul şi neavenit ab initio, de URSS, la 24 decembrie 1989 şi de Parlamentul României, la 24 iunie 1991. Desigur, este dreptul Ucrainei să organizeze un referendum pentru independenţa sa, dar acest referendum nu poate avea valabilitate în privinţa teritoriilor româneşti anexate abuziv de fosta URSS, teritorii care nu au aparţinut niciodată Ucrainei şi sunt de drept ale României... Parlamentul României declară solemn că referendumul organizat de autorităţile de la Kiev în teritoriile româneşti încorporate cu forţa în cadrul fostei URSS-respectiv în Bucovina de nord, ţinutul Herţa, ţinutul Hotin, precum şi judeţele din sudul Basarabiei-este nul şi neavenit, precum şi consecinţele acestuia. Parlamentul României cere parlamentarilor şi guvernelor tuturor statelor, care vor recunoaşte independenţa Ucrainei, să declare expres că această recunoaştere nu se extinde asupra teritoriilor româneşti menţionate... Parlamentul României solicită guvernului ţării să înceapă de urgenţă negocieri cu autorităţile de la Kiev în problema teritoriilor româneşti anexate cu forţa de URSS“.

România făcuse prin această Declaraţie un pas clar, recunoaşterea independenţei Ucrainei, dar nu şi asupra teritoriului românesc anexat prin Pactul Molotov-Ribbentrop, recunoaştere conformă cu declararea Pactului Molotov-Ribbentrop nul ab initio, la 24 decembrie 1989 şi de către toţi deputaţii Ucrainei. Numai că această Declaraţie a fost în contradicţie cu poziţia preşedintelui Ion Iliescu, cu a prim-ministrului Petre Roman, prin miniştrii dumnealui de externe, şi cu a ambasadorul român de

la Moscova, d-l Şandru, faţă de Actul final de la Helsinki, în 1990 (Când toate elementele pentru Reîntregirea României erau întrunite, inclusiv enorma simpatie internaţională pentru mişcarea unionistă care se manifesta la scara întregului popor român), în 1991 şi în continuare, poziţie pentru care nu şi-au cerut scuzele de rigoare nici azi. Au acţionat făţiş împotriva tuturor unioniştilor români, de pe ambele maluri ale Prutului şi altfel, la vedere, opunându-le o altă opinie, a oficialităţilor, înfluenţând milioane de români, în primul rând prin televiziune, pe care o controlau în întregime, dar şi prin presă şi radio. Au repetat de atâtea ori, despre angajamentul ţării noastre la Actul final de la Helsinki, subliniind că între principiile unanim acceptate ale acestui Act este şi cel referitor la inviolabilitatea frontierelor. În această formulare era şi un fel de ameninţare la adresa unioniştilor şi de stârnire împotriva lor a unor români, ca şi cum unioniştii ar încălca acest acord şi ar expune România unor primejdii. Numai că tovarăşii de mai înainte, toţi, ştiau prea bine, că Actul final de la Helsinki prevedea posibilitatea modificării graniţelor prin buna înţelegere între părţi, dar despre aşa ceva n-au scos o vorbuliţă, ca şi cum nu ar fi existat, făcând astfel servicii Moscovei şi Kievului şi deservicii României. Situaţia este evidentă şi fără replică. Aceleaşi personaje trăiesc şi azi, bine mersi, defilând în înaltele organisme statale româneşti şi la televiziune şi la radio şi în presă. Asta manipulare a românilor! Cam cât respect şi bun simţ au manifestat faţă de acei români care i-au crezut, neştiind toate prevederile Actului final de la Helsinki ?!

Infiltraţii

Neîndoielnic unii români au fost manevraţi de KGB, fără să fie KGB-işti. Şi unii mai sunt manevraţi şi astăzi. Dar câţi dintre românii care şi-au dat seama despre ce este vorba, au avut curajul să nominalizeze persoana KGB-istă sau să o izoleze, s-o îndepărteze din grupul în care s-a infiltrat? Desigur dovada apartenenţei la KGB este greu de făcut, dar activitatea, conform intereselor Moscovei, nu este greu de identificat, deci ar fi simplu să o evidenţieze. Cel puţin pentru a elibera unele partide şi asociaţii de sub controlul sau influenţa unor persoane KGB-iste. Desigur KGB-iştii sunt abili, profesionişti. S-au acomodat la libertatea de opinie oferită de democraţie. Un drept care trebuie respectat. Dar, se ştie exact că de fapt lucrează pentru alte interese. Şi totuşi se tace. E adevărat că timpul lucrează în

favoarea românilor care nu fac jocul Moscovei. Jocul Moscovei este diferit de unele apropieri faţă de Moscova, pentru unele interese româneşti. Jocul Moscovei nu este confundabil cu jocul românesc. Dar ceea ce unii români nu prea au ştiinţa şi deprinderea să facă (ar fi bine cel puţin să devină surzi, să-i ignore şi să-i ocolească pe KGB-işti), face timpul, dumnealor KGB-iştii fiind din ce în ce mai în vârstă şi cu o influenţă, în perspectivă, din ce în ce mai slabă. Dar să nu ne amăgim, cu atât mai mult acţionează acum, cu eficienţă şi îndărătnicie (deci unii mai uşor de identificat), sesizând că este posibil să revină la guvernare în România. Câţi dintre români ştiu despre unele activităţi, de partid sau de asociaţii, care au fost torpilate, deviate sau anulate de către elementele KGB şi totuşi tac! Cu siguranţă poporul român nu are nevoie de astfel de reduşi la tăcere. Printr-o astfel de tăcere sunt o perdea de protecţie pentru KGB. Dar dacă unor români li s-au regizat unele capane, şi tac de ruşine şi de frică?

Spre luare aminte

Ne oprim aici cu mărturisirile. Ele au avut un singur ţel, să-i mobilizeze pe români. Bunul Dumnezeu va aduce iar în staţie trenul Reîntregirii României. Dar nu va mai sta mult. Cei care au greşit, în anii trecuţi, cu voie sau fără de voie, bănuind că îi mustră conştiinţa, sunt rugaţi să se implice iar, dar responsabil şi cinstit. E nevoie de toată lumea pentru marele examen, al Reîntregirii, pe care noi românii trebuie să-l trecem. Fără acest examen nu vom avea niciodată o imagine onorabilă nici faţă de noi înşine, nici pe mapamond. Şi pe drept cuvânt.

ILIE ILAŞCU, MILITANT FERM PENTRU REÎNTREGIREA ROMANIEI

Arestat la 2 iunie 1992, condamnat la moarte la 9 decembrie 1993. Din Declaraţia finală a lui Ilie Ilaşcu. Strângea cu mâna dreaptă gratiile cuştii şi în stânga avea un steguleţ tricolor, pe care însuşi l-a cusut în celulă.

Am fost şi rămân membru al Frontului popular, pentru că lupta noastră de reîntregire a ţării, de refacere a României Mari, pe care hoardele comuniste au distrus-o în 1940, rămâne la ordinea zilei. Lupta continuă.

În timp ce se citea sentinţa, Ilie Ilaşcu a strigat de mai multe ori:

Trăiască! Trăiască! Trăiască! Moldova! Ardealul! şi Ţara Românească! Trăiască România Mare! Jos hotarul de la Prut! Jos ocupanţii ruşi!

După pronunţarea sentinţei a strigat**: Ura! Mor pentru ţara mea!**

(Victor Bârsan, Procesul Ilaşcu, Editura Fundaţiei Culturale Române, 1994, p. 103, 105, 106).

Din Declaraţia lui Ilie Ilaşcu, înregistrată după pronunţarea sentinţei, cu o cameră de luat vederi şi transmisă de mai multe ori pe posturile de televiziune:

Vreau să mulţumesc tuturor celor din România, fraţilor din România, forurilor internaţionale care au luat atitudinea fermă pentru eliberarea noastră şi să le mulţumesc pentru ajutorul moral şi material al familiei. La copii mă adresez să înveţe bine şi să înţeleagă că tăticul lor n-a fost un fricos, a făcut tot ce a putut, mă rog, cândva **se va putea spune mai mult. La revedere, vă iubesc popor român!**

Alături de Ilie Ilaşcu, mai sunt după gratii patrioţii români Alexandru Leşcu, Tudor Petrov şi Andrei Ivanţoc. Spiritul viu, reîntregitor de ţară, mai este încă după gratii, la Tiraspol, spre umulirea tuturor românilor şi a întregii lumi civilizate, având în vedere că procesul a fost înscenat de relicvele forţelor imperiale sovietice, care mai supravieţuiesc în oraşul Tiraspol şi împrejurimi(Transnistria), numai pentru că Rusia deşi a semnat că îşi retrage Armata a XIV de aici, continuă să controleze Tiraspolul şi să înarmeze unele unităţi militare locale, atentând astfel la integritatea teritorială a R. Moldova, într-un plan de posibilă destabilizare în această parte a Europei.

MONUMENTUL TRĂDĂRII NAŢIONALE ŞI AL CRIMEI ÎMPOTRIVA UMANITĂŢII, CELOR CE AU SEMNAT, SUSŢINUT, SAU AU VOTAT PENTRU TRECEREA SUB TĂCERE A PACTULUI MOLOTOV-RIBBENTROP

Proiectul monumentului. Braţele contopite în rugăciune, până la înălţimea de treizeci şi trei de metri, la treizeci şi trei de ani înălţându-se Iisus Hristos în Eternitatea Sa, la Tatăl Ceresc. Această rugăciune este înălţată de România, care crede în conlucrarea Domnului nostru Iisus Hristos şi a Maicii Sale, cu noi românii, întru Adevăr şi Dreptate. De asemenea, în conlucrarea cu toţi sfinţii şi martirii noştri de dinainte şi de după Zalmolxe şi Deceneu, cu toţi sfinţii şi martirii noiştri, cu strămoşii noştri, din toate timpurile de dinainte şi de după Hristos. Prin conlucrarea

celor din viaţa aceasta, cu a celor din viaţa cerească, vom ajunge, ca totdeauna în istoria omenirii, să demonstrăm că imperiile nu sunt iubite de Cer şi că la dispariţia lor se implică însuşi Dumnezeu. Braţele se înalţă din harta geografică a României.

Împrejurul documentului, pe soclu, vor fi înscrise numele celor care au semnat, sau au votat Tratatul cu Ucraina, fără menţionarea Pactului Molotov-Ribbentrop. Datorită acestui Pact criminal, URSS a ocupat o bună parte a teritoriului României. De asemenea numele celor care au pledat pentru semnarea, ignorarea Pactului, sau susţinerea aberaţiei că Pactul Molotov-Ribbentrop nu mai este valabil azi, pentru România. Doar pentru România, în timp ce ţările baltice s-au prevalat de el, eliberându-se din imperiul sovietic, devenind independente. Deşi pentru România ştergerea consecinţelor acestui Pact era în derulare. Cultivarea unei prietenii autentice, de către Ucraina, prin restituirea teritoriului Românesc, României, ar fi făcut din Ucraina una din cele mai prospere ţări. Nu România reprezintă un pericol pentru Ucraina, ci Ucraina este sursa propriei instabilităţi. Pericolul pentru ea vine de la Moscova şi din faptul că nu a ştiut să-şi facă din Uniunea Europeană şi din România prieteni adevăraţi. De fapt a şantajat Uniunea Europeană şi SUA, pentru a-i accepta situaţia de imperiu, prin jocul său duplicitar, Ucraina fiind una din fondatoarele principale, alături de Federaţia Rusă, a Comunităţii Statelor Independente. Oficialii români care au acceptat ignorarea Pactului Molotov-Ribbentrop, au căzut în plasa unor forţe oculte antieuropene şi antiromâneşti, indiferent prin cine li s-a inoculat această ignorare. Cei care au semnat, susţinut şi votat Tratatul cu Ucraina, fără menţionarea Pactului Molotov-Ribbentrop, au certificat astfel scoaterea din istorie a crimei împotriva umanităţii, dând certificat de bună purtare lui Hitler, Stalin, Molotov-Ribbentrop, naziştilor şi bolşevicilor, fiind în fapt avocaţii apărării acestora. Dar pentru aşa ceva nu există prescriere! URSS, prin acest Pact criminal, a anexat parţial sau total, Lituania, Letonia, Estonia, Finlanda, Polonia şi România. Maşina de război, odată pornită, nu s-a mai oprit, până când a cuprins întreaga lume. Pactul Molotov-Ribbentrop a fost menţinut activ, de către URSS, până la 24 decembrie 1989, când l-a declarat nul de la bun început. În mod automat şi România este îndreptăţită să intre în posesia întregului teritoriu anexat prin acest Pact.

Ucraina ştia că Uniunea Europeană, NATO şi SUA acţionează pentru a limita ameninţarea Federaţie Ruse faţă de U. E., aşa ceva fiind mai uşor de

atins, prin sprijinirea independenţei Ucrainei, iar în perspectivă, prin integrarea Ucrainei în U. E. Ştiind, a încercat să şantajeze UE şi SUA să i se accepte graniţele întemeiate pe acest Pact. UE şi SUA, în afara oricărui dubiu, nu sunt avocaţii apărării Pactului nazisto-bolşevic. Dar, cu totul neaşteptat, tocmai preşedintele României, a parafat Tratatul cu Ucraina, ignorând acest Pact. UE şi SUA aveau destule exemple, pe care şi Ucraina le cunoaşte foarte bine, de modificare a graniţelor. Chiar atunci mai continuau modificări ale frontierelor, de la Marea Baltică, la Marea Neagră şi sudul Balcanilor, modificări ce vor pune piatra de temelie pentru un viitor prosper şi paşnic pentru întreaga Europă. Pentru întreaga Europă? Nu tocmai, deoarece modificările s-au oprit între Ucraina şi România. În ultimii ani s-au modificat frontierele între Lituania, Letonia, Estonia şi URSS, între Republica Moldova şi URSS, între cele două Germanii, între Cehia şi Slovacia, între Slovenia şi Serbia, între Republica Macedonia şi Serbia. Cu situaţii diferite. SUA nu recunoscuseră niciodată încorporarea ţărilor baltice în Uniunea Sovietică, dar au recunoscut şi recunosc faptul că atât Basarabia, şi nordul Bucovinei au fost anexate în baza aceluiaşi Pact Molotov-Ribbentrop. Se poate însă observa cu uşurinţă să s-au modificat atât graniţe recunoscute de toate părţile prin Tratatul de Pace de la Paris, din 1947, sau Acordul de la Helsinki, cât şi graniţe nerecunoscute de SUA - cazul ţărilor baltice. Mai mult, consecinţele Pactului Molotov-Ribbentrop, în cazul Românei fuseseră parţial înlăturate, prin desprinderea Republicii Moldova din URSS. Cu alte cuvinte, se poate spune că pentru România, fenomenul era în derulare. In Tratatul de Pace de la Paris, din 1947, URSS a impus formularea că frontiera dintre URSS şi România este cea stabilită în 1940 prin "acordul" dintre URSS şi România. Prin cuvântul acord, URSS a vrut să ascundă faptul că frontiera a fost impusă prin ultimatumul dat de URSS, în 1940, pe baza Pactului Molotov-Ribbentrop. SUA şi în cazul R. Moldova a avut aceeaşi opinie, ca între Ucraina şi România. Era în faţa graniţelor URSS stabilite prin Tratatul de Pace de la Paris şi prin acordul de la Helsinki. De aceea nu s-a grăbit să recunoască independenţa R. Moldova. O sursă a Departamentului de Stat al SUA susţinea că „problema e complicată de faptul că Moldova nu cuprinde toate teritoriile româneşti anexate de Uniunea Sovietică" (De ce nu recunosc - încă? - Statele Unite independenţa Republicii Moldova — Ţara nr. 39, septembrie 1991). Celelalte fuseseră înglobate în Ucraina. Şi cu toate acestea SUA va recunoaşte aceste modificări de graniţă, va recunoaşte R. Moldova. Subliniem că Independenţa R. Moldova a survenit înainte de 1

decembrie 1991, când ucrainienii, în cadrul unui referendum, votează pentru indenpendenţă (La 31 august 1989 limba română a fost proclamată limbă de stat în R. Moldova. La 3 sept. 1990 se crează funcţia de preşedinte al republicii. La 23 mai 1991, RSS Moldovenească devine Republica Moldova. La 23 iunie, Parlamentul proclamă suveranitatea Republicii Moldova. La 27 august 1991, Parlamentul proclamă Independenţa Republicii Moldova. La 25 decembrie 1991, Gorbaciov declară că URSS încetează să existe. La 1 martie 1992, R. Moldova este primită în ONU). După cum se poate constata, în faţa voinţei ferme a celor două guverne româneşti, de la Chişinău şi de la Bucureşti, SUA şi-a schimbat opinia, recunoscând R. Moldova, cu alte cuvinte modificarea unor frontiere recunoscute. Astfel, în această parte a Europei era deschis drumul spre normalitate. Dar în 1996, în anul semnării Tratatului dintre România şi Ucraina, care era poziţia SUA? Aceeaşi. D-l E. S. Alfred Moses, ambasadorul Statelor Unite la Bucureşti a declarat: „Ceea ce voiam să spun este că e prea târziu pentru modificarea frontierelor. Frontierele dintre România şi Ucraina sunt stabilite. Ele sunt recunoscute prin Acordul de la Helsinki, semnat de România. Problema modificării frontierelor în Europa s-a închis, fără posibilităţi de redeschidere“. D-l Alfred Moses şi-a exprimat speranţa că România, Rusia şi Ucraina vor ajunge la un acord în ceea ce priveşte denunţarea Pactului, „odios, detestabil, convenit între două regimuri totalitare“. Nici preşedintele României, nici diplomaţii români nu au reţinut au atenţie aceste declaraţii. Este clar că d-l Alfred Moses trebuia să facă această declaraţie, de rămânere a graniţelor aşa cum sunt, deci în favoarea Ucrainei, pentru a satisface dorinţele Ucrainei. Dar Alfred Moses, diplomat de carieră, a lăsat două căi legale de pledare a cauzei româneşti, dacă oficialităţile româneşti, aşa, după cum, totuşi, se presupunea, s-ar fi angajat pe acest drum:

1) Frontierele sunt recunoscute prin Actul de la Helsinki, semnate şi de România. Ambasadorul SUA face referire la acest acord. Se ştie că tocmai acest acord oferă posibilitatea modificării frontierelor prin înţelegere între părţi.

2) Pactul Molotov-Ribbentrop este declarat fără nici o reţinere, odios şi detestabil. Exprimarea speranţei că România, Rusia şi Ucraina vor ajunge la un acord în ceea ce priveşte denunţarea Pactului, exprimă direcţia tratativelor.

România era blindată. Îi trebuia tact, fermitate şi să rămână protejată

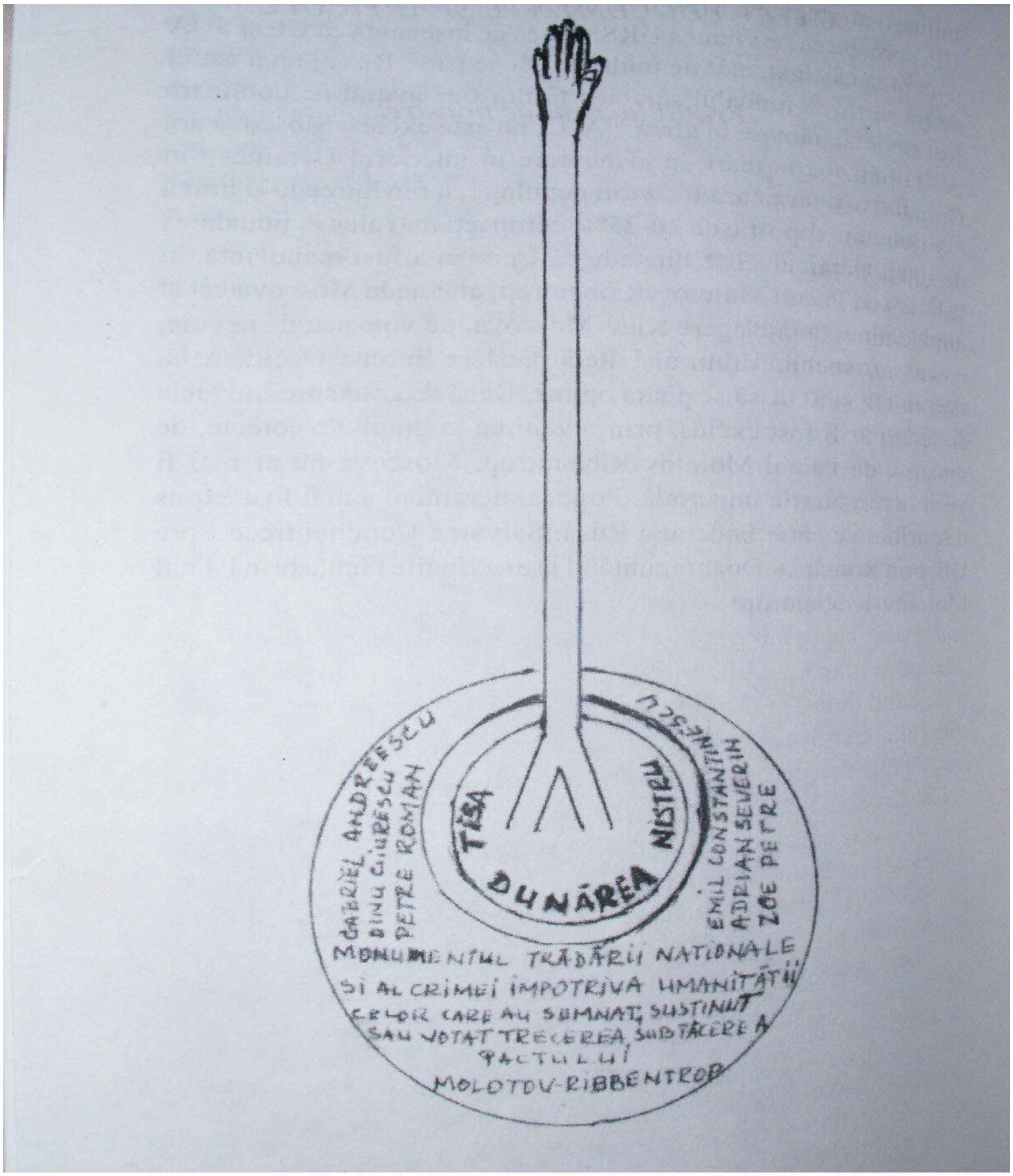
în faţa întregii lumi, de Acordul de la Helsinki şi de Pactul Molotov-Ribbentrop.

Oficialii români n-au ţinut cont că acest Pact este odios şi detestabil. Dimpotrivă, l-au muşamalizat. Cumplită responsabilitate şi detestabilă, în întreaga viaţă politică internaţională. Din nou imaginea României a fost deteriorată pe cursa lungă a istoriei. Dar iată că o singură ţară, Ucraina (În fapt imperiul URSS de apus), grav contaminată de microbul imperial sovietic, a insistat şi a vrut să şteargă din memoria întregii lumi, Pactul nazisto-bolşevic. De ce? Pentru a rămâne în continuare beneficiara acestui Pact. Şi cine o sprijină? Este incorect a spune România, ci nişte persoane care prin concursul unor împrejurări deosebite istorice şi politice, au ajuns în fruntea României, în frunte cu d-l Emil Constantinescu, preşedintele României. Dumnealui a călcat în picioare cele două precedente din chiar cele două state româneşti, România şi Republica Moldova, din 1991. Primul, Declaraţia de Independenţă a R. Moldova, are o referire clară la Pactul Molotov-Ribbentrop, la întregul teritoriu al României anexat de URSS, deci şi la cel care azi mai este inclus în Ucraina, însăşi R. Moldova fiind constituită de către URSS pe o parte din acest teritoriu. Al doilea, Declaraţia Guvernului României, tot din 1991, prin care se recunoaşte independenţa R. Moldova, de asemenea se referă, fără echivoc, la Pactul Molotov-Ribbentrop, recunoaşterea Independenţei R. Moldova fiind considerată ca un pas decisiv spre înlăturarea pe cale paşnică a consecinţelor nefaste ale Pactului. Cum de chiar omul din fruntea României, a călcat în picioare aceste precedente, acţionând făţiş împotriva intereselor poporului român? Ignorarea acestor două declaraţii este de ajuns pentru a fi excluse orice explicaţii, acum şi în vecii vecilor. Doar cu câteva luni înainte de alegerile generale, din 1996, Convenţia Democrată din România, al cărei preşedinte era d-l Emil Constantinescu, s-a opus cu succes semnării Tratatului cu Federaţia Rusă, deoarece nu se denunţa Pactul Molotov-Ribbentrop. Şi aşa ceva a contat enorm, electoratul votând pentru un astfel de viitor preşedinte al României. Care, doar la câteva luni, în acelaşi an 1996, după ce a ajuns preşedinte al României, într-o grabă uluitoare, ne-a pus pe toţi asupra faptului împlinit, acţionând contrar atitudinii CDR de dinaintea alegerilor. Ceea ce ne dă dreptul să ne întrebăm dacă nu cumva este şi în serviciul unor interese străine (Moscova-Kiev). Cum am respinge această întrebare, când şeful statului român, sfidnd poporul român, a făcut deliberat servicii moştenitorilor Pactului nazisto-bolşevic? A făcut servicii

Uniunii Europene, SUA, României? În nici un caz. Doar Moscovei şi Kievului. Chiar dacă a încercat să arunce praf în ochii românilor, că ar fi ceva interese ale UE. Şi că în UE nu vor intra ţări care au probleme teritoriale între ele. Ucraina are teritoriu de restituit! Ucrainei îi era şi îi este imposibil să acceadă în UE, cu drepturi depline. Dar dumnealui, d-l Emil Constantinescu a acţionat şi împotriva părţii sănătoase, în curs de debolşevizare a Ucrainei. De vindecare de microbul imperial. Avem în vedere pe toţi deputaţii Ucrainei din Congresul Deputaţilor Poporului al URSS, care, la 24 decembrie 1989, au votat, în unanimitate, pentru dclararea Pactului Molotov-Ribbentrop, nul ab initio. În felul acsta d-l preşedinte Emil Constantinescu a sprijinit forţele bolşevico-imperiale din Ucraina. Se va redresa Federaţia Rusă, economic şi militar? Înseamnă că-i va ridica d-lui Emil Constantinescu un monument. La fel şi Kievul, prin acei cetăţeni ai Ucrainei care au uitat ce soartă au avut imperiile şi continuă să aibă. Desigur din această situaţie cea mai expusă este Ucraina. Occidentalii ştiu să aprecieze cinstea, respectarea adevărului şi dreptatea. Ucraina mai reprezintă, prin teritoriul său extranaţional, un real pericol pentru UE şi o tenataţie pentru Moscova, de a-şi apropia, sau anexa Kievul. Dacă Ucraina ar fi renunţat la cele două vârfuri de lance (prin teritoriile româneşti) îndreptate împotriva Europei Occidentale, până în Slovacia, şi pe Dunăre, până în Serbia (Şi Bulgaria), azi UE ar fi înaintat fără nici un risc până la adevăratele frontiere ale Ucrainei şi nu ne îndoim, ar fi investit enorm în Ucraina, inclusiv mari sume nerambursabile. Dar a înaintat, într-o primă etapă, numai militar, prin NATO, în Polonia, pentru a-şi mări gradul de apărare. Urmează posibilitti şi eforturi, în timp, de a fi incluse şi celelalte ţări din est în UE. Dar integrarea progresivă a Ucrainei imperiale ridică mari semne de întrebare, riscul Moscova-Kiev ne fiind înlăturat. Ucraina nu este mai bogată şi mai sigură pe viitorul său cu teritoriile româneşti (nordul Bucovinei, Herţa, nordul şi sudul Basarabiei şi Insula Şerpilor), dimpotrivă. Ucraina nu a câştigat încrederea nimănui, dimpotrivă. Prin pactul nazisto-bolşevic, de care benefiază azi, nu a păcălit conştiinţa ţărilor din Europa şi nici SUA, dar s-a păcălit pe sine. Îi menţine pe semnatarii Pactului, victorioşi, în istorie. Îngrijorătoare eroare de calcul. Actualele graniţe ale Ucrainei păstează intactă şansa revenirii militaro-strategică a Moscovei-Kiev, în raportul strategic faţă de UE, aproape ca pe vremea URSS, ceea ce înseamnă că UE şi SUA n-au prea câştigat, atât de mult, pe cât se pare. Riscul unei astfel de reveniri, pe fundalul sărăcirii ţărilor din spaţiul de

dominare fost sovietic, rămase în afara NATO, nu este exclus. Moscova are posibilităţi foarte mari de manevrare în interiorul Ucrainei - în Crimeia ruşii formează 67% din populaţie, iar în întreaga Ucraină ruşii sunt în proporţie de 20-25%, compacţi mai ales în jumătatea de sud a Ucrainei. Este limpede că Ucraina a fost manevrată, în legătură cu Pactul Molotov-Ribbentrop, atât de la Moscova cât şi din Ucraina. O înţelegere Kiev-Moscova, de voie sau de nevoie, crează iar vechiul drum al URSS până în Europa Occidentală, fără ca

UE şi SUA să se poată opune. Dacă drumul spre Slovacia şi Serbia ar fi fost exclus, prin revenirea la graniţele corecte, de dinainte de Pactul Molotov-Ribbentrop, Moscova nu ar mai fi visat la restauraţia imperială. Poporul ucrainian a mai fost expus dispariţiei, de către Federaţia Rusă. Salvarea Ucrainei trece, spre UE, prin România. Doar renunţând la anexiunile făcute prin Pactul Molotov-Ribbentrop.

CÂTEVA DOCUMENTE ŞI ARTICOLE

Prutul lacrimilor noastre...

Intreaga suflare românească, între 1 şi 9 Mai va fi la Prut, prin delegaţi din oraşele şi satele României, într-un adevărat pelerinaj, mărturie a hotărîrii de a şterge rănile trecutului şi de a participa la modelarea unei lumi noi, a dreptătii şi a păcii. Comitetele de iniţiativă şi organizare vor apare spontan, încă de pe acum, în uzine, instituţii şi mediul sătesc, încât reprezentarea întregii ţări va fi deplină. Pe cei ce vor călători multă vreme, din Maramureş, Oaş, Crişana, Banat, Oltenia, Muntenia şi Ardeal, îi vom recunoaşte nu numai după banderolele tricolore, ci şi după florile din găleţile cu apă. Se vor întâlni, la Prut, cu cei din Dobrogea, Moldova şi Bucovina, într-o totală îmănunchiere a voinţei întregului popor român.

O asemenea stare de spirit a mai existat sub Mihai Viteazul, când a unit cele trei ţări româneşti, într-un singur stat, sub Alexandru Ioan Cuza, în 1859, pe timpul Unirii Principatelor şi în 1918, când delegaţi din întreaga Transilvanie s-au îndreptat spre Alba Iulia, exprimând şi împlinind voinţa întregului popor român, de a trăi într-un singur stat, unitar, conform temeiurilor sale istorice multimilenare. La fel românii din Basarabia, prin sfatul Ţării.

Preoţii care vor fi la faţa locului, la Prut, vor aduce, prin rugăciuni, mulţumiri lui Dumnezeu, iar cei rămaşi în bisericile din parohii, vor ruga de asemenea, pe Dumnezeu, să ne ajute să ne împlinim sfintele noastre aspiraţii.

În lumea nouă ce se profilează pentru întreaga Europă, înţelegerile secrete dintre Hitler şi Stalin- e vorba de Tratatul Ribbentrop-Molotov- în urma cărora partea de răsărit a României a fost inclusă în teritoriul URSS, au devenit o piedică în calea instaurării unei noi lumi în Europa, o lume a dreptăţii, adevărului şi păcii. URSS nu poate pătrunde în această nouă Europă, dacă nu renunţă deplin şi cinstit la consecinţele Tratatului Ribbentrop-Molotov.

Am ales calea florilor pentru a ne manifesta voinţa, deoarece continuăm spiritul sublim al Revoluţiei Române. Tineretul s-a lansat în lupte, în timpul revoluţiei, rostind aceleaşi cuvinte, în întreaga ţară, în faţa forţelor înarmate ale dictaturii.Voi cu arme, noi cu flori! Era un spirit

creştin, ce acţiona din sufletul tuturor tinerilor angajaţi împotriva întunecimilor ateismului înarmat. Şi dictatura lui Ceauescu s-a frânt. La Prut este vorba de perpetuarea anacronică şi sfidătoare a unei situaţii moştenite de pe vremea dictaturii lui Stalin.

Întreaga Europă va urmări evenimentele de la Prut, dintre 1 şi 9 Mai. Ar fi posibil ca până la 9 Mai, libera trecere peste Prut, fără paşapoarte, fără vize, fără taxe, să devină un cadru legalizat, semn fără echivoc al angajării Moscovei pe drumul rezolvării depline a petelor albe dintre URSS şi România. Fiind întrunite toate condiţiile interne şi internaţionale, considerăm că Moscova va trece cu bine şi acest examen al adevărului.

Gheorghe Gavrilă Copil
Dreptatea nr. 10, din 15 februarie 1990

Prutul lacrimilor noastre, să-l acoperim cu flori
Lanţ uman de-a lungul graniţei de pe Prut

Dumnezeu a rânduit să fim dintotdeauna pe pământul nostru, strămoşesc. Vom rămâne aici, în eternitate, cu Ardealul în interiorul Munţilor Carpaţi, străjuit de Maramureşul întreg, de Oaş, de Crişana, de Banat, de Oltenia, de Muntenia, de Dobrogea şi de Moldova lui Ştefan cel Mare!

Anul acesta, la 9 Mai se împlinesc 113 ani de la Proclamarea independenţei României. Societatea Culturală Bucureşti - Chişinău propune sărbătorirea Independenţei României, printr-o acţiune la scară naţională, ce urmează să se desfăşoare între 6 şi 10 mai.

Cetăţenii din întreaga ţară sunt invitaţi duminică 6 mai, la ora 12 şi 30 de minute, să acopere cu flori Prutul lacrimilor noastre, iar la ora 13 să formeze un lanţ uman de-a lungul graniţei de pe Prut. În toate bisericile din ţară, la 12 şi 30 de minute să înceapă să bată clopotele. Preoţii din Moldova şi cei ce pot veni, din orice parte de ţară, sunt rugaţi să oficieze Sfânta Liturghie, la Prut. În Bucovina şi Maramureş, pe dealuri, să sune tulnicele, ca pe vremea lui Ştefan cel Mare. Din Alba Iulia, Mihai Vodă va porni la drum, cu Transilvania, cu Muntenia şi Moldova deodată. Horea, regele

Daciei şi Crăişorul Avram Iancu vin cu moţii lor, cu toţi codrii Munţilor Apuseni. Şi tulnicele moţilor se aud dintr-o parte în alta de ţară. Fetele şi flăcăii din întreaga Românie se pregătesc pentru marea întâlnire de la Prut. Măria Sa, Ştefan al Moldovei, ne aşteaptă! În sufletele noastre îl auzim pe Mihai Eminescu îndemnându-ne să pornim la Putna şi la Prut. Şi îl auzim toţi, din Cetatea Albă, din Chişinău, din Soroca, din Hotin, din Cernăuţi, din Satu Mare, din Timişoara şi din Bucureşti.

Societatea Culturală Bucureşti - Chişinău, cu sediul pe Aleea Romancierilor nr. 6, bloc E 19, sc. A, et. 10, ap. 55, sector 6, cod 77398, Bucureşti, tel. 745 67 82, nefăcând parte din nici un partid politic, cheamă toate partidele, sindicatele, organizaţiile şi societăţile culturale, cât şi pe cei fără partid, să îşi anunţe şi să organizeze participarea la acest marş naţional cu flori, având în vedere că este vorba de o cauză comună tuturor românilor.

Învăţătorii, profesorii, preoţii, elevii, studenţii, muncitorii, ţăranii, tinerii din satele şi oraşele dinspre Prut, sunt solicitaţi să aibă iniţiativa organizării lanţului uman pe întreaga zonă a Prutului, cu oameni din partea locului.

Am înţeles că în acţiunile noastre să ţinem seama de graniţele de după cel de-al doilea război mondial. Se impune totuşi observaţia că de Prut este vorba, de fapt de graniţele impuse în 1940, în contextul tratatului Ribbentrop-Molotov, prin care poporul român a fost despărţit, în mod abuziv, în două, românii din câmpia Tisei până la Prut şi românii de la Prut până la Nistru.

Republica Sovietică Socialistă Moldovenească, Bocovina de nord şi judeţele din sudul Basarabiei sunt Republica Democrată Germană a României.

Considerente profund umanitare, justificate istoric, impun libera circulaţie, fără paşapoarte, fără vize, fără taxe, a cetăţenilor din România şi R. S. S. Moldovenească. Este o cerinţă majoră a Revoluţiei Române.

Dreptatea, 31 martie 1990
Deşteptarea (Chişinău), aprilie, nr. 3, 1990

Stenograma convorbirilor purtate de Preşedintele Societăţii Culturale Bucureşti-Chişinău, d-l Gheorghe Gavrilă Copil, la Ministerul

Învăţământului al Republicii Federative Ruse, la Comitetul pentru Ştiinţă şi Învăţământ al Sovietului Suprem al RSES Ruse, la Cabinetul Prim Vicepreşedintelui Sovietului Suprem al RSFS Ruse (Moscova 7-9 august 1990)

Gheorghe Gavrilă-Copil, Preşedintele Societăţii culturale «Bucureşti - Chişinău»: — După cum prea bine se ştie, din 1940, poporul român trăieşte în trei state, în România, Republica Moldova şi Ucraina, cu alte cuvinte în România, Bucovina de Nord şi Basarabia. Am sosit în Republica Moldova în urmă cu câteva săptămâni pentru şco1arizarea gratuită, în România, a o mie de copii din Bucovina de Nord şi din Basarabia. Am solicitat acordul oficialităţilor din domeniul Învăţământului, din Cernăuţi şi Odesa. Atât din partea Republicii Moldova, cât şi din partea oficialităţilor din Ucraina, ni s-a răspuns «da». În Republica Moldova selecţionarea copiilor a luat sfârşit. Procesul continuă în Bucovina de Nord şi în sudul Basarabiei. Din partea română, numărul de burse se va mări. Republica Moldova, cât şi Ucraina au acceptat să aducem profesori români în Bucovina de nord şi sudul Basarabiei. Bineânţeles, fără nici o rublă din partea Ucrainei sau a Republicii Moldova. S-a mai acceptat ca profesorii şi învăţătorii români din Republica Moldova şi Ucraina să meargă- pentru reciclare sau perfecţionare în România. Deci, după 50 de ani de despărţire, relaţiile sunt fireşti, normale şi vedem cu toţii că aşa este foarte bine.

Pentru prima dată, socot că ne putem privi cu **a**devărat, cu sinceritate în faţă, ruşii şi românii, în problemele învăţământului. Am sosit la Moscova, într-o ţară mare şi puternică şi nu mă îndoiesc că ea va şti a fi şi bună faţă de minoritatea de români (de moldoveni) din Federaţia Rusă, pe linie de învăţământ. Am auzit că faptele, deja, ne-au luat-o înainte, că minorităţile din Moscova învaţă in limba lor, aşa că lucrurile au deja **o** pornire. In România sunt vreo 200.000 de ruşi. Nimeni nu-i împiedică să-şi cultive limba maternă, din grădiniţă până la terminarea şcolii generale, a liceului. Universităţile, bineânţeles, sunt în limba română. Dar românii sunt între 500 de mii şi un milion în spaţiul dintre Nistru şi Răsăritul Siberiei. Ei sunt urmaşii deportaţilor de altă dată, sau cei care au plecat de nevoie la lucru în afara Republicii Moldova. Noi ştim că rusul are inimă bună şi că dacă aceşti români, acolo unde trăiesc compact, dacă ar învăţa în limba maternă, şi-ar regăsi liniştea sufletească, seninătatea şi ar munci cu mai mult spor. E o mică minoritate faţă de oceanul poporului slav, în care se află, încât

cultivarea în limba lor maternă **ar** fi ca **o** floare în vitrina Rusiei, în relaţiile Rusiei cu celelalte popoare. In România şi celelalte minorităţi învaţă în limba lor maternă, cum este cazul populaţiei maghiare. Şi cu toate acestea, poporul român nu este mai slab, ci dimpotrivă. Şi este un popor mic.

Acum, noi am pornit spre Siberia, cu gândul de a invita spre România sau spre Basarabia şi Bucovina, spre Republica Moldova, pe acei copii româno-moldoveni, care vor să studieze în locurile lor de origine, în limba maternă. Cu oficialităţile din Odesa, problema s-a pus deschis. Oricând, copiii ucrainenilor din România, dacă sunt invitaţi din Ucraina, sunt liberi să vină să studieze în Ucraina. Principiul este valabil pentru oricare din minorităţi. Întrebarea este următoarea: dacă principiul studierii în limba maternă aplicat la Moscova se poate aplica şi pentru minoritatea românească din Federaţia Rusă. Rusia poate face această reparaţie morală unor oameni foarte necăjiţi. Poate depăşi chiar situaţia existentă în Europa de Apus, în legătură cu minorităţile. România şi Uniunea Sovietică sunt ţări vecine, între ele securitatea şi K. G. B. - ul pot dispărea. Sunt doar nişte probleme umane, uşor de rezolvat, pentru a ne putea privi în faţă. Cam acestea sunt problemele pentru care am avut onoarea să fiu primit.

Eventual, dacă s-ar putea aduce profesori din România şi pentru localităţile din Siberia sau dincoace de Ural sau de oriunde, dacă n-ar exista cadre necesare pentru început, aşa cum aducem în Republica Moldova şi în Ucraina.

VLADIMIR BORISOVICI NOVICIKOV - **Ministrul adjunct al învăţământului public al R. S. F. S. R**.: — Bine. Aş vrea să studiez problema într-un context mai larg, pentru început făcându-vă cunoştinţă, poate, cu poziţia noastră principială în ceea ce priveşte problema limbii minorităţilor naţionale prezente pe teritoriul Rusiei. Rezultă că conceptul general se reduce la o contribuţie multiplă. În tot cazul, noi nu avem intenţia să interzicem acest lucru sau să limităm pe cineva, când apare dorinţa să se studieze în limba maternă, şi mai mult ca oricând, se elaborează o serie de măsuri organizatorice orientate, din partea Guvernului, spre soluţionarea acestor probleme.

G. G. COPIL: Perfect.

V. N. NOVICIKOV: La noi, în ierarhia subordonării faţă de minister, există câteva institute de cercetări ştinţifice şi cel mai mare din ele, care posedă un potenţial ştiinţific considerabil, este chiar Institutul care se ocupă cu problemele naţionale ale şcolii, care cercetează problematica

învăţământului în limba maternă, adică chiar întrebarea pusă în discuţie de D-stră. În prezent, în structura ministerului, constituim secţii speciale, care se vor ocupa de problemele naţionale şi regionale. Fireşte, care îşi vor desfăşura activitatea nu numai prin prisma instruirii în limba maternă, dar care îşi vor asuma scopuri cu mult mai largi — şi anume renaşterea şcolii de cultură naţională, istorie şi tradiţie; noi credem că în perioada stagnării, şcoala a fost peste măsură controlată de stat.

G. G. COPIL: Eu nu sunt de acord: cultura naţională fără cultivarea limbii, de fapt, este sortită dispariţiei şi, în loc să fie mai multe flori într-o grădină, începe să fie numai una.

V. B. NOVICIKOV: Fireşte. Să zicem, noi nu am făcut investigaţii pentru a afla pe cei ce ar dori să studieze în limba română pe teritoriul Rusiei, sau să aflăm numărul elevilor care şi-ar exprima dorinţa să înveţe limba română ca limbă străină. Asemenea cercetări nu am făcut.

G. G. COPIL: Sunt convins că problema există. E un început de drum pentru Rusia. Ştiind că problema există, am venit cu un gând bun în plus, tocmai pentru a fi pornită la modul concret.

V. B. NOVICIKOV: Probabil, nu neg acest fapt şi vreau numai să subliniez că legea care este recunoscută azi pe teritoriul ţării, conform căreia limba în care se învaţă, este aleasă de familie şi copil. A învăţa o limbă sau alte, este de competenţa numai şi numai a familiei şi nu avem nici un motiv să refuzăm acea parte a populaţiei din republica noastră, care e cointeresată să studieze în limba română şi suntem gata să susţinem aceste iniţiative. Nu, n-au fost piedici.

G. G. COPIL: N-au fost piedici, în ultimii 2-3 ani. Însă înainte, n-au fost decât piedici.

V. B. NOVICIKOV: Dar noi vorbim de prezent cu D-voastră.

G. G. COPIL: În Ucraina, însă, am constatat, că şi acolo unde satele au învăţământ în limba ucraineană, satele româneşti, din Bucovina sunt libere să îşi deschisă învăţământ în limba română.

V. B. NOVICIKOV: Dar să fim mai pragmatici. Aş vrea să concretizez în care regiuni ale Siberiei aţi hotărât să vă deplasaţi?

G. G. COPIL: Noi am dori să mergem la Irkutsk, Novosibirsk, Kurgan şi Tiumeni. Dar noi cunoaştem foarte multe localităţi, atât la Răsărit cât şi la apus de Ural, încât dacă Ministerul Învăţământului va dori să colaboreze, să se colaboreze la completarea localităţilor în care trăiesc români, noi suntem gata, atât cei de la Bucureşti, Societatea Culturală «Bucureşti - Chişinău»,

cât şi oficialităţile de la Chişinău să înaintăm o listă cu localităţi, o listă care, fără doar şi poate, este incompletă.

V. B. NOVICIKOV: Am mai vorbit, că nu ne-am preocupat, în special, de această problemă. Vă pot spune, însă, că dvs. o să aveţi întâlniri cu conaţionali, probabil o să discutaţi în ce măsură sunt cointeresaţi ei în ceea ce priveşte rezolvarea problemelor legate de instruirea în limba română, sau orice altă formă de reînviere a limbii. Şi oricare ar fi varianta propusă, noi suntem gata să o sprijinim, să o transpunem în practică, fireşte cu ajutorul respectiv din partea dvs. Însă dacă în timpul călătoriilor dvs. veţi găsi localităţi cu populaţie românească compactă, să presupunem în Reg. Kurgan, noi nu avem în următorii 1-2 ani nici o posibilitate să punem la dispoziţie cărţi şi manuale în limba română. Pentru că nu avem aşa ceva. Noi suntem gata să convenim asupra problemei în cauză, căutând varianta optimă, cooperând cu dvs. fără ca să tergiversăm în rezolvarea celor discutate.

G. G. COPIL: Bine. Pentru început eu am să rog Ambasada Republicii Moldova, de aici, din Moscova, să ia legătura cu Academia de Ştiinţă de la Chişinău, care are deja publicate câteva atlase de folclor, dialectologie, etnografie. Este vorba de localităţile, atâtea câte au putut fi cercetate, începând de la Nistru, până în Siberia, deci o evidenţă oficială, publicată. Ar fi primul aspect documentar pentru o evidenţă. Deci sunt documente oficiale deja apărute în U. R. S. S. Este bine să se pornească de la cele oficiale, restul fiind terenul destul de mare, pe măsură ce se mai descoperă celelalte, se vor lua în consideraţie.

V. B. NOVICIKOV: Bine, dar dacă e să vorbim de învăţarea limbii române sau despre învăţământul în limba română, eu aici fac o diferenţă.

G. G. COPIL: Fie că se numesc români sau moldoveni, tot români sunt.

V. B. NOVICIKOV: Nu aceasta am avut în vedere. Pur şi simplu avem o situaţie aparte cu limbile minorităţilor. Se poate întâmpla ca orice limbă să fie învăţată ca obiect de sine stătător — iată o variantă. O s-o lămuresc.

G. G. COPIL: În ţară, minorităţile naţionale, de pildă ungurii, studiază toate materiile în limba maternă — limba maghiară, - dar învaţă şi Limba Română pentru că sunt cetăţeni ai României.

V. B. NOVICIKOV: Aceasta e o altă treaptă în evaluarea problemei, cu mult mai serioasă. Eu mă limitez la a distinge următoarele etape, dat fiind faptul că noi începem de la un capăt totul, pe teritoriul Rusiei, spre deosebire de Moscova. Noi avem posibilitatea să ne mişcăm după

următoarele etape: prima, de a se introduce în loc, sau pe lângă alte limbi străine limba română după programă. A doua: — învăţarea limbii în instituţiile preşcolare. O altă variantă ar fi mai complicată, ar fi nevoie de literatură didactică pentru toate obiectele din şcoală, însemnând studierea deplină în limba română. E mai complicat şi poate fi folosit numai pentru etapa a doua.

Da, suntem de acord să colaborăm, dacă populaţia românilor care locuiesc compact pe teritoriul Rusiei va declara că doreşte să înveţe şi să-şi înveţe copiii în limba română. Noi nu avem nimic împotrivă. Nimic nu ne poate împiedica s-o facem.

G. G. COPIL: Este normal, sunt vremuri de mari speranţe, de mare bucurie şi nu mă îndoiesc, că în perioada de restructurare, când omului nu-i mai este frică să-şi spună dorinţa, multe grupuri, majoritatea grupurilor de origine românească din Federaţia Rusă, vor dori să existe. Pentru că dacă nu învaţă deloc în limba maternă, dispar. Ori, nu aş vrea ca Rusia, peste ani de zile, să se simtă jenată că numai de pe teritoriul său a dispărut minoritatea românească, iar pe teritoriul României şi al altor ţări din Europa, minorităţile există. Rusia şi-ar putea dobândi o mare atracţie, tocmai prin cultivarea valorilor spirituale ale minorităţilor, ar putea avea un mare prestigiu. Această mică minoritate românească ar fi acel liant de prietenie de cursă lungă, cursa mileniului ce vine, între poporul român şi poporul rus. Dar până acum, să fim exacţi, împotriva poporului român s-au exercitat, cu violenţă, o sumă de privaţiuni. Să fim exacţi, este vorba de fiii deportaţilor. Aşa ceva înseamnă obligativitatea unor reparaţii morale. Sau nu numai deportaţi, ci şi cei care au fost obligaţi să-şi părăsească locurile natale.

Eu, ca român, trebuie să-l privesc pe rus în faţă, iar rusul să mă privească şi pe mine în faţă, să nu mai existe nimic din moştenirea aceea care ne-a făcut să nu fim absolut sinceri. Acest lucru se poate îndrepta prin formula cea mai simplă, prin noua generaţie. Cum creştem noua generaţie? Îi învăţăm să uite trecutul şi să se bucure de prezent. Trecutul nu trebuie să mai fie activ, trebuie să moară? Aceasta depinde numai de căldura inimilor noastre, a generaţiilor de azi. Eu sunt convins că Rusia are un mare viitor. Nu e vorba de conjunctură şi de diplomaţie, la o şedinţă de lucru, ci este o convingere personală şi, repet, încheind, lucrul acesta Rusia îl poate dovedi de pe acuma, prin felul în care tratează problemele cu un profund caracter uman. Cam asta ar fi ceea ce am avut de spus.

V. B. NOVICIKOV: Îmi face plăcere să observ că astăzi în convorbirile noastre, nu există punct în care ar putea fi o neînţelegere sau vreo discordanţă.

G. G. COPIL: Vă mulţumesc! Am venit cu sinceritate totală. În lucruri de felul acesta, nici un pic de minciună nu este bună. Punând în faţă cinstea, nu avem probleme în viitor. E clar.

V. B. NOVICIKOV: Fără vreo reţinere, vă pot spune că noi avem o bună înţelegere şi nu orice înţelegere, orice situaţie prietenească, ci una care trebuie văzută construindu-se pe fapte de seamă. Iată, după întâlnirile pe care le veţi avea pe unde veţi merge, va trebui să purtaţi dorinţele şi aspiraţiile de a învăţa limba natală a celor cu care vă veţi întâlni. Noi pregătim în acest sens o atmosferă călduroasă. Iată, eu cred că aici se deschide un câmp prolific de cooperare comunitară. Pentru toţi cei ce învaţă, noi ne considerăm alături de dvs.

G. G. COPIL: Eu abia aştept să mă întorc în ţară pentru a comunica Ministerului Învăţământului din Bucureşti această veste bună care are darul de a linişti sufletele tuturor, românilor, ruşilor, pentru ca să trăim cum n-am trăit până acum, ca nişte prieteni absolut adevăraţi.

V. B. NOVICIKOV: Eu consider, şi aş vrea să cred, că întâlnirile cu cetăţenii sovietici de pe teritoriul ţării noastre vor confirma şi vor duce la rezolvarea problemelor pe care le-am avut în vedere aici. Eu cred că astfel de întâlniri, desigur se vor referi la acele întrebări şi probleme cu care ne-am confruntat noi azi. Cred că următorii paşi vor fi contactele care vor face cunoscute prietenilor noştri poziţia noastră.

G. G. COPIL: Nu mă îndoiesc deloc de acest lucru. Voi face doar constatarea că toţi cei de aici, regretăm că aceste lucruri n-au fost făcute, eventual, cu douăzeci-treizeci de ani mai devreme.

V. B. NOVICIKOV: Da. Dar oricum suntem fericiţi că am început totuşi. De acum mergem pe acelaşi plan.

G. G. COPIL: Domnule Ministru Novikovici Vladimir Borisovici, vă mulţumesc! Iată-ne că grăim aceeaşi limbă: a omeniei, a grijii faţă de copii. Din clipa aceasta, un astfel de Ministru nu se deosebeşte cu nimic de Ministrul Învăţământului din România, sau de Ministrul Învăţământului din Moldova, de Ministrul Învăţământului din Rusia, pentru că nu există probleme delicate, există numai probleme umane pe care ambii le rezolvă. Vă dorim fericire dvs. şi familie dvs. Toată dragostea!

ŞORIN VLADIMIR PAVLOVICI, **Preşedintele Comitetului pentru Ştiinţă**

şi Învăţământ al Sovietului Suprem al R. S. F. S. Ruse: — Luaţi loc, vă rog! Vă cerem iertare, dar noi ne aflăm în stadiul de instalare. Abia acum am primit încăperile care au fost repartizate Comitetului şi de aceea, vă rog să ne scuzaţi pentru starea în care vă primim.

G. G. COPIL: Eu ştiu că şi aici lucrurile sunt în formare, ca şi la Bucureşti, ca şi la Chişinău. Ne-a fost foarte greu să găsim acest cabinet. Poate că, nici cabinetul domnului Hasbulatov nu se ştie exact unde e, dar ştiu că, după cele ce vom discuta acum, în mod sigur, va fi foarte cunoscut.

V. P. ŞORIN: Şi încă foarte repede!

G. G. COPIL: Cel puţin în raportul Rusiei cu poporul român.

VORONŢOV VALERII ALEXANDROVICI-**Vicepreşedintele Comitetului:** — Sperăm că la Bucureşti cabinetul va fi găsit mai uşor.

G. G. COPIL: Este o ţară mai mică. Nu vreau să vă răpesc timpul şi deci aş vrea să intru direct în subiect. Sunt de aproape o lună şi jumătate în U. R. S . S. Am venit din România în Republica Moldova cu o mie de burse pentru românii din Moldova, pentru copiii din Republica Moldova, pentru a veni în România pe timp de patru ani, să-şi facă liceul.

V. P. ŞORIN: Dacă am înţeles bine, România a dat o mie de burse, pentru ca elevii să poată învăţa în România.

G. G. COPIL: Domnule Vicepreşedinte, vă comunic că poporul român din 1940 încoace în urma Tratatului Ribbentrop-Molotov, trăieşte în trei state: România, Republica Moldova şi Ucraina, cu alte cuvinte în România, în Bucovina de Nord şi Basarabia. Pornind de la acest adevăr, am plecat în Ucraina, la Odesa şi Cernăuţi, cu aceeaşi problemă pe linie de învăţământ.

Bucovina şi Basarabia constituie teritoriile României anexate în 1940. Oficialităţile ucrainene ne-au înţeles. De asemeni, au fost de acord să luăm copii din Bucovina şi din judeţele din sudul Basarabiei, în România, la carte. Au fost de acord să aducem şi profesori din România în Bucovina şi în judeţele din sudul Basarabiei. Aceeaşi situaţie s-a aprobat, bineînţeles, în Republica Moldova. Am făcut un pas mai departe. Ştim că poporul român a suferit cumplit, un foarte număr de români a fost deportaţi în Siberia. Alţii au fost obligaţi să-şi găsească de lucru în Siberia sau în alte republici, încât azi trăiesc în afara Bucovinei sau Basarabiei, între 500 de mii şi un milion de români. Sunt cei mai oropsiţi, cei mai necăjiţi dintre ai noştri. Pentru ei am venit la dvs., cu probleme de învăţământ, privite sub două aspecte: 1. Să luăm copii din Siberia pentru a veni la şcoală în Republica Moldova sau România . 2. În al doilea rând pentru cei care vor dori să deschidă

învăţământ în limba maternă, să studiem posibilităţile de a-i ajuta la faţa locului. Acelaşi probleme le-am discutat ieri cu domnul Vice-prim-ministru al Învăţământului, domnul Novicikov Vladimir Borisovici. A răspuns foarte frumos la ambele întrebări: da, da. Acum am venit aici, pentru că simt inima Rusiei cum se depărtează de trecut, de moştenirea grea, de pe vremea lui Stalin şi Brejnev. M-am orientat după situaţia minorităţilor din ţară. Să luăm numai două minorităţi: maghiară şi rusă. Acum, ele primesc drepturi pe linie de învăţământ şi cultură. În plus, lucru de care n-au putut benefia nici ei, de fapt, nici noi, de libertăţile specifice. Cei aproximativ două sute de mii de ruşi beneficiază de toate drepturile culturale şi pe linie de învăţământ pe care le doresc, până la terminarea şcolii medii. Dacă în România şi în alte ţări din Europa, se are grijă să nu dispară minorităţile, într-o ţară atât de mare, ca Rusia, în care minoritatea românească este foarte mică, ar fi un păcat inexplicabil, care nu se poate trece cu vederea, dacă s-ar admite acest lucru. Cred că dacă Ucraina şi Repubilca Moldova, aceasta din urmă într-o situaţie mai delicată, pentru că este vorba de blocul etnic al poporului român, au acceptat acest adevăr, sper că şi Federaţia Rusă să-şi amintească că urmaşii deportaţilor, fiii sclavilor de altădată, mai sunt în viaţă. Cred că între România şi Rusia, Securitatea şi K. G. B.-ul pot dispărea cu totul, printr-un simplu exmen de încredere, rezolvarea problemelor umane. Ştim că, aici, Guvernul este în formare. Am sosit acum pentru a nu mi se putea reproşa, cândva, că am venit prea târziu. Acestea sunt problemele şi aştept cu nerăbdare şi cu foarte mare încredere aceleaşi răspunsuri pozitive.

V. P. ŞORIN: Vă răspundem scurt, aşa cum s-a răspuns la Minister: da, da. Pot să dau câteva amănunte: 1. În primul rând, ne luăm obligaţia să informăm pe toţi românii care trăiesc pe teritoriul Rusiei despre posibilitatea pe care o acordă Rusia. Toţi care vor primi această informaţie şi vor dori să beneficieze de dânsa, îi vom ajuta să facă studiile în România. Acolo unde există populaţie română compactă, e posibilă şi organizarea unor şcoli.

V. A. VORONŢOV: Concret, de ce fel de ajutor aveţi nevoie din partea Comitetului nostru?

G. G. COPIL: De un statut legal, prin organele de specialitate, Ministerul Învăţământului, Comisia Parlamentară, etc. Deci acestea, Ministerul şi Comisia, să beneficieze de o lege aprobată de Guvern, din care să reiasă că minoritatea românească are dreptul la învăţământ în limba maternă. Asemenea lege pentru minorităţi, chiar dacă a existat, a fost

birocratică, dar niciodată aplicată.

V. P. ŞORIN: Eu cred că noi trebuie să încheiem un Acord între guvernele R. S. F. S. Ruse şi României. Comitetul nostru ne va ajuta în acest sens.

G. G. COPIL: Înţeleg că pot, din clipa aceasta, să comunic Guvernului român poziţia dvs.

V. P. ŞORIN: Am ajuns la un acord de principiu.

G. G. COPIL: Sigur că da, de principiu.

V. P. ŞORIN: Un acord de principiu pentru elaborarea unui acord între Guvernele noastre.

V. A. VORONŢOV: Înţelegerea care presupune rezolvarea unor probleme sub aspect tehnico-material.

V. P. ŞORIN: Şi noi dorim ca, într-un timp cât mai scurt în condiţiile de libertate din România, să fie pregătit proiectul unei atari înţelegeri.

G. G. COPIL: Cred că există probleme interne ale Rusiei pentru o astfel de lege. Dar înţeleg că, pentru o astfel de lege, se doreşte o colaborare absolut deschisă şi sinceră cu partea română.

V. P. ŞORIN: Şi pe baza acestei înţelegeri, noi vom lucra pe teritoriul Rusiei.

G. G. COPIL: Perfect. Este o deschidere totală, încât eu sunt sigur că, în următorii 2-3 ani, românii şi ruşii se vor putea privi liber în faţă. Ceea ce înseamnă, în mod deschis, o mare fericire de ambele părţi.

V. A. VORONŢOV: Noi niciodată n-am închis ochii şi întotdeauna am fost dispuşi şi binevoitori faţă de români.

G. G. COPIL: Este perfect, pentru oamenii care formează acest Guvern. Lucrul acesta se poate afirma, într-adevăr, pentru ultimii 2-3 ani. Deci, nu dintotdeauna, ci de acum, de când avem încredere, altfel nu s-ar fi venit. Noi am crezut în răspunsul pe care ni l-aţi dat dvs., înainte de a porni de la Bucureşti. Şi am pornit de la premiza că a nu spune adevărul integral, înseamnă a face o mare greşeală. La următorul pas, birocraţia, falsul şi minciuna s-ar fi văzut. Numai sinceritatea pune fundaţia care rezolvă, pentru mileniul ce vine, o lume bună şi odihnitoare pentru toţi.

V. A. VORONŢOV: Problema concretă pentru noi este: locuitorii ţării noastre şi ai Statului rus, vrem să ştim în ce condiţii vor învăţa.

G. G. COPIL: Noi am luat elevi din Ucraina şi Republica Moldova pentru clasa a IX-a, X-a, XI-a, XII-a, deci pentru liceu. Liceul la noi este de 12 ani, asigurându-li-se în mod gratuit instruirea şi manualele, masa şi căminul.

V. P. ŞORIN: Eu cred că detaliile acestor probleme se pot rezolva în cadrul unui Acord.

G. G. COPIL: Eu cred că este ajuns unul de principiu, restul se va stabili la nivel de Guverne.

V. P. ŞORIN: Noi, în principiu am convenit.

G. G. COPIL: La nivelul dvs. guvernamental, partea română din Guvern, cu partea dvs. din Guvern, vor dezbare aspectele concrete. Este extraordinar acordul de principiu. Detaliile se vor stabili în timpul tratativelor.

V. A. VORONŢOV: Când o să fie gata proiectul şi când va putea fi prezentat?

G. G. COPIL: Eu fac următorul lucru: o informare deplină către Guvernul român, cel târziu până într-o săptămână. În acelaşi timp, în clipa de faţă, sunt în drum spre Siberia, dar voi face informarea prin Ambasada Română de aici, şi, totodată, prin Legaţia Moldovei, voi informa Guvernul de la Chişinău. Se pare că este o zi splendidă. După 50 de ani, am găsit un limbaj, într-adevăr normal.

V. A. VORONŢOV: Este necesar ca această convorbire foarte serioasă să aibă o stenogramă.

G. G. COPIL: Totul este înregistrat. Intenţionăm să aducem la cunoştinţa opiniei publice din România integral, trasmiţând acest lucru la Televiziune.

V. A. VORONŢOV: Tot protocolul acestor convorbiri va fi redactat şi publicat pentru ca românii să poată afla conţinutul lui. De asemenea trebuie propus Televiziunii noastre să arate această peliculă, pentru informarea opiniei publice.

G. G. COPIL: Vă rog, din tot sufletul, să transmiteţi domnului Preşedinte Elţîn şi domnului prim-vicepreşedinte Hasbulatov toată dragostea noastră şi convingerea că împreună cu dvs. şi cu toţi ceilalţi membri ai Guvernului, vor reuşi să pună temelia unei lumi în care drepturile omului să nu mai fie călcate în picioare.

V. A. VORONŢOV: Noi îl stimăm foarte mult pe Boris Nicolaevici Elţîn, care face tot posibilul pentru a stabili relaţii care duc spre o lume umană. Oamenii îl stimează foarte mult pe Boris Nicolaevici Elţîn.

G. G. COPIL: Noi suntem convinşi şi sperăm din tot sufletul şi suntem alături de acest Guvern, care lucrează şi într-adevăr rezolvă problemele profund umane. Se simte, deja, o inimă caldă, care începe să palpite.

V. A. VORONŢOV: Am dori în încheiere, să ne exprimăm speranţa că România, care merge spre o cale nouă, să obţină în timpul cel mai apropiat succese în dezvoltarea sa şi, dacă vom avea ocazia, vom fi bucuroşi să fim martorii realizării problemelor care au fost discutate acum.

G. G. COPIL: Eu sunt convins că, începând cu anul acesta, suntem martorii primului început concret.

V. A. VORONŢOV: Mulţumim! Toate cele bune!

G. G. COPIL: Toată dragostea!

V. A. VORONŢOV: La revedere!

G. G. COPIL: La revedere!

V. A. VORONŢOV l-a informat pe domnul HASBULATOV, **prim-vicepreşedintele Sovietului Suprem al RSFS Ruse,** despre convorbiri şi despre cele convenite. După opinia domnului Voronţov, partea română a fost satisfăcută de aceste rezultate.

*

În timpul primirii la domnul SERGHEI BORISOVICI MEDVEDEV, **adjunctul domnului prim-vicepreşedinte al Sovietului Suprem al R. S. F. S. Ruse,** domnul Voronţov, adresîndu-se domnului Serghei Borisovici Medvedev i-a spus: Azi am făcut o faptă foarte bună în stabilirea bunelor relaţii între Rusia, România şi Republica Moldova. Domnul Medvedev şi-a exprimat satisfacţia şi încrederea în transpunerea în practică.

V. F. ŞORIN: Principalul e ca rezultatul să existe.

G. G. COPIL: Eu mă simt atât de bine aici, încât uneori uit că nu sunt la Bucureşti.

V. F. ŞORIN: Minunat!

G. G. COPIL: Vă aşteptăm în România! Domnule Serghei Borisovici Medvedev, sperăm să răspundeţi la invitaţie şi să veniţi împreună cu soţia. Sunt sigur că veţi avea o invitaţie din partea Guvernului român!

Ţara(Chişinău) nr. 39, 1990
Alianţa Civică nr. 57, 58, 1991

Apelul

SOCIETĂŢII CULTURALE „BUCUREŞTI - CHIŞINĂU“ către românii din Siberia

Români şi moldoveni din Siberia!

Au sosit timpurile mult aşteptate ale adevărului şi ale lucrurilor limpezi în relaţiile dintre Rusia şi România. Dialogul despre miile de concetăţeni de-ai noştri, a căror soartă a fost să se pomenească pe teritoriul Rusiei, este purtat astăzi la cele mai înalte nivele parlamentare. Noi, membrii Societăţii Culturale „Bucureşti - Chişinău“, am adus pentru Moscova veşti dintre cele mai bune: s-a ajuns la o înţelegere privind instruirea copiilor din Basarabia şi Bucovina de nord în România. Le-am adus mii de burse: instruirea , masa şi cazarea vor fi gratuite pentru întreaga perioadă a celor patru ani de studii - de la clasa IX la XII. Aceşti copii, părinţii, fraţii şi surorile lor intră în dreptul de circulaţie liberă, din Moldova în România şi în sens invers.

Am plecat de la Chişinău la Moscova, după care am călătorit prin oraşele Rusiei pentru a ne întâlni cu moldovenii şi românii domiciliaţi între Nistru şi Extremul Orient. În timpul convorbirilor purtate cu Ministrul învăţământului public al RSFSR, V. S. Novicikov, cu preşedintele Comisiei pentru ştiinţă şi învăţământ a Sovietului Suprem al RSFSR, V. P. Şorin, cu vicepreşedintele acestui comitet, V. A. Voronţov precum şi în timpul audienţei la S. B. Medvedev, ajutorul prim-vicepreşedintelui Sovietului Suprem al RSFSR, R. Hasbulatov, a fost elaborat un punct comun de vedere privind problemele românilor şi moldovenilor stabiliţi cu traiul în Federaţia Rusă. Guvernele Moldovei şi României au fost informate în privinţa conţinutului acestor tratative.

Am sosit în Siberia aducând veşti mult aşteptate:

1. Românii şi moldovenii sunt în drept să-şi deschidă şcoli pe întreg teritoriul RSFSR, inclusiv Siberia, pentru a obţine o instruire în limba maternă. Deşi timp îndelungat limba română şi cea moldovenească erau considerate drept diferite, în esenţă e vorba de o singură limbă comună pentru România şi Moldova.

2. Dacă doriţi să trimiteţi copiii la învăţătură în Moldova sau România, trebuie să ne comunicaţi adresa Dvs. la domiciliu. Vă rugăm să faceţi acest lucru pe următoarea adresă: Republica Moldova, 277014, or. Chişinău, str. Jukovski, 5, Societatea Culturală „Bucureşti - Chişinău“ (filiala Chişinău). Cod 80422, tel. 22.50.64; 22.27.30; 24.44.27.

Comunicăm tuturor doritorilor de a ne scrie, pe adresa Societăţii

Culturale „Bucureşti - Chişinău“: România, or. Bucureşti, str. Aleea Romancierilor, 6, bloc E-19, etaj 10, ap 55, sector 6. Cod 77398. telefon 745.67. 82.

Apelul a apărut în ziarele din Siberia- v. p. 94

Fraţi români!

Societatea Culturală Bucureşti-Chişinău a adus la cunoştinţa opiniei publice româneşti, în zilele de 25 şi 28 oct., că dacă fraţii noştri de peste Prut vor fi aduşi în situaţia să îşi apere integritatea Republicii prin jertfe de sânge, atunci peste un milion de români vom trece Prutul, cu medicamente, pansamente şi ca donatori de sânge. Având în vedere că în Repulbica Moldova se menţine încordarea şi forţele care atentează la integritatea ei teritorială continuă să fie înarmate, Societatea Culturală Bucureşti - Chişinău propune constituirea detaşamentelor pentru protejarea integrităţii teritoriale a Republicii Moldova. În aceste detaşamente vor avea posibilitatea să se înscrie toţi românii, indiferent dacă fac parte sau nu din vreun partid şi din ce partid fac parte.

Partea de răsărit a României, anexată în 1940, prin aplicarea Tratatului Ribbentrop - Molotov, semnat între Germania şi U. R. S. S. în 1939, a fost fărâmiţată în Bucovina de Nord, Republica Moldova şi judeţele din sudul Basarabiei. Acum se încearcă şi împărţirea Republicii Moldova!

Moscova a inclus Bucovina de Nord şi judeţele din sudul Basarabiei în Ucraina. Nu avea cum să le includă în Rusia, deoarece între Rusia şi România se află Ucraina. Prin tentativa de constituire, pe teritoriul Republiciii Moldova, a unei „republici“ pentru ruşi, se încearcă să se creeze , la mari depărtări de Rusia, un mini stat rusesc, un cal troian în interiorul continentului european. Pentru inducerea în eroare a opiniei publice europene şi mondiale, s-a pus la cale constituirea unui alt mini stat, pentru găgăuzi, tot pe pământul Republicii Moldova. În Republica Moldova trăiesc aproxomativ o sută cincizeci de mii de găgăuzi.

Prin tentativele de constituire a unor state, se urmăreşte destabilizarea continentului nostru, sfâşierea integrităţii teritoriale a ţărilor din Europa.

Societatea Culurală Bucureşti - Chişinău nu se amestecă în treburile interne ale U. R. S. S. Uniunea Sovietică s-a amestecat şi se amestecă în

treburile interne ale României, din 1940 încoace, de când a ocupat Răsăritul României, adică Basarabia şi Bucovina de Nord. Prin Tratatul Ribbentrop - Molotov, Moscova continuă să atenteze la dreptul sfânt al popoarelor la libertate şi autodeterminare pe propriul lor teritoriu.

Ţările Baltice, Bucovina de Nord, Republica Moldova şi judeţele din sudul Basarabiei sunt teritorii anexate, încorporate cu forţa în U. R. S. S. Până când Tratatul Ribbentrop - Molotov nu va fi anulat în practică, până când consecinţele aplicării lui nu vor înceta, U. R. S. S. rămâne un stat agresor, care continuă să calce în picoare dreptul internaţional, dreptul popoarelor la integritate teritorială, autodeterminare şi libertate.

Gheorghe Gavrilă Copil
Preşedintele Societăţiii Culturale Bucureşti-Chişinău
Flacăra nr. 46, din 14 noiembrie 1990

FRAŢILOR

Poporul român se poate coborî de pe cruce! Palma dreaptă, însângerată, este Bucovina de nord, palma stângă, teritoriul din sudul Basarabiei, fruntea însângerată cu cununa de spini, Republica Moldova, iar inima şi corpul de află aici, de la Prut, până în partea de apus a României. Suntem o singură fiinţă! În unire şi solidariate cu fraţii de peste Prut, vom reuşi să punem capăt acestei răstigniri, care durează de o jumătate de secol, din 1940, de când URSS a anexat Răsăritul României!

Detaşamente pentru protejarea integrităţii teritoriale a Republicii Moldova

Fraţi români!

Conform hotărârii adoptate în unanimitate de către participanţii la mitingul de solidaritate cu Republica Moldova, din Parcul Libertăţii, din 4 nov. 1990, toţi românii indiferent de partidul din care fac parte, sunt invitaţi să aibă iniţiativa constiturii detaşamentelor pentru protejarea integrităţii teritoriale a Republicii Moldova. Aşa cum în timpul Revoluţiei Române din Decembrie, fraţii noştri de peste Prut ne-au trimis mari cantităţi de donaţii de sânge şi s-au organizat în detaşamente pentru a ne veni în ajutor, acum e rândul nostru să formăm aceste detaşamente, în chiar aceste zile, ca să

fim gata, la rândul nostru, de va fi nevoie, să-i ajutăm. Fraţii noştri de peste Prut nu sunt singuri. Întreaga conştiinţă românească le va sări în ajutor. Înscrierile în detaşamentele pentru protejarea integrităţii teritoriale a Republicii Moldova se fac zilnic, între orele 15-16, în faţa primăriilor. Aşa cum, în timpul tuturor manifestaţiilor din Bucureşti, de solidaritate cu Republica Moldova, nu s-a exprimat nici un fel de altă opinie, să rămânem uniţi şi solidari, deoarece fraţii de peste Prut, acum au nevoie de noi! Manifestaţiile şi întâlnirile noastre se înscriu pe coordonata majoră a conştiinţei româneşti. Soarta unui popor depinde de unirea fiilor săi.

Pentru evidenţă şi coordonare, rugăm să ni se comunice de îndată prin telefon, corespondenţă sau delegaţi, numărul detaşamentelor înfiinţate, numele şi telefonul celor care răspund, pe plan local, de această activitate de solidarizare cu fraţii noştri de peste Prut.

Precizăm că nu vom trece Prutul, decât la solicitarea Guvernului din Republica Moldova, sau al Frontului Popular din Moldova.

Societatea Culturală Bucureşti - Chişinău - Aleea Romancierilor nr. 6, bl.E 19, et. 10, ap. 55, sector 6, cod 77398, Bucureşti, tel. 745 67 82.

PARTICIPANŢII LA MAREA ADUNARE
DE SOLIDARITATE CU REPUBLICA MOLDOVA
Flacăra nr. 46, din 14 noiembrie 1990

ÎNCĂ VII ÎN IMPERIUL DE GHEAŢĂ

În vara şi toamna anului 1990 am fost în Siberia la un prim contact cu deputaţii români din 1941-1953, din Republica Moldova, şi cu neodeportaţii români din vremile mai recente. Poporul român, însângerat, se coboară de pe cruce. Palma dreaptă, pe lemnul crucii, — Bucovina de Nord. Cea stângă — judeţele din sudul Basarabiei; fruntea încununată de spini — Republica Moldova, inima şi trupul, de la samavolnica graniţă de pe Prut, până în partea de apus a României. Şi fiecare deportat în parte, la fel ca noi toţi, este un crucificat, dar cu o suferinţă cu mult mai mare, decât cei rămaşi în vatra locurilor natale.

În Siberia, în căutarea locurilor unde se află deportaţii şi neodeportaţii români, am parcurs o zonă geografică, după unele opinii, mai mare decât jumătatea de apus a Europei. Dar să tăcem noi şi să le dăm cuvântul acestor

martiri ai neamului românesc.

Doamne, ajută-mă să nu înnebunesc

— Şi ne-au luat noaptea din casele noastre. Ne-au îmbrâncit cu paturile armelor. Şi ne-au dus în vagoanele de vite. N-aveam nici o vină. Eram acasă la noi.Sub brazdele gliei străbune, se odihnesc osemintele bunilor şi străbunilor noştri, etajate, de mii de ani. Pe vremea lui Herodot noi eram tot aici, la Nistru, şi ne ocupam tot cu agricultura. Când au venit ruşii să ne ridice, eu eram însurat de vreo doi ani. Nevastă-mea tocmai plecase până în satul vecin, drum scurt, de vreo doi-trei kilometri, de unde era de loc, să-şi ajute mama. Şi nu s-a mai întors. Mi-au trimis vorbă că e bolnavă. Ei, Doamne, dar cum să fie bolnavă, mă străpunse un gând ca un fir roşu!

— Este mă, dacă dai un pahar, îţi spun, că pe urmă dai şi mai multe. Îi este rău, dar de bine, mă! Semne că Dumnezeu s-a îndurat de casa ta şi o împodobeşte cu prunci. Mama soacră te roagă s-o ierţi, ea este de vină, ea ţi-a oprit nevasta. Dar dimineaţă vin amândouă să rânduiască şi în gospodăria ta şi să te dăscălească să fii blând şi bun. Sara bună!

— Sara bună, i-am răspuns. Ultima **sară bună** din viaţa mea. Nu mi-am mai văzut nevasta niciodată. Eu, pe a mea. Dar ce credeţi, ceilalţi bărbaţi şi-au mai văzut nevestele şi copiii? Cei din satul meu. Spre gară ne-au dus pe toţii, bărbaţi, femei şi copii. Şi ne-au despărţit. Un tren cu bărbaţii şi altul cu mamele şi copiii. Au bătut scânduri la geamuri, au închis uşile, au pus soldaţi de pază. Săptămâni în şir, topiţi de foame, de sete, de starea de animal, în care ne obligau să trăim, închişi în vagoane... Dar crucea durerii nu era cea a foamei, a înghesuielii şi a lipsei oricăror condiţii sanitare, ci a îngrijorării faţă de neveste şi copii. Doamne, ajută-mă să nu înnebunesc, acum, când îmi reamintesc, după zeci de ani de amar şi înstrăinare, de toate prin care am trecut, acum când îmi reamintesc, de ţara mea. După vreo trei săptămâni de drum, într-o gară, în care, nu ştiu, trenul bărbaţilor, cutremurătoare întâmplare, se întâlneşte cu al soţiilor şi al copiilor. Ce strigăte, ce durere! Un minut-două, cât un veac. Noi, aici, cred eu, suntem cam la zece-cincisprezece mii de kilometri de pământul străbun. Aici nu avem nici cimitire, nici preoţi, nici şcoli. Numai braţe de muncă am fost. Noi, măcar am fost bărbaţi. Dar femeile şi copiii, viaţa lor în deportare?

Cetăţean liber al U. R. S. S.

Pe noi bărbaţii ne-au dus în lagăre de muncă. Treceau anii. Ne zdrobeau cu lucrul. Şi iar înviam. De copii şi neveste nu ştiam nimic. Eu sunt printre puţinii care am aflat de soarta lor. Dar iată, sunt din nou în Siberia şi despre noi, cei de aici, nimeni nu ştie nimic. Suntem uitaţi de lume, de parcă am fi pe o altă planetă. Poate că şi suntem. Să fi trecut vreo zece ani de când am fost deportaţi. Se îmblânziseră vremile. Era pe timpul lui Hruşciov. Şi, din vorbă în vorbă, ni s-a spus câte ceva. Eu am luat cuvântul de coarne şi am pornit la arat, în faţa colonelului, zicându-i că da, eu doresc să fiu iar acasă, în pragul casei părinteşti. Toţi ceilalţi au tremurat. Şi în mine tremura sufletul. „— Bine. Luaţi-l şi duceţi-l la gară“, zise colonelul, unor ostaşi. Şi într-adevăr am fost lăsat, şi m-am întors în Basarabia. Cei din lagăr nu ştiau dacă sunt liber, mort, sau mutat în alt lagăr. Nu ştiu acum să-mi explic, dar şi nevastă-mea a ieşit în faţa comandantului lagărului, ca să fie lăsată să scrie o scrisoare, dacă îi drept că vremurile s-au îmblânzit. I-au dat hârtie. Şi a scris acasă. I-au luat scrisoarea. Eu eram în regiunea Irkutsk, ea în regiunea Tiumeni, la câteva mii de kilometri unul de altul. Şi eu şi scrisoarea ei am ajuns în pragul casei părinteşti, în Basarabia. Mi s-au dat acte de identitate, de cetăţean liber al U. R. S. S. Şi am pornit, ca un leu, înapoi, spre Siberia, să-mi văd nevasta şi copiii. Şi i-am găsit. Miliţianul mi-a cerut actele de identitate să le vadă „— Da. În regulă. Cetăţean liber al U. R. S. S.“. Mi-a oprit actele. Eu am crezut că pentru o oră-două, sau până a doua zi. Nu mi le-a mai dat. Am ajuns iar sclav în Siberia. Fără acte, nu poţi călători. M-ar fi împuşcat. Şi unde să plec fără nevastă şi copii?!

Sclav pe viaţă

Deportatul din faţa mea, alb, cu faţa încreţită, scoarţă de copac, cu degetele mâinilor încrenguite de nesfârşită muncă, tresări. N-a mai rostit decât următoarele cuvinte, după care, maramă de lacrimi şi durere, nu a mai răspuns nici unei întrebări. Tăcea şi iar tăcea, o tăcere care m-a zguduit şi mă răscoleşte şi acum şi câte zile voi avea.

— România, Mama, mă întreabă de soţie şi copii. Mama.

După acea întrevedere, mi-am propus să vizitez locul de deportare al soţiei şi copiilor săi, locul în care a devenit, pentu a doua oară, sclav pe viaţă. Am pornit pe Obi, un fluviu uriaş, înspăimâmtător, de câteva ori mai

mare decât Dunărea. Spre o insulă spre care nu merge nici un... turist. O insulă uriaşă? Sau o peninsulă? Nu ştiu. Foarte puţine case, o simplă uliţă şi atât. Şi întreb din casă în casă şi iar iau casele la rând şi iar şi iar. Ştiam eu ce ştiam... Şi iar am pornit din casă în casă. Când vrea Dumnezeu îţi aduce omul de care ai nevoie. Şi la adus pe Obi în sus şi l-a lăsat şi pe el pe insulă. Unul din cei pe care îi căutam. Şi casele şi-au dezlegat limbile şi spaima, depozitată adânc, ocean al suferinţei, a izbucnit în afară. Luni de zile au urcat pe Obi în sus, vapoare după vapoare, cu mamele şi copiii din Bucovina de Nord şi Basarabia. Şi nu le-au lăsat într-un loc, ci pe un mal, apoi pe altul, mai departe, grupuri mici, să li se piardă urma, să slugărească, dar să nu supravieţuiască neamul, ci numai ca braţe de muncă. Aici, au fost îngrămădite vreo douăzeci de suflete, într-o singură odaie. În acest grup au fost mai multe fete, să tot fi avut paisprezece-cincinsprzece ani. Şi le-au adunat dimpreună cu altele şi le-au luat şi le-au dus în pădure, să trăiască acolo timp de şapte-opt luni, cât durează iarna pe aici. Iarnă cu zăpadă până în brâu şi până la umeri şi cu minus cincizeci de grade Celsius. Ca să trăiască, nu au avut de ales. Ori devin tăietoare de lemne, ori... Erau doar nişte copii. S-au agăţat de viaţă. Şi-au devenit, prin şirul de ani, tăietoare de pădure, câte opt luni pe an. Vara se întorceau la cele câteva case şi lucrau la câmp, la cartofi, sau la o făbricuţă de prelucrarea peştelui, pe uscat, unde ajungeau cu un vapor. Nu, nu cu un vapor, cu un bac.

Şi iar am răscolit prin suflete. Ascundeau cu străşnicie ceva. Aterizasem din cosmos şi întrebam şi nu ştiau nimic şi tăceau. Dar Dumnezeu le ştie dinainte.

Trăind cu iarbă fiartă

— Eu sunt unul din fiii celor pe care-i cauţi, dar ai venit prea târziu, începu să-şi depene amintirile un bărbat încă în plină putere, sosit în urma mea pe insulă. Mama nu mai trăieşte. Eu, atunci, aveam vreo nouă ani. Când am fost lăsaţi pe insulă, mama şi celelalte mame, ca să nu murim de foame, ne-au fiert iarbă. Aici existau doar patru-cinci case. Trăiau nişte ruşi, deportaţi din anii treizecei, de către Stalin. Celelalte case le-am făcut împreună. Şi acum sunt puţine... De unde ştiţi despre cei dispăruţi? Sau mai bine zis, ştiţi ceva despre ei? Ce ştiţi?

Am tăcut.

— Bine... Deportatul şi-a reluat firul gândurilor. Ai noştri lucrau la fabrica de peşte. Era foame mare pe insulă.

— Cum foamete mare, când Obi, cel puţin atunci, avea peşte cât

pentru o ţară?

— Da, avea cât pentru un stat, pentru un stat proprietar de sclavi. Statul avea tot, noi nimic. Nici un peşte. Şi totuşi, în disperare de cauză, în tureacul cizmelor, se mai ascundea câte un peşte. Câte unul, nu mai mult. Cu gândul că, pentru un singur peştişor, făptaşul, de va fi descoperit, poate va scăpa cu o pedeapsă suportabilă. Cu un peştişor îţi poţi salva copilul. Şi nu ştiu cum s-a întâmplat, dar bacul a tras iar la ţărm şi au mai coborât câţiva, care au venit lângă amărâtele noastre de case, tocmai când pruncii trăgeau cu dinţii de câte un peştişor. Tot schimbul, cei ce lucrau la fabrică, cincisprezece persoane, a fost luat.

— Şt...

--- Nu. Niciodată. Nu s-a mai auzit nimic de ei.

— Dumneata erai un copil. Vreau să stău de vorbă cu martori care pe vremea aceea erau în plină maturitate. Trebuie să mai fi fost cineva de faţă, în afară de voi, copiii. Trebuie!

Tăcere grea. De jur împrejur un ocean de pustietate, ce înconjura câteva case.

—Ştiu că printre cei dispăruţi erau şi ruşi. Dintre cei ce trăiau aici de prin anii treizeci. Ştiu. Şi am rostit un nume.

Îşi amintiră de familia la care mă refeream. Am răscolit multe zile în oraşul reşedinţă regională până am dat de urma soţiei unuia din ruşii dispăruţi. Dumnezeu a vrut să rămână în viaţă, să mă întâlnesc cu dumneaei, să depună mărturie despre soţ şi despre români. Are nouăzeci şi doi de ani. Şi m-a îmbrăţişat şi mi-a vorbit din adâncul inimii. Mi-a mărturisit că a aşteptat toată viaţa pe cineva. Prin mine a înţeles că nu sunt uitaţi. În România se ştie deci mai mult decât în Siberia, despre tragedia întâmplată în insula nenorocirilor. Dar soţia acelui rus avea fii. Şi nepoţi, mari, abia însuraţi. Şi fiica Maicii Rusii, aşa i-am spus eu acestei rusoaice deportate, îşi amintea bine de tatăl său şi de peştişorul pe care l-a scăpat din mâini, când nişte oameni au venit şi i-au luat părintele pentru totdeauna. Şi iar acea tăcere. Şi cum să nu mă lovesc de un zid greu de tăcere? Este de ajuns să formulăm două întrebări, pentru a înţelege totul.

— Cine sunt persoanele care au venit din oraşul de reşedinţă regională, în insulă şi constatând că pruncii deportaţilor aveau în mâini câte un peşte, au ridicat pe cei cincisprezece oameni, fete, mame şi bărbaţi şi i-au dus pentru totdeauna, undeva? Aceştia ştiu de soarta celor arestaţi.

A doua întrebare:

— Cine ameninţă pe deportaţi, sau pe urmaşii acestora, atunci când aceştia încearcă să afle adevărul?

În această insulă vom reveni, când, nici noi nu ştim. Îi dorim acestei nefericite soţii şi mame, ani mulţi şi sănătate. Poate că, într-o bună zi de aici, din România, îi vom trimite o revistă, sau o carte cu momente din zbuciumata ei viaţă.

Gheorghe Gavrilă Copil
Flacăra Basarabiei, 1 ian. 1991

ÎNCĂ VII ÎN IMPERIUL DE GHEAŢĂ (II)

Am pornit pe Obi în sus, pe urmele fetelor şi flăcăiandrilor, flori ale neamului românesc, abia îmbobocite. Obi, iarna, se acoperă cu un strat de gheaţă de un metru şi jumătate, până la doi metri. Maşinile trec în voie pe el. În regiune sunt lacuri multe. Departe, departe...

Deportaţii au ajuns într-un sătuţ de nenţi, aceştia fiind după înţelesul nostru, un fel de eschimoşi ai locului, autohtonii. Dar abia intraţi în sătuţ, au fost despărţiţi în două grupe. Mamele cu copii mici au rămas pe loc, iar fetiţele şi băieţii mai răsăriţi au fost urcaţi pe sănii şi duşi, timp de şase luni, la câte o sută-două de kilometri de sat, lăsaţi acolo să pescuiască şi să trăiască într-o colibă rotundă, locuinţă tipică pentru acele locuri. Săpau în gheaţa groasă trei copci. Plasa de pescuit o trăgeau pe sub stratul gros de gheaţă. Peştele ajuns la suprafaţă îngheţa dintr-odată, încovoiat, ca o lună. Trebuia, în mare grabă, să-l apeşi ca să îngheţe la lungimea sa naturală, altfel nu putea fi stivuit. Afară, în aer liber, se trăia ca într-un frigider.

Copiii românilor de pe Nistru, luaţi din vatra părintească şi duşi pe Obi în sus... Când veneau săniile după peşte, se măsurau stivele. Dacă norma era îndeplinită, primeau porţia de pâine a supravirţuirii. Toţi tinerii trăiau în acea colibă. Băieţii se dezbrăcau primii şi se acoperau, apoi fetele. Erau cuprinşi de sfiiciune şi bun simţ. Îşi încălzeau picioarele de jur împrejurul unei sobiţe.

Băieţii români, bărbaţi şi femei, ajunşi în Siberia, se plângeau faţă de zbiri, spunându-le că sunt nevinovaţi, că nu au absolut nici o vină. Îi rugau să se poarte cu un pic de blândeţe, ca în faţa unor oamnei cinstiţi. Dar dintr-o bună zi nu s-au mai plâns. Toţi deportaţii români au fost condamnaţi la douăzeci de ani muncă silnică. Să nu se mai plângă că sunt nevinovaţi! Un

condamnat nu mai are nici un drept, decât să rabde, sau să crape.

— Dar de evadat, nu aţi încercat?

— Unde să evadezi? Oriunde mergeai, sute şi mii de kilometri! Locuri pustii. Nu ştiai unde ar fi câte o localitate. Te prindea iarna. Opt luni de iarnă. Moarte, moarte sigură. Iarna nu se evada, din cauza zăpezii. Era înaltă până la brâu, până la umeri. Iar dacă ajungeai la o linie ferată, cum să te urci în tren? Din mers nu se putea. Te împuşcau fără ezitare. În gară... cum să te apropii? Ostaşi înarmaţi... Şi totuşi... Există oameni cu sufletul precum cerul înstelat. Mereu în mişcare, dar mereu deasupra. Deasupra tuturor încercărilor. Lagăr, ca orice lagăr, cu miliţieni înarmaţi, de pază, şi câini lup... Iată, câţiva tineri ne spun că sunt gata de drum. Se pregătesc de evadare. Fiind hotărâţi, am decis să-i ajutăm. Lucrau în afara lagărului, în pădure. Tinerii s-au ascuns în zăpadă, ca într-un bordei şi au aşteptat. Urmăreau cu înfrigurare patrularea ostaşilor de pază. Aceştia aveau un culoar curăţit de zăpadă, pe care-l străbăteau pe schiuri. La momentul potrivit, tinerii din bordeiul de zăpadă s-au năpustit asupra ostaşilor. I-au trântit la pământ şi le-au luat armele.

Nu ne omorâţi, se rugară aceştia.

— „Nu, nu vă omorâm. Vă luăm schiurile şi armele şi sunteţi liberi. De ce să vă omorâm?" S-au înălţat din culoar, deasupra înaltului strat de zăpadă şi plecaţi au fost. Mergeau şi se bucurau de aerul tare al libertăţii. Dar unuia i s-au rupt schiurile. La scurtă vreme s-au rupt şi schiurile celui de-al doilea. Şi schiurile celui de-al treilea. S-au oprit, captivi, în oceanul alb, îngropaţi până la umeri în zăpadă.

Într-un târziu au auzit lătrat de câini. Veneau soldaţii la mers domol, fără grabă, pe schiuri. Între ei, un ofiţer. Băieţii aşteptau, pieriţi. O rafală şi gata cu ei. Ruşii îi înconjurară. Ţevile armelor se îndreptară spre ei. „— Nu am ştiut pănâ azi, că armata roşie este atât de puternică", se trezi spunând unul dintre flăcăiandrii evadaţi. Ofiţerul începu să râdă. Apoi soldaţii. Şi-au pus armele pe umăr. I-au adus în lagăr. Nu le-au făcut nimic. A găsit flăcăiandrul cuvintele de vrajă, ce i-au salvat. A fost voia lui Dumnezeu. Aşa am aflat că nu trebuie să evadăm cu schiurile. Ostaşii din pădure, nici ei nu aveau cum să evadeze. Schiurile lor nu rezistau deasupra, pe zăpadă, ci doar jos, pe culoar. De aceea s-au rupt schiurile şi odată cu ele, aerul tare al libertăţii a dispărut. Patrulele de urmărire aveau schiuri normale, rezistente.

— Şi totuşi, nici o revoltă, nici o evadare?

— Câteva sute de morţi. Nu pot vorbi. Nu pot. Numai români unul şi unul, sub snopul de cartuşe, rafale lungi. Grămezi de trupuri, de carne vie. Era un român moldovean, din Bălţi, pe nume Durlea Valentin. A hotărât evadarea în masă. Deci, dezarmarea miliţienilor. Apoi urmau să elibereze şi alte lagăre. Cei ce au pus la cale evadarea au început să întrebe în dreapta, în stânga, de români. Dar aceştia se dăduseră drept ruşi. Şi o ţineau flăcăii, una şi bună că sunt ruşi. Auzind moldovenii despre ce este vorba, li se dezlegară limbile şi se declarară iar români.

Cinci sute de români gata de evadare! Cu o zi înainte, seara, au fost vânduţi. Trădaţi. Nu se ştie de cine. În zori, fără să bănuie, automatele i-au tocat pe toţi, un deal de trupuri, din care izvora sângele. Acolo, între cei împuşcaţi, au fost şi conducătorii evadării. Comandanţii lagărului nu ştiau nimic despre existenţa acestor conducători. Se vede că aflaseră doar de Durlea Valentin.

Pe el nu l-au împuşcat. L-au dus, un an de zile, la izolare, făr nici un fel de foc, doar cu apă şi ceva pâine. Voiau să-l nimicească pe dinlăuntru, să-i surpe sufletul. N-a îngheţat, n-a murit, stafie a ajuns. După un an, când l-au adus în faţa noastră, era un fel de sperietoare de păsări, aşa cum se pun în holde, să nu mănânce păsările grâul. Coastele îi atârnau de umeri, obrajii supţi, acoperiţi doar de piele. O haină. Dacă nu o ţinea nimeni, se înghemotocea la pământ.

L-au lăsat în mijlocul nostru. Şi, de necrezut, viaţa nu se stinsese în el. A înmugurit iar. S-a înzdrăvenit. Fusese luptător la circ. La sosire în lagăr, sărea înainte şi înapoi, peste cap, fără să atingă pământul. Era o forţă. Nimeni nu-l trântea. Îi apăra pe români. Tâlharii din lagăr se potoliră. Îi snopea în bătaie. Şi miliţienii îi purtau de frică. Acum, cei rămaşi în viaţă, îl hrăneam ca pe un copil. Trupul îi era la pământ, dar sufletul deasupra , sus, precum bolta înstelată. Şi când trupul i s-a întărit, iar se pregăti de drum spre casă.

De bună seamă a ajuns în satul său natal şi poate mai trăieşte şi azi, iar dacă nu, se odihneşte sub brazdă, alături de buneii noştri, iar sufletul său este deasupra României, de strajă. De câte ori văd bolta plină de stele, ştiu că el, Valentin Durlea, din Bălţi, născut în Răşcani, este acasă. Şi de câte ori văd bolta înstelată, ştiu că România există undeva departe, la zece-cincisprezece mii de kilometri, unde eu nu voi ajunge niciodată. Dar aici, în Siberia, trăiesc mulţi tineri, flori ale neamului românesc. Poate ei, vor ajunge.

Acest material, alături de altele, adus de semnatarul acestor pagini, din Siberia, va sta la baza unui spectacol de teatru politic — Românii în Gulag — pe care regizorul Andrei Vartic, de la Teatrul „Alexei Mateevici“, visează să-l monteze la Chişinău.

Gheorghe Gavrilă Copil
Flacăra Basarabiei, 2 febr. 1991

GREVA FOAMEI

Copil Gheorghe Gavrilă, Preşedintele Societăţii Culturale Bucureşti - Chişinău, este în a cincisprezecea zi de grevă a foamei, de solidaritate cu Republica Moldova şi Ţările Baltice. Din buletinul medical emis de Spitalul Colţea: glicemia 0,40%, prezenţă de corpi cetonici şi o scădere în greutate de 12,5 kg.

Greva foamei a fost declanşată ca semn de protest împotriva Kremlinului, care, prin refuzul de a renunţa la toate cotropirile făcute prin Tratatul Molotov-Ribbentrop, îi menţine în istorie, în actualitate, pe Hitler şi Stalin.

Greva foamei continuă.

N. RED.: Buletinul medical datează din 28-III-1991

TELEGRAMA DIN CHIŞINĂU
D-lui Copil Gheorghe Gavrilă

În numele celor aproape 3.000 de copii basarabeni care îşi fac studiile în România, Ministerul Ştiinţei şi Învăţământului al Republicii Moldova vă roagă să încetaţi greva foamei. Recunoaştem contribuţia d-voastră atât în procesul de şcolarizare, cât şi în viaţa culturală şi politică.

Ministru adjunct
ANDREI ROTARU
(Flacăra Basarabiei nr.3-4, 1991)

Cine ar îndrăzni să voteze împotriva acestei propuneri de legiferare?

ROMÂNII DE PESTE PRUT TREBUIE SĂ PARTICIPE LA ALEGERILE GENERALE DIN ROMANIA

Leonida Lari — Mihail Gorbaciov

La puţine zile după 22 decembrie 1989, după victoria Revoluţiei Române, au sosit, de la Chişinău, Leonida Lari, Grigore Vieru, Nicolae Dabija, la PNŢ-CD, călăuziţi de steaua speranţei. Voiau să cunoască PNŢ-CD şi, în mod special, persoana care, pe data de 23 decembrie adresase Moscovei un mesaj în care susţinea că Revoluţia este a românilor, aceştia fiind în stare să o ducă singuri la capăt, intervenţia militară a trupelor sovietice în România fiind, deci cu totul şi cu totul inoportună, iar, pe de altă parte, se solicita libera trecere peste Prut, între România şi Republica Moldova.

La al doilea mesaj, un memoriu adresat Congresului deputaţilor poporului al URSS, semnat de aceeaşi persoană, în numele **Comitetului Naţional de acţiune Bucureşti - Chişinău trecere liberă**, comitet devenit ulterior **Societatea culturală Bucureşti - Chişinău,** d-l Eduard Sevardnadze, a răspuns, la Bucureşti, pe data de 7 ianuarie 1990, că la nivelul cel mai înalt vor începe o serie de convorbiri, încât oamenii din România şi Republica Moldova, să poată avea fără dificultate, contacte. Din nefericire, din partea oficialităţilor din Bucureşti, nu s-a dus nimeni la Moscova, ca vizită de răspuns, pentru perfectarea liberei treceri peste Prut. Se obţinea din start, ceea ce încă nici azi nu s-a dobândit. Surzenia la iniţiativa diplomatică, în urma activităţii noastre, şi a vizitei ministrului de externe al URSS la Bucureşti, a fost motivată de către persoanele cu care am vorbit, absolut dezonorant: D-le Copil, D-voastră nu ştiţi ce era atunci? Ce să fie? Lupta pentru menţinerea şi consolidarea puterii unor persoane, nu lupta în numele neamului românesc. Dacă ar fi fost pentru cauza întregului popor român, atunci am fi obţinut din start, libera trecere peste Prut, iar persoanle care ar fi vrut să îşi consolideze puterea, ar fi avut-o, pe fondul unui entuziasm naţional de nedescris.

Pe data de 24 decembrie 1989, în chiar ziua în care se anula Tratatul

Ribbentrop - Molotov, de către Congresul deputaţilor poporului al URSS, într-o pauză a Congresului, Mihail Gorbaciov face semn deputaţilor români să se apropie. Avea în mână mesajul transmis de la Bucureşti. Îl arată Leonidei Lari. Doar jumătate din text, cealaltă jumătate fiind pe foaia îndoită, pe spatele palmei. Îi citeşte fragmentul din care reieşea că trupele Moscovei nu sunt dorite în România şi-i spune că nu se vor trimite astfel de trupe. Sufletul Leonidei Lari a fost inundat de o bucurie fără margini, iar în ochi îi apărură lacrimile bucuriei şi scânteierile de speranţă din adâncile răni ale neamului românesc, pe care poeta le poartă în sinea sa, aşa cum ghiocul cuprinde vuietul mării.

Mihai Gorbaciov împotriva desfăşurării fireşti a istoriei

Numai că Mihail Gorbaciov trişase. Cuvântul trebuie înţeles ad-literam. Jumătatea ascunsă în dosul palmei nu era în legătură cu neintervenţia trupelor sovietice, ci cu libera trecere peste Prut, dintre România şi Republica Moldova. Lari, după ce a plecat de la Congres, a văzut întregul text, apărut în presă. O revoltă puternică a pus stăpânire pe întreaga sa fiinţă. Aştepta cu infrigurare următoarea ocazie, în plenul parlamentului de la Kremlin, pentru a-l interpela pe Mihail Gorbaciov şi a-i dovedi, în mod public, grava culpă comisă faţă de poporul român. Nu există îndoială că Mihail Gorbaciov a fost conştient de faptul că nu onorează nici Congresul, care anulând Tratatul Ribbentrop - Molotov, recunoştea, implicit, dreptul la libertate, al Basarbiei şi Bucovinei de Nord, respectiv al Republicii Moldova, - teritorii româneşti ocupate datorită acestui tratat. Un colţ din sufletul lui Gorbaciov, un lăcaş întunecat, robit de întunecimile imperiale, a fost şi va rămâne împotriva desfăşurării fireşti a istoriei.

Dacă l.eonida Lari ar fi ştiut conţinutul întregului mesaj...

Dacă l.eonida Lari ar fi ştiut conţinutul întregului mesaj, ar fi avut de îndată ocazia să ia cuvântul la Congres şi să propună spre aprobare libera trecere între Republica Moldova şi România. Congresmenii, anulând tratatul, era de aşteptat să aprobe această propunere, ca o consecinţă practică a anulării tratatului. Aşa ceva **simţise** Mihail Gorbaciov, drept

pentru care a ascuns partea mesajului care avea legătură directă cu lucrările Congresului. La aceast congres a început discutarea anulării Tratatului Ribbentrop - Molotov, pe 23 decembrie, chiar în ziua în care se transmitea mesajul, din Bucureşti. Repetăm, anularea tratatului a avut loc pe 24 decembrie, în timp ce Mihail Gorbaciov avea în mâini acest mesaj.

Trei crai de la Răsărit

Alături de lideri ai PNŢ-CD, era prezent la întâlnirea noastră cu Leonida Lari, Nicolae Dabija, Grigore Vieru şi Nicolae Lupan, abia sosit de la Paris. Era, de asemenea, prea mult public, pentru o sală mică, neîncăpătoare. Ne-am îmbrăţişat pentru prima dată. Mi s-a arătat şi mie steaua speranţei, ce i-a călăuzit până la Bucureşti, steaua de pe cerul conştiinţei româneşti. Şi, atunci, în public, i-am întrebat dacă vor să candideze la alegerile generale, pe listele PNŢ-CD. Au tăcut, dar feţele lor s-au luminat atât de evident, încât cei prezenţi au izbucnit în aplauze nepereche. Trei Crai de la Răsărit veniseră la pruncul nou născut, democraţia, redată poporului român prin Revoluţie. Atunci am propus liderilor PNŢ-CD să îi treacă pe listele de candidaţi. Mai târziu s-a invocat faptul că nu există o astfel de lege. S-a încercat, dacă nu ne înşelăm, trecerea unei legi, prin parlament, pentru românii de pretutindeni, dar ştiindu-se că de fapt este vorba de românii basarabeni şi din Bucovina de Nord, s-a respins. Am cerut PNŢ-CD să propună, Parlamentului, în mod clar, o lege pentru basarabeni şi bucovineni. S-a invocat faptul că ar fi respinsă. Dacă ar fi fost respinsă, toată resposabilitatea ar fi avut-o cei ce ar fi respins- o!

Steaua s-a oprit deasupra Chişinăului

Dar, iată, că sunt aproape şi noile alegeri generale din România. Bunul Dumnezeu acţionează de un timp, în mod vădit, şi pentru românii din teritoriile româneşti de sub ocupaţia sovietică. Republica Moldova şi-a proclamat independenţa. Cine ar îndrăzni să vorbească împotriva unei propuneri de legiferare a dreptului de participare la alegerile generale, a românilor de pe întregul teritoriu românesc? Cine ar fi împotrivă ca Mircea Snegur, Mircea Druc, Iurie Roşca, Ion Hadârcă, Valeriu Matei, Ion Ungureanu, Leonida Lari, Grigore Vieru, Nicolae Dabija (mărturisesc, săvârşesc un sacrilegiu nepomenind foarte multe nume, pe toţi românii de

peste Prut), să candideze pentru orice funcţie şi de vor avea voturi mai multe, unul dintre ei să fie, la Bucureşti, preşedinte, să fie miniştri, senatori, deputaţi, directori generali, prefecţi, primari etc.? Să înţelegem cum se cuvine această şansă pe care Dumnezeu ne-o oferă. Dacă o parte din deputaţii de la Chişinău mai sunt încă şi deputaţi la Moscova, deci deputaţi în organismul parlamentar al ocupanţilor, de ce nu ar fi deputaţi la Chişinău şi la Bucureşti? În inimile românilor se aud clopotele Unirii — 1859 şi 1918. Dubla alegere a lui AL. I. Cuza este un precedent major în istoria noastră şi acţionează cu efect „genetic“ pe planul spiralei istoriei românilor.

Cine ar îndrăzni să spună nu?

Cine ar îndrăzni să spună nu? Doar poate nişte aventurieri, care, vizând puterea, le-ar fi teamă de concurenţa electorală a Românilor din Republica Moldova, din sudul Basarabiei, din Bucovina de Nord, din Maramureşul de peste Tisa şi din ţinutul Herţa!

Către toate partidele, sindicatele şi asociaţiile din România

Rândurile acestea se vor un apel către toate partidele guvernamemtale şi neguvernamentale, către sindicate şi asociaţii, să acţioneze din interiorul Parlamentului României şi din afară, pentru ca o astfel de lege, Poarta de Triumf a Reîntregirii, să fie aprobată cât mai repede, pentru ca românii de peste Prut să aibă timpul necesar să-şi pregătească campania electorală.

Am fost, suntem şi vom fi în eternitate, un singur popor, aici, de la Tisa până la malurile Nistrului, de dintotdeauna, la noi acasă. Nu avem nici un deget de pământ de la alţii. La noi acasă ne gospodărim după legile casei, legile unui popor blajin şi harnic.

Gheorghe Gavrilă Copil
preşedintele
Societăţii Culturale Bucureşti - Chişinău
Flacăra Basarabiei Nr. 8-9/1991

PARLAMENTARII DIN CHIŞINĂU,

MAJORITARI LA BUCUREŞTI

De multe ori am constatat prezenţa Domnului întru apărarea neamului românesc. Noul Ierusalim se zideşte în fiecare clipă, cu toată împotrivirea furibundă a forţelor potrivnice. Hristos a pătimit prin răstignire pentru toţi oamenii, iar acum suferă şi acţionează solidar în toţi oamenii, pe drumul Golgotei îndumnezeirii fiinţei umane. Sunt încredinţat, că pentru ieşirea din tragedia în care se zbate poporul român, există un plan divin. Parlamentarii din Chişinău vor avea majoritatea în Parlamentul Românie. Ar fi un fel de recompensă pentru cei ce au fost lipsiţi de ţară. Întregul popor român îi aşteaptă la locul ce li se cuvine, acum, în contextul alegerilor generale din România. Lipsiţi de zeci de ani, de ţară, ei o iubesc cu ardoare. Suferind de zeci de ori mai mult decât românii dintre Tisa şi Prut, sunt şi vor fi mai buni români. Fiind hăcuiţi, din tată în fiu, de imperiul sovietic, dar supravieţuind, au experienţa rezistenţei, a luptei deschise şi ascunse cu agresorul. Rănile lor sunt garanţie pentru existenţa statului român. Numai cei căzuţi în robie preţuiesc cum se cuvine libertatea. Parlamentarii de la Chişinău sunt aşteptaţi la Bucureşti, pentru a-şi exercita atribuţiile faţă de întregul popor român, nu doar în câteva judeţe ale acestuia. Românii din teritoriile ocupate sunt diamantul de rezistenţă al neamului românesc. Dumnezeu a pregătit marile şanse şi pentru noi, românii. De orice întârziere vor profita imperialii, pentru a înlocui cătuşele vechi, cu altele, noi.

Gheorghe Gavrilă Copil

Galsul naţiunii [Chişinău], nr. 15, 10 aprilie 1992

ATENŢIE LA MOSCOVA, POLITICIENI ROMÂNI!

Sunt prea bine cunoscute opiniile în legătură cu agresiunea armată a Rusiei împotriva R. Moldova. Nu le vom evoca. Vom întârzia însă asupra uneia, ignorată de politicienii români. Tocmai de ei! Agresiunea Moscovei este în directă legătură cu alegerile generale din România. Prin presiunea militară, Moscova a reuşit, cel puţin până acum, să blocheze iniţiativa partidelor de a trece pe listele de candidaţi pentru Camera Deputaţilor şi Senatul României, pe fraţii de peste Prut. Apariţia în Parlamentul din Bucureşti a câtorva zeci de români din R. Moldova, ar fi o adevărată înfrângere a Rusiei, atât pe termen scurt, cât şi în perspectivă. Moscova din punct de vedere legal, nu se poate opune. România are, acum, acestă şansă

istorică, de a începe, pe cale parlamentară, desprinderea Republicii Moldova din cătuşele Rusiei.

Gheorghe Gavrilă Copil
Ţara(Chişinău) nr.25(95), 16 iunie 1992

ILAŞCU trebuie eliberat

Domnilor Preşedinţi Emil Constantinescu, Petru Lucinschi, Bill Clinton şi Boris Elţîn
Către Organizaţia pentru Securitate şi Cooperare în Europa
Către Parlamentul României
Către toate Parlamentele lumii

Ilie Ilaşcu, patriotul român arestat în dimineaţa zilei de 2 iunie 1992 şi condamnat la moarte, printr-un proces înscenat, este nevinovat, fapt constatat de atunci şi pănâ astăzi, de toate organismele internaţionale şi de toate personalităţile, care s-au ocupat de cazul acesta. Vă aducem la cunoştinţă activitatea lui Ilie Ilaşcu înainte de a fi arestat, activitate ignorată de cei care i-au înscenat procesul. Ilie Ilaşcu a fost arestat din sânul familiei. N-avea de ce să se ascundă. Exact cu şapte zile înainte de a fi arestat, apărea în „Cotidianul" din 27 mai, textul intitulat **Apel din Tiraspol, pentru ajutorarea elevilor din zonele de război,** din care cităm: „Ilie Ilaşcu, preşedintele filialei Frontului Popular Creştin Democrat din Tiraspol, având în vedere excaladarea conflictului armat, în urma intervenţiei în luptă a armatei Rusiei (Armata a XIV-a), solicită ca elevii acestei şcoli (clasele II-VII), să fie primiţi pe timpul verii... în România, astfel salvându-li-se vieţile şi evitând luarea unora dintre ei drept ostateci". Tot în acest apel, preşedintele Societăţii Culturale Bucureşti - Chişinău, care vizitase zona de război din Tighina până la Coşniţa, propune să fie aduşi în România şi elevii din celelalte zone de luptă. După cum se poate constata cu uşurinţă, la câteva zile de la arestarea lui Ilie Ilaşcu, activitatea sa umanitară era în plină desfăşurare. La această activitate cu caracter profund umanitar, participă din Republica Moldova, Frontul Popular Creştin Democrat şi Ministerul Învăţământului, iar din România, Societatea Culturală Bucureşti-Chişinău,

fapt consemant în **Apelul din Tiraspol.**

Deci totul public, nu era nimic de ascuns. Copii mureau pe câmpul de luptă, sau în taberele de refugiaţi. Ilie Ilaşcu a fost propus pentru Premiul Nobel pentru Pace, dar nu a obţinut acest titlu, pe care îl merită cu prisosinţă. Nu ştim dacă autorii propunerii au avut în vedere şi cele evocate de noi în rândurile de faţă. Se ridică întrebarea dacă activitatea umanitară în care se angajase Ilie Ilaşcu a avut o finalizare.

Primii copii scoşi din zona de conflict armat şi aduşi la Chişinău au fost chiar copii din Tiraspol. Acţiunea a fost aprobată din partea Guvernului din Chişinău, de dl. Nicolae Mătcaş, ministrul învăţământului şi realizată de Societatea Culturală Bucureşti-Chişinău. Aceasta, după ce copii au ajuns în Chişinău, a conlucrat cu Asociaţia Internaţională pentru Protecţia Orfanilor, cu sediul în Deva şi cu Liga Apărării Drepturilor Omului, din Timişoara - filiala Deva, împreună cu care îi aduce într-un autobuz, în România, unde cele două ligi îi preiau sub îngrijrea lor.

Această primă activitate umanitară de salvare a copiilor, din motive lesne de înţeles, s-a făcut fără publiciatate. În acest prim transport, se aflau şi copiii lui Ilie Ilaşcu. În continuare, întreaga activitate de salvare a copiilor s-a desfăşurat cu toată publicitatea firească. În sensul acesta cităm din **Apelul pentru românii ţinuţi în captivitate în oraşul Tiraspol**, semnat în numele Colegiului de conducere al Societăţii Culturale Bucureşti - Chişinău, de Gheorghe Gavrilă Copil, Mihai Avădanei şi Mihai Stanca, în Chişinău, pe 17 iunie şi a apărut în „Cotidianul“ din 19 iunie: „Având în vedere escaladarea conflictului armat din partea de răsărit a Republicii Moldova, s-a lansat, din iniţiativa lui Ilie Ilaşcu, preşedintele secţiei raionale a Frontului Popular Creştin Democrat din oraşul Tiraspol şi a lui Copil Gheorghe Gavrilă, preşedintele Societăţii Culturale Bucureşri - Chişinău, un apel umanitar pentru salvarea vieţii copiilor din zona de război şi din apropierea acestora. Apelul se bucură de un larg sprijin din partea asociaţiilor umanitare şi a persoanelor particulare din România... Pe data de 14 iunia s-a început cu succes această acţiune umanitară, primele grupe de copii fiind deja în România... După cum se ştie, principalii vinovaţi de acest război de agresiune împotriva Republicii Moldova, sunt Armata a XIV-a şi cazacii ruşi, cu alte cuvinte, forţele armate ale Rusiei. Coautorul acestei acţiuni umanitare, dl Ilie Ilaşcu, se află în captivitate în oraşul Tiraspol, oraş controlat de forţele militare ale Rusiei. Apelăm... pentru eliberarea lui Ilie Ilaşcu precum şi a celorlalţi colegi ai acestuia... Fapta celor ce l-au răpit, a

fost deja condamnată printr-un energic protest de către Internaţionala Democrat Creştină, cu sediul la Bruxelles".

Populaţia civilă din Republica Moldova trecea prin împrejurări tragice. Rusia încerca să formeze un stat în stat, Transnistria, pe teritoriul Republicii Moldova, ca posibilitate de presiune împotriva Ucrainei, Republicii Moldova şi României.

Activitatea umanitară de salvare a copiilor, continuă cu mare intensitate: „Dintre cei peste 40.000 de refugiaţi români, victime ale prigoanei şi distrugerilor dezlănţuite de ruşi şi de cazaci asupra populaţiei civile din localităţile nistrene, numărul cel mai mare îl reprezintă copiii... Acum, peste 500 de copii sunt deja sosiţi în România. În dorinţa de a-i ajuta cât mai mult pe copii români refugiaţi în zona de război, Asociaţia Culturală Bucureşti - Chişinău s-a adresat ministrului Apărării Naţionale, dl general-locotenent Nicolae Spiroiu: „Considerăm că armata română se poate acoperi de onoare nu numai pe câmpul de luptă, aşa cum a făcut de atâtea ori în istoria poporului nostru, ci şi prin acţiuni umanitare, în cazul de faţă prin salvarea copiilor, drept pentru care vă rugăm să aprobaţi deschiderea pe timpul vacanţei, a porţilor liceelor militare pentru băieţii din raioanele afectate de conflictul armat, din Republica Moldova. Salvarea vieţilor acestor copii va avea un profund ecou în inimile românilor din România şi Republica Moldova, cât şi în opinia publică internaţională".

La apelul Societăţii Culturale Bucureşti - Chişinău, Ministrul Apărării răspunde pozitiv, prin general-maior Constantin Anghel, inspector general al învăţământului militar. La acţiunea comună a Societăţii Culturale Bucureşti - Chişinău şi a Ministerului Apărării Naţionale, se asociază, cu mare eficienţă, Confederaţiile sindicale Alfa şi Frăţia, încât mii de copii vor fi salvaţi, venind în România (cele de mai înainte sunt extrase din articolul **Copiii din Basarabia au nevoie de ajutorul românilor din ţară, de Irina Negrea,** în **„Cotidianul" din 15 iulie 1992).**

După cum se poate constata, activitatea umanitară începută de Ilie Ilaşcu, în săptămânile de dinainte de a fi arestat, a continuat şi în timpul detenţiei. Celebrele şi răscolitoare cuvinte rostite în timpul procesului, preluate de toate agenţiile de presă, **Vă iubesc, popor român**!**,** cuprindeau şi bucuria lui fără margini, în legătură cu salvarea miilor de copii de pe câmpurile de luptă şi din taberele de refugiaţi. Se impune precizarea că poporul român (în urma anexării Răsăritului României de către URSS, prin aplicarea pactului Ribbentrop-Molotov), azi, trăieşte în trei ţări, în România,

în Republica Moldova (constituită pe o parte a teritoriului anexat) şi în Ucraina, căreia, prin dezmembrarea URSS, i-a rămas cealaltă parte din teritoriul anexat, nordul Bucovinei, sudul Basarabiei şi Insula Şerpilor. În Tratatul de pace de la Paris, din 1947, URSS a impus formularea că frontiera dintre URSS şi România s-a stabilizat conform **acordului** din 1940. Numai că un astfel de **„acord“,** nu a existat, în 1940 URSS a anexat, în urma unui ultimatum, partea de răsărit a României, conform Pactului dintre Germania nazistă şi URSS. Că Moscova, în 1947, a încercat să acopere, prin cuvântul **acord**, adevărul că a aneaxt, prin dictat, Răsăritul României, este evident.

Numai că în felul acesta, în fapt, a recunoscut că graniţa din 1947, dintre România şi URSS, este cea impusă de URSS, prin Pactul Ribbentrop-Molotov, în 1940. Cu alte cuvinte, consecinţele aplicării Pactului Ribbentrop-Molotov sunt cofirmate chiar în textul Tratatului de la Paris, din 1947.

Acum, după cincizeci de ani, Rusia şi Ucraina sunt „garantele“ păcii din Republica Moldova, a „înţelegerilor“ dintre Chişinău şi Tiraspol. În fond este vorba de continuarea unor diversiuni împotriva poporului român. Rusia şi Ucraina sunt garantele înţelegerii dintre oficialităţile Republicii Moldova şi „oficialităţile“ din Transnistria (Tiraspol), prin care Transnistria, în cazul unirii Republicii Moldova cu România, să refuze să se integreze în România. Numai că Moscova a impus includerea în Transnistria (teritoriu de peste Nistru, de la răsărit de Nistru) şi a oraşului Tighina, de la apus de Nistru, din răsăritul României , anexat de URSS. Prin aceste „înţelegeri“ se acţionează împotriva integrităţii teritoriale a Republicii Moldova şi împotriva procesului firesc de reîntregire a României, pe cale paşnică, prin consens. Prin menţinerea lui Ilie Ilaşcu, cetăţean al Republicii Moldova, în închisoare, Moscova face presiuni împotriva poporului român, la modul cinic. Prin arestarea lui Ilie Ilaşcu s-a dat un avertisment pentru toţi românii din Republica Moldova, care, în mod firesc, evoluează spre reintegrarea în România. Sunt fiii poporului românesc, despărţiţi de fraţii lor în mod abuziv, de către Moscova, care a trasat o graniţă în interiorul României.

Prin arestarea şi condamnarea la moarte a lui Ilie Ilaşcu se exercită o teroare politică asupra românilor din Republica Moldova. Armata a 14-a se mai află în această republică, la fel structurile KGB de supraveghere teritorială. Dar glasul adevărului nu poate fi redus la tăcere. Moscova trebuie să înveţe un alt comportament faţă de popoare. Acum are posibilitatea de a aduce o mică reparaţie morală poporului român,

acţionând pentru eliberarea lui Ilie Ilaşcu.

Există informaţii exacte că oficialităţile din Tiraspol, în cadrul unor tratamente şi modalităţi de terorizare, tipice puşcăriilor comuniste, continuă să alcătuiască dosare cu „declaraţii“ de autoculpabilizare din partea lui Ilie Ilaşcu. În felul acesta se urmăreşte distrugerea personalităţii lui Ilie Ilaşcu. Este posibilă şi îmbolnăvirea lui iremediabilă. Sfidându-se opinia publică internaţională, a fost arestat, condamnat şi este deţinut ca pe vremea proceselor şi a puşcăriilor comuniste.

Vă rugăm, domnilor Preşedinţi, să acţionaţi pentru eliberarea lui Ilie Ilaşcu. Întemniţarea lui este o sfidare adusă libertăţii umane, o sfidare a legilor drepturilor omului. Trebuie să demonstraţi celor ce v-au ales, cât şi opiniei publice internaţionale, că omenirea nu poate tolera nimănui asemenea nedreptăţi.

Fundaţia Deceneu pentru caritate şi cultură
Societatea Culturală Bucureşti - Chişinău
Gheorghe Gavrilă Copil
România Liberă, 27 martie 1999

Ilie Ilaşcu în actualitate

Consiliul Europei

Jossette Durieux, Vicepreşedintele Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, l-a vizitat în închisoare pe Ilie Ilaşcu. A pledat energic pentru eliberarea acestuia, într-un discurs în Parlamentul Franţei.

Statele Unite

Ambasadorul SUA în România, James Rosapepe a promis, la Los Angeles, că va interveni personal pentru eliberarea grupului Ilie Ilaşcu.

Australia

În numele Fundaţiei Deceneu şi al Societăţiile Culturale Bucureşti - Chişinău, semnatarul acestor rânduri s-a deplasat anul trecut în Australia, unde, în vederea eliberării lui Ilie Ilaşcu, s-a adresat în scris domnilor John Howard, Prim-ministru, Alexander Downer, Ministru de Externe, Kim Beazly, Lider al Opoziţiei, Hon Halverston, Preşedintele Parlamentului, doamnei Margaret Reid, Preşedinte al Senatului şi cardinalului Edward Clancy, arhiepiscop de Sydney. Margaret Reid, preocupată de soarta

deputatului Ilie Ilaşcu, a înaintat documentaţia în legătură cu acesta, d-lui Clyde Holding, deputat în Parlamentul Australiei şi Preşedinte al Comitetului pentru Drepturile Omului. Biserica Catolică din Australia, prin cardinalul Edward Clancy, remarcând faptul că Ilie Ilaşcu este victima unei mari injustiţii, şi-a exprimat speranţa că acesta, printr-un efort internaţional, ar fi posibil să se întoarcă în sânul familiei.

Vatican

Din Australia am expediat, prin poştă, o scrisoare Sfântului Părinte, însoţită de documentaţia necesară. Având în vedere rugăciunile înălţate pentru eliberarea lui Ilie Ilaşcu, în România, de către Biserica Catolică, alături de Biserica Ortodoxă Română şi Biserica Unită cu Roma (Greco-Catolică), dar şi reacţia Bisericii Catolice din Australia, am considerat că Sfântul Părinte este alături de organismele internaţionale, de toate persoanele care acţionează pentru eliberarea lui Ilie Ilaşcu.

Versoix

Tot din Australia am înaintat Regelui Mihai aceeaşi documentaţie şi solicitare. Motivaţia acestui demers am găsit-o în chiar cuvintele Majestăţii Sale: „Vrei să menţii Transilvania în cuprinsul ţării, luptă pentru Basarabia, pentru Bucovina şi Herţa".

România

La întoarcerea în ţară am constatat, cu durere, că timp de un an mass-media a fost absentă de la actualizarea şi susţinerea bătăliei pentru eliberarea lui Ilie Ilaşcu şi a grupului său, ceea ce a favorizat pasivitatea diplomaţiei române, care are la îndemână, fie să amintim, cele peste o sută de ambasade. În cercurile politice din străinătate Ilie Ilaşcu nu e uitat. După câte se poate constata, în acest caz, România beneficiază de tot sprijinul. Imaginea noastră, în exterior, este destul de ştearsă, din cauza absenţei unei strategii pentru reinternaţionalizarea acestui caz. Apelul Parlamentului pentru eliberarea lui Ilie Ilaşcu, lansat în urmă cu câţiva ani, a produs un puternic impact, dar n-a fost fructicat pe căi diplomatice. Lipsa parlamentarilor de azi, a partidelor din coaliţie, de la acest semn de respect faţă de poporul român, nu va rămâne fără urmari.

Mulţumesc **României Libere**, care, prin suplimentul **Aldine** ne-a oferit o pagină, pe 27 martie şi un loc bun, cât o iconiţă, pe 1 mai, pentru a readuce în actualitate chipul înlăcrimat al lui Ilie Ilaşcu.

În Apelul din 27 martie, adresat Preşedinţilor României, R. Moldova, Statelor Unite ale Americii şi Rusiei, precum şi Organizaţiei pentru

Securitate şi Cooperare în Europa şi Parlamentelor lumii, dovedim, cu probe, că „vinovăţia" lui Ilie Ilaşcu consta, de fapt, în acţiunea de generoasă salvare a copiilor aflati în zona de război.

Gheorghe Gavrilă Copil
(ANCD, Speranţa Creştin Democrată,
Editura Crater, p. 83)

ÎNALTĂ TRĂDARE DE ŢARĂ

Convorbirile de la Moscova avuseseră loc pe 7-9 august 1990. Guvernanţii României semnază un acord comercial, tot în 1990, cu URSS (http://lege5.ro/Gratuit/gy4dknju/acordul-intre-guvernul-romaniei-si-guvernul-uniunii-republicilor-sovietice-socialiste-privind-colaborarea-comercial-economica-in-1991-din-20121990)
sfidând , ignorând guvernanţii de la Moscova (Nu numai în 1990, dar şi în anii următori), care îi aşteptau să semneze acordul pentru învăţământ în limba română, pentru toţi românii. Au ignorat, cu bunăştiinţă, interesele poporului român.
Ministrul de externe de atunci, era d-l Adrian Năstase.

În 1990, Adrian Năstase era unul dintre liderii în devenire ai FSN. El a fost instalat ministru de Externe în Guvernul Petre Roman la finalul lunii iunie 1990, la doua săptamani după mineriadă.
Sursa: PresaLiberă.net

Surogatul de acord propus şi semnat de Guvernul României

http://www.cdep.ro/pls/legis/legis_pck.htp_act_text?idt=38038

În conformitate cu art. 25 al Acordului dintre Guvernul României şi Guvernul Federaţiei Ruse privind cooperarea în domeniile culturii, ştiinţei şi învăţământului, semnat la Moscova la 27 septembrie 1993, Guvernul României şi Guvernul Federaţiei Ruse, denumite în continuare părţi,

au convenit următorul Program de colaborare în domeniile culturii, ştiinţei şi învăţământului pe anii 2001-2003:

ARTICOLUL 21

Părţile vor dezvolta în mod special colaborarea în domeniul învăţării limbii şi literaturii române în Federaţia Rusă şi învăţării limbii şi literaturii ruse în România.

Ministerul Educaţiei şi Cercetării din România şi Ministerul Învăţământului din Federaţia Rusă vor sprijini îmbunătăţirea calităţii predării limbii române şi, respectiv, a limbii ruse ca limbi materne în fiecare stat. Ele vor colabora în domeniul elaborării de manuale şi materiale didactice pentru predarea limbii române şi ruse ca limbi materne în şcoli cu predare în limba română din Federaţia Rusă şi, respectiv, şcoli cu predare în limba rusă din România.

Pentru Guvernul României, Cristian Diaconescu, secretar de stat

Pentru Guvernul Federaţiei Ruse, Valerii F. Kenealkin, ambasador extraordinar şi plenipotenţiar

http://idrept.ro/EmbedView.aspx?EmbedId=71764a9b-dc37-4cba-ac41-ad193f4b7d33

PROGRAM din 4 decembrie 2006 de colaborare în domeniul culturii, ştiinţei şi educaţiei între Guvernul României şi Guvernul Federaţiei Ruse pentru anii 2006-2009

Guvernul României şi Guvernul Federaţiei Ruse, denumite în continuare părţi,

în conformitate cu art. 25 din Acordul dintre Guvernul României şi Guvernul Federaţiei Ruse cu privire la colaborarea în domeniul culturii, ştiinţei şi educaţiei, semnat la Moscova la 27 septembrie 1993,

vizând dezvoltarea în continuare a relaţiilor de prietenie dintre popoarele român şi rus,

au adoptat următorul program de colaborare în domeniul culturii, ştiinţei şi educaţiei, pentru anii 2006-2009:

24.Părţile vor dezvolta colaborarea în domeniul studierii limbii şi literaturii ruse în România şi a limbii şi literaturii române în Federaţia Rusă.

Ministerul Educaţiei şi Cercetării din România şi Ministerul Educaţiei şi Ştiinţei din Federaţia Rusă îşi vor da concursul pentru creşterea nivelului predării limbii române, respectiv al limbii ruse, atât ca limbi materne, cât şi moderne, în fiecare dintre cele două state. Ele vor colabora în domeniul pregătirii manualelor şi a materialelor didactice pentru predarea limbilor română şi rusă, atât ca limbi materne, cât şi moderne, în instituţiile de învăţământ cu predare în limba rusă din România, respectiv în cele cu

predare în limba română din Federaţia Rusă.

Pentru Guvernul României,
Mihai Răzvan Ungureanu,
ministrul afacerilor externe
Pentru Guvernul Federaţiei Ruse,
Serghei Lavrov,
ministrul afacerilor externe

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 632 din data de 14 septembrie 2007

Textul acordului semnat de către cei doi demnitari români este identic. Manuale pentru predarea limbii române în şcoli cu predare în limba română din Federaţia Rusă... Cum să predai limba română în şcoli care nu există!? Guvernul Fedeaţiei Ruse era de acord, în principiu, cu înfiinţarea învăţământului românesc în întreaga Federaţie Rusă, încă din 1990 (Vezi filmul Convorbiri la Moscova, Sicietatea Culturală București-Chișinău-Stenograma convorbirilor). Pentru parafarea acordului au fost aşteptaţi la Moscva Primul-ministru Petre Roman şi Preşedintele Ion Iliescu. Aceştia nu au mers la Moscova pentru a semna, un astfel de acord, alături de Preşedintele Federaţiei Ruse şi de Primul-ministru!(**Boris Elţîn, în 1990, președinte al Sovietului Suprem al RSFSR, din 1991, preşedintele Federaţiei Ruse**). Au fost aşteptati în anul, 1990, 1991, 1992. In 1993 Guvernul român are iniţiativa acordului al cărui program este semnat de către Cristian Diaconescu, secretar de stat şi Mihai Răzvan Ungureanu, ministrul afacerilor externe. Practica înfiinţării unor clase, şcoli, pentru fiii diplomaţilor, alături de aceştia învăţând şi unii copii, ai unor conaţionali, este larg întâlnită pe plan internaţional.

Ion Iliescu şi Petre Roman ar fi putut să facă Unirea, dar n-au făcut-o

A şti şi a nu spune adevarul, înseamna complicitate cu cei care pot fi acuzaţi de înaltă trădare de ţară.
Cei ce doresc să facă politică, să se lase de astfel de activitate, dacă nu au ca ţintă, la modul inteligent şi curajos, Reîntregirea României. Cei prin care s-a acţionat împotriva Reîntregirii României, mai bine nu s-ar fi născut, iar dacă trăiesc, să mai trăiască doar pentru a îndrepta ceea ce este de netrecut cu vederea, nici în lumea de aici, nici în cea de dincolo, a

strămoşilor. Aşa să ne ajute Dumnezeu!

Petru Roman, prim ministru în 1990, după câţiva ani, a declarat că ar fi putut face Unirea R. Moldova cu România. Da, prin Petre Roman şi Ion Iliescu Unirea ar fi fost un fapt împlinit. Răul făcut de guvernarea sa şi de către preşedintele Ion Iliescu, pe verticala puterii şi pe orizontală, cu toţi factorii de acţiune, nu poate fi trecut cu vederea.

Unirea românilor într-un singur stat s-a facut prin ei înşişi, imperiile fiind puse asupra faptului împlinit. Căciularii KGB-işti din România nici nu au îndrăznit aşa ceva, faţă de imperialii de la Moscova, atât în convorbirile lor cu reperzentanţii Ambasadei URSS din Romania, cât şi la Chişinău şi la Moscova. Dimpotrivă. S-au inflitrat, anexat şi deturnat Podul de flori de la o nouă Alba-Iulia, având în vedere că românii din toate părţile României fuseseră înştiinţati şi veniseră de bună voie şi trecuseră cu un avânt de nestăvilit în Basarabia. Un adevărat Plebiscit. Alba-Iulia 1990.

Ne adresăm în primul rând generaţiilor tinere, care, iată, sunt minţite şi manipulate de către păstorii lupi. Destinele României intră în responsabilitatea celor tineri.

Guvernul Petre Roman şi preşdintele Ion iliescu, au blocat Reîntregirea Romaniei. Poziţia Guvernului Petre Roman a fost exprimată public, fără echivoc, de ministrul de externe Sergiu Celac: " Ministrul de externe de atunci, al României, declară Agenţiei FRACE PRESS că Podul de flori constituie o iniţiativă particulară. Adică e problema lui Gheorghe Gavrilă Copil şi atât? Cutremurătoare opinie, din partea unui membru al guvernului!"(V. titlul Curată lăutărie KGB-istă, din cartea Societatea Culturală Bucureşti-Chişinău)

Colonelul Victor Crăciun, în înţelegere cu preşedintele României, Ion Iliescu, prin metodele profesionale specifice-infiltrare, anexare, diversiune- a anexat Podul de Flori. Victor Crăciun a pus la cale şi la el acasă, cu mai mulţi tovarăşi din cadrul Ambasadei URSS din România (spioni, înalţi ofiţeri?), anularea posibilităţilor Reîntregirii României. Rezultatul întâlnirii dintre Ion Iliescu şi Victor Crăciun s-a finalizat prin plecarea lui Victor Crăciun la Chişinău , la Primul secretar al Partidului Comunist din Moldova , Petru Lucinschi, general al URSS. Dumnealui, Victor Crăciun, era protejatul Moscovei. Protecţia de care a beneficiat tovarăşul Ion Iliescu este bine cunoscută. Colonelul Victor Crăciun era primit de către Preşedintele Ion Iliescu, în orice împrejurări, fiind instruit de către acesta în

legătură cu Podul de Flori şi, se înţelege, a fost avertizat, în caz de eşec, să-şi asume întreaga răspundere. Victor Crăciun era instruit şi de către tovarăşii de la Ambasada URSS. Aşa cum era primit de Preşedintele României, Ion Iliescu, la fel era şi de către colegii săi, de la Ambasada URSS. Se confirmă că cei din Bucureşti erau instalaţi la conducerea României de către Moscova şi se comportau ca nişte moscovizaţi.Erau şi înainte de Decembrie 1989 în grija Moscovei. Noi avem în vedere câteva personaje care se manifestau, la vedere , în viaţa publică. Se impune o întrebare legitimă, cum de mai sunt protejaţi pentru activitatea lor, văzută de întregul popor român, împotriva economiei şi finanţelor României, împotriva Reîntregirii României? Mai sunt forţele secrete proruseşti şi azi, ascunse în structurile instituţiilor româneşti, care îşi protejeaztă conducătorii? Să fim bine înţeleşi, nu afirmăm despre nimeni că a fost sau ar fi fost agent al Moscovei, ci că au acţionat împotriva Reunificării României.Vom mai scrie câteva cuvinte şi despre un alt înalt ofiţer specializat în înfiltrare, anexare şi diversiune, Valentin Manu Iosifescu, acţionând sincronizat cu Victor Crăciun, dar după ce vom continua cu cele de mai înainte.

Un milion de oameni se pregătiseră să treacă Prutul, la chemarea şi organizarea Societăţii Culturale Bucureşti-Chişinău. Şi l-au trecut! Radioul, Televiziunea din România şi Republica Moldova , în aceste împrejurări, era în totalitate sub controlul KGBiştilor (NKVD), iar Victor Crăciun avea rolul de purtător de cuvânt al antiunioniştilor. N-a avut încotro şi în aceste împrejurări a vorbit şi despre Unire, că va avea loc cândva în viitor. Valurile de români care traversau Prutul n-aveau cum să audă cuvintele dumnealui...Treceau pe malul de răsărit al Prutului, acasă, în România eternă, aşa cum acasă erau la apus de Prut. Românii reuşiseră Unirea conform tradiţiei istoriei lor. Dacă la Alba Iulia au votatUnirea Ardealului cu România peste una sută de mii de delegaţi din întreg Ardealul, graniţa URSS, impusă prin forţa armată în interiorul României, pe râul Prut, a fost trecută de peste un milion de români din întreaga Românie, în întâmpinarea lor venind valuri după valuri de români din Republica Moldova şi din teritoriile româneşti incluse de Moscova, temporar, în Republica Socialistă Sovietică Ucraina. La Această Alba Iulia din 1990 s-au implicat decisiv conducătorii antiunioniti, cutremurând unioniştii din Chişinău, care se vedeau trădaţi. Din nefericire opoziţia politică din România nu are nici o scuză pentru faptul că a fost absentă de la acest

eveniment istoric. Tratatul Ribbentrop-Molotov- anexarea părţii de răsărit a României, a părţii de răsărit a Poloniei, anexarea Finlandei şi a Ţărilor Baltice. Mihail Gorbaciov va recunoaşte independenţa atât aŢărilor Baltice-Estonia, Letonia şi Lituania, cât şi a Ucrainei. Mihail Gorbaciov, prin recunoaşterea independenţei Ţărilor Baltice, a început, în fapt, lichidarea consecinţelor Tratatului Ribentrop-Molotov. Numai tovarăşii din România se opun lichidării consecinţelor Trataului Ribbentrop-Molotov.Grav, extrem de grav!

Mihail Eminescu, având în vedere Basarabia, exprima adevărul că un drept nu se pierde decât prin învoirea formală de a-l pierde.

Activitatea antiunionistă a factorilor de decizie de la Bucureşti a fost sub orice aşteptări, producând la **Chişinău** un drum cu blocaje pentru Unire, iar la Bucureşti întărind vina faţă de tragedia evoluţiei politice de la Chişinău.

Marea Adunare Naţională din Chişinău, 27 august 1989

https://mariusmioc.wordpress.com/2009/09/01/marea-adunarea-nationala-de-la-chisinau-video/

Mişcarea unionistă de la Chişinău continuă şi după Podul de Flori, cu intensitate. Durerea trădării de la Bucureşti va fi resimţită la Chişinău, dar mişcarea unionistă este de nestăvilit.

În zilele de 26-28 iunie 1991 la Chişinău a avut loc conferinţa internaţională „Pactul Ribbentrop-Molotov şi consecinţele lui pentru Basarabia”.

Din cuvântul Preşedintelui Mircea Snegur:

„Ocupaţia sovietică a Basarabiei şi Bucovinei de Nord în 28 iunie 1940 a fost o urmare a înţelegerii dintre două regimuri totalitare care a avut ca şi consecinţă izolarea noastră de lumea civilizată şi progresistă. Noua Europă, democratică,spunea Mircea Snegur, nu poate exista fără lichidarea consecinţelor celui de-al doilea război mondial, în special în ceea ce priveşte sud-estul european şi Ţările Baltice” (http://www.europalibera.org/content/article/24248708.html)

În R. Moldova au acţionat unionişti de mare clasă, iar la Bucureşti politicienii antiunionişti. În Chişinău, azi, mai există unionişti de mare clasă.În treacăt menţionez că pe data de 15 ianuarie, anul 2016, un analist, la un post de televiziune din Bucureşti, în legătură cu piedicile de azi, pentru unioniştii de la Chişinău, invoca pezenţa Armatei a XIV. Care armată? A fost

cândva, când avea trupele poziţionate de la Marea Baltică, la Marea Neagră, în Ţările Baltice şi Ucraina.

Antiunioniştii de la Bucureşti , din anii 1991,1992, încearcă să-şi justifice antiunionismul invocând Armata a XIVa, care îşi avea cartierul general la Tiraspol. Numai că această armată era în destrămare. La 16 iunie 1990, Parlament ul Ucrainei a adoptat Declarația Suveranității de Stat a Ucrainei. În 1991 Tările Baltice şi Ucraina devin independente. Din 1992 generalul Alexandru Lebed devine comandantul acestei armate. Cine credeţi că se întâlnea cu generalul de cîte ori dorea, la o cafea, la o vodcă? Victor Crăciun. Vorbea despre aceste întâlniri, fără detalii, dar ştia că exercita un efect blocant faţă de liderii unionişti de la Chişinău. În concluzie, considerăm că anii 1990 şi 1991 au fost ani favorabili pentru Unire.

Valentin Manu Iosifescu

Lovitură dată Uniunii pentru Reîntregirea Teritorială a Romîniei - Manu [Iosipescu] Valentin-1991

Uniunea pentru Reîntregirea Teritorială a României

Să revenim la anul 1991. Atunci, după intensele activităţi publice din 1990 reuşisem să înmănunchiem aproape toate asociaţiile unioniste cu sediul în Bucureşti şi unele partide, în **Uniunea pentru Reîntregirea Teritorială a României**. S-au ales organele de conducere. Urma o simplă formalitate. La alegeri asistase presa. Anunţase înfiinţarea Uniunii. A apărut un articol, pe aproape o jumătate de pagină de ziar (februarie 1991). D-l Manu Valentin, cercetător ştiinţific la Institutul de Fizică Atomică, printre noi de două-trei luni, a fost propus şi votat ca membru în conducere (au fost votaţi un preşedinte, un vicepreşedinte şi trei membri). D-l Manu Valentin abia înainte de a depune procesul-verbal de constituire la tribunal, s-a opus, ameninţând că va protesta în sala tribunalului, dacă se depune procesul-verbal. De ce nu a spus nimic înainte? Întrebare la care nu a răspuns niciodată. Cu uşurinţă ar fi fost propus şi ales altcineva. Cei propuşi, întrebaţi fiind dacă vor să facă parte din conducere, unii au răspuns nu şi propunerile nu au fost supuse votului. Dumnealui a acceptat să fie ales. De ce? Se impune precizarea că Adunarea generală de constituire a avut loc în Piaţa Revoluţiei, fiind formată din toţi participanţii la două mitinguri, la date diferite, apropiate, deci totul s-a desfăşurat cu o bună pregătire şi informare, al doilea miting finalizându-se cu votarea celor propuşi. Aşa s-a

ajuns să nu existe nici o forţă politică în stare să i se opună d-lui Emil Constantinescu et compania, ca să nu scoată Pactul Molotov-Ribbentrop din istoria României. **Uniunea pentru Reîntregirea Teritorială a României** a fost primită cu bine în lumea politică, semnând alături de Partidul Naţional Creştin Democrat, Partidul National Liberal, Partidul Social-Democrat, **Declaraţia partidelor din România, a organizaţiilor, asociaţiilor şi sindicatelor semnatare ale acestei declaraţii în legătură cu intenţia URSS de a organiza un referendum în Republica Moldova la 17 martie 1991.** Iniţiativa şi textul de lucru aparţin Societăţii Culturale Bucureşti-Chişinău. Din partea PNŢCD a fost delegat la această întâlnire de lucru (La Muzeul municipal de istorie), deputatul Ion Lup, care a şi semnat declaraţia. Întâlnirea s-a finalizat prin semnarea Declaraţiei, de către cei douăzeci şi cinci de reprezentanţi de partide, asociaţii şi sindicate (Vezi Dreptatea din 13-03-1991). Fragment din **Societatea Culturală- Bucureşti-Chişinău**, p. 42-43.

N.n. S-a aplicat o grea lovitură atât mişcării unioniste cât şi forţelor politice din opoziţie, care după cum se poate constata se asociau într-o problemă fundamentală pentru poporul român. Manu Valentin se infiltrase în mişcarea unionistă şi prin aceasta în rândurile opoziţiei.

PROCESUL VERBAL URTR –vezi în Toate scanările, p.128

Forumul asociaţiilor unioniste-Victor Crăciun, Manu Valentin

În anii următori se pune la cale controlarea tuturor organizaţiilor unioniste, care sunt invitate să faca parte dintr-un Forum, care să aibă în frunte, ca preşedinte, pe… d-l Victor Crăciun. Are loc şi adunarea de constituire…Dar, Forumul n-a avut viaţă, a dispărut…Cine a fost omul numărul unu, care a coordonat şi a luptat din răsputeri pentru a aduna organizaţiile unioniste sub controlul d-lui colonel Victor Crăciun? Nimeni altul dacât un alt loial al guvernanţilor instalaţi în fruntea României prin lovitura de stat, colonelul Valentin Iosifescu Manu (acum ce grad o fi având?), cu stagiu de pregătire la Dubna-centru de cercetare nucleară al URS S. Care cercetător Manu Valentin în domeniul nuclear? Calificarea dumnealui de bază, infiltrare, informaţii, diversiune, cu această pregătire a acţionat împotriva mişcării unioniste şi a opoziţiei din România, ca şi Victor Crăciun. Antiromânism.

Lovitură dată Societăţii Culturale Bucureşti- Chişinău

Manu [Iosipescu] Valentin- 2004

In anul 2004 a avut loc adunarea generală pentru alegeri în cadrul Societăţii Culturale Bucureşti-Chişinău. In anii din urmă Manu Valentin se zbătuse să fie în faţă în cadrul mişcarii unioniste, să participe la activităţile noastre, desigur astfel aflând cât mai multe din legăturile asociaţiei, din România, din nordul Bucovinei şi din Basarabia, nici un secret, totul era în cadrul activităţilor publice. Nici Victor Crăciun când a dorit să se asocieze activitaţilor Societăţii Culturale Bucureşti- Chişinău şi nici Manu Valentin cînd şi-a exprimat dorinţa să conlucreze cu noi în cadrul Societăţii Culturale Bucureşti-Chişinău, nu au fost nici refuzaţi, nici împidecaţi într-un fel. Mai mult, Victor Crăciun a fost primit să se asocieze cu Liga Culturală la o activitate de răsunet naţional şi internaţional, iar d-l Manu Valentin nu a fost împiedecat, dimpotrivă, să fie vicepreşedinte al Uniunii pentru Reîntregirea Teritorială a României şi nici vicepreşedinte al Societăţii Culturale Bucureşti-Chişinău, în urma alegerilor din 2004. Numai că aşa cum Uniunea pentru Reîntregirea Teritorială a României, după ce ar fi fost înregistrată oficial, la judecătorie, ar fi devenit forţa politică unionistă, dar a primit lovitura chiar înainte de înregistrare la judecătorie, tot aşa ceva s-a întâmplat şi cu Societatea Culturală Bucureşti- Chişinău, după aceste alegeri. In conducere au fost aleşi profesori universitari-Ilie Bădescu, Ion Coja şi alte personalităţi marcante ale vieţii publice, încât Societatea Culturală Bucureşti-Chişinău avea şansa de a redeveni forţa unionistă-după cum se poate constata, singura forţă cu adevărat unionistă-care să menţină activă probelma Reunificării României. Manu Valentin tot vicepreşedinte. Din partea domnilor Victor Crăciun şi Manu Valentin despre ce poate fi vorba? De antiromânism.Manu Valentin a insistat, a insistat să nu se pună la vot statutul în care se preciza Reîntregirea României, drept scop al Societăţii Culturale Bucureşti- Chişinău. Pentru a se ieşi din impas, Gheorghe Gavrilă Copil a propus o altă formulare: Societatea Culturală Bucureşti- Chişinău îşi desfăşoară activitatea conform spiritului întregitor de ţară al tuturor acţiunilor care au culminat cu Unirea din 1 Decembrie 1918 şi a propus dendată să fie votată. S-a votat în unanimitate. În cadrul dezbaterilor din cadrul acestei adunări de alegeri d-l Manu V Manu Valentin cere adunării generale să fie dânsul desemnat cu legalizarea hotărârilor-trebuia legalizare având în vedere că se aprobaseră câteva simple modificări la statut. Deci înregistrare oficială. A luat actele adunarii

generale, ştampila, dar, fără să ne dăm seama şi copiile actelor de la aceste alegeri-toţi am crezut că din nebăgare de seamă şi dus a fost... Ne tot minţea ca le aduce, că la judecătorie... De ce la judecătorie, doar Societatea e legal constituită, cu actul de rigoare din partea judecătoriei?! Acum e vorba de un simplu act adiţional la notariat care se obţine în aceeaşi zi. E vorba de înregistrarea noilor modificări la notariat. Aşa e mai bine, la judecătorie insista dumnealui... Trece o lună, trec două, trec trei, trec cinci, trec şi altele, aceleaşi întrebări, acelaşi răspuns... Era limpede. Jocul dumnealui sub acoperire, în mişcarea unionistă luase sfârşit... După lovitura aplicată Societăţii Culturale Bucureşti- Chişinău, d-l Manu Valentin devine preşedintele Asociaţiei Culturale Pro Basarabia şi Bucovina... Alţii trebuiau să fie în fruntea mişcării unioniste. Noi, unioniştii, trebuia să fim destabilizaţi. Cât de unionişti şi ce rezultate au avut dumnealor, se poate constata, deşi Liga Culturală pentru Unitatea Românilor de Pretutindeni-preşedinte Victor Crăciun- a beneficiat de miliarde de lei pentru congrese, la care participau şi înalţi demnitari de stat. Nici Pro Basarabia şi Bucovina nu a fost lipsită de finanţare, fie de la stat, fie din alte surse. Desigur nu negăm unele activităţi punctuale Pro Basarabiei şi Bucovinei. **Problema ce se pune este alta, ce s-a ales de mişcarea unionistă?!**

Trec cinci luni, mai trec şi a altele. Un nou anunţ în presă, noi alegeri generale la Societatea Culturală Bucureşti- Chişinău, în 2005, cu noi aleşi, tânăra generaţie, cu o nouă ştampilă. Dar oamenii de rezonanţă naţională s-au risipit, nu au avut cadrul legal, actele adunării generale şi actul adiţional de la notariat, pentru a-şi defăşura activitatea.

Manu Valentin se infiltrează în Asociaţia Pro Basarabia şi Bucovina

Bucuros că Societatea Culturală Bucureşti-Chişinău şi-a încetat activitatea, îşi îndreaptă atenţia spre Asociaţia Culturală Pro Basarabia şi Bucovina şi în scurt timp devine preşedintele acesteia.În cadrul unei adunări, reuşeşte să scoată din statut acestei asociaţii scopul Unirii, scopul Reîntregirii României . Îşi dă demisia. Nici azi această asociaţie, prin statut, nu are scopul Unirii Republicii Moldova cu România, ceea ce nu înseamnă că nu are activităţi de excepţie.

Valentin Manu Iosifescu: Am afirmat că obiectivul principal al Pro Basarabiei este integrarea Europeana a R. Moldova in U.E.

Victor Crăciun încercând să se disculpe se înfăşoară, fără scăpare, într-o plasă de paianjen.

a)-2007.

Asociaţia Sindard. In data de **27 martie 2007**, la Palatul Mogosoaia, a avut loc **manifestarea dedicata aniversarii a 89 de ani de la Unirea Basarabiei cu Patria-Mama**, organizata de prof. ing. drd. Simion Constantin împreună cu Consiliul General al Municipiului Bucuresti. Victor Crăciun ia cuvântul afirmând că are paternitatea Podului de flori. Argumentul adus: Generalul rus şi Victor Crăciun au tăiat pangilca Podului de flori. Şi a spus în continuare Victor Crăciun că exista cineva care nu întelege ca Unirea în 1990 nu era posibila din cauza **Balşaia Armia Roşie!** Gura păcătosului adevar grăieşte! Confirmase astfel că s-a opus Reîntregirii României. Acel cineva, fiind în sală, Gheorghe Gavrilă Copil, a crezut şi crede că Reîntregirea a fost posibilă în 1990. Şi nu numai el…

b)-26 martie 2008

Fragmente preluate din site-ul **Ligii Culturale pentru Unitatea Românilor de Pretutindeni** din 26 martie 2008

Victor Crăciun:"La iniţiativa părţii române, împreună cu Ion Ungureanu, ministrul Culturii de la Chişinău, i-am propus noului secretar general al partidului Comunist din Moldova, Petru Lucinschi, realizarea Podului de Flori de la Prut care să însemne un moment de revedere a fraţilor de sensibilitate naţională şi de unire spirituală".

Gheorghe Gavrilă Copil îşi exprimă opinia, pe scurt, la citatele reproduse: Victor Crăciun s-a inflitrat cu câteva zile înainte de trecerea Prutului şi a acţionat pentru anexarea şi detrurnarea Podului de flori, la Bucuresti conlucrând cu functionari (ofiţeri KGB) ai Ambasadei URSS, la fel cu înalţi ofiţeri KGB de la Chişinău.

Că d-l Victor Crăciun şi ministrul Ion Ungureanu, au mers la preşedintele Petru Lucinschi-R.S.S.Moldovenească făcea parte atunci din URSS, iar preşedintele Petru Lucinschi…Şefii de partid aveau în subordine KGB-ul, aşa cum cei din România erau comandanţii securităţii…Ce funcţii avusese şi avea Petru Lucinschi? Şef adjunct de secţie-Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, secretar II al CC al PC din Tadjikistan, preşedinte al PC din RSS Moldova, secretar cu presa al CC, membru în Biroul politic al CC al PCUS, preşedinte al RSS Moldova… Ministrul Ion Ungureanu, din guvernul de la Chişinău, a plecat- puţini ştiu-la Moskova, la Mihai Gorbaciov, pentru aprobarea unei întâlniri între

locuitorii de pe cele două maluri ale Prutului… Serviciile secrete ale Bucurestiului, -acelea din care facea parte colonelul Victor Crăciun (azi ce grad are ?), dimpreuna cu cele ale URSS, se puseseră în miscare împotriva mişcării unioniste. Primul pas îl face Victor Crăciun invitând acasă la dânsul angajaţi ai Ambasadei Sovietice de la Bucureşti.

V.C: "Istoria trebuie consemnată exact: Petru Lucinschi i-a dat un telefon lui Mihail Gorbaciov (putea să nu-l găsească!) şi creatorul noii politici de la Moscova aflând despre propunerea noastră i-a răspuns: **Aceasta este o chestiune a voastră ceea ce faceţi cu românii la Prut (s.n)**. Ceea ce trebuia interpretat de fapt ca o aderare la idee, lucru de care aveam să mă conving şi în timpul vizitei pe care am făcut-o la Moscova când, împreună cu Emil Loteanu am purtat discuţii cu înalţi demnitari la Kremlin".

G.G.C: Documentatia nu lasa nici o indoiala. Activitatea noastră în legatura cu viitorul Pod de flori era din Decembrie 1989, din timpul Revolutiei Române (lovitură de stat!). Mihail Gorbaciov a cerut informatii despre Copil Gavrilă de la Petru Lucinschi…

Apariţia colonelului Victor Crăciun a fost pentru a anexa Podul de flori şi a-l deturna de la desfăşurarea sa unificatoare de ţară.

"**Aceasta e treaba voastră ce faceţi cu românii de la Prut**". Mihail Gorbaciov ştia că suntem pe calea unificării, aşa cum se desfăşura şi unificarea Germaniei. Implicarea obedientului Victor Crăciun et. Company au deturnat visul de aur al poporului român. **V.C**: "În felul acesta, la 6 mai 1990 a avut loc primul Pod de Flori, despre care astăzi mulţi îşi permit tot soiul de opinii şi judecăţi, considerându-l ba efemer şi inutil, ba arogându-şi drepturi de paternitate asupra acestei menifestări. Le înţelegem micimea, interesele meschine sau orgoliile bolnave, dar trebuie să spunem încă o dată că acel fluviu de oameni care voia să şteargă cea mai dureroasă graniţă, acoperind-o, simbolic, cu flori, a fost un act istoric de o covârşitoare importanţă în relaţiile româno-române şi nu vrem să mimăm o falsă modestie, ne asumăm acel succes, oricât ar incerca unii şi alţii să îl minimalizeze.

Dar să revenim la ceea ce trebuie să consemneze istoria şi să uităm de nevolnici şi vânduţi".

G.G.C: Da, "acel fluviu de oameni voia să şteargă cea mai dureroasă graniţă".

Ce a declarat Victor Crăciun, „organizatorul"

Domnul Victor Crăciun şi reprezentanţii guvernului din Chişinău au avut acces la Televiziune. Firesc, veţi spune. Dar, Podul de flori încăpuse pe alte mâini... Iar Televiziunea din Bucureşti şi Chişinău era sub controlul moscovizaţilor.

1) Victor Crăciun pe canalele TV (Atunci şi după): — Unirea va avea loc peste un număr de ani. Observaţi diferenţa dintre Spiritul Reunificator de până acum şi mutarea, de către Victor Crăciun, a idealului activităţii noastre, în viitor. Moscova, răsufla uşurată.

2) Victor Crăciun în atenţia Agenţiei TASS, referindu-se la acţiunea Podul de flori: „Victor Crăciun... a arătat că ea nu urmăreşte nici un scop politic. Acum când în România şi URSS se desfăşoară procese de înnoire, dispar multe din obstacolele aflate în calea comunicării între locuitorii zonelor de graniţă, din cele două ţări." Aşa ar fi vorbit şi un ofiţer KGB sovietic. Reîntregirea Ţării este un act politic! Şi, pentru numele lui Dumnezeu, Revoluţia Română nu a acţionat pentru a dispare obstacolele de la graniţa dintre România şi URSS! Ca să nu mai spunem că un mic troc, un mic comerţ se practică şi peste graniţele altor ţări. Aici este vorba de o graniţă din interiorul României. În această ştire, a Agenţiei TASS, se poate observa, totuşi, o anume prudenţă, scriindu-se despre Victor Crăciun, ca de unul din organizatori" (op.cit. p.22).

Oricine doreşte sa afle adevarul şi să estimeze cele întâmplate este invitat să citească această carte cu caracter documentar, altel va rămâne pradă manipulării, care se practica din nefericire la scară mare în România.

Dar până la această lectură să fie cu luare aminte la următoarele. Atunci era în fruntea ţării guvernul Petre Roman, iar ca preşedinte la Romaniei, Ion Iliescu, instalaţi în fruntea Romaniai prin concursul forţelor speciale ale URSS, în conlucrare cu KGB-istii "români". Când spunem Ion Iliescu spunem şi minsterul de interne, din cauza autorităţii prezidenţiale. Guvernul Petre Roman era antiunionist. Declaraţia ministrului de externe de la Bucureşti din zilele Podului de flori nu lasa nici o îndoiala. Dar şi declaraţia lui Petru Roman, dupa caţiva ani, din care reiese regretul că nu s-a angajat pentru reunificarea României, că ar fi putut face Unirea. Victor Crăciun acţionat conform obedienţei guvernului de la Bucureşti. Fără a spune lucrurilor pe nume, am fi părtaşi la cea mai neagra guvernare antiromaneasca. Fie să avem în vedere doar posibilitatea Reîntregirii Românie şi ar fi de ajuns!

Cât priveşte cuvintele lui Victor Crăciun "să uităm de nevolnici şi

vânduţi", nu are dreptate nici de data aceasta. E vorba de înaltă trădare de ţară, de antiromânism, altă etichetare la un guvern care se opune Reunificării ţării peste care guvernează, nu exista, atât pentru guvernanţi, cât şi pentru toţi cei care au făcut jocul acestei guvernări, anexând şi deturnând Podul de flori. Nu au actionat în interesul Neamului Românesac ! Petre Roman nu a avut atitudine de prim ministru al României nici pentru şcolarizarea elevilor din Basarabia în România, limitând numărul copiilor ce urmau să fie şcolarizaţi în România , deşi cererile pentru această şcolarizare erau foarte multe şi în acel context, neîngrădite. Şi Petre Roman şi Ion Iliescu s-au sustras de la protejarea minorităţii româneşti din URSS. Guvernul de la la Moscova acceptase să înfiinţeze învăţământul în limba româna pentru minoritatea româna din URSS. Preşedintele Ion Iliescu şi primul ministru Petre Roman nu au dat curs acestei oportunităţi. Antiromânism. Paginile cărţii de faţă nu lasă nici un dubiu nici în aceste domeniu.

V.C: "Înainte ca panglica simbolică să fie tăiată de semnatarul acestor rânduri împreună cu Generalul Stutz, comandantul armatei sovietice de la Baltica la Odesa".

G.G.C: Armata română sesizase marea şansă istorică a Reîntregirii României

Trebuie să recunosc că ofiţerii armatei române au reacţionat cu demnitate, fără ezitare, faţă de marşul **Prutul lacrimilor noastre să-l acoperim cu flori**. Nu există îndoială că la vârf, din FSN, nu se controla în întregime armata română. Bătălia pentru îndepărtarea generalului KGB din fruntea armatei, condusă de forţele democratice din cadrul armatei (CADA), îşi atinsese ţelul. Acesta a fost îndepărtat. Împreună cu ofiţerii de graniţă ai armatei române am stabilit toate punctele pentru trecerea graniţei, unde, unităţile române de grăniceri au luat toate măsurile ce se impuneau! Dacă de la înălţimea conducerii politice a României se tremura şi se supravegheau cu groază pregătirile şi inevitabila trecere a acestei graniţe, trase de sovietici în interiorul României, armata română de graniţă s-a pus de îndată, cu frăţietate şi **profesionalism**, la dispoziţia voinţei naţionale. Iar armata de graniţă face parte dintr-un tot unitar, Armata României. Am avut întâlniri cu ofiţeri superiori ai Armatei Române, în oraşele dinspre graniţă, întâlniri la unităţile militare, apoi în public, pentru buna organizare a acţiunii de-a lungul întregii graniţe, unde era desfăşurată şi armata URSS. La întâlnirea publică de la Iaşi, din partea Frontului Popular din Moldova, au

participat domnii Iurie Roşca şi Sergiu Burcă”. (op. cit. p.14-15)

La Ungheni-punct de trecere în Basarabia, sub coordonarea lui Gheorghe Gavrilă Copil- generalii şi coloneii URSS care ne aştepatau în balcon ca în tribuna din Piaţa Rosie de la Moscova, în timpul marilor parade şi sărbători bolşevice, au disparut de-ndată ,la apariţia românilor care treceau Prutul. Gheorghe Gavrilă Copil mobilizase români din toate părţile Romaniei pentru o noua Alba Iulia de data aceasta în Basarabia. Dar unde se adunaseră KAG-iştii, la Albiţa, ce s-a întâmplat? In loc de Alba Iulia se taie panglica Podului de flori, pentru vizitarea românilor din Basarabia. Toate mijloacele audio-vizuale din România intraseră sub rigurosul control al Guvernului si erau puse la dispoziţa doar a KGB-istilor de la Albiţa- aşa se amâna ideea uniri-documentaţia nu lasa nici un fel de îndoială. In felul acesta Podul de flori intra în etapa lui finală sub controlul KGB.

Dar mai e ceva-serviciile secrete ale URSS au contabilizat pentru posteritate colaborarea-complicitatea lui Victor Crăciun împotriva Reîntregirii României, încât atunci cand se vor deschide arhivele, cercetătorii vor avea la dispoziţie notele informative ale respectivelor servicii…

Patria-Mamă, România, își așteaptă copiii
din Basarabia și nordul Bucovinei

Se impune o precizare. În Apelul Societății Culturale București-Chișinău s-a strecurat o greșeală, Bucovina de Nord. Nu există două Bucovine, ci una singură, nordul Bucovinei fiind partea captivă, în Ucraina. Vina îmi aparține, am scris Bucovina de Nord, în loc de Nordul Bucovinei.
Gheorghe-Gavrilă Copil

După solidaritatea românească la scară națională, pentru Reîntregirea României-6 mai 1990, în luna următoare, iunie 1990, din nou, solidaritatea românească la scară națională, tot pe calea Reîntregirii României, românii acordând școlarizare gratuită elevilor din Basarabia și nordul Bucovinei.

Cu toată căldura inimii, Patria-Mamă, România, își așteaptă copiii din Basarabia și nordul Bucovinei, la liceele industriale din România. De ce la

cele industriale? Pentru că toate aveau internat și cantină.

Litera A-nr.1 / Litera B-nr. 2- 17 / Litera C-nr. 18-34 / Litera D-nr. 35-36 / Litera F-nr. 37 / Litera G-nr. 37 / Litera H-nr.38 / Litera I-nr. 39 / Litera J-nr.40 / Litera L-nr. 41 / Litera M-nr-42-43 / Litera O-nr. 44-48 / Litera P-nr. 49-55 / Litera R-nr. 56-58 / Litera S-nr. 59-63 / Litera Ș-nr.64 / Litera T-nr.65-71 / Litera U-nr. 72 / Litera V-73-74 / Litera Z-nr.75-76

1) Liceul Industrial nr. 1, Municipiul Alexandria, județul Teleorman, școlarizăm 2 elevi din Basarabia sau bucovina de Nord. Pregătim elevii pentru următoarele meserii: electronist pentru depanare tehnică de calcul, prelucrători prin așchiere.Prin Școala Profesională:strungar sau frezor.

2)Liceul Industrial nr. 8, București, pregătind elevi pentru meseria de electromecanic auto, cu posibilitatea de obținere a permisului de conducere categoriile B.C.E. Asigură toate cele necesare pentru 12 elevi din Basarabia și Bucovina de Nord.

3)Liceul Sanitar, București, asigurăm școlarizarea gratuită pentru cinci eleve din Moldova Sovietică, pentru specialitatea de surori medicale.

4)Grupul Școlar de Industrie Alimentară, București, primim 12 copii din Basarabia. Vor fi repartizați, câte două fete la fiecare din cele patru clase de industrii alimentare, doi băiți la clasa de electricieni, doi băieți la clasa de mecanici.

5)Liceul Vasile Lucaciu, Baia Mare, județul Maramureș, școlarizează 2 elevi din Basarabia și Bucovina de Nord.

6)Liceul Industrial nr 2, Baia Mare școlarizează 5 elevi basarabeni.L iceul are următoarele specialități: electroniști automatizări,electrician montator, în reținere-reparații,, instalații electrice industriale și echipamente de automatizare, electromecanici, lăcătuși coonstrucții de mașini, o clasă sportivă (fotbal).

7)Liceul Industrial nr. 4, Bacău, poate asigura școlarizarea a 5 elevi din Basarabia sau Bucovina.Profiluri: chimie industrială mecanică,

electrotehnică, liceu teoretic (fizică-chimie), precum și școală profesională (electro-mecanici AMA și electricieni).
8)Ministerul Învățământului. Liceul Industrial nr. 5, Buzău, școlarizează 4 elevi din Basarabia sau Bucovina.
9)Liceul Industrial nr. 2, Bistrița școlarizează 4 elevi din R.S.S.Moldovenească și regiunea Cernăuți. Meseriile în care liceul nostru asigură instruirea sunt: informatică,electronist, electrician, lăcătuș mecanic, confecționer plăci acumulatoare.
10)Liceul Industrial ”Progresul„ Brăila școlarizează 4 elevi pentru școala profesională.
11)Liceul Pedgogic , Brașov , școlarizăm două eleve de la Liceul Pedagogic din Chișinău.
12)Liceul Economic Brașov, școlarizăm 2 elevi în următoarele profile: Liceu economic-comerț, finanțe-contabilitate, alimentație publică, turism. Școala Profesională-vânzător produse alimentare, vânzător produse nealimentare, bucătar-cofetar,ospătar.
13)Liceul Teoretic cu profil pedagogic, Bârlad, cadrele didactice și sindicatul susțin material patru elevi din R.S. Moldova, profil învățători și educatoare.
14)Liceul Industrial Mihai Eminescu, Botoșani școlarizează 5 elevi gratuit și încă 5 elevi cu masa contra cost.
15)Liceul Industrial Electrocontact, Botoșani, școlarizează 6 elevi basarabeni. Liceul ar e profil industrial (electrotehnic-electronic) sau matematică-fizică.
16) Ministerul Comerțului Interior
Direcția Organizarea Muncii și Rețelei Comerciale, salarizare, învățământ
În urma solicitării dv. –pentru școlarizarea gratuită a unor tineri din R.S.S. Moldovenească, vă comunicăm că, în cadrul grupurilor noastre școlare pot fi școlarizați 200 de tineri, repartizați astfel: Grupuul școlar economico-administrativ și de servicii: Arad 5/Pitești 10/Bacău 20/Brașov20/ Brăila 5/ Buzău 10/Reșița 5/Cluj 15/Constanța 10/Petroșani 15/iași 20/Baia Mare 5/ Tg. Mureș 10/Craiova 10/ Ploiești 10/ Suciava 10, Timișoara 5, București 15.
17) Centrul de Cercetare Științifică și Inginerie Tehnologică pentru Echipamente de Telecomunicații/ La inițiativa Sindicatului ROMTEL din institutul nostru, s-au întocmit liste de subscripție în vederea strângerii unui fond lunar necesar pentru un număr de copii. S-a strâns suma de

2175 lei, necesartă pentru trei copii, pe care o va vira lunar Liceului de Matematică Fizică nfr. 4 de pe Platforma Măgurele. Suplimentar, doamna ing. Elena Stătescu, care în curând va ieși la pensie, s-a obligat să asigure suma de 725 lei pentru încă un copil. Dânsa, originară din Basarabia, are preferință pentru o fetiță, pe care o s-o ia la sfârșitul săptămânii, acasă, dânsa vorbind curent și limba rusă.
Încă 4 copii vor beneficia de școlarizare gratuită, finanțată de Sindicatul Liber de pe Platforma Măgurele.Sindicatul ROMTEL ne solicită să comunică modalitatea în care un copil din Basarabia sau Bucovina de nord ar putea urma cursurile unui liceu, găzduit de un salariat al nostru, care are această posibilitate, caz în care ar putea urma cursurile la orice școală, nemaifiind necesară condiția internatului, ce implică o capacitate de cazare, care este, totuși, limitată.
18)Liceul Industrial nr. 1, Curtea de Argeș, poate asigura școlarizarea gratuită a doi tineri din Basarabia sau Bucovina , prin școala profesională.
19)Liceul Vlaicu Vodă, Curtea de Argeș,școlarizează 5 elevi din Basarabia și Bucovina.
20)Liceul Industrial ElectroArgeș, Curtea de Argeș, școlarizează 4 elevi. Au posibliltatea să se pregătească în unul diun domeniile de activitate: informatică,electronică-electrotehnică și construcții de mașini.
21)Liceul cu profil real(matematică-fizică și profil industrial (exploatarea și industrializarea lemnului) din Cehu-Silvaniei, județul Sălaj, asigură școlarizarea pentru doi elevi din Basarabia.
22)Liceul Industrial ”Barza„Criscior,Județul Hunedoara, școlarizează 2 elevi pentru liceu sau pentru școala profesională.
23)Liceul de Matematică-Fizică Dragoș Vodă, Câmpulung Moldovenesc, primește 10 elevi din Basarabia.
24)Liceul Teoretic ”Traian Doda”, Caransebeș, județul Caraș-Severin, școlarizează 6 copiii din Basarabia, câte doi, la informatică,matematică-fizică și filologie-istorie.
25)Inspectoratul școlar al județului Caraș-Severin. Două licee din Reșița oferă burse unor copii dinR.S.S. Moldova, dacă ni se comunică din timp că prezumtivii elevi vin sigur în Reșița.
26)Liceul ”M.Eminescu” din Călărași, scolarizează 4 elevi din Basarabia și Bucovina de Nord.
27)Liceul Industrial nr. 1, Construcții de Mașini, Câmpulung Argeș, școlarizează 4 elevi. Profilele și meseriile: matematică-fizică, fizică-chimie,

mecanic montator, întreținere și reparații în industria construcțiilor de mașini, sculer-matrițer, prelucrător prin aschiere, mecanic motoare termice, electrician montator,întreținere și reparații instalații electrice industriale și echipamente de automatizare.
28)Liceul Industrial ”Electroputere”, Craiova, asigurăm școlarizarea unui număr de 10 elevi.
29)Liceul Industrial nr. 5, Craiova, cu profil, chimie, asigură școlarizarea pentru 10 elevi din Basarabia și Bucovina de Nord. Clase de operatori chimie organică și anorganică, mecanică și electrotehnică.
30)Liceul Industrial Textila, Cisnădie, județul Sibiu, pimește 4 elevi, școlarizează țesători și filatori. Durata studiilor, 5 ani pentru liceu și 3 ani la școala profesională.
31)Liceul Economic Călimănești, Județul Vâlcea, școlarizează 2 elevi, la alegere, în profilurile economic pentru comerț, alimentație publică.În cadrul acestora se sigură pregătirea în meseriile: recepționer, agent de turism, ghid, schimb valutar, bucătar, ospătar, patiser, cofetar, barman.
32)Liceul Industrial nr. 3, Câmpina, cu profil energetic, asigură şcolarizarea a doi băieţi din Basarabia sau Bucovina de Nord.
33)Seminarul Teologic Caransebeș oferă burse pentru 4 elevi din R.S.S. Modovenească.
34)Liceul Agroindustrial Curtea de Argeș școlarizează 3 elevi

35)Liceul Industrial nr. 1 Deva, județul Hunedoara, școlarizează gratuit doi elevi din Basarabia și Bucovina de nord.
36)Liceul Teoretic nr. 1, Deva. Școlarizăm doi elevi din Basarabia și Bucovina. Profil real-matematică-fizică, fizică-Chimie. Profil uman-filologie, franceză-engleză-germană.
37)Liceul Agroindustrial Fundulea, județul Călărași, primește patru elevi din R.S.S. Moldova, pentru specialitățile agronom și agent protecția plantelor
38)Liceul Pedagogic ”Costache Negri” Galați, analizând posibilitățile existente, a hotărât să vă propună înființarea unei clase a IX-a, cu un efectiv de 30 elevi din R.S.Moldova.Dispunem de internat și cantină. În cazul inexistenței fondurilor necesare finanțării, cadrele didactice sunt dispuse să presteze muncă fără pretenții de renumerare.
39)Liceul Industrial nr. 2, Hunedoara, învită trei elevi. Liceul, industrie ușoară, are următoarele secții: încălțăminte, confecții îmbrăcăminte,

tricotaje.
40)Inspectoratul Şcolar al județului Ialomiţa şcolarizează 4 copii din Basarabia la liceele din Slobozia:pedagogic, real, umanist, economic, industrial, etc...
41)Liceul Industrial Jumbolia, județul Timiș, asigură școlarizarea gratuită pentru 5 copii din Basarabia și Bucovina, pentru următoarele profile-real,matematică-fizică, uman,filologie.
42)Liceul Industrial Luduș, județul Mureș, vor primi 4 elevi.
43)Primăria Comunei Mozănceni, județul Argeș. Primăria , împeună cu Liceul Mozănceni, asigură școlarizarea a 5 elevi.
44)Liceul real-umanist Octavian Goga din Miercurea-Ciuc, Harghita (Va funcționa din acest an școlar în clădirea Școlii Generale nr. 11), ca liceu de limba română, va școlariza 10 elevi. Putem asigura masa copiilor la internatul liceului, dar ne disponând de cantină proprie, masa va fi asigurată de familii din ora ș, dintre care 4 sunt cadre didactice, oameni serioși, cu suflet cald, generos. Aceste familii au chiar rude în Basarabia și Bucovina, așa că elevii se vor simți ca acsă.liceul, uman-filologie-limbi străine, real-informatică, matematică-fizică, chimie-biologie.
45)Liceul ”N. Basarab”, Oltenița, județul Călărași, școlarizează 6 elevi din Basarabia și Bucovina de Nord. Liceul nostru este teoretic, cu clase de matematică-fizică, fizică-chimie, chimie-biologie, la secția reală, și clase de filologie, limbi străine, la secția umană.
46)Liceul Pedagogic ”Iosif Vulcan„ Oradea, școlarizează 4 elevi pentru pentru specialitățile învățători și educatoare, pe parcursul a 5 ani de studiu.
47)Liceul Real-Umanist ”Emanuil Gojdu” Oradea, întreține 4 elevi, 3 sprijiniți de Comitetul de părinți ai școlii și unul de Parohia Ortodoxă Română Oșorhei. Profilele de studiu: inormatică, matematică-fizică, fizică-chimie, chimie-biologie, filologie istorie.
48)Liceul Industrial ”Sinteza„ Oradea, județul Bihor, școlarizează 2 elevi din nordul Bucovinei sau Basarabia. Liceul Real-Umanist ”Octavian Goga” (va funcționa din anul 1990 și clădirea Școlii Generale nr 11), liceu în Limba Română, poate școlariza 7 elevi. Asigurăm cazarea la internatul nostru. Nu avem cantină proprie, masa va fi sigurată de 7 familii din oraș, dintre care 4 sunt cadre didactice, oameni serioși, cu suflet cald, generos. Aceste familii au chiar rude în Basarabia și Bucovina, așa că elevii se vor simți ca acasă. Profil uman-filologie,limbi străine. Profil real-informatică,

matematică-fizică, chimie-biologie.
49)Inspectoratul Școlar al Județului Prahova-acțiune la care a fost implicată și Uniunea Națională Vatra Românească, filiala Prahova, ne aduce la cunoștință că la liceele din județ vor fi primiți 14 elevi din RSSMoldova.
50)Ministerul Industriei Chimice și Petrochimice Liceul Industrial nr. 4 Pitești, profil chimie, electrotehnică și mecanică. Cele trei locuri sunt pentru satul Șipoteni, raionul Călărași, R.S.S. Moldovenească.
51)Liceul Industrial ”Constantin Brâncuși„,comuna Peștișani, județul Gorj, școlarizează 2 elevi. Profilul liceului, electromecanici carieră și lăcătuși mașini și utilaje.
52)Liceul Industrial nr.7 Pitești, profil construcții, mecanic sau electrotehnic. Toate cele necesare pentru 3 elevi din Basarabia și Bucovina de nord.
53)Liceul”Zinca Golescu”, Pitești, Județul Argeș, școlarizează 4 elevi din Basarabia și Bucovina de nord. Profilele liceului sunt, matematică-fizică, fizică-chimie, chimie- biologie/La umanist, filologie, limbi străine, istorie-științe sociale.
54)Liceul industrial”Textila„ Pitești-conducerea școlii s-a hotărât să școlarizeze
3 elevi.Profilul liceului, industrie uşoară şi real-fizică-chimie.
55)Școala nr. 16, Pitești, asigură cu toate cele necesare pentru un elev,care dorește să studieAAze la un Liceu din Municipiul Pitești.
56)Redacția ziarului„Evenimentul„ Râmnicu-Vâlcea asigură în fiecare an, atât timp cât va fi nevoie, 4(patru) burse pentru școlarizarea gratuită a unor elevi din Basarabia și Bucovina de nord, la Liceul cu profil umanistic „Mircea cel Bătrân„ din Râmnicu Vâlcea.
57)Grupul Școlar Industrial nr. 5, Râmnicu Vâlcea, județul Vâlcea, școlarizează 12 elevi din Basarabia și Bucovina de Nord, pentru clase de exploatarea și prelucrarea lemnului, noi fiind liceu cu profil forestier.
58)Secția de Cultură învățământ, Culte și presă din cadrul C.P.U.N. Roman a solicitat tuturor liceelor cu internat din municipiul Roman să-și aducă ocât de modestă congtrinuție, ia rezultatul acestui demers s-a materializat în adresele pe care le anexăm [Se află într- o Arhivă din Chișinău].
59)Liceul Pedagogic Sibiu, școlarizăm 2 eleve din Cișinău.
60)Liceul de Filologir-Istorie ”Simion Bărnuțiu„, Șimleul Silvaniei, județul

Sălaj școlarizează 4 elevi, de preferință două fete, doi băieți. Liceul are trei profile, umanist, real, economic.
61)Liceul Industrial ”7 noiembrie”, Sibiu, asigură școlarizarea gratuită a 5 copii din Basarabia și Bucovina.Liceul are un profil de industrie ușoară.Școala Profesională,pregătește muncitori pentru confecții, tricotaje,marochinărie.
62)Liceul Industrial Sinaia asigură burse pentru 5 elevi din R.S. Moldova. Liceul are următoarele profiluri: real (matematică-fizică și chimie-biologie), umanist(limbi străine), economic-pentru turism și prelucrări prin așchiere. Aceste burse sau stabilit în urma unei analize și a acordurilor primite de la Primăria orașului și de la C onsiliile de administrație ale unor întreprinderi.
63)Liceul Industrial Strehaia, județul Mehedinți, asigură școlarizarea a 5 elevi din Bucovina de nord și Moldova. Liceul are în structura sa clase de liceu industrial, real și filologie istorie.
64)Liceul teoretic Sebeș, județul Alba, școlarizează 2 eleve. Liceul funcționează cu profil real și umanist.
65)Liceul Pedagogic din Timişoara. Ungrup de ofiţeri şi subofiţeri şcolarizează un elev. Menţionăm că întreţinerea ne revine în totalitatwe nouă.
66)Liceul Economic și de Drept Administrativ TG-Jiu,finanțe-contabilitate, comerț, alimentație publică și turism, administrație și servicii, așteaptă doi elevi din Basarabia sau Bucovina de Nord.
67)Trustul Antrepriză Generală Construcții Montaj Mureș, Tg. Mureș, asigură burse pentru 15 elevi proveniți din Basarabia. Liceu, profil construcții, profil mecanic, profil prelucrarea lemnului, meseria constructori structuri, meseria mecanici utilaje.Școala profesională, meserii:zidari –mozaicari-faianțari/zidari-șamotori-teracotiști/dulgheri-tâmplari-parchetari/instalatori tehnico sanitari/electricieni de întreținere.
68)Liceul Industrial nr. 2, Târgu- Mureș poate școlariza 4-6 elevi în profilul din operator la fabricarea produselor finite din lemn.
69)Centrala materialelor de construcții-Intreprinderea de Materiale de Costrucții Târgu-Jiu asigură școlarizarea a 4 elevi din R.S.S. Moldovenească, la Liceul de matematică-fizică ”Tudor Vladimirescu”din Tg. Jiu, judeţul Gorj.Cazarea şi masa se sor asigura de I.M. C. la internatul liceului pe perioada celor 4 ani de studii. Plata se va face din contul nostru de virament nr.301800401 deschis la Banca Naţională Tg. Jiu.

70)Liceul Indsustrial nr.10, Auto, Timișoara școlarizează 6 elevi. Liceu-absolvenți de 8 clase,profil electrotehnic, durata școlarizării 4 ani, plus un an producție. Se promovează ca electromecanici auto și șoferi profesioniști.Școala Profesională,absolvenți de 8 clase-profil mecanic, durata școlarizării 4 ani, promovează ca șoferi mecanici auto/absolvenți a 10 clase, profil mecanic,durata de școlarizare 2 ani, la absolvire conducători mecanici.

71)Lceul Industrial nr. 5, Târgoviște,școlalarizează 6 elevi. Liceul pregătește pentru meseriile: electrician în construcții, lăcătuș mecanic, constructor structuri, constructor finisor.

72)Liceul Industrial nr. 2 Urziceni, județul Ialomița, școlarizează gratuit 2 elevi din Basarabia și Bucovina. Profilele liceului: Informatică, Real, Uman.

73)Liceul Teoretic Vișeu de Sus împreună cu Spitalul orășenesc Vișeul de Sus școlarizează trei elevi din Basarabia. Profilele liceului, Real: Matematică-Fizică, Biologie-Chimie. Profil umanist: Română-Limbi moderne, Română-Istorie.

Spitalul Orășenesc Vișeu de Sus, împreună cu cadrele medicale superioare și medii-sanitare au hotărât să întrețină un număr de trei elevi. Pentru aceasta s-a luat legătură cu conducerea liceului din Vișeu de Sus, conducerea acestuia fiind de acord cu propunerea noastră

74)Liceul Industrial Victoria, Județul Brașov, școlarizează 3 elevi. Profilul liceului chimie și mecanică, avem și școală profesională.

75)Liceul Industrial nr. 4, Zalău, asigură școlarizarea a 4 elevi, în profilurile, mecanic auto, electrotehnic ,prelucrarea lemnului (sculptură în lemn),real și uman (educație fizică), construcții.

76)Liceul de Matematică-Fizică, Zalău școlarizează 4 elevi din Basarabia (dintre care, o elevă, solicitată de către o familie din Municipiul Zalău). Un pachet cu documente pentru școlarizarea gratuită se află în Arhiva Ministerului Încățământului din Chișinău.

Societatea Culturală București-Chișinău

Gheorghe-Gavrilă Copil, președinte

Scanările documentelor de la titlul Patria-Mamă, România, își așteaptă copiii din Basarabia și nordul Bucovinei

Grupate pe localități

Litera A-nr.1 / Litera B-nr. 2- 17 / Litera C-nr. 18-34 / Litera D-nr. 35-36 / Litera F-nr. 37 / Litera G-nr. 37 / Litera H-nr.38 / Litera I-nr. 39 / Litera J-nr.40 / Litera L-nr. 41 / Litera M-nr-42-43 / Litera O-nr. 44-48 / Litera P-nr. 49-55 / Litera R-nr. 56-58 / Litera S-nr. 59-63 / Litera Ș-nr.64 / Litera T-nr.65-71 / Litera U-nr. 72 / Litera V-73-74 / Litera Z-nr.75-76

SCANĂRILE-Patria-Mamă,România…

BUNUL DUMNEZEU NE-A MAI OFERIT O POSIBILITATE

Bunul Dumnezeu ne-a mai oferit o posibilitate de a continua în spiritul unificator de ţară al acţiunii Prutul lacrimilor noastre să-l acoperim cu flori(Podul de flori). Eram în Cabinetul Primului-ministru Mircea Druc, Primul-ministru, subsemnatul şi bunul meu prieten, prof. Mihai Avădanei. Pe umerii d-lui Prim-ministru Mircea Druc apăsau mari probleme, pe care trebuia să înceapă să le rezolve, dar acceptăm că cea economică era de grabnică şi deosebită importanţă. Mai e de recunoscut şi faptul că românii patrioţi ajunşi la conducerea R. Modovei în 1990, nu aveau vreun exerciţiu guvernamental, alţii au fost folosiţi de către URSS. Domnul Mircea Druc, în convorbirile noastre îşi mărturisi intenţia de a constitui o poliţie după modelul carabinierilor italieni. Personal nu agream această idee, dar am tăcut, cu gândul că modelul poliţiei române ar fi fost de urmat, având şi un sens unificator. Şi-a manifestat şi dorinţa de a face din R. Moldova o Dacie Felix. Din nou am tăcut, Dacia Felix fiind o denumire pentru zona ocupată a Daciei, ocupată de romani. A fost cu adevărat Fericită, dar pentru romani. Pentru Getodaci a fost o perioadă de cutrermurătoare suferinţi. Nu îmi mai amintesc cine a adus vorba despre problemele economice, despre comerţul exterior al R. Moldova, după toate probabilităţile tot d-l Mircea Druc. Dintrodată, toţi, am trăit întru solidarizare, pentru a rezolva această problemă. Am propus legături economice cu Japonia. S-a produs o linişte aparte. D-le Gheorghe Gavrilă Copil, rosti d-l Prim-ministru, cum să realizăm o astfel de posibilitate?! Ar fi minunat, continuă dânsul. N-avem oameni pentru aşa ceva. Ai deschis această discuţie. Poţi să faci ceva în sensul acesta? Da, domnule Prim-ministru. Am un cunoscut la Bucureşti, a

trăit, a studiat în Japonia, are bune legături cu unele personalităţi de acolo. Iubeşte Neamul Românesc din tot sufletul. Ar veni la Chişinău să ne ajute? Cu siguranţă, d-le Prim-ministru! S-a lăsat iar tăcerea. Mircea Druc: Domnule Gheorghe Gavrilă Copil, îl fac minstru în guvernul de la Chişinău, cu probleme economice, cu Japonia. Iar tăcere. Primul-ministru s-a ridicat de la birou, a făcut câţiva paşi, apoi, abia rostind, zise: Nu se poate, nu se poate. Care e piedica, rosti subsemnatul. Trebuie să cer aprobarea Moscovei, personal d-lui Mihail Gorbacov. Simplu, puneţi mâna pe telefon. Simplu?! ...Nu, telefonez degeaba, îmi răspunde un consilier...D-le Prim-ministru, puneţi mâna pe telefon şi telefonaţi, cereţi să vi se facă legătura cu d-l Mihail Gorbaciov! A pus mâna pe telefon. L-am auzit rostind, uimit: Gospodin Mihail Gorbaciov?! La telefon era chiar Mihail Gorbaciov. Răspunsul a fost favorabil, încurajator, clar. Să vină, să facă legături economice cu Japonia şi altele, dar să se ocupe numai de probleme economice. Faţa Primului-ministru strălucea. D-le Gheorghe Gavrilă Copil, să nu mai pierdem vremea. Ţineţi-vă de cuvânt. Mă duc la Bucureşti. Nu, rămâneţi aici. D-l Mihai Avădanei, curier din partea mea. Aveam în faţa noastră un Prim-ministru, trimitea un curier din partea dumnealui. Mihai Avădanei, la Bucureşti, la telefon, dintr-un birou al PNŢ-CD. Salutare Gavrilă, persoana a răspuns solicitărilor, mâine suntem la Chişinău. A doua zi, la telefon ne anunţă iar, că mâine vor sosi. Mihai Avădanei era de trei zile în misiunea sa extrem de importantă. Ne anunţă iar, să mai aştepăm. A patra zi ne anunţă că vine singur, dar persoana invitată, va sosi, în mod sigur. O să vă explic după ce voi ajunge la Chişinău. Aşa a trecut o săptămână. Am mai aşteptat, toţi încă o săptămână. Era clar că nu va veni...

Trenul cu şansele istoriei nu stă mult în staţie...Toamna, când l-am întâlnit pe bucureştenul nostru, mi-a răspuns într-un mod uluitor: Toamna e un anotimp favorabil activităţilor culturale. Un om de caracter ne-ar fi răspuns că nu vine la Chişinău, că nu poate. Am fi găsit un alt om, România-i mare şi ne-am fi încadrat la timp în Guvernul de la Chişinău. Câte alte răni şi dureri nu o mai fi primit Primul-ministru Mircea Druc, de la Bucureşti, dar le-a dus în tăcere, cu speranţa că Bucureştiul, Capitala tuturor românilor, ştie ce face şi românii dela răsărit de Prut îşi vor găsi alinarea la Patria-Mamă.

Gheorghe Gavrilă Copil

Mai poate nega cineva?!

Mai poate nega cineva că MI și SRI n-au fost implicate în activități antiromânești (împotriva Reîntregirii Țării)? Factorii decidenți și operativi și urmașii lor au rămas mai departe în sistem? Nu cunoaștem nici un act public pentru îndepărtarea din Ministerul de Interne, din Serviciul Român de informații , din Ministerul Extern de informații, a unor grupări antiromânești . Nu cunoaștem Documentele din Arhive, începând cu președintele Ion Iliescu și Prim-Ministrul Petre Roman, în legătură cu activitățile antiromânești-antiunioniste. Nici din Parlament. Trădarea de țară nu este protejată de nici o funcție. Mi se poate răspunde că existau organisme care trebuiau să se autosesizeze. Răspunsul e la fel, de ce nu s-au autosesizat? În URSS, cu Mihail Gorbaciov, ar fi avut funcții politice de mare răspundere. Au acționat, deci, prin toate structurile puterii de stat, împotriva Reîntregirii României! Numai că Mihail Gorbaciov a dispărut pe plan politic și URSS și-a încetat existența, apărând Federația Rusă, în locul sistemului comunist, democrația, în frunte cu președintele Elțîn. Tovarășii bolșevici din România, crescuți, hrăniți, cu ruble la dispoziție, protejați de Partidul Comunist(Bolșevic!) al URSS, au rămas fără Țara lor, URSS-ul. Ce și-au zis? Unde ne este bine, acolo este țara noastră. Singura noastră șansă să avem o țară să ne sprijine, este SUA, cu Alianța NATO. SUA e plină de bolșevici, cum le vor mai fi spunând, neomarxiști, sau și altfel. În URSS, cu România, am fi fost conducători și împreună cu bolșevicii, cu neomarxiștii din SUA, am fi transformat SUA, într-o nouă URSS. Și minune mare, nici un oponent, toți i-au îmbrățișat și i-au drăgălit pe americani.

La 6 Mai 1990,Podul de Flori-pentru Reîntregirea României- a fost supus loviturilor de către instituțiile statale bolșevice ale României. În luna următoare Sufletul Neamului Romănesc a acționat în continuare, oferind elevilor din Basarabia și nordul Bucovinei școlarizare gratuită în România. Din nou oficialitățile bolșevice au fost în opoziție față de Neamul Românesc. Bunul Dumnezeu a mai acordat, în continuare o posibilitate de activitate unificatoare de țară... Învățământul-creșele, grădinițele, școalile primare, gimnaziiile, liceele, facultățile-era gratuit. Inteligenței native a Neamului Românesc i s-a dat șansa de a face din România o țară performantă, puternic industrializată. Reușită deplină. După Lovitura de stat din Decembrie 1989 și după

asasinarea lui Nicolae Ceaușescu și a Elenei Ceaușescu, Dihania Bolșefică s-a deslănțuit împotriva României, împotriva poporului român.Tovarășilor bolșevici, Țara este a noastră!

SocietateCulturală București-Chișinău
Partidul Noi, Getodacii!

Comandanții au părăsit Câmpul de Luptă, lăsând Oștirea Unificatorilor de Țară, la îndemâna bolșevicilor. Aceștia s-au dezlănțuit împotriva economiei și i-au alungat pe tineri înafara României O bijuterie de țară zdrobită cu o grabă și satanică violență. Calamitatea evreilor bolșevici. Lava vulcanică îi va arde pe dinlăuntru și spaima, groaza, li se vor întipări pe față. N-au scăpare!
Suferința țării, la care se referea Mihail Eminescu, în Doina, este și suferința românilor de azi.

http://www.justitiarul.ro/8601-2/

Doina lui Eminescu, varianta autentică și necenzurată

DOINA

de Mihai Eminescu

De la Nistru pân’ la Tisa
Tot românul plânsu-mi-s-a,
Că nu mai poate străbate
De-atâta străinătate
Din Hotin şi pân’ la Mare
Vin Muscalii de-a călare,
De la Mare la Hotin
Calea noastră ne-o aţin
Şi Muscalii şi Calmucii
Şi nici Nistrul nu-i înneacă
Săraca ţară, săracă!
Din Boian la Cornu Luncii
Jidoveşte-nvaţă pruncii
Şi sub mână de jidan
Sunt românii lui Ştefan.
Că-ndărăt tot dă ca racul
Fără tihnă-i masa lui
Şi-i străin în ţara lui.
Din Braşov pân’la Abrud
Vai ce văd şi ce aud
Stăpânind ungurul crud
Iar din Olt până la Criş
Nu mai este luminiş
De greul suspinelor
De umbra străinilor,
De nu mai ştii ce te-ai face
Sărace român, sărace!
De la Turnu-n Dorohoi
Curg duşmanii în puhoi
Şi s-aşează pe la noi;

Şi cum vin cu drum de fier
Toate cântecele pier

Zboară paserile toate
De neagra străinătate
Numai umbra spinului
La uşa creştinului
Codrul geme şi se pleacă
Şi izvoarele îi seacă
Săraca ţară, săracă!
Cine ne-a adus jidanii
Nu mai vază zi cu anii
Şi să-i scoată ochii corbii
Să rămâie-n drum ca orbii
Cine ne-a adus pe greci
N-ar mai putrezi în veci
Cine ne-a adus Muscalii
Prăpădi-i-ar focul jalei
Să-l arză, să-l dogorească
Neamul să i-l prăpădească,
Iar cine mi-a fost mişel
Seca-i-ar inima-n el,
Cum duşmanii mi te seacă
Săraca ţară, săracă!
Ştefane, Măria ta,
Lasă Putna, nu mai sta,
Las' arhimandritului
Toată grija schitului,
Lasă grija gropilor
Dă-o-n seama popilor
La metanii să tot bată,
Ziua toată, noaptea toată,
Să se-ndure Dumnezeu
Ca să-ţi mântui neamul tău…
Tu te-nalţă din mormânt
Să te-aud din corn cântând
Şi Moldova adunând
Adunându-ţi flamurile
Să se mire neamurile;

De-i suna din corn odată
Ai s-aduni Moldova toată

De-i suna de două ori
Vin şi codri-n ajutor;
De-i suna a treia oară
Toţi duşmanii or să piară
Daţi în seama ciorilor
Ş-a spânzurătorilor.
Ştefane, Măria Ta,
Lasă Putna, nu mai sta
Că te-aşteaptă litvele
Să le zboare tigvele
Să le spui molitvele
Pe câţi pari, pe câţi fuştei
Căpăţani de grecotei
Grecoteii şi străinii
Mânca-le-ar inima câinii
Mânca-le-ar ţara pustia
Şi neamul nemernicia
Cum te pradă, cum te seacă
Săraca ţară, săracă!

Această variantă a *Doinei* , extrem de puţin cunoscută astăzi, este preluată din cartea *Mihai Eminescu – poezii tipărite in timpul vieţii*, vol. III, note şi variante, ediţie critică îngrijită de Perpessicius, cu reproduceri după manuscrise, Editura Fundaţiei Regale, Bucureşti, 1944.

Vasile Zărnescu

Tags: Doina lui Eminescu varianta autentică și necenzurată

17 COMMENTS

---

1. ***Nicu***
Posted iunie 16, 2016 at 4:08 PM
Este extraordinar , trezeste sentimente adânc ascunde , intelegeri de care te sperii ca numai le au multi . Eminescu inca este contemporan cu noi . Dumnezeu sa-i odihnească sufletul.

RĂSPUNDE

2. ***Jan Valjean***

Posted iunie 16, 2016 at 6:50 PM

Cata durere este in aceasta Doina eminesciana .

RĂSPUNDE

- ***traian***

  Posted iunie 14, 2017 at 10:16 AM

  Da. Tineri care simtiti toate astea, voi aveti energia necesara de a incerca ceva. Dumnezeu sa va ajute. Numai ca fara bani , nici in protest nu poti face azi.

  RĂSPUNDE

  - ***neamtu anuta***

    Posted iunie 15, 2017 at 11:30 AM

    … Care tineri ? …

    RĂSPUNDE

  - ***Niki***

    Posted iunie 15, 2017 at 1:10 PM

    Daca vrei, poți.

    RĂSPUNDE

  - ***Alexandroae***

    Posted mai 22, 2019 at 5:40 PM

    Excepțională ! Geniul lui Eminescu inegalabil,ia adus multi dusmani si-n final moartea la o varsta tânara…

    RĂSPUNDE

3. ***Vasile Zărnescu***

Posted iunie 17, 2016 at 1:52 PM

Varianta aceasta și încă una similară sunt publicate în cartea lui Alexander E. Ronnett, ROMÂNIA CA O PRADĂ, Mari trădări și trădători, Editura

„Credința strămoșească”, Iași, 2013, pag. 653-654, ediție îngrijită de Ieromonahul Teognost.

RĂSPUNDE

4. ***un mizantrop***

Posted iunie 18, 2016 at 9:33 PM

Blestemul disperat al unui Roman care vede tara distrugandu-se sub ochii sai . Blestemul adresat tradatorilor e mai mult decat cel adresat strainilor pradalnici. Am o singura problema: speranta ca s-ar putea indeplini “dorintele” eminesciene sta in puterea codrilor si a invierii lui Stefan, acum si sfant si eu nu stiu de unde scoatem codrii. Sau, poate din cauza asta au fost distruse cu salbaticie padurile si de romani si de straini?

RĂSPUNDE

5. ***iorga***

Posted iunie 21, 2016 at 6:20 PM

Cat adevar in *Doina* marelui poet, nici nu-i de mirare ca *l-au asasinat*, folosindu-se de *cozi de topor romanesti*. Iar astazi este *acelasi adevar*, Stefan tot nu vine*, si nici altcineva iar noi, complici cu *aceleasi neamuri de talhari* le dam voie sa sa ne jefuiasca si pe noi si tara.

RĂSPUNDE

6. ***Vasile Tanase***

Posted ianuarie 24, 2017 at 9:34 PM

Oricine s-ar impacienta că, prin aceste blesteme din Doina sa, Eminescu ar fi xenofob, dacă s-ar pune în situația lui și i s-ar sfâșia sufletul de disperare la vederea atâtor atrocități comise de către toți veneticii, pe pământ românesc, atunci l-ar înțelege!

A-ți iubi patria și conaționalii (chiar dacă printre ei se află și alte etnii care conviețuiesc în armonie cu băștinașii) și a lua atitudine contra stranierilor de rea credință, asta nu înseamnă xenofobie, ci un patriotism adevărat!

RĂSPUNDE

7. ***ProEuropa***

Posted iunie 15, 2017 at 1:16 PM

Este foarte actuala si astazi.
Noi ne aflam in aceiasi stare de disperare ca pe timpul lui Eminescu.
Cel mai tragic este ca totusi nu veneticii sunt de vina in starea existenta.
De vina sunt hotii si tradatorii “nostri”.
Un singur blestem e foarte putin pentru ai aduce pe calea cea dreapta

RĂSPUNDE

- ***Ionel.***

  Posted februarie 20, 2020 at 10:59 AM

  De vina nu sunt hotii si tradatorii, de vina suntem noi ca nu facem nimic.
  Pana nu ne schimbam mentalitatea tot mai rau va fi.

  RĂSPUNDE

8. ***Nick***

Posted iunie 17, 2017 at 11:28 AM

Trebuie să încetăm să mai protestăm. E pierdere de timp. Avem la îndemînă două metode puternice de influențare a vieții sociale Ele sînt boicotul și sabotajul. Avantaje față de altele: nu se văd dar se simt. Au eficacitate imediată. Sînt pașnice. Nu necesită pregătiri speciale. Nu necesită aplicare în grup, deci se folosesc individual. Nu necesită un program sau un orar. Sînt universal valabile în orice domeniu sau plan social. Dau rezultate 100%.

RĂSPUNDE

9. ***Luciana. Aman***

Posted iulie 25, 2017 at 5:31 PM

Este poezia pt care Patapievici, deși aflat in șefia ICR…,il face” praf….si pulbere” , pe dragul nostru poet national, nepereche!
Nici
ACADEMIA. ROMANA si nici alta instituție, din păcate, nu l-a penalizat in niciun fel pe ” purtătorul de papion!
Ca la noi la nimeni! Ne lăsam” călcați. pe bombeu” …si nu crâcnim! Atât de mari ” patrioți” sunt” zalesii’!

RĂSPUNDE

10. ***catalin***

Posted august 6, 2017 at 2:21 PM

Ideea de baza a doinei este ca acesta trebui interzisa deoarece:
1. Eminovici legionar periculos a fost cautat de securitatea romana a anilor 50
2. Partidul e legionar scos in afara legii dupa si dupa 90, in timp ce comunistii – construiesc ceva cu fata umana si-si zi oamani de Bine – Binele lor si jaful tarii
3. Tortionarii comunistilor primesc pensii de 6000 lei
4. Istoria romaniei se scrie de catre Bruxell
5 . Industria romaneasca e retehnologizata de Guvernul Vacaroiu in FALIMENT
6. Sistemul bancar romanesc devin sigur cu prin eliminare oricarui capital autohton cu ajutorul MARELUI, UNICULUI NEINLOCUBILULUI GUVERNATOR
7. Economia romaaesca TREBUIE constituita numai din investii straine pe care le aplaudam ca niste imbecili
8. Alianta militara cu NATO, dar fara armata
9. Armament de ultima generatie produs in strainatate, care in caz de conflict duce tara in faliment
10. Odata ce politrucii au vandut tara la pseudo-ocidentali acestia o vor vinde la randul lor ….ghici ghicitoare mea la cine ???? (TRUMP- PUTIN / RIBENTROP -MOLOTOV)

RĂSPUNDE

11. ***Fratele m-ai mare***

Posted februarie 20, 2019 at 5:25 PM

În România democrația nu există,ești urmărit,ești ascultat,libertatea de exprimare este cu pumnul în gură, după 30 de ani de la lovitura de stat,trăim într-o crunta dictatură iudeo-masonica cu iz neocomunist,PNL,PSD,USR,PRO ROMÂNIA și alți o apă și un pământ , aceiași orientare neomarxixta,ne trebuie un partid autentic de DREAPTA care sa lupte pentru interesele României,dictaturaUE și a Minorităților de orice fel este blestemul acestei țări !

RĂSPUNDE

12. ***dona***

Posted octombrie 3, 2020 at 1:28 AM

jegurile chazare si pupincuristii tradatori de tara profereaza blasfemia ca Eminescu a fost antisemit. Arza-lear rinza in ei de nemernici !

RĂSPUNDE

LASĂ UN RĂSPUNS

Adresa ta de email nu va fi publicată. Câmpurile obligatorii sunt marcate cu *

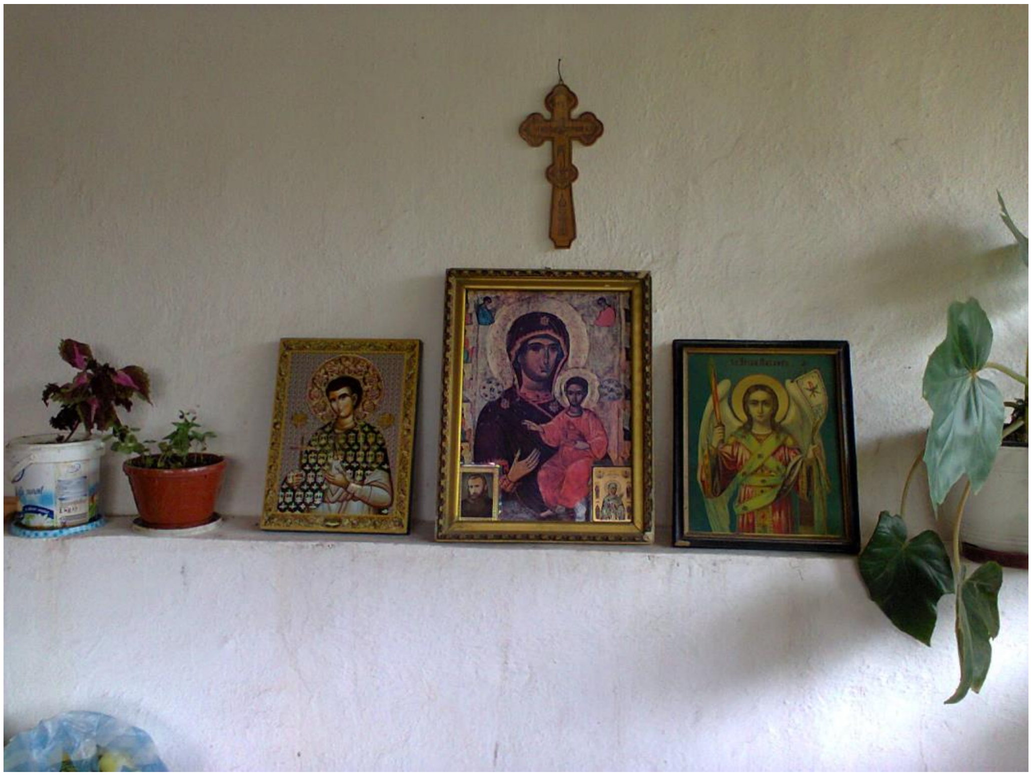
Comentariu

Nume *

Email *

Sit web

ACASĂ, ÎN BEZDEAD

Gheorghe-Gavrilă și Maria Copil

Societatea Culturală București-Chișinău
Fundația Deceneu pentru Caritate și Cultură

Creștinii din Bezdead și din alte localități au donat pentru Biserica ortodoxă din Costișata (Bezdead), în construcție, câte 500.000 lei vechi Toți au primit în dar, din partea autorului, cele trei cărți, în valoare de aproximativ 500.000 lei. Sunt de două ori în câștig. AU DĂRUIT BISERICA ȘI AU PRIMIT CELE patru cărți CĂRȚI.

Doamne ajută!

Gheorghe-Gavrilă Copil: SOCIETATEA CULTURALĂ BUCUREȘTI-CHIȘINĂU (Reîntregirea României-mărturisiri, documente) , **DACIA ETERNĂ, BUCUREȘTI, 1999**, **TINCUȚA**, **EDITURA ROMÂNIA LIBERĂ București-Bizdidel, 2000-2001**, **OGLINDA CERULUI, EDITURA ROMÂNIA LIBERĂ, Bizdidel 2002-2003 / O TROIȚĂ LA MARGINE DE SAT**, **Bizdidel, 2001-2002, EDITURA ROMÂNIA LIBERĂ**

Pe avizier, chitanțe, cărți.

Donatori:Bănescu C. Cănstantin Cătălin (50 lei), Bănescu N. Elena (50 lei), Chiș Mircea Cristian (50 lei), Chiș Simion (50 lei), Copil Livia (50 lei), Copil Maria (50 lei), Calițoiu Constantin (50 lei), Cârlea Valeria și Manuela-Dora (50 lei), Dumitru Bălan (50), Dumitrescu Dan și Lucia (200 lei), Grigore Valeria (50 lei), Nemeș Andrei (50 lei), Oprea Constantin (100 lei), Puiu Mihai (50 lei), Preot Teofil Bradea (50 lei), Preot Mihai Colibă (50 lei), Preot Colibă Mihai (50 lei), Familia Preot Tobă Ioan, Ioana-Alina, Eugenia (150 lei), Stănciuloiu Angelica (50 lei).

Documente, articole şi cărţi publicate din 22/23 decembrie 1989 până azi (1999). Autor Gheorghe-Gavrilă Copil

1) Doamne, copiii noştri nu ştiu cine eşti, în Renaşterea-Jurnalul Comitetului Naţional de organizare a Partidului Creştin Naţional-Ţărănesc,

nr. 1, din 22/23 decembrie 1989.

2) Mesaj adresat Congresului Deputaţilor Poporului al URSS, pe data de 23 decembrie, receptat de Moscova pe 24 decembrie, apărut în Literatura şi arta, din 1 ianuarie 1990, Deşteptarea nr. 6, 1990, Dreptatea nr. 5, din 9 februarie 1990.

3) Către Frontul Salvării Naţionale - scrisoare deschisă din 26 decembrie apărută în Deşteptarea nr. 6, 1990.

4) Domnului Mihail Gorbaciov, Congresului Deputaţilor Poporului al URSS - scrisoare deschisă din 30 decembrie - Deşteptarea nr. 6, 1990, Dreptatea, 13 februarie 1990.

5) Părintele Pahomie, fragment de roman, Renaşterea nr. 2, din 12 ianuarie 1990.

6) Domnului Petru Lucinschi, prim-secretar al CC al PC din RSS Moldovenească - scrisoare deschisă din 14 ianuarie, apărută în Dreptatea nr. 8, din 13 februarie 1990.

7) Prutul lacrimilor noastre... Dreptatea nr. 10, din 15 februarie 1990.

8) Îngrijorare în legătură cu situaţia din Bucovina de nord, RSS Moldovenească şi Basarabia de sud - difuzat în 10 februarie, apărut în Dreptatea nr. 15, din 22 februarie 1990.

9) Coşmar sau realitate - despre deportarea unui întreg sat din Basarabia, Dreptatea nr. 18, din 24 februarie 1990.

10) Fulger al suferinţei - tot despre deportaţi în Siberia, Dreptatea nr. 20, din 27 februarie 1990.

11) Eu îmi apăr sărăcia şi nevoile şi neamul - pagină consacrată poeţilor de azi din Basarabia, realizată împreună cu Ion Pogorilovschi, Dreptatea nr. 36, din 17 martie 1990.

12) Aniversarea Unirii Basarabiei cu România, Dreptatea nr. 29, din 9 martie 1990.

13) Se caută un vinovat pentru anexarea ultimativă a Basarabiei de către ruşi? - Dreptatea nr. 44, 45, din 15 martie 1990. E un răspuns la articolul apărut la Moscova, în Izvestia din 24 februarie 1990 (Vezi despre şi în Libertatea nr. 61, din 5 martie 1990).

14) Apelul Prutul lacrimilor noastre să-l acoperim cu flori - Deşteptarea, [Chişinău] aprilie, nr. 3, 1990, apel preluat din Dreptatea din 31 martie 1990.

15) Domnului Petru Lucinschi, Prim-secretar al CC al PC din RSS Moldovenească - scrisoare deschisă din 14 aprilie 1990, apărută în Flacăra

din 25 aprilie 1990.

16) Domnului Vladimir Ivaşco, Prim-secretar al CC al PC din Ucraina - scrisoare deschisă din 14 aprilie, Dreptatea nr. 17, din 25 aprilie 1990.

17) Domnului Ion Iliescu, Preşedintele Consiliului Provizoriu de Uniune Naţională - scrisoare deschisă din 14 aprilie, Dreptatea nr. 17, din 25 aprilie 1990.

Telegramele expediate în seara zilei de 6 mai, de pe linia Prutului, de la Ungheni, apărute în Dreptatea, 22 mai 1990 (nr. 18-22):

18) Domnului Mircea Snegur, Preşedintele Sovietului Suprem al Republicii Moldova.

19) Domnului Mihail Gorbaciov, Preşedintele URSS.

20) Domnului Petru Luconschi, Prim-secretar al CC al PC din RSS Moldovenească.

21) Domnului Vladimir Ivascenko, Prim-secretar al CC al PC din RSS Ucrainiană.

22) Domnului Ion Hadârcă, Preşedintele Sfatului Frontului Popular din Moldova.

23) Apel pentru şcolarizarea elevilor din Basarabia - Către toate liceele cu internat din România, în Viitorul din 12 iunie, Gazeta de Botoşani, din 14 iunie, România liberă din 20 iunie şi în alte publicaţii.

24) Efigia lui Eminescu, stema tricolorului României, Dreptatea nr. 107, din 14 iunie 1990.

25) Azi, ora 11, Alba-Iulia-Bucureşti-Chişinău, în Dreptatea din 24 iunie 1990.

26) Elevi din Republica Moldova, doriţi să vă petreceţi vacanţa de vară în România? Ţara nr. 1, 1990.

27) Salutul Societăţii Culturale Bucureşti -Chişinău la Congresul al II-lea al Frontului Popular din Moldova - Ţara nr. 1, 1990.

28) Stenograma convorbirilor purtate de Preşedintele Societăţii Culturale Bucureşti - Chişinău, d-l Gheorghe Gavrilă Copil, la Ministerul Învăţământului din Republica Federativă Rusă, la Comitetul pentru Ştiinţă şi Învăţământ al Sovietului Suprem al RSS Ruse, la Cabinetul Prim-Vicepreşedintelui Sovietului Suprem al RSFS Ruse (Moscova 7-9 august 1990) – Ţara(Chişinău), nr. 39, 1990 . Alianţa Civică nr. 57, 59, 1991.

29) Apelul Societăţii Culturale Bucureşti - Chişinău. Români şi moldoveni din Siberia. A fost mediatizată la TV, radio şi a apărut în ziarele din Siberia: Tiumenskaia Pravda, 8 septembrie 1990, Surgutskaia Tribuna,

12 septembrie 1990, Vostocino-Sibirskaia Pravda, 21 august 1990 şi Krasnoe Znamea, 24 august 1990.

30) Repatrierea românilor din Siberia şi alte zone ale URSS în Viitorul, 5 octombrie 1990, Dreptatea 10 octombrie 1990.

31) Puncte de vedere în legătură cu Tratatul Ribbentrop-Molotov, în Viitorul, 5 octombrie 1990.

32) Declaraţia Societăţii Culturale Bucureşti-Chişinău, România liberă 28/29 octombrie 1990.

33) În apărarea integrităţii teritoriale a R. Moldova, România liberă, 25 octombrie 1990. - pentru integritatea teritorială a Republicii Moldova.

34) Fraţi români! Detaşamente pentru protejarea integrităţii teritoriale a Republicii Moldova, Flacăra, nr. 46, din 14 noiembrie 1990.

35) Scrisoare deschisă popoarelor american, german, rus, în Universul, noiembrie 1990; Flacăra nr. 47, din 21 noiembrie 1990.

Societatea Culturală Bucureşti-Chişinău, în anii 1990-1993, sub deviza, devenită o adevărată rugăciune „Bucureşti-Chişinău, ne ajută Dumnezeu!“, a organizat treizeci şi şapte de mitinguri în sprijinul fraţilor de peste Prut. De asemenea a organizat şi participat la mese rotunde, simpozioane, întâlniri publice şi la întâlniri de alt tip, etc.

36) Încă vii în imperiul de gheaţă. Însemnări de la faţa locului, din Siberia, despre viaţa deportaţilor, în Flacăra Basarabiei nr. 1, 2, ianuarie, februarie 1991.

37) Piaţa Universităţi din Siberia, Flacăra nr. 6, din 13 februarie 1991.

38) Uniunea pentru Reîntregirea Teritorială a României. Flacăra Basarabiei nr. 2, februarie 1991.

39) Declaraţia partidelor politice din România, a organizaţiilor, asociaţiilor şi sindicatelor semnatare ale acestei declaraţii în legătură cu intenţia URSS de a organiza un referendum în Republica Moldova la 17 martie 1991, în Dreptatea, 13 martie 1991.

40) Românii de peste Prut trebuie să participe la alegerile generale din România, în Flacăra Basarbiei nr 8-9, 1991.

41) O iniţiativă urgentă: Casa Basarabiei, în Flacăra Basarabiei nr 8-9, 1991.

42) Memorandum adresat Statelor Unite ale Americii, Marii Britanii şi Franţei, prin ambasadele lor de la Bucureşti, în România liberă nr. 472 şi 473, din 27 şi 28 august 1991.

43) Se apropie timpul repatrierii românilor din Siberia, Alianţa Civică

nr. 75, din 12 octombrie 1991.

44) Basarabenii nu-şi pot aduce copiii la şcoală în Patria-Mumă, Alianţa Civică nr. 78, din 17 octombrie 1991 şi Totuşi Iubirea nr. 58, din 10-17 octombrie 1991.

45) Mesaj adresat domnilor Mihail Gorbaciov şi Boris Eltîn, în Ţara nr. 45 (63), noiembrie 1991.

46) Europa nu este azil pentru Imperiul Roşu, în Cotidianul, 26 februarie 1992.

47) Diversiune împotriva Consiliului Naţional al Unirii şi a Frontului Popular Creştin Democrat, în Expres, 21-27 aprilie 1992.

48) Moscova a renunţat la gândul de a fi stăpâna lumii?, Sfatul Ţării, nr. 59, din 10 aprilie 1992.

49) Parlamentarii din Chişinău, majoritari la Bucureşti, Glasul Naţiunii nr.15, din aprilie 1992.

50) Către Preşedintele Rusiei, domnul Boris Elţîn, către Parlamentul Rusiei, România liberă nr. 4, aprilie 1992.

51) Glasul conştiinţei, Cotidianul nr. 74, din 16 aprilie 1992.

52) Apel din Tiraspol, Cotidianul din 27 mai 1992.

53) Apel către românii ţinuţi în captivitate în oraşul Tiraspol - semnat şi de Mihai Avădanei şi Mihai Stanca, preşedinţii filialelor Iaşi şi Bihor, ale Societăţii Culturale Bucureşti-Chişinău.

54) Atenţie la Moscova, politicieni români!, Ţara nr. 25 (95), din 16 iunie 1992.

Din cei 40.000 de refugiaţi din războiul de pe Nistru, război prin care s-a atentat la integritatea teritorială a Republicii Moldova, numărul cel mai mare îl reprezentau copiii. Societatea Culturală Bucureşti-Chişinău s-a adresat Ministrului Apărării Naţionale, general-locotenet Nicolae Spiroiu, cerând deschiderea, pe timpul vacanţei de vară a a liceelor militare, pentru copiii refugiaţi. S-a răspuns afirmativ, prin general-maior Constantin Anghel, încât, datorită conlucrării dintre Ministrului Apărării Naţionale, a Sindicatelor Alfa şi Frăţia şi a Societăţii Culturale Bucureşti-Chişinău, liceele militare din România au primit la sânul protector al armatei române, un număr însemnat de copii. A se vedea în Cotidianul din 15 iulie, Copiii din Basarabia au nevoie de ajutorul românilor din ţară, semnat de Irina Negrea.

55) Soţii Aldea Teodorovici s-au mutat în sufletele noasre, Cotidianul, 2 noiembrie 1992.

56) Basarabeni cerşind, Ialomiţa nr. 442, din 21 august 1992.

57) Încercarea de destabilizare în partea de răsărit a Europei. Apel către Parlamentul, Guvernul şi Preşedenţia României, către întreaga suflare românească, Cotidianul nr. 102, din 4 mai 1993.

58) O nouă Bosnie-Herţegovina în nordul Bucovinei?, România liberă, 6 octombrie 1993.

59) Independenţa Ucrainei este grav ameninţată, Ziua, 30 noiembrie 1995.

60) Deceneu, Editura Nestor, Bucureşti, 1995.

61) Decebal, Editura Majadahonda, Bucureşti, 1996.

62) Venirea trupelor Moscovei este cu totul inoportună, Ziua, 16 decembrie 1996.

63) Ilie Ilaşcu poate fi eliberat!. Domnilor preşedinţi Emil Constantinescu, Petru Lucinschi, Bill Clinton şi Boris Elţîn; Către Organizaţia pentru Securitate şi Cooperare în Europa; Către Parlamentul României, în Pro Basarabia şi Bucovina, nr. 18, 1997.

64) Ilaşcu trebuie eliberat. Apel către preşedintele Emil Constantinescu, Petru Lucinschi, Bill Clinton, Boris Elţîn, către OSCE către toate Parlamentele lumii, în România liberă - Aldine din 27 martie 1999.

65) Ilie Ilaşcu în actualitate - în vol. ANCD, Speranţa Creştin Democrată, Editura Crater, p. 83.

66) Sfinte Părinte Iona Paul II. Apel pentru eliberarea lui Ilie Ilaşcu, România liberă, 1 mai 1999.

67) Românii nu l-au uitat pe Ilie Ilaşcu - România liberă, 8 iunie 1999.

68) Un articol dezonorant apărut în cotidianul „Evenimentul Zilei“ - Articol în apărarea fiicei lui Ilie Ilaşcu, în România liberă - Aldine - 12 iunie 1999.

69) La apus de soare - roman - Editura Dacia Eternă, 1999.

70) Societatea Culturală Bucureşti-Chişinău, Editura Dacia Eternă, 1999.

La Dacia Eternă urmează să apară:

71) Valea Hăşdăţii (un roman al Unirii din 1 Decembrie 1918).

72) Cum e Doamne pe cruce? (un roman al deportaţilor români din Siberia).

73) Decebal sau Dacia Eternă.

Coperta a IV-a, ediția tipărită.

Generalul Ştefan Guşe s-a opus intervenţiei militare sovietice în

România. Moscova nu a reacţionat public în nici un fel. S-a mai opus cineva, căruia Mihail Gorbaciov i-a răspuns că URSS nu va trimite trupe în România!

Podul de flori, cale sigură spre Reîntregirea României, a fost anexat şi deturnat. De cine? Citiţi şi veţi afla.

Ambasadorul URSS şi Corneliu Coposu.

Cei ce doresc să facă politică, să se lase de astfel de activitate, dacă nu au ca ţintă, la modul inteligent şi curajos, Reîntregirea României. Cei prin care s-a acţionat, împotriva Reîntregirii României, mai bine nu s-ar fi născut, iar dacă trăiesc, să mai trăiască doar pentru a îndrepta ceea ce este de netrecut cu vederea, nici în lumea de aici, nici în cea de dincolo, a strămoşilor. Aşa să ne ajute Dumnezeu!

Autorul

PROCES-VERBAL
de constituire

AZI - 27 IANUARIE 1991 -

membrii fondatori întruniți în adunare am hotărît constituirea «UNIUNII PENTRU REÎNTREGIREA TERITORIALĂ A ROMÂNIEI»
Au fost propuși și votați în unanimitate o parte din conducerea UPRTR adică următorii:

- COPIL GH. GAVRILĂ – președinte
- MIHAI EUGEN AVĂDANEI – vicepreședinte
- PREDESCU M. NICOLAE – } membri
- MANU ~~(NICOLAE)~~ VALENTIN }
- COSTACHE CONSTANTINA }

Urmează numele și prenumele membrilor fondatori, participanți la această adunare. (Se vor întruni pe data de 3 MARTIE 1991 pentru completarea conducerii):

1. MIRCEA RADU IOKIM - BASSARABIA 140555
2. DASCĂLU E. ION 867421
3. LT. COM. AV. ION DI CEZARE 532892
   PREȘ. PART. NAȚIONAL ROMÂN 157449
4. ZAMFIR MIHAI 533842
   P.L.M.R
5. LUPAȘCU HARALAMB 463193 463193
6. ROMAN COSTICĂ 755041
7. CLIMA GRIGORE 141619
8. BOLDUR NINA 475078
9. PUȘCAȘU DUMITRU 298893
10. RUSNAC VASILE 299695
11. BĂLAN MIHAI 683085
12. BIVOLARU ELENA 781771
13. PLOSNEA VALERICĂ Dr. Sării No 6 Bl. V-58 Ap. 12 Buc. Sect. VI
14. GROȘARIU VALERIA 138605
15. GROSARIU CLEMENTI 138605

16. DRĂGHIȘTEANU EUGEN 147947
17. DRĂGHIȘTEANU ZENOVIA 147947
18. PETRE CONSTANTIN 774786
19. PETRE RODICA 774786
20. GANCIU ȘTEFAN 235855
21. MIHĂILĂ MARIN 559016
22. BÎRTU ȘTEFAN 671272
23. COSTEA VASILE 309963
24. DIMA AURELIA 674967
25. VORONCA VASILE
26 VORONCA ION
27 VORONCA FRANCISCO } com. POPEȘTI - LEORDENI str. Bateriei No. 4. S.A.I.
28. GONDEA ELENA 350727
29. ISPAS CONSTANTIN 190559
30. VIRGIL DUMITRESCU { 132241
31. ANDRONACHE ROBERT 06183/73234 B.D.R. DEUTSCHLAND
32. CHIRFOT CORNELIA 266043
33. AVRAM NECULAI 811991 sau 443800 814819
34. ILIE NICULINA 259123
35. BUCESCU CONSTANTIN 653467
36. TITU IONESCU 223318
37. DARABAN MARICEL com POPEȘTI-LEORDENI SAI.
38. IANCULESCU ELENA com POPEȘTI LEORDENI
39. IANCULESCU GEORGETA com POPEȘTI LEORDENI
40. BOLOCAN VASILE 224063
41. STUPCANU ȘTEFANIA 426208
42. SĂNDULESCU MIRCEA 370509
43. SĂNDULESCU PARASCHIVA 370509
44. SĂNDULESCU MIHAI 370509
45. SĂNDULESCU ALEXANDRU 370509
46. TINCU MARIA 436713
47. RUSU ELISABETA 437985
48 VÂLCU CONSTANTIN 661019
49. MANOLACHE VIORICA Aleea Compozitorilor 13 Bl. OD5 Ap. 16. Sect. VI.
50. CODILA TEODOR Idem. Ap. 139.
51. CODILA PETRA
52. CUCOȘ LAURENȚIU 760572
53. POTOROACĂ JENICĂ 141950
54. GEORGESCU GEORGE calea Victoriei No. 194.
55. CODREANU ALEXANDRA - ANCA Iacob Andrei No. 1. Bl. 19. Ap. 30.
56. MANOLACHE MICHEIA 148770
57. COMȘA OLGA 421695
58. DAMACHI ELENA 178952
59. DAMACHI EMIL 178952

60. PANAIT VASILE		SAJ. com Afumați
61. BREȘIȚ ANDREI	Brișit	Str. Logofăt Dan Bl. 22 Ap 69 Sect II
62. IONESCU ALEXANDRU		595398
63. IONESCU ELISABETA	Ela Ionescu	595398
64. BADEA ANTIPA		192057
65. BADEA ZVETLANA		192057
66. FARCAȘ VIOREL		Str. Bodeu Petrașcu Hasdeu Bl. H10 Ap 19. ZALĂU B.N.
67. FARCAȘ IRINA		
68. FLĂMÂNZEANU FLORIAN		893623
69. DINU GHEORGHE		Str. Burej Argeș 15 Sect I.
70. BÂLBĂ TITUS		591819
71. DULGHERU IONUȚ	Dulgheru Ionut	Str. Bisericii 11.
72. PASSA ANEL		889446
73. JEREGHIE NADEJDA		844522
74. DUDA DIDINA		182850
75. CONSTANTIN FLORICA		140555
76. MANASIA NICOLAE		230847
77. ȘOIMARU ION		142198
78. FLEANCU VASILE		820802
79. KNAPEK MIHAIL		724640
80. KNAPEK MARINA		724640
81. BARBU GHEORGHE		com PANTELIMON str. Sf. Gh. Bl. P Ap 12
82. PELTECU CONSTANTIN		654730
83. RISTEA ION		Str. Petre Ionescu 13 Bl 7B. Ap 123 Sect III.
84. COPIL MARIA		
85. TEODORESCU GHEORGHE		456782
86. TEODORESCU MIHAIL		236709
87. TEODORESCU RUXANDA		236709
88. TEODORESCU EUGENIA		236709
89. STANCIU CORNELIA		236709
		Str. Bălăriei No. 12 Sect I
90. ALBEANU ION		130841
91. GINGHINĂ CONSTANTIN		GALAȚI 35042/
92. SZEBENY PAUL		210952 Pref. 934

93. Stoivăr Ileana . 77.65.62 - serv. [signature]
94. Călin Vasile 69.04.11 - [signature]
95. Doroșencu Gheorghe 71.58.43 [signature]
96. Doroșencu Agafia 71.58.43 [signature]
97. Ciobanu Teodor 33.85.46 [signature]
98. Căluianu Daniela 33.65.68 [signature]
99. Cîrlan Maria 72.34.79 [signature]
100. Cîrlan Gheorghe 72.34.79 [signature]
101. Udrea Gheorghe 75.60.20 - Serv. [signature]
102. Holban Ecaterina 11.86.56 [signature]
103. Rădulescu Carmen Aurelia - Aleea Sălaj Nr. 3
Bl. 15, sc. A, et. 3, ap. 15
sect 5 [signature]
104. Bogăceanu Nicoleta 44.09.76. [signature]
105. Vîlvă Trifu 16.60.25 [signature]
106. Marchidan Gheorghe 88.04.38 [signature]
107. Andrei Ilie str. Bisericii nr 11 A
Com. Chiajna sect A. 7 [signature]
108. Mînăstireanu Mariana 59.69.63 [signature]
109. Mînăstireanu Mihai 59.69.63 [signature]
110. Bogdan Gheorghe 77.78.44 [signature]
111. Mihail Olga 45.39.57 [signature]
112. Mecu Aurelia 13.14.17 [signature]
113. Zamfirescu Ionița 23.65.44. [signature]
114. Gregorian Ovidiu 77.49.45 [signature]
115. Panait Mariana 77.49.45 [signature]
116. Economu Elisabeta 39.42.64 [signature]
117. Dumitrescu Tudor Bd Păcii nr. 47
sc. III, et. 4, ap. 57 [signature]
118 Gaiu Ștefan 55.27.62 - [signature]
119 Dan Fuiorea 69.66.55 - [signature]
120 Popescu Aurelian Ștan Petrescu 85
Bl. M2, sc. 4, et. I, ap 273 [signature]

121. Oancea Vasile str. Stefan Magheri nr. 19 – sect. 1

122. Olaru Gheorghe Aleea Tebea 2B, Bl. 101 ap. 2, sc. A. 82.40.44

123. Limbăşeanu Olivian 10.23.59

124. Spirescu Victor 17.52.68

125. Andrei Dumitru Bd. Criugasi nr. 23 Bl. L13, sc. II, et. 4, ap. 19

126. Lăzărescu Laurențiu str. Fizicienilor nr. 20 Bl. 20 A, ap. 35, et. 6 - sect. 3

127. Ivan Dumitru 34.17.66

128. Haschi Traian 11.30.35

129. Şerban Ion str. Lt. Saidac Gh. nr. 5a Bl. 30, sc. B, ap. 25 et. I, sect. 6

130. Costache Gheorghe 74.29.30

131. Costache Maria 74.29.30

132. Muşu Sotir 25.27.24

133. Teodorescu Maria 22.87.84

134. Prodan Constantin 86.58.63

135. Borş Teodor 75.14.84

136. Pompilian Gheorghe 79.77.96

137. Pompilian Valer 79.77.96

138. Iescu Anton 85.55.53

139. Goăriţă Tamara 79.87.85

140. Goloman Petre 44.08.32

141. Barbu Adrian 3222225

142. Tutuianu Ana 44.64.70

143. Dincu Iordan str. Dealu Tugulea nr. 1. Bl. M18, sc. 1, et. 4 ap. 30, sect. 6

144. Ilie Adrian 69.19.10

145. Dumitrescu Adina 48.17.84

146. Ilie Lucian 69.19.10
147. Bejan Mihai 29.88.59
148. Bejan Florentina 29.88.59
149. Marinel Constantin str. Vicina nr. 6.
Bl. 29B, sc. 1, et. 7, ap. 42
sect. 5
150. Sterian Elena - 86.16.89
151. Sterian Emil 86.16.89
152. Aparaschivei Stelian 13.51.57
153. Ghive Ilie 63.74.24 -
154. Cuzea Valentin 84.24.29
155. Alexe Nicolae 83.12.37 -
156. Aglicerin N. Remus str. Leorda nr. 5
Bl. 21, ap. 34, et. 1, sc. A
sect. 3
157. Pasconi Matei - 39.84.19
158. Bădărău A. Suzana 84.15.81
159. Constantinescu Dumitru str. Piata Amzei nr. 5
sect. 1
160. Popescu Gheorghe 37.94.77 -
161. Ontică Rodica 51.94.50 -
162. Burcă Cătălina 71.35.50 -
163. Alexandrescu Stela . 72.47.53
164. Alexandrescu Dan 72.47.53
165. Triciu Marin 14.58.68 -
166. Ivanov Constantin 24.98.54 →
167. Bădoiu Angela 26.07.66
168. Crișan Gheorghe 75.39.56
169. Crișan Maria 75.39.56
170. Tomulescu Filip str. Costinc 1197 -
171. Stroie Cristian 65.68.37 -
172. Ciupagea Andrei 10.23.38 -
173. Drăgulescu Traian 46.72.77 -
174. Drăgulescu Elisabeta 46.72.77

175. Ciortoloman Gheorghe - 73.54.24 [signature]
176. Ciortoloman Tatiana -"- [signature]
177. Boca Neculai 72.63.60 [signature]
178. Mihala Ion 83.49.54 [signature]
179. Mihala Valentin 43.53.14 [signature]
180. Alecu Ioan Viorel 22.52.57 [signature]
181 Cocâlea Artimon 73.54.46 [signature]
182 Dobos Stefan 73.48.21 [signature]
183. Moroianu Gheorghe 29.74.18 [signature]
184. Ilie Florea 15.24.41 [signature]
185 Vîjea Mihai 26.07.66 [signature]
186. Borza Marius 84.74.50 [signature]
187. Stan Iorga 60.32.90 (310) [signature]
188 Dincu Anton 74.95.78 [signature]
189. Bivolaru C-tin 78.17.71 [signature]
200. Dobre Aurel 55.44.76 [signature]
201. Stepanoi Dumitru 13.76.71 [signature]
202. Trifui Ioana - Str. Socului nr. 11 Bl A 3 bis sc. 1, et. 4, ap. 17 sect II [signature]
203. Victor Panainte -"- [signature]
204. Ion Bletea -"- Bletea
205. Boicu Neculai 23.56.23 [signature]
206. Nichiforescu Horia | 74.09.55 [signature]
207. Nichiforescu Tatiana | [signature]
208. Dadorloat Mihai 71.44.86 [signature]
209. Gratianu Sorin 14.96.79 [signature]
210. Coca C. Mihai 72.75.04 [signature]
211. Matei Gheorghe 14.95.16 [signature]
212. Antonescu Victor 53.25.08 [signature]
213. Stavăr Stan 77.65.62 - Sen. [signature]

214	STOICA SOTIR	861107
215	TRUFIN DUMITRU	BD. REPUBLICII No. 183. Sat II
216	SERBAN ADRIANA	Lt. Săndel Gh 5a Bl30 Ap25 Sat. 6
217	SERBAN ION	
218	MATEESCU ADRIAN	224930
219	PIOARĂ ANETA	Dumitrești - VRANCEA
220	STOIAN MARIANA	598034
221	MAXIMEAN ALEXANDRA	133621
222	POSTĂVARU MARIOARA	Libertăţii 64
223.	TIMITIUC ECATERINA	SAI
224.	TEODORESCU MARIA	Calea Dorobanţi No 67.
225.	BRÎSCANU NEAGU	877848
226.	POPESCU NICOLAE	835151
227.	ANDREI ECATERINA	Camil Ressu 53 Ap. 71.
		810538
228.	SABĂU FLAVIU	
229.	GÎNAC VASILE	Doamnei 16 - 133906
230	POPESCU IOAN	730098
231	COMAN GEORGE	230058
232	NICOV ECATERINA	794366
233	FLOREA ALEXANDRU	538681
234	MIHĂESCU VIRGIL	Ion Creangă 13. Chitila
235	GIURGEA CORNELIU	782625
236	GIUREA EUGENIA	872453
237	STEFLEA LIVIA	105305
238.	LOBANOVICZ GHEORGHE	119482
239.	CERNUŞEN LEONIDA	175687
240.	ETIGAN VICTORIA	133785
241.	POPESCU AURELIAN	Drm Petrescu No. 85.
242.	BÎZGĂ CONSTANTIN	Aleea Buchetului 2-5
243.	LUPU MIHAI	358206
244.	BUTAN MIHAI	622505
245.	ONISĂI LAZĂR	654659
246.	MIHAIL PETRE	189670
245.	MUNTEANU DUMITRU	874714
246.	NEDELUT GHEORGHE	656322

247 Lăzărescu Ion 46.74.71 - [signature]
248 Pitescu Daniel 10.35.83 [signature]
249 Dudola Gheorghe 18.28.50 [signature]
250 Dobre Georgeta 25.23.27 [signature]
251 Răduț Paul ~~str.~~ - com. Curtișoara jud. Olt [signature]
252 Sferle Vasilica Bdul. 1 Mai 81 Bl. 15A, sc. 1, et. 8, ap. 112 [signature]

253	STANESCU GHERGHINA	- 413348	[signature]
254	STANESCU ADRIAN	- 41-3348	[signature]
255	Sfidiuc Nicolae	221794.	
256	STOICA MANOLE		[signature]
257	VASU TRAIAN -		[signature]
258	VASU ANAMARIA	348421	[signature]
259	BARBU ADRIAN	348421	[signature]
260	CIMPEANU CTA	917/5930	[signature]
261	VASILE ION	770494	[signature]
262	CRISTEA ION	293136	[signature]

UNIUNEA NATIONALA PENTRU REINTREGIREA TERITORIALA A ROMANIEI

ADEZIUNI.

NUMAI PERSOANELE CARE NU FAC PARTE DINTR-UN ALT PARTID POLITIC

Numele, prenumele, adresa, seria şi nr. Buletinului de identitate, profesia, telefon, semnătura.

263 1) Grosarin Clement - str. Batistei nr. 37, ap. 18, et. IV, sector 2, seria AF nr. 568741, economist, 138605 [signature]

264 2) Grosarin Valeria - seria DH, nr. 363222 - " - [signature]

265 3) Bivolaru Constantin - str. Prelungirea Ghencea nr. 32, bl. C6, sc. C, et. I, ap. 83, sect. 6, DS-040666, inginer tel. 781771 - [signature]

266 4) Bivolaru Elena - BE nr. 559302 - " - [signature]

270 5) Dascalu Ion - str. Vigoniei nr. 8, bl. 10, ap. 82, pensionar, seria X nr. 735745 - tel. 867421 [signature]

271 6) Guzum Nicolae - str. Ştefan Negulescu nr. 36, sector, pensionar, seria V nr. 920175 - tel. 330442 - [signature]

272 7) Stupeanu Ştefania - str. Auriq 9-19, bl. U.1, sc. 3, ap. 110, sector 2, DH-364170, arhitect, tel. 426208 - [signature]

273 8) Jivan Ioan - str. Spiru Haret nr. 7B, et. IV, ap. 18, sector 2, sector 1, pensionar, tel. 156288 - [signature]

274 9) Economu Elisabeta - str. Armeniş nr. 6, bl. Z2 bl. J3 ap. 32, sector 3, profesoară, tel. 394264 seria AP nr. 388794. [signature]

275 10) Cretu Mihail - str. Av. Jean Texier nr. 21, sector 1 inginer petrolist, tel. 793382 - seria BG - nr. 561306 [signature]

276 11) Andrei Ilie - str. Biserica nr. 11 A, sc. 1, com. Chiajna, instalator, seria DB nr. 426723 - [signature]

UNIUNEA NATIONALA PENTRU REINTREGIREA TERITORIALA A ROMANIEI

ADEZIUNI

NUMAI PERSOANE CARE NU FAC PARTE DINTR-UN ALT PARTID POLITIC

Numel, prenumel, adresa, seia şi nr. Buletinului de identitate, profesia, telefon, semnătura

278 12. Popovici Claudiu - str. Răcari nr. 8, bl. 39 sector 3, et VII - ap. 96, lăcătuş, [semnătură]

279 13 Aricniv Ilie - str. Spătarul Preda nr. 19, bl. 19, et 4, ap 44, sector 5, pensionar, [semnătură]

280 14 Stoica Gheorghe - str. Aleea Banu Udrea nr. 1, bl. 5, et. III, ap. 37, sector 3, BI - seria W - 035555 - tel. serviciu 877030/222, funcţionar [semnătură]

281 15 Sîrbu Ion Victor - Şoseaua Pantelimon nr. 309, bl. 8, sc. D, ap. 135, et. IV, pensionar tehnician tel. 282797 - B.I. - DV - nr. 002282. [semnătură]

TOTAL 281 DE SEMNĂTURI

282.	VACARU VIOREL	258302
283.	PANAITESCU VIORICA	
284.	TARTAN TEODOR	509936
285.	TARTAN GABRIEL	475512
286.	DUDUMAN VIRGIL	455590
287.	NICHITA MARIA	Str Tafonoce 7 Sect 3.
288.	TOMA MIRCEA	Str Altina 9.
289.	POPESCU NICOLAE	386343
300.	BALAȘA EUGEN	135403
301.	BALAȘA MARIA	862701
302.	DOCTORESCU LAURENTIU	259563 sau 779651
303.	BELESICA CTIN	Str Alex cel Bun No. 21 Sect II
304.	LACATUȘ CORNEL	Forsomului Bl 88 Ap. 21 Sect III
305.	POP STEFAN	
306.	BALAN PETRE	101989
307.	TIRDEA MIHAI	Bd. Tineretului Sect IV No. 49
308.	GROZAVESCU GABRIEL	com Pantelimon Dogarilor 3B.
309.	CIUCHE DUMITRU	110331
310.	DUMITRU VALERICA	com Hemeiuș BC.
311.	SCHIOPICU DAVID	1 Mai Nr 21.
312.	RADULESCU MARIN	Com Iancu Jianu Jud OLT.
313.	NICORICI DUMITRU	723911 Bd Coloniei No 7 Sect II

Total semnături: 313

1

LICEUL INDUSTRIAL NR.1
Municipil Alexandria
Judeţul Teleorman
Str. Soseaua Turnu-Măgurele Nr.1-3
Telefon 913/ 12181

CATRE,

SOCIETATEA CULTURALA BUCUREŞTI-CHIŞINAU

Ca raspuns la rugămintea dumneavoastră din ziarul „România liberă" vă comunicăm că sîntem în măsură de a asigura instruirea, manualele, cazarea şi masa în mod gratuit pentru 2 elevi din Basarabia sau Bucovina de Nord.

Menţionăm că liceul nostru este cu profil industrial şi pregăteşte elevii în meseriile:

- electronist pentru depanare tehnica de calcul
- prelucratori prin aşchiere

Deasemenea prin şcola profesională pregătim elevii în profilul mecanic meseriile : strungar sau frezor.

Sperăm ca oferta noastră facută din suflet va fi acceptată şi în acest caz va rugăm să ne comunicaţi în timp util numele celor care au fost repartizaţi la unitatea nostră, pentru a ne lua masurile cuvenite.

DIRECTOR,

Prof. Ion Arghirescu.

2

M.I.Ş.-M.I.
Liceul Industrial Nr.3
Bdul.Păcii nr.191 sect 6
Nr 255 / 21.06.1990

C A T R E ,

SOCIETATEA CULTURALA BUCURESTI-CHISINAU

Ca urmare a apelului dumneavoastră vă aducem la cunoştinţă că putem caza şi şcolariza în mod gratuit,pe durata a patru ani, un număr de 12 elevi din Basarabia sau Bucovina de N.

Precizăm că liceul nostru este de tip industrial,pregătind elevi pentru meseria de electromecanic auto,cu posibilitate de obţinere a permisului de conducere categoriile B.C.E. în funcţie de aptitudinile elevilor.

Aşteptăm din partea dumneavoastră precizările necesare materializării acestei iniţiative.

D I R E C T O R,
Prof. Pol... Eugen

CTA - înştiinţat
suntem de acord
22.06.1990

LICEUL SANITAR BUCUREȘTI
ȘOS FUNDENI 254, sect.2.

Nr.4o1/3o iunie 199o

C ă t r e ,

Societatea culturală București - Chișinău

Unitatea noastră oferă școlarizarea gratuită (cazare,masă, manuale) pentru un număr de 5 (cinci) eleve selecționate și trimise de această societate din Moldova sovietică. Pregătirea se va face în domeniul sanitar, pentru specialitatea surori medicale, pe durata a 4-5 ani. Relații suplimentare se pot obține la telefon 55.51.25. și 55.57.o3.

D I R E C T O R ,	Contabil șef,	Secretară,
Prof. Fi[illegible] Maria	Dogeanu Gheorghe	Dobrescu Elena Vera

4

Grupul Scolar de Industrie Alimentară
Bucuresti, str. Spătaru Preda nr. I6,
secto r 5, telefon 8o 3I 7o, 8o28 85
790/2.07.1990

Către,
Societatea culturală
Bucuresti-Chişinău

Cu nerăbdare, ştiind că ne îndeplinim o datorie sfîntă aşteptăm în mijlocul nostru I2 copii din Basarabia, pentru clasa a-IX-a, care vor fi repartizaţi pe meserii astfel:

- cîte două fete la fiecare din cele 4 clase de industrii alimentare
- doi băieţi la clasa de electricieni
- doi băieţi la clasa de mecanici

Menţionăm că liceul nostru are internat cu camere de cîte 4 locuri.

Bucuresti 2 iulie 199o

Cu afectiune,
din partea colectivului de cadre didactic

Director,
Ioan- Nicolae Rusu

LICEUL "VASILE LUCACIU" BAIA MARE
Nr. [illegible]/29 VI 1990.

Către

SOCIETATEA CULTURALA BUCURESTI-CHISINAU

Conform rugăminții Societății Culturale București-Chișinău, direcțiunea, cadrele didactice și elevii Liceului "Vasile Lucaciu", consideră că este pe deplin realizabilă școlarizarea gratuită a unui număr de 2 elevi din Basarabia și Bucovina de Nord, asigurăm de asemenea cazarea, masa și manualele gratuit.

Considerăm că este o onoare și o plăcere să participăm la această acțiune de suflet și neam.

Adresa noastră este:

Liceul "Vasile Lucaciu", str.Culturii nr.2 Baia Mare, jud.Maramureș.

Rugăm să ne anunțați pînă la data de 1 septembrie hotărîrea luată de dumneavoastră.

DIRECTOR,
Prof.M.[illegible],

DIRECTOR ADJ.,
Prof.F.Dénes,

6

LICEUL INDUSTRIAL NR.2
BAIA MARE
Str.Dr.V.Babeş nr.64

Nr. 541 /25.06.1990

Domnule Gheorghe Gavrilă Copil,

Preşedintele Societaţii Culturale Bucureşti - Chişinau,

vă comunicam cu multă plăcere ca liceul nostru va primi cu drag un număr de 5 (cinci) elevi basarabeni asigurîndu-le în mod gratuit condiţiile necesare instruirii şi educaţiei. Grupul şcolar nr.2 din Baia Mare - denumirea oficială a unitaţii noastre şcolare - este finanţat de Ministerul Minelor şi are pentru anul şcolar 1990/1991,urmatoarele specialitaţi:

<u>Clasa IX-a</u> curs de zi

- electronişti automatizari
- electrician montator,întreţinere-reparaţii,instalaţii electrice industriale şi echipamente de automatizare;
- electromecanici
- lacatuşi construcţii de maşini
- o clasă sportiva (fotbal)

<u>Clasa XI-a curs de zi</u>

- electromecanici
- electronişti automatizari
- lacatuş construcţii de maşini
- o clasă sportiva(fotbal)

Ii aşteptam cu drag !

Director,
prof.Ioan Florian

7

LICEUL INDUSTRIAL NR.4 BACAU
Nr. 86 din 26 VI 1990

C A T R E;

SOCIETATEA CULTURALA BUCURESTI-CHISINAU
Str. Aleea Romancierilor Nr.6, Bl.E-19, Et.X,
Ap.55, Sector 6, cod 77398
- B U C U R E S T I - Tel.90/456782 -

Vă aducem la cunoştinţă că liceul nostru poate asigura şcolarizarea a 5 elevi (băieţi sau fete) pentru clasa a IX-a din Basarabia sau Bucovina - pentru liceu industrial (chimie industrială mecanică, electrotehnică), liceu teoretic (fizică-chimie), precum şi şcoală profesională (electro-mecanici AMA şi electricieni).

D I R E C T O R,
prof. Ciobotaru Costel

MINISTERUL INVATAMINTULUI
Liceul Industrial nr.5
B U Z A U

nr. 463/ 26 iunie 1990 c ă t r e,

SOCIETATEA CULTURALA BUCURESTI-CHISINAU

Conducerea Liceului Industrial nr.5 Buzău, dispune de posibilitatea de a caza şi a şcolariza un număr de 6 elevi din Basarabia sau Bucovina.

DIRECTOR,
[illegible]una Constantinescu

Director Adjunct,
Ing. Constantin Manta

9

Liceul Industrial nr.2 Bistrița
str.Calea Moldovei nr.20
Nr.___/__________1990

Către,

SOCIETATEA CULTURALA BUCURESTI-CHISINAU
str.Romancierilor, nr.6, Bl.E-13,
etaj. 10, ap.55, Sector 6 , cod.77398

Prin prezenta vă comunicăm că, începînd cu anul școlar 1990-1991, liceul nostru poate asigura instruirea, manualele necesare, masa și cazarea pentru un număr de 4 (patru) elevi din R.S.S.Moldovenească și regiunea Cernăuți.

Meseriile în care liceul nostru asigură instruirea sînt: informatică, electronist, electrician, lăcătuș mecanic, confecționer plăci acumulatoare. Elevii respectivi pot să-și aleagă oricare din meseriile menționate mai sus.

Vă invităm în mod călduros să răspundeți invitației noastre frățești.

Directorul
prof. Gosic Dorel

10

M.I.C.M.
Liceul ind. "Progresul"
Brăila
str.Calea Galaţi nr.346,telef.45636

nr. 212
din 29 iunie 1990

C ă tr e ,

SOCIETATEA CULTURALA BUCURESTI- CHISINAU

str.Aleea Romancierilor nr.6,bl. E19
etaj X,ap.55,sector 7,
cod 77398

Prin prezenta vă aducem la cunoştinţă că şcoala noastră are posibilitatea de a şcolariza un număr de patru elevi pentru şcoala profesională în anul şcolar 1990-1991.

Le asigurăm cămin, cantină, rechizite şcolare plus 2oo lei lunar.

D i r e c t o r ,
prof.Barnovschi Ionel

Secretar şef,
Aurică Elisabeta

15
11

Liceul Pedagogic Braşov

Stimate domnule preşedinte,

Luînd cunoştinţă din presă de apelul lansat către toate liceele ţării de Societatea culturală Bucureşti-Chişinău, vă comunicăm următoarele:

Liceul Pedagogic din Braşov se oferă să şcolarizeze două eleve de la Liceul Pedagogic din Chişinău, considerînd că acest străvechi centru de şcoală şi cultură românească care este oraşul nostru, va putea investi ceea ce are el mai valoros, uman şi profesional în copiii fraţilor noştri din Basarabia.
Dorim ca cele două eleve să fie din clasa a X-a a anului şcolar 1990-1991, deoarece elevele noastre cărora le aparţine iniţiativa sînt actuala clasă a IX-a A.
Ne asumăm întreaga responsabilitate în ceea ce priveşte instrucţia, educaţia şi îngrijirea celor două eleve, atît faţă de colegii noştri din Chişinău, cît şi faţă de părinţii copiilor.

Elevelor respective li se va asigura din partea noastră cazarea la internat şi servirea mesei la cantina liceului.

Le aşteptăm cu toată dragostea şi cu deosebită emoţie.

Dacă este necesar, se poate discuta suplimentar cu noi (Ludoşan Petru - directorul liceului şi Oprina Iuliana - profesor şi diriginte al clasei), la telefon 921/42861 sau 921/14647.

DIRECTOR,
P. Ludoşan

PROF. DIRIGINTE,
Oprina

12

Liceul Economic Brașov
Str.Lungă nr.198
Telefon 15215
Nr. 452 / 22.VI.1990

CATRE
SOCIETATEA CULTURALA BUCURESTI-CHISINAU
Str.Aleea Romancierilor Nr.6,Bl.E 19,Et. 10,Ap.55,Sector 6,cod 77398
B U C U R E S T I

In urma anunțului publicat în ziarul " Adevărul" din data de 19.VI.1990, vă facem cunoscut că avem posibilitatea de a școlariza gratuit un număr de 2 elevi,în următoarele profile:

1.Liceu economic - comerț
- finanțe-contabilitate
- alimentație publică
- turism

2.Școala profesională - vînzător produse alimentare
- " " nealimentare
- bucătar-cofetar
- ospătar

DIRECTOR,
prof.Itu Gheorghe

SECRETAR,
Comșa Victoria

13

LICEUL TEORETIC BIRLAD
nr. 701 din 29 iunie 199o

C A T R E
ASOCIATIA BUCURESTI - CHISINAU

Vă facem cunoscut prin prezenta că Adunarea Consiliului Profesoral din data de 29 iunie 199o, a hotărît că liceul nostru poate primi şi susţine material prin contribuţia sindicatului şi a cadrelor didactice un număr de 4 elevi în clasa a IX-a profil pedagogic (învăţători şi educatoare) dintre copiii din RS Moldova cu rugămintea ca asociaţia d-voastră să solicite Ministerului Invăţămîntului suplimentarea planului nostru de şcolarizare cu acest patru locuri.

DIRECTOR,
Prof.Emilian Dumitrică

Director adjunct,
Prof.dr.Gheorghe Corodescu

04

LICEUL IND.M.EMINESCU BOTOSANI
Nr. 594 din 3o iunie 199o

CĂTRE

SOCIETATEA CULTURALA BUCURESTI - CHISINAU

Vă aducem la cunoştinţă că în conformitate cu hotărîrea consiliului de administraţie al Liceului Ind."Mihai Eminescu " , ne angajăm să şcolarizăm în anul şcolar 199o/1991 un număr de 5(cinci) elevi cărora le putem asigura gratuit manualele,cazarea şi masa şi încă 5(cinci) elevi cu masa contra cost.-

DIRECTOR
prof.Mihail Vacaricä

CONTABIL SEF
Maria Tanasă

LICEUL INDUSTRIAL ELECTROCONTACT
B O T O S A N I
Str.Prieteniei nr.7 Botoşani

Nr. 584 din 22.VI.1990

C ă t r e,

SOCIETATEA CULTURALA BUCURESTI - CHISINAU

Vă aducem la cunoştinţă că liceul nostru este dispus a se angaja să şcolarizeze un număr de 6(şase) elevi basarabeni de clasa a IX-a la profil industrial(electrotehnic-electronic) sau matematică-fizică, începînd cu anul şcolar 1990 - 1991. Pentru a putea lua măsurile necesare, vă rugăm să ne comunicaţi din timp dacă veţi da curs ofertei noastre.

D I R E C T O R,
prof. [illegible]

9/2424 16

MINISTERUL COMERȚULUI INTERIOR
Direcția organizarea muncii și
rețelei comerciale, salarizare
învățămînt

Societatea culturală București - Chișinău
str. Alleea Romancierilor nr. 6, Bl E19, et X, ap. 55,
sect. 6 București

In urma solicitării dv.- pentru școlarizarea gratuită a unor tineri din R.S.S. Moldovenească, vă comunicăm că, în cadrul grupurilor noastre școlare pot fi școlarizați 200 de tineri, repartizați astfel:

Grupul școlar economico-administrativ și de servicii:	Arad	5
	Pitești	10
	Bacău	20
	Brașov	20
	Brăila	5
	Buzău	10
	Reșița	5
	Cluj	15
	Constanța	10
	Petroșani	15
	Iași	20
	Baia Mare	5
	Tg. Mureș	10
	Craiova	10
	Ploiești	10
	Suceava	10
	Timișoara	5
Grupul școlar economic nr. 2	București	15

DIRECTOR,
Constantin Tudose

M.I.E.E.

CENTRUL DE CERCETARE ȘTIINȚIFICĂ ȘI INGINERIE TEHNOLOGICĂ PENTRU ECHIPAMENTE DE TELECOMUNICAȚII

CALEA RAHOVEI 266-268 SECTOR 5 BUCUREȘTI COD 76402
CĂSUȚA POȘTALĂ 69-63 COD 76401 TELEX 11578 TEL. 803810

ICPTc

17

Către
SOCIETATEA CULTURALA BUCURESTI - CHIȘINAU
Str.Aleea Romancierilor nr.6 Bloc E19 et.10
ap.55 sector 6 cod 77398 Tel.456782

Referitor la apelul făcut de dvs. în ziarul "România Liberă" în legătură cu școlarizarea unor elevi din Basarabia și Bucovina de nord, vă comunicăm următoarele:

La inițiativa Sindicatului ROMTEL din institutul nostru, s-au întocmit liste de subscripție în vederea strîngerii unui fond lunar necesar acoperirii cheltuielilor de întreținere în internat a unui număr de copii.

In final s-au obținut subscripții pentru suma de 2175 lei necesară pentru trei copii, pe care Sindicatul ROMTEL al ICPTc, o va vira lunar, liceului de Matematică Fizică nr.4 de pe Platforma Măgurele.

Suplimentar, doamna ing.Elena Stătescu, care în curînd va ieși la pensie, s-a obligat să asigure suma de 725 lei pentru încă un copil. Dînsa, originară din Basarabia, are preferință pentru o fetiță, pe care să o ia la sfîrșitul săptămînii, acasă, dînsa vorbind curent și limba rusă.

Am luat legătura cu dl.profesor Sandu Marin, directorul liceului nr.4, care ne-a comunicat telefonic acordul dînsului, specificînd însă că nu poate asigura școlarizarea unui număr mai mare de 8 copii: cei 4 ai noștri, plus încă 4 a căror școlarizare o va finanța Sindicatul Liber de pe Platforma Măgurele.

./.

Vă rugăm să ne comunicaţi modalitatea în care un copil din Basarabia sau Bucovina de nord ar putea urma cursurile unui liceu, el fiind găzduit de un salariat al nostru care are această posibilitate, caz în care ar putea urma cursurile la orice şcoală, nemaifiind necesară condiţia internatului, ce implică o capacitate de cazare, care este, totuşi, limitată.

SINDICATUL ROMTEL
Leader
Teodor Căliman

18

LICEUL INDUSTRIAL NR.1 CURTEA DE ARGES
Nr. 503 / 13 VII 1990.

Către,

SOCIETATEA CULTURALA BUCURESTI-CHISINAU

Urmare adresei nr. 54 din 24 iunie 1990 a Frontului Popular Român Filiala Argeş, vă facem cunoscut că putem asigura şcolarizarea gratuită a 2 tineri din Basarabia sau Bucovina prin şcoală profesională.

DIRECTOR,

19

Liceul "Vlaicu - Vodă"
CURTEA DE ARGEŞ
Strada Negru Vodă nr. 131
Telefoane: 11553; 11189

Către,
Societatea Culturală Bucuresti- Chisinău -
Bucuresti, strada Aleea Romancierilor nr.6

Vă aducem la cunostintă că în colectivul de conducere al liceului nostru s-a hotărît să scolarizăm, pe cheltuiala noastră, cinci elevi din Basarabia si Bucovina, începînd cu anul scolar 1990-1991.

Precizăm că dispunem de internat cu toate conditiile necesare

DIRECTOR,
Prof. Ionel Stănică

Secretar,

V
20

LICEUL INDUSTRIAL "ELECTROARGEȘ"
CURTEA DE ARGEȘ

Nr. 255/25.06.1990

SOCIETATEA CULTURALĂ [illegible] - CHIȘINAU
str. Aleea Romancierilor nr. 6., Bl. E. 19,
et. 1o, ap. 55., Sectorul 6, cod. 77395
B U C U R E Ș T I

Urmare la comunicatul din ziarul "România Liberă" nr. 146 din 2o-o6-199o, vă comunicăm că ne simțim onorați să primim 4 elevi din Basarabia și Bucovina de nord, la învățămîntul liceal și să le asigurăm instruirea, manualele, cazarea și masa în mod gratuit.

Elevii respectivi pot fi primiți în clasa a IX-a la Liceul Industrial "Electroargeș", începînd cu anul școlar 199o/1991, oferindu-le posibilitatea să se pregătească într-unul din următoarele domenii de activitate: informatică, electronică - electrotehnică și construcții [illegible].

Pentru relații suplimentare ne puteți căuta la telefonul nr. 1276o, prefix 977, Curtea de Argeș.

D I R E C T O R,
prof. [illegible] Ana.

V 21

Nr.146 din 10 iulie 1990

Către,

SOCIETATEA CULTURALA BUCURESTI-CHISINAU

Vă comunicăm că liceul nostru ,care dispune şi de internat,se angajează să şcolarizeze,cu toate obligaţiile ce decurg din această activitate,2 elevi(băieţi) din Basarabia.Menţionăm că în liceul nostru există profil real(matematică-fizică) şi profil industrial(exploatarea şi industrializarea lemnului).

Adresa liceului nostru este:strada Oborului nr.1,cod 4762,Cehu-Silvaniei,jud.Sălaj,telefon 996/50169.

DIRECTOR,
prof.Mîndru Victor

SECREȚAR,
Brîndea Adriana

22

LICEUL INDUSTRIAL"BARZA"CRISCIOR
JUDEȚUL HUNEDOARA
Nr. 327/ 22 VI 1990

Către

„ Societatea Culturară
BUCUREȘTI-CHIȘINĂU"

Răspunzînd apelului dvs. vă facem cunoscut că primim cu bucurie 2 elevi din clasele IX-XII sau pentru Școală profesională (anii I sau II), absolvenți ai clasei a-VIII-a începînd cu anul școlar 1990-1991.

Se asigură în mod gratuit:

- școlarizarea,
- cazarea,
- masa,
- echipament.

DIRECTOR,

prof. Filip Letiția

L. Filip

Sindicatul liber
"Concordia -Vulturul"
prof. Vulturar Viorel

LICEUL DE MATEMATICA-FIZICA "DRAGOS VODA"
CIMPULUNG MOLDOVENESC
STRADA LICEULUI NR.3 TELEFON 12337
NR. 776 din 29 iunie 199o

C A T R E
SOCIETATEA CULTURALA -BUCUREŞTI CHISINAU
Str. Aleea Romancierilor nr.6
Bl. E 19 Et.1o Ap. 55
Sector.6
cod.77398
BUCURESTI

Ca urmare a apelului dumneavoastră, vă comunicăm că putem primi un număr de 1o elevi din Basarabia cu întreţinere completă.

Director,
prof.Dan Palade

LICEUL TEORETIC "TRAIAN DODA"
1650 CARANSEBEȘ Str.Libertății nr.14.
Județul Caraș - Severin
Telefon 12660

Nr. 541 / din 6 iulie 1990

Către

SOCIETATEA CULTURALĂ BUCUREȘTI - CHIȘINĂU
BUCUREȘTI

Urmare a apelului publicat de Dumneavoastră în presă, Vă înștiințăm că am hotărît să școlarizăm un număr de 6 (șase) copii din Basarabia, începînd cu anul școlar 1990 - 1991 și pînă la terminarea studiilor liceale, asumîndu-ne ferm obligația întreținerii lor gratuite, la internatul liceului.

Potrivit planului de școlarizare și profilurilor existente în liceul nostru, putem primi în clasa a IX-a cîte doi copii (băieți și fete) la profilurile informatică (2), matematică-fizică (2), filologie-istorie (2).

Vă asigurăm că vom acorda, cu răspundere și afecțiune, asistență pedagogică și psihopedagogică acestor copii.

DIRECTOR ADJ,
Prof. Maria Aron

26

LICEUL "M.EMINESCU"
CĂLĂRAŞI
Str.Prelung.Bucureşti nr.12
Judeţul CALARASI
COD 8500

Nr.203/ 26 iunie 1990

CATRE
SOCIETATEA CULŢURALA BUCURESTI-CHISINAU

Corpul didactic al Liceului "M.Eminescu" din Călăraşi,apreciază iniţiativa dumneavoastră de a se şcolariza gratuit în liceele din România elevii din Basarabia şi Bucovina de Nord,copii ai fraţilor noştri de peste Prut.

Prin prezenta vă comunicăm că ne angajăm să şcolarizăm în liceul nostru cu cantină şi internat un număr de 4(patru) elevi în clasa a IX_a,în profil real sau uman. Elevii pot opta pentru una din clasele:matematică-fizică,fizică-chimie,chimie -biologie, filologie,limbi străine,istorie-ştiinţe sociale.

Fără să suportăm cheltuielile de întreţinere,am putea şcolariza încă 26 elevi.

Elevii s-ar putea prezenta la liceu la 1 septembrie 1990, pentru a-i ajuta să-şi însuşească pînă la 15 septembrie scrierea în grafia latină.

DIRECTOR,
Prof.Petronel Dumitrescu

LICEUL INDUSTRIAL Nr.1
CIMPULUNG ARGES

Nr. 560 /22.06.1990

CATRE,

SOCIETATEA CULTURALA
BUCURESTI-CHISINAU
str.Aleea Romancierilor nr.6 Bl.M.19,et.10,
ap.55, Sector 6 - BUCURESTI -cod.77394

In urma anunţului dat în ziarul "Adevărul" nr.145 din 19 iunie 1990, prin prezenta vă facem cunoscut că în urma analizei făcute colectivul Liceului Industrial Construcţii de Maşini din Cîmpulung, judeţul Argeş, în şedinţa din data de 21.06.1990 a hotărît să şcolarizeze un număr de 4 elevi (băieţi), promovaţi ai clasei a VIII-a, gratuit, pe întreaga perioadă de liceu.

Menţionăm că aceşti elevi pot să fie şcolarizaţi la unul din profilele şi meseriile:

- matematică-fizică;
- fizică - chimie;
- mecanic montator, întreţinere şi reparaţii în industria construcţiilor de maşini;
- sculer-matriţer;
- prelucrător prin aşchiere;
- mecanic motoare termice;
- electrician montator, întreţinere şi reparaţii instalaţii electrice industriale şi echipamente de automatizare.

Vă rugăm să ne comunicaţi hotărîrea dvs. în timp optim.

DIRECTOR,
ing. Stănescu Ion

SECRETAR ŞEF,
Cimpoca Niculina

28 v

LICEUL INDUSTRIAL "ELECTROPUTERE"

C R A I O V A

Nr. 177. / 1990.

Către

SOCIETATEA CULTURALA BUCURESTI - CHISINAU -

Avînd în vedere apelul dumneavoastră privind şcolarizarea unor copii din R.S.S. Moldova, vă comunicăm că avem posibilitatea asigurării instruirii, cazării, mesei, manualelor în mod gratuit a unui număr de 10 elevi.

Aşteptăm alte detalii din partea dumneavoastră.

D I R E C T O R,
Prof. C-tin Buşoi

SECRETAR SEF,

29

LICEUL INDUSTRIAL NR.5 CRAIOVA
STR. PAŞCANI NR. 28
Nr. 820/ 22 iunie 1990

Către,

SOCIETATEA CULTURALA BUCUREŞTI-CHIŞINAU
Str. Aleea Romancierilor nr.6,bl. E 19,
et.X, ap. 55
Sector 6 BUCUREŞTI, cod 77398

In urma apelului lansat în ziarul "România liberă" nr. 14160/20 iunie 1980, Liceul Industrial nr.5 Craiova cu profil chimie, se angajează să asigure condiţii de şcolarizare, cazare şi masă (gratuite) pentru un număr de 10(zece) elevi din Basarabia şi Bucovina de Nord.

Menţionăm că planu de şcolarizare pentru anul 1990-1991 include clase de operatori chimie organică şi anorganică, mecanică şi electrotehnică.

Pentru informaţii suplimentare şi perfectarea unor angajamente ferme veţi lua legătura cu domnul Radu Paul telefon 34069 sau 34107.

DIRECTOR,
Prof. Păunescu Romeo

CONTABIL ŞEF,
Petre Ion

ADMINISTRATOR,
Radu Paul

LICEUL INDUSTRIAL TEXTILA CISNĂDIE
Str. Tîrgului nr. 14 cod.2437
Judeţul Sibiu

Nr.911 din 23 iunie 1990

Către

SOCIETATEA CULTURALĂ BUCUREŞTI - CHIŞINĂU
Str.Aleea Romancierilor nr.5
Bloc E 19 etaj 10 apt.35 Sector 6
cod 77398

Prin prezenta vă informăm că putem asigura în mod gratuit instruirea , manualele, masa şi cazarea pentru 4(patru) elevi.

Instituţia noastră şcolarizează ţesători şi filatori.

Durata studiilor este de 5 ani pentru liceu şi 3 ani la şcoala profesională.

DIRECTOR,
ing. [illegible] Dietrich

CONTABIL ŞEF,
Ana Drăguţin

31

MINISTERUL TURISMULUI
LICEUL ECONOMIC CALIMANESTI
JUDETUL VILCEA
NR 541 DIN 25 iunie 1990

CATRE,

SOCIETATEA CULTURALA BUCURESTI-CHISINAU

Urmare articolului dvs referitor la şcolarizarea unor copii din R.S.S.Moldova, vă facem cunoscut următoarele:

-conducerea liceului este de acord să asigure şcolarizarea pentru 2 elevi, clasa a IX-a, la alegere, în profilurile:

1. economic pentru comerţ;

2. alimentaţie publică.

In cadrul acestora se asigură pregătirea în meseriile:

1).-recepţioner, agent de turism, ghid, schimb valutar;

2).-bucătar, ospătar, patiser, cofetar, barman.

Liceul va asigura masă, cazare şi manuale gratuit.

DIRECTOR,
Prof. Micu Vasile

CONTABIL SEF,
Dondea Ioana

SECRETAR,
M. Ghirca

32

[illegible]
LICEUL INDUSTRIAL NR.3 CIMPINA
STR.GRIVITEI NR.1 TELEF.33924
Nr. 397 / 17.06.1990

Către

SOCIETATEA CULTURALA
BUCURESTI-CHISINAU

Vă facem cunoscut că Liceul Industrial Nr.3 Cîmpina cu profil energetic poate primi, pentru scolarizare gratuită, 2 elevi (băieți) din Basarabia sau Bucovina de Nord, asigurîndu-le instruirea, manualele, cazarea și masa.

DIRECTOR,
Prof. Cristina Gaman

SECRETAR SEF,
Filofteia Paraschiv

33

SEMINARUL TEOLOGIC

CARANSEBEȘ

Str. 30 Decembrie, Nr. 9, Telefon 12666
Cod. 1650, județul Caraș-Severin

Nr. 430 din 6 iulie 1990

Către

ONOR. SOCIETATE CULTURALA

BUCURESTI - CHIȘINĂU

BUCURESTI

Vă aducem la cunostință prin prezenta, că Inalt Prea Sfintitul Părinte dr. Nicolae Corneanu, Mitropolitul Banatului, a aprobat scolarizarea in mod gratuit, a patru elevi absolventi a cel putin 8 clase, din R.S.S.Moldovenească, la Seminarul liceal din Caransebeș incepind cu toamna acestui an.

Vă rugăm să ne comunicați in cel mai scurt timp numele celor patru tineri, pentru a putea fi inscrisi in planul de școlarizare pentru anul in curs.

Cu frătească dragoste,

DIRECTOR,
Preot prof. Nicolae Beleau

(Ștampilă: Seminarul Teologic „Ioan Popasu" Caransebeș)

Secretar,
Diacon Valentin Grasovan

34

ROMÂNIA
LICEUL AGROINDUSTRIAL
CURTEA DE ARGEŞ
B.dul Republicii 15
0.450-Judeţ Argeş

Nr. 928/21.iunie.199?

Către
Societatea Culturală Bucureşti-Chişinău
Aleea Remorcherilor nr.6-Bloc. D.10,et.X,
ap.55,sector VI. Bucureşti- 77500

Urmare solicitărilor adresate de dvs. tuturor unităţilor de învăţămînt din ţară privind cazarea,întreţinerea şi şcolarizarea unor copii din Basarabia şi Bucovina vă comunicăm acordul nostru pentru un număr de 3 elevi ce pot fi şcolarizaţi şi cazaţi în internatul nostru.

Cu multă plăcere îi primim în mijlocul nostru în oraşul Curtea de Argeş-încărcat de multă istorie şi cu împrejurimi deosebit de pitoreşti.

DIRECTOR,
Prof. Chiriac Ioan

Secretar principal,
Vlăsceanu Sabin

LICEUL INDUSTRIAL NR.1 DEVA
JUDETUL HUNEDOARA
Str.Minerului nr.24 tel.21280
NR 656 / 28.06 /1990

34
35

CATRE,

SOCIETATEA CULTURALA

BUCURESTI - CHISINAU

Prin prezenta vă facem cunoscut că liceul nostru se angajează să asigure şcolarizarea în mod gratuit a 2 elevi din Basarabia şi Bucovina de Nord.

Ne onorează faptul că putem contribui prin aceasta la strîngerea legăturilor frăţeşti cu românii din Basarabia şi Bucovina de Nord.-

D I R E C T O R,
prof. Mihai Gherman

35
36

LICEUL TEORETIC NR. 1 DEVA
Str.Minerului Nr.3o A
Nr. 678 / 27 iunie 1990

Către,

ASOCIATIA CULTURALA
BUCURESTI-CHISINAU

Domnule Preşedinte,

Ca urmare a apelului dumneavoastră, vă comunicăm că sîntem de acord să şcolarizăm în anul şcolar 199o/1991, un număr de 2 elevi din Basarabia şi Bucovina.

Liceul nostru are internat şi cantină şi va funcţiona cu următoarele tipuri de şcoli :

- LICEU TEORETIC - cl.IX - X - XI - XII.
  Profil real - matematică - fizică
  - fizică - chimie
  Profil uman - filologie
  - franceză - engleză - germană
- SCOALA PROFESIONALA - cl.IX - X - XI.
  meserii din profil construcţii şi
  mecanică pentru construcţii.

Pentru relaţii suplimentare vă puteţi adresa la telefon nr. 956/ 20975 sau 20984.

DIRECTOR,
prof.Singer Robert

37

[illegible] e de 5 ani

LICEUL AGROINDUSTRIAL FUNDULEA
JUDEȚUL CALARASI
Nr. 477 din 22 iunie 1990

Către,

SOCIETATEA CULTURALA BUCUREȘTI-CHIȘINAU
Aleea Romancierilor nr.6 bl.F 19,
scara A et.10, ap.55 - București
Cod 77398

In vederea pregătirii elevilor din R.S.S.Moldova, vă informăm că în unitatea noastră pot fi școlarizați un număr de 4 elevi, repartizați pe specialități astfel:

- 2 agronom
- 2 agent protecția plantelor

Pentru aceștia vom asigura masa și cazarea.
Vă rugăm să ne comunicați acceptarea dumneavoastră.

DIRECTOR,
...c Victoria

SECRETAR PRINCIPAL,
C.Cocârla

Ministerul Agriculturii * Liceul agroindustrial FUNDULEA * Județul Călărași

LICEUL PEDAGOGIC "COSTACHE NEGRI" GALAŢI
STRADA BRAILEI nr.134 Telefon 30550

Nr. [illegible] din 13 iunie 1990

C ă t r e

Asociaţia
Bucureşti-Chişinău

In urma apelului lansat de Asociaţia Culturală Bucureşti-Chişinău, prin Televiziunea română, liceelor care au posibilităţi de a asigura şcolarizarea unor elevi originari din Republica Moldova, colectivul de cadre didactice din şcoala noastră, analizînd posibilităţile existente, a hotărît să vă propună înfiinţarea unei clase a IX-a, cu un efectiv de 30 elevi din RS Moldova. Dispunem de internat şi cantină, care asigură condiţii bune de viaţă elevilor.

In cazul inexistenţei fondurilor necesare finanţării, cadrele didactice sînt dispuse să presteze muncă fără pretenţii de remunerare.

Cu credinţa că propunerea noastră va găsi audienţa aşteptată, rugăm a analiza şi a dispune.

De asemenea, rugăm ca răspunsul dvs. afirmativ să ne fie comunicat din vreme, pentru a putea lua toate măsurile necesare în vederea primirii viitorilor noştri elevi.

DIRECTOR,
Prof. [illegible]omniţeanu

38 39

Domnilor,

Ca urmare a apelului lansat de dumneavoastră în presă,Consiliul profesoral al Liceului Industrial Nr.2 Hunedoara,a hotărît să invite un număr de trei elevi pentru a urma cursurile liceului nostru începînd cu anul şcolar 1990-1991.

Menţionăm că profilul liceului este de industrie uşoară avînd următoarele secţii:-încălţăminte

-confecţii îmbrăcăminte

-tricotaje

De asemenea menţionăm că şcoala este dotată cu internat şi cantină.

Director

Prof .Preda Nicolae

INSPECTORATUL SCOLAR AL JUDETULUI

I A L O M I T A

Nr. 2249 din 22 iunie 1990

40

C A T R E

SOCIETATEA CULTURALA
BUCURESTI-CHISINAU

Prin prezenta vă aducem la cunoştinţă că Inspectoratul Scolar Judeţean Ialomiţa are posibilitatea şcolarizării în treapta liceală, învăţămînt de zi a unui număr de patru copii din Basarabia, care vor putea opta pentru unul din profilurile existente în liceele din Slobozia: pedagogic, real, umanist, economic, industrial etc.

Liceele municipiului Slobozia dispun de condiţii de cazare şi masă, iar pentru plata cheltuielilor s-au oferit deja mai multe persoane particulare.

Mulţumindu-vă anticipat aşteptăm răspunsul dumneavoastră favorabil.

INSPECTOR SCOLAR GENERAL,

Prof. Pârvu Nicolae

40
41

LICEUL INDUSTRIAL JIMBOLIA
Nr. 688 din 25.VI. 1990

Către,

Societatea Culturală București - Chișinău

Prin prezenta vă confirmăm că putem școlariza un număr de 2 (doi) elevi/eleve în clasa a IX-a la următoarele profile:

- real, matematică-fizică
- uman, filologie.

Ne obligăm să le asigurăm în mod gratuit cazarea, masa și manualele școlare necesare.

Adresa noastră este: Liceul industrial Jimbolia, str. Gh.Doja nr.14, Jimbolia, cod 1953, județul Timiș, România.

DIRECTOR,

SECRETAR,
Bugyi ... Ilse

41
42

LICEUL INDUSTRIAL LUDUS
Str.Crinului, Nr. 2,telefon 11366
-JUDETUL MURES
Nr. 249 din 23 iunie 1990

Către

SOCIETATEA CULTURALA BUCURESTI-CHISINAU
Aleea Romancierilor Nr.6
Bloc E 19 ap.55
Sector 6, Cod 77398
B U C U R E S T I

Prin prezenta notă confirmăm receptarea apelului D-voastră prin mijloacele mas media privitoare la şcolarizarea unor copii din Basarabia în condiţiile enunţate de D-voastră.

Vă facem cunoscut că în urma consultării corpului nostru profesoral am ajuns la concluzia că putem primi 4 elevi pentru clasele liceale IX-XII.

Menţionăm că şcoala beneficiază de un corp didactic valoros, dispune de internat şi cantină unde elevii vor fi cazaţi şi vor servi masa gratuit.

D I R E C T O R,
prof.Coman Emil

[semnătură]

42
43

PRIMARIA COMUNEI MOZACENI
Comuna MOZACENI, Județul ARGES
Nr.432 din 25 iunie 1990

Că t r e,
SOCIETATEA CULTURALA BUCURESTI-CHISINAU

Prin prezenta vă comunicăm următoarele:
Primăria comunei Mozăceni împreună cu conducerea liceului Mozăceni, avînd în vedere mesajul adresat de Societatea culturală București-Chișinău, atît în presă cît și la radio-televiziune, poate asigura școlarizarea unui nr.de cinci elevi(de preferință de același sex) în clasa a IX-a pentru anul școlar 1990/1991.
Menționăm că am anunțat Inspectoratul Scolar al Județului Argeș în legătură cu posibilitatea școlarizării celor cinci elevi.

P R I M A R,
Ing. MIREA ION

D I R E C T O R,
Prof. FLOAREA PETRISOR

44
45
44

SCOALA GENERALA NR.11
MIERCUREA-CIUC
HARGHITA
NR. 391/1990

Către,

SOCIETATEA CULTURALA
BUCUREŞTI-CHISINAU

Răspunzînd apelului lansat în presa centrală de societatea dumneavoastră referitor la şcolarizarea elevilor din Basarabia, direcţiunea "Liceului real-umanist Octavian Goga" din Miercurea-Ciuc care va funcţiona începînd din anul şcolar 1990 în clădirea Scolii Generale 11, ca liceu în limba română, vă informează următoarele:

- noi putem şcolariza în anul şcolar 1990-1991 un număr de şapte elevi la clasele IX-XII;
- putem asigura cazarea copiilor la internatul liceului, dar nedispunînd de cantină proprie, masa va fi asigurată de şapte familii din oraş dintre care patru sînt cadre didactice, oameni serioşi, cu suflet cald, generos; aceste familii au chiar rude în Basarabia şi Bucovina, aşa că elevii se vor simţi ca acasă.

Liceul nostru va avea următoarele profile:
uman -filologie-limbi străine
real -informatică
-matematică-fizică
-chimie-biologie.

Informaţii suplimentare se pot obţine la adresa:
Liceul Octavian Goga, Gheorghe-Doja 21,4100 Miercurea-Ciuc, Harghita; telefon -deocamdată 958/15930(Scoala Gen.11) sau prof.Holitska Livia -telefon 958/21429, Miercurea-Ciuc, Aleea Avîntului 4, Sc.C,ap.19.

Vă aşteptăm cu drag.

LICEUL "M. BASARAB" OLTENITA
JUD. CALARASI

CATRE

SOCIETATEA CULTURALA BUCURESTI-CHISINAU

In urma apelului facut de societatea D-stră liceelor cu internat din ţara noastră, colectivul de oameni ai muncii din liceul nostru a fost de acord cu şcolarizarea gratuită a unui număr de şase elevi din Basarabia şi Bucovina de Nord.

Dorim ca aceşti elevi să-i şcolarizăm începînd cu clasa a-XI-a şi ar fi mai uşor pentru noi în ceea ce priveşte cazarea dacă aceştia ar fi băieţi.

Liceul nostru este teoretic cu clase de matematică -fizică, fizică-chimie, chimie -biologie, la secţia reală şi clase de filologie, limbi streine la secţia umană.

Aşteptăm răspunsul D-stră în timp util.

Director,

45
46

LICEUL PEDAGOGIC "IOSIF VULCAN"
- O R A D E A -
Nr. 409 din 23 iunie 1990

C ă t r e

SOCIETATEA CULTURALA BUCURESTI - CHISINAU
- B U C U R E S T I -

Vă aducem la cunoştinţă că în cadrul şedinţei din 17.06.1990 a Consiliului de conducere a liceului nostru am hotărît să ne asumăm plăcuta sarcină de a şcolariza 4 elevi pentru specialităţile învăţători şi educatoare.

Precizăm că, începînd din anul şcolar 1990-1991, şcolarizarea se realizează pe parcursul a 5 ani de studiu. Dispunem de cămin şi cantină proprii în incinta liceului.

Pentru instituţia noastră şcolară bicentenară, înfiinţată în 1785, cu o apreciabilă tradiţie în peisajul învăţămîntului pedagogic românesc, şcolarizarea elevilor români din Moldova de peste Prut o înţelegem ca pe o îndatorire patriotică şi de suflet pentru toţi dascălii, elevii şi salariaţii noştri.

D I R E C T O R,
prof. dr. Mihai Drecin

SECRETAR,
Ana Măgdaş

46
47

LICEUL REAL-UMANIST
" EMANUIL GOJDU" Oradea
Nr. 199 din 28 iunie 199o

C ă t r e,

SOCIETATEA CULTURALA
- BUCURESTI - CHISINAU

La apelul Dumneavoastră cu privire la sprijinirea şcolarizării în şcolile din ţară a unor elevi din Basarabia şi Bucovina de Nord, vă comunicăm că Liceul " Emanuil Gojdu " din Oradea, liceu de tradiţie, cu profil real-umanist, se angajează să întreţină la studii şi cazare în internatul liceului (din incinta şcolii) un număr de patru elevi, dintre care trei sprijiniţi de Comitetul de părinţi al şcolii şi unul de Parohia Ortodoxă Română Ogorhei.

Precizăm că şcoala funcţionează cu clasele V - XII şi cu profilele: informatică, matematică-fizică, fizică-chimie, chimie - biologie, filologie-istorie.

Aşteptăm răspunsul Dumneavoastră şi cu multă dragoste sufletească venirea elevilor.

D I R E C T O R ,
prof. Ioan Şuteu

47
48

LICEUL INDUSTRIAL "SINTEZA" ORADEA
STRADA CAZABAN NR.48
Judetul Bihor
Telefon-5.32.2o

NR. 147/27.06.1990

C A T R E

SOCIETATEA CULTURALA
-BUCURESTI-CHISINAU

Cu cele mai curate gînduri am dori să repartizați liceului nostru 2(doi)elevi din nordul Bucovinei sau Basarabia.

Din păcate anunțul dumneavoastră a fost citit de noi doar astăzi și am regreta să fie prea tîrziu.

DIRECTOR,
prof. Teodora Pantel

SECRETARA ȘR.,
Oltea Zulea

48

49

INSPECTORATUL SCOLAR AL JUDETULUI
PRAHOVA
Nr. 1602/21 22.VI.1990

Către

SOCIETATEA CULTURALA "BUCURESTI-CHISINAU"
Str.Aleea Romancierilor nr.6 bl.E-19
et.X ap.55 sector 6 - cod 77398

BUCUREŞTI

Urmare apelului dv., vă facem cunoscut că sîntem de acord să primim pentru şcolarizare în licee din judeţul nostru un număr de 14 elevi din R.S.S.Moldova.

Vă rugăm să faceţi diligenţele necesare şi să ne comunicaţi tabelul nominal cu tinerii respectivi în prima decadă a lunii septembrie 1990.

Menţionăm că în această acţiune este implicată şi Uniunea Naţională "Vatra Românească"- filiala Prahova.

INSPECTOR SCOLAR GENERAL,

Prof.Dragoş Nedelescu

Nedelescu

MINISTERUL INDUSTRIAI CHIMICE
SI PETROCHIMICE

LICEUL INDUSTRIAL Nr. 4 PITESTI

Nr. 617 din 28.06.1990

49
50

Cătro

SOCIETATEA CULTURALA BUCURESTI - CHISINAU

Vă comunicăm prin prezenta că acceptăm școlarizarea gratuită a trei elevi în clasa a IX-a an școlar 1990-1991, la Liceul Industrial nr. 4 Pitești- profil chimie, electrotehnică sau mecanică la alegere.

Locurile le oferim pentru satul Sipoteni raionul Călărași R.S.S. Moldovenească.

DIRECTOR,

prof. NEGOITA NEGULAI

Liceul Industrial Nr. 4 Pitești
Județul Argeș

54
50
51

LICEUL INDUSTRIAL "C.BRANCUȘI"
COMUNA PEȘTIȘANI - JUDETUL GORJ
Nr. 125 din 26 iunie 1990

C A T R E,

SOCIETATEA CULTURALA BUCUREȘTI - CHIȘINĂU

Conducerea liceului nostru confirmă școlarizarea a 2 elevi, băieți, începînd cu clasa a IX-a, anul școlar 1990 - 1991 în acțiunea "In ajutorul elevilor din Basarabia".

Asigurăm masa și cazarea gratuit, a manualelor școlare.

Scolarizăm în profilul electromecanici carieră și lăcătuși mașini și utilaje.

D I R E C T O R,

Prof. P. Cornoiu

50 51 52

LICEUL INDUSTRIAL NR.7.PITEŞTI
Str. Războieni nr. 35. Telef.976/42441
Nr. 733 din 28 iunie 1990.

Către,

Societatea Culturală

BUCUREŞTI - CHIŞINĂU

Avem bucuria de a vă anunţa că putem şcolariza în liceul nostru un număr de 3 elevi pentru clasa a IX-a la profilul construcţii, mecanic sau electrotehnic,

Consimţămîntul nostru are în vedere toate condiţiile precizate în presă de către societatea Dumneavoastră, aşadar instruirea, manualele, cazarea şi masa.

Aşteptăm răspunsul Dumneavoastră după cum aşteptăm cu drag pe viitorii noştri elevi din Basarabia şi Bucovina de Nord.

D I R E C T O R,

Ing. Popa Virgil

53 ~~51~~ ~~52~~

Liceul "ZINCA GOLESCU"

Pitești, jud Argeș

Către

SOCIETATEA CULTURALĂ BUCUREȘTI-CHIȘINĂU

Cadrele didactice din Liceul "Zinca Golescu" din Pitești, strada Egalității nr.37 jud. Argeș au recepționat cu bucurie apelul prin care se anunță posibilitatea școlarizării gratuite a unui număr de elevi din Basarabia și Bucovina de Nord de către liceele cu internat.

In urma consultării cadrelor didactice din Liceul nostru s-a ajuns la concluzia că avem posibilitatea să școlarizăm un număr de patru elevi în bune condițiuni, cazarea fiind oferită de internatul liceului.

Vă rugăm să faceți demersurile pentru ca noi să știm din timp în ce clasă de liceu vor fi cei patru elevi și de ce sex. Menționăm că liceul nostru este un liceu în care ponderea o au fetele, ceea ce nu exclude și școlarizarea băieților.

Vă mulțumim anticipat pentru răspunsul ce-l vom primi.

Direcțiunea liceului

[signature]

Profilele liceului sunt:

- clasa a IX-a : matematică-fizică
  fizică-chimie
  chimie-biologie
  umanist (filologie, limbi străine, istorie-șt. sociale)
- clasa a X-a și a XI-a : matematică fizică
  fizică chimie.

54 ~~52~~ ~~53~~

Liceul Industrial " Textila" Piteşti
str. 1 mai nr.44 telef.23751
Nr. 1420 din 29.o6.199o

C ă t r e ,

Societatea Culturală Bucureşti
Chişinău

Vă aducem la cunoştinţă că în cadrul Consiliului de conducere a şcolii s-a hotărît să şcolarizăm un număr de 5 elevi (fete)începînd cu clasa a IX-a în conformitate cu anunţul apărut în ziarul " Tineretul liber " nr.152 din 10 iunie 1990.

Menţionăm că profilul liceului este industrie uşoară şi real (fizică - chimie).-

DIRECTOR,
prof. Stănescu Constantin

DIRECTOR ADJUNCT ,
ing. Cîrlomanu Mândiţa

55 · ~~53~~ ~~54~~

ŞCOALA NR.16 PITEŞTI
Nr. 174 /2[illegible].06.1990

C ă t r e,

SOCIETATEA CULTURALA
BUCUREŞTI - CHIŞINAU

Vă rugăm să ne înscrieţi pe listele pentru întreţinerea şcolară a unui elev din Basarabia.

Menţionăm că colectivul de cadre didactice al şcolii se obligă să asigure contracost cazarea, masa, manualele şi rechizitele pentru cei patru ani de şcolarizare ai acestui elev.

Avem rugămintea, ca în limita posibilităţilor, acest copil să fie repartizat la un liceu din municipiul Piteşti.

D I R E C T O R,
Prof. [illegible]

Republica Socialistă România ... Şcoala Generală Nr. 16 ... Municipiul Piteşti

5-55

REDACTIA ZIARULUI "EVENIMENTUL"
RIMNICU-VILCEA
Nr. 445 din 5 iulie 1990

Către
SOCIETATEA CULTURALA BUCURESTI - CHISINAU

Vă facem cunoscut că redacția ziarului nostru asigură în fiecare an, atîta timp cît va fi nevoie, 4 (patru) burse pentru școlarizarea gratuită a unor elevi din Basarabia și Bucovina de nord, clasele IX - XII la liceul cu profil umanistic "Mircea cel Bătrîn", din Rîmnicu Vîlcea.

[illegible]nu

Economist principal,
Maria Antal

56
57

GRUPUL SCOLAR INDUSTRIAL Nr.5

RIMNICU VILCEA,JUDETUL VILCEA

Nr. 561 din 13 iulie 1990

CATRE

Societatea culturală Bucureşti-Chişinău,strada Aleea Romancierilor Nr.6,bloc E-19,ap.55,sectorul 6,cod 77398, Bucureşti

In urma anunţului publicat în Tineretul liber,nr.142 din 10 iunie 1990,vă anunţăm că putem şcolariza un număr de 12 elevi din Basarabia şi Bucovina de Nord,pentru clase de exploatarea şi prelucrarea lemnului,noi fiind liceu cu profil forestier.

Menţionăm că în incinta liceului nostru se găsesc internatul şi cantina,elevii beneficiind de toate serviciile acestora.

Putem da informaţii suplimentare la telefonul 947/19521 sau la adresa Rm.Vîlcea,Calea lui Traian,nr.329,Grupul Scolar Industrial Nr.5.

DIRECTOR,
ing.TIRZIU TIBERIU

SECRETAR SEF,
Raicu Valentina

Text mandat de adresele salarii liceele - gratuite

57
58

STIMATE DOMNULE PRESEDINTE,

Va rugăm să primiți felicitările si recunoștința noastră pentru gestul nobil, umanitar si cu profundă semnificație patriotică pe care SOCIETATEA CULTURALĂ BUCUREȘTI-CHIȘINĂU, ce cu onoare o conduceți, îl intreprinde în sprijinul fraților noștri din Basarabia, care au avut atît de mult de suferit din cauza vitregiilor istoriei.

In aceste momente de redesteptare națională, orice mînă de ajutor care li se întinde este benefică si se constituie intr-un balsam tamăduitor pentru sufletele lor.

Răspunzînd apelului Dvs. am solicitat tuturor liceelor cu internat din municipiul Roman să-și aducă o cît de modestă contribuție, iar rezultatul acestui demers s-a materializat în adresele pe care le anexăm.

Asteptăm cu dragoste frățească si părintească tinerele vlăstare din vechile teritorii românești: Basarabia si Bucovina de Nord.

Cu deosebit respect, stimă si inaltă considerațiune,

profesor MIHAI ANDONE

Șeful secției de cultură, invățămînt, culte si presă din cadrul C.P.U.N. ROMAN

25 iunie 1990

LICEUL PEDAGOGIC SIBIU
Nr. 670 / 27.06.1990

~~58~~
59

C A T R E,

SOCIETATEA CULTURALA BUCURESTI-CHISINAU

Va facem cunoscut prin prezenta ca in consiliul de conducere al Liceului Pedagogic Sibiu, s-a hotarit ca in anul scolar 199o/91 sa scolarizam in clasa a IX-a doua eleve din Chisinau. Mentionam ca elevele vor avea asigurata cazarea in internatul nostru.-

DIRECTOR,
Prof. Dr. Ioan Sima

Secretar,
Ana Onitiu

LICEUL DE FILOLOGIE-ISTORIE "SIMION BARNUTIU"
SIMLEUL SILVANIEI JUDETUL SALAJ
Nr. 604 din 26 iunie 1990

59
60

Către,

SOCIETATEA CULTURALA BUCURESTI-CHISINAU

Prin prezenta vă informăm că putem școlariza în anul școlar 1990/1991 un număr de 4 elevi de preferință (două fete, doi băieți) clasa a IX-a.

Menționăm că în cadrul liceului nostru funcționează trei profile:
- umanist
- real
- economic

DIRECTOR,
prof. Teodor Crișan

SECRETAR,
F.Sobociu

~~60~~ 61

Liceul Industrial "7 Noiembrie"
Sibiu
Str. Delului nr. 2-4

Domnule preşedinte,

In conformitate cu apelul dumneavoastră lansat în presă, vă facem cunoscut că avem posibilitatea să asigurăm şcolarizarea gratuită la liceul nostru, a unui număr de 5 copii din Basarabia şi Bucovina.

Menţionăm că în cadrul liceului nostru care are un profil de industrie uşoară, funcţionează şi o şcoală profesională ce pregăteşte muncitori în specialitatea de: confecţii, tricotaje, marochinerie.

DIRECTOR,
Prof. Ionescu Mara

ADMINISTRATOR,
Fumurescu Nicolae

62

LICEUL INDUSTRIAL SINAIA
Calea Bucureşti nr.40 bis
Nr. 1143 /26 iunie 1990

Către,
SOCIETATEA CULTURALA "BUCURESTI-CHISINAU"
Aleea Romancierilor nr.6,bloc E 19,etaj 10,Ap.55
sector 6 Cod.77398
B U C U R E S T I

Conducerea liceului nostru a analizat,împreună cu preşedintele C.P.U.N.Sinaia,apelul adresat de dumneavoastră către liceele cu internate din ţară.

In urma acestei analize şi a acordurilor primite de la primăria oraşului şi de la consiliile de administraţie ale unor întreprinderi,s-a hotărît să se asigure întreţinerea ,în cadrul liceului nostru,a unui număr de cinci elevi din R.S.Moldova.

Elevii pot fi cuprinşi în planul de şcolarizare pentru clasa a IX-a,unde avem următoarele profiluri : real (matematică-fizică şi chimie-biologie),umanist (lb.moderne),economic pentru turism şi prelucrători prin aşchiere.

Sperăm ca împreună să obţinem avizele Inspectoratului Şcolar Prahova şi Ministerului Invăţămîntului.

Pentru perfectarea acestei oferte,aşteptăm veşti de la dumneavoastră.

PRESEDINTELE CONSILIULUI DE CONDUCERE,
Prof.Adrian Ghioca

LICEUL INDUSTRIAL STREHAIA
JUDETUL MEHEDINTI

STIMATI DOMNI ,

Avem onoarea să vă înştiinţăm că Liceul Industrial din Strehaia , judetul Mehedinti vine în întîmpinarea frumoasei dvs. iniţiative de a întinde o mînă frăţească tineretului studios din Moldova şi Bucovina de nord.

Liceul nostru are în structura sa clase de liceu industrial , real şi filologie - istorie .

Dispunem de o bază materială , dar mai ales de un colectiv didactic de înalt profesionalism , bine intenţionat .

In consecinţă , ne-am propus să asigurăm instruirea şi toate celelalte unui număr de 5 elevi din Bucovina de nord. şi Moldova .

Primiţi , vă rog , asigurarea sincerei noastre consideraţii .

DIRECTOR ,
Prof. Tupan Ion Petru
Tupan I.

DIRECTOR ADJUNCT ,
Prof. Gavrilescu C-tin
C. Gavrilescu

Strehaia 27 Iunie 1990 .

64

LICEUL TEORETIC SEBEŞ
Str.Călugăreni nr.49
Jud. Alba
Nr.319 din 25 iunie 1990

Către,

SOCIETATEA CULTURALA BUCURESTI -CHISINAU

Consiliul profesoral al Liceului teoretic Sebeş, jud.Alba a aprobat şcolarizarea a 2 eleve (fete) în cadrul liceului nostru.

Ne obligăm să asigurăm toate condiţiile necesare frecventării cursurilor acestor elevi.

Liceul funcţionează cu profil real şi umanist şi dispunem de internat şcolar.

DIRECTOR,
prof. Ionel Cîrcoană

65

Către,

ASOCIATIA BUCURESTI-CHISINAU

Sîntem un grup de ofițeri și subofițeri din municipiul Timișoara și am hotărît să asigurăm școlarizarea unui băiat (fată) din Basarabia, la Liceul Pedagogic din Timișoara, clasele IX-XII.

Menționăm că întreținerea elevului (elevei) pe timpul școlarizării ne revine, în totalitate nouă.

In raport cu hotărîrea pe care o veți adopta-o, vă rugăm să ne anunțați pe una din adresele de mai jos, în timp util:

BADARAU ION
Municipiul Timișoara
Aleea Creației Nr.11 Ap.20
Telefon 961/25556
1900 Timișoara

PARTENIE IOAN
Municipiul Timișoara
Str. Belinski, Bl.A.8, Ap.12
1900 Timișoara

Vă mulțumim!

66

LICEUL ECONOMIC ŞI DE DREPT
ADMINISTRATIV TG-JIU
Nr. 288 din 5.07.1990

C A T R E ,

Societatea Bucureşti-Chişinău

Vă rugăm să ne repartizaţi doi elevi (băieţi sau fete) din Basarabia sau Bucovina de Nord să studieze la liceul nostru începînd cu anul şcolar 1990-1991.
Liceul nostru are următoarele profile: finanţe-contabilitate, comerţ, alimentaţie publică şi turism, administraţie şi servicii.

Liceul se angajază să suporte toată şcolarizarea celor doi elevi pe perioada stabilită.

DIRECTOR,
Prof. Dan Dragoş Gălă

67

Trustul Antrepriză Generală Construcţii
Montaj Mureş Tg.Mureş str.Gh.Doja nr.36
Serviciul PIRM
Nr.6131 din 04.07.1990

PIRM
Expediat

Către

Asociaţia Basarabia-România
Aleea Romancerilor bloc.E 19 etaj X ap.55
Sector 6 Bucureşti cod.77398

Vă facem cunoscut că unitatea noastră poate asigura burse de şcolarizare(cazare,masă şi rechizite şcolare)pentru un număr de 15 elevi proveniţi din Basarabia.

Elevi vor putea opta,în funcţie de studii absolvite pentru;.

LIceu

- -clasa IX-a profil construcţii
- -clasa IX-a profil mecanic
- -clasa IX-a profil prelucrarea lemnului
- -clasa XI-a meseria constructori structuri
- -clasa XI-a meseria mecanici utilaje

Scolală profesională pentru absloventi de 8-lo clase în următoarele meserii;

- -zidari-mozaicari-faianţari;
- -zidari-şamotori-teracotişti;
- -dulgheri-tîmplari-parchetari;
- -instalatori tehnico sanitari
- -electricieni de întreţinere

Durata cursurilor este de 2 ani pentru şcoala profesională.

Am dori ca elevi să nu opteze toţi pentru o singură înscriere.

Director
ing.Ormenişan Sever

Sef serviciu
ing.[illegible] Florin

68

LICEUL INDUSTRIAL NR.2
TIRGU MURES
Str.Gh.Marinescu Nr.62
nr. 452 /29 VI. 1990

Către,

SOCIETATEA CULTURALA
BUCURESTI - CHISINEU

Referitor la apelul d.voastră cu privire la şcolarizarea elevilor din Bucovina şi Basarabia, Grupul şcolar pentru Industrializarea Lemnului din Tg.Mureş, str.Gh.Marinescu, cu multă afecţiune vă informează că poate şcolariza în clasa aIX în profilul operator lafabricarea produselor finite din lemn, un număr de 4 - 6 elevi.

DIRECTOR,
Ing. Ghiga Cosma

69

M.I.L./M./C. M.I.C.
CENTRALA MATERIALELOR DE CONSTRUCȚII
ÎNTREPRINDEREA DE MATERIALE DE CONSTRUCȚII TÎRGU-JIU cod 1400

IMC TIRGU-JIU

Str. Tismana nr. 2
Jud. Gorj
Telefon 12690 ; 18255
Telex : 45307
Cod unitate : 1086843
Cont virament B.N. R.S.R.
TÎRGU-JIU 301800401

SERVICIUL ______________

TÎRGU-JIU ______________
NR.: 1921/03-07-1990

Către,

SOCIETATEA CULTURALA BUCURESTI-CHISINAU
str.Aleea Romancierilor 6, Bl.E 19, sc.A
et.10, ap.55, sect.6, București

Spre știință:
Liceul Tudor Vladimirescu Tg.Jiu

In baza apelurilor Dumneavoastră în presă și televiziune, Intreprinderea de Materiale de Construcții Tg.Jiu a hotărît să asigure școlarizarea a 4 (patru) elevi din R.S.S. Moldovenească începînd cu clasa a IX-a la Liceul de matematică-fizică "Tudor Vladimirescu" din Tg.Jiu, jud.Gorj.

Cazarea și masa vor fi asigurate de I.M.C. Tg.Jiu la internatul acestui liceu pe perioada celor patru ani de studii, începînd cu anul școlar 1990-1991.

Plata se va face din contul nostru de virament nr.301800401 deschis la Banca Națională Tg.Jiu.

DIRECTOR
Ing. Pătraș Ion

CONTABIL ȘEF,
Ec.Goleanu Ionel

70

[illegible] industrial nr.10 auto
[illegible] str.Ardealul nr.1
Nr. 685 din 22.06 1990

<u>Către Societatea Culturală București-Chișinău</u>

Unitatea noastră școlară este de acord să școlarizeze un număr de șase elevi din R.S.S.Moldovenească, în următoarele variante:

<u>Liceu</u>

1. absolvenți de 8 clase, profil electrotehnic, durata de școlarizare 4 ani + 1 an producție, promovează ca electromecanici auto și șoferi profesioniști.

<u>Școala profesională</u>

1. absolvenți de 8 clase, profil mecanic, durata de școlarizare 4 ani, promovează ca șoferi mecanici auto.

2. absolvenți de 10 clase, profil mecanic, durata de școlarizare 2 ani, promovează conducători mecanici

DIRECTOR,
prof.Frențiu I.

FI/PM
ex.6.-

~~71~~
71

MINISTERUL CONSTRUCTIILOR
LICEUL INDUSTRIAL NR. 5 TIRGOVISTE
Str.Mircea cel Bătrîn nr.2o
Telefon 342ol; 11452.
Nr. 127 /28.06.1990

Către,
ASOCIATIA CULTURALA BUCURESTI-CHISINAU

Prin prezenta vă facem cunoscut că unitatea noastră şcolară poate asigura şcolarizarea, cazarea şi masa gratuit a unui număr de 6 (şase) elevi pentru clasa a IX-a.

Menţionăm că unitatea noastră şcolară are următoarele meserii:
- electrician în construcţii
- lăcătuş mecanic
- constructor structuri
- constructor finisor.

DIRECTOR
Prof. Săulea Ion

SECRETAR

72

Liceul industrial nr. 2
Urziceni-Ialomiţa
Nr. 317 / 25.06.1990

Către,
Societatea culturală Bucureşti - Chişinău

Liceul industrial nr. 2 Urziceni, judeţul Ialomiţa se oferă să găzduiască şi să instruiască în mod gratuit doi elevi din Basarabia şi Bucovina. Elevii pot fi înscrişi la unul din profilele : Informatică, Real, Uman.

Director,
Prof. Dumitrescu Ion

Dumitrescu

LICEUL TEORETIC
VISEU DE SUS
Nr. 515 /26 iunie 1990

77
73

Către:

Societatea Culturală
București-Chișinău

Prin prezenta vă aducem la cunoștință că, în urma apelului lansat de dumneavoastră, conducerea Liceului Teoretic și a Spitalului orășenesc Vișeu de Sus își ia angajamentul că va susține material (cazare+masă+întreținere), în internatul liceului din această localitate, un număr de 3 (trei) elevi din Basarabia. Totodată vă aducem la cunoștință profilele liceului nostru:

Profil real -Matematică-Fizică
-Biologie-Chimie
Profil umanist -Română-Limbi moderne
-Română-Istorie

Vișeu de Sus,
26 iunie 1990

Director liceu,
prof. Nicolae Mocanu

Medic specialist chirurg
Constantin Stefan

STEFAN CONSTANTIN
medic specialist chirurg

Vezi Liceul Teoretic Vișeu de Sus Tot la 73

SPITALUL ORASENESC VISEU DE SUS
Nr. 1255 din 26 iunie 1990

Către,
SOCIETATEA CULTURALA BUCURESTI CHISINAU
- BUCURESTI -

Prin prezenta vă aducem la cunoștință că în urma apelului lansat de dv., conducerea Spitalului orășenesc Vișeu de Sus, împreună cu cadrele medicale superioare și medii sanitare au hotărît să întreţină un număr de 3 elevi (despre care se vorbește și în adresa alăturată). Pentru aceasta s-a luat legătura cu conducerea Liceului din localitate, conducerea acestuia fiind de acord cu propunerea noastră.

MEDIC PR.SPEC.CHIRURGIE,
Dr.Stefan Constantin

Dr. STEFAN CONSTANTIN
medic specialist chirurg

74

LICEUL INDUSTRIAL VICTORIA
Str.Salcîmilor nr.2
Orașul Victoria telefon 41401
Județul Brașov

Nr. 496 / 21 VI 1990

Către,

SOCIETATEA CULTURALA BUCUREȘTI-CHIȘINAU
Str.Romancierilor nr.6,bl.E-19,ap.55
Sector 6 .Cod.77398

BUCUREȘTI

Vă facem cunoscut că Liceul nostru poate asigura școlarizarea,asigurîndu-le toate condițiile de cazare și masă la un număr de 3 elevi din R.S.Moldova, în profilul chimie și mecanică, liceu și Școală profesională.

DIRECTOR,

prof. Ilea Augustin

CONTABIL ȘEF,

Popa Mircea

75

LICEUL INDUSTRIAL NR. 4 ZALAU - Str.T.Vladimirescu Nr.7
Nr. 331 / 25.06 1990
Telefon: 13353
Cod.: 4.700

Către,

<u>SOCIETATEA DE CULTURA BUCUREŞTI - CHIŞINAU</u>
Str.Aleea Romancierilor Nr.5
Bl.E.19, et.10,ap.55 Sector 6
Cod.77598 Bucureşti
Tel. 90/456782

Prin prezenta colectivul cadrelor didactice al liceului nostru a hotarît primirea în scopul asigurării studiilor pe durata întregului curs liceal a unui număr de 4 elevi.

Precizăm că liceul nostru asigură şcolarizarea în profilurile:

- cls.a IX-a - a XII-a
  - mecanic auto;
  - electrotehnic;
  - prelucrarea lemnului(sculptură în lemn)
  - real şi uman (ed.fizica)
- cls.a XI-a - a XII-a
  - electrotehnic;
  - mecanic;
  - construcţii

Pe întreaga durată a studiilor vom asigura cazarea şi masa celor patru (4) elevi în condiţii optime.

DIRECTOR,

[signature] [stamp]

LICEUL DE MATEMATICA-FIZICA ZALAU, JUD. SALAJ
Nr. 205 din 25 iunie 1990 tel. 32047

76

Către
SOCIETATEA CULTURALA BUCURESTI-CHISINAU
Aleea Romancierilor nr. 6, bl.E.19, et.X, ap.55
sect. 6

Vă facem cunoscut că liceul nostru poate asigura instruirea, cazarea, masa şi manualele pentru un număr de 4 elevi din Basarabia (din care o elevă solicitată de o familie din municipiu) pentru anul şcolar viitor.

DIRECTOR,
prof. Co[illegible]stantin